

The Synagogue of Satan (Andrew Carrington Hitchcock)

Andrew Carrington Hitchcock

Ka miliona njerëz në mbarë botën që besojnë se ka një qeveri të padukshme pas skenës që kontrollon ngjarjet botërore. Për fat të keq, shumë njerëz që kanë hetuar dhe botuar vepra mbi këtë fenomen kanë shkuar vetëm aq larg sa të identifikojnë organizata të çuditshme si grupi i Bilderbergut dhe Këshilli i Punëve të Jashtme. Tani, përfundimisht, një libër që identifikon qeverinë botërore pas skenave dhe përshkruan, në rend kronologjik, atë që kanë bërë dhe pse. Një libër që do t'ju tregojë për rrjetin e vërtetë të rrjetit që po ndodh në planet, një rrjet që është parashikuar biblikisht, i cili filloi me subversionin e sistemit bankar të botës dhe është

i destinuar të përfundojë në shkatërrimin e civilizimit modern.
www.thesynagogueofsatan.com

I dedikuar miliona njerëzve, grave dhe fëmijëve, të cilët gjatë shekujve kanë vuajtur në emër të këtij, "Sinagoge të Satanit." Nuk jeni harruar.

"I tha Jezusi atyre: "Nëse Zoti është Ati juaj, do të më donit mua; sepse unë kam dalë dhe kam ardhur nga Zoti; nuk kam ardhur nga vetja ime, por ai më ka dërguar mua. Pse nuk e kuptoni fjalën time? madje edhe pse nuk mund ta dëgjoni fjalën time. Ju jeni të babait tuaj, djallit, dhe do të bëni dëshirat e babait tuaj. Ai ishte një vrasës që nga fillimi, dhe nuk është në të vërtetë, sepse nuk ka të vërtetë në të. Kur ai flet një mashtrim, ai flet për vete, sepse ai është një mashtrues dhe babai i tij. Dhe sepse të them të vërtetën, nuk më besoni. Kush nga ju është i bindur se unë bëj mëkat? Dhe nëse unë them të vërtetën, pse nuk më besoni? Ai që

është nga Perëndia dëgjon fjalët e Perëndisë; ju nuk i dëgjoni, sepse nuk jeni nga Perëndia. Pastah u përgjigjën hebrenjtë... John 8:42 - 8:48

Prologue 740: Në 740 A.D. në një vend të mbyllur midis Detit të Zi dhe Detit Kaspian, i njohur si Kazaria, një vend që sot është kryesisht i rrethuar nga Gjeorgjia, por që shtrihet gjithashtu në Rusi, Poloni, Lituani, Hungari dhe Rumania, raca moderne e hebrenjve është e lindur. Një racë moderne e hebrenjve që për fat të keq nuk është hebreje. Si mund të jetë kjo, pyesni? Në atë kohë, populli Khazarian u ndje si një popull i ndjeshëm pasi kishin myslimanë në njërin anë dhe të krishterë në anën tjetër, dhe kështu ata vazhdimisht u frikësuan nga sulmet nga të dy anët. Në përgjithësi, popullsia e Kazarisë nuk kishte asnjë fe dhe praktikonte idolatrinë, gjë që i bëri të rrezikshëm për pushtimin nga njerëzit që dëshironin t'i konvertonin ata në një fe të vendosur. Mbreti i Khazarit, Mbreti Bulan, vendosi që për t'u mbrojtur nga sulmi, populli Khazari duhet të konvertohet në një nga këto fe, por cila? Nëse ata konvertohen në fenë myslimane ata do të rrezikojnë sulmin nga krishterët dhe nëse ata konvertohen në fenë krishtere ata do të rrezikojnë sulmin nga myslimanët. Ai kishte një ide. Kishte një race tjetër që ai ishte i vetëdijshëm se mund të bënin marrëveshje me të dy myslimanët dhe krishterët në anën e tij, kryesisht në çështje tregtare. Një race që gjithashtu trajtoi Khazarët në të njëjtën mënyrë. Kjo ishte race e Judenjve. Mbreti Bulan mendoi se po ti urdhëronte njerezit e tij të konvertoheshin në Judaizëm do ti bënte dhe myslimanët dhe të krishterët të kënaqur dhe do të vazhdonin të benin tregëti me ta. Mbreti Bulan

kishte të drejtë. Ai do të jetojë për të parë vendin e tij të papushtuar, njerëzit e tij të konvertohen në Judaizëm me entuziazëm dhe të adoptojnë parimet e librit më të shenjtë të hebrenjve, Talmudit. Ka shumë gjëra që mbreti nuk do të jetojë për t'i parë. Ai nuk do të jetonte për të parë se raca e tij e konvertuar në Judaizëm, një ditë do të përfaqësojë 90% të të gjithë hebrenjve në planet, dhe do të quhen hebrenj Ashkenazë , ndërsa në fakt ata nuk ishin hebrenj, por vetëm një race Aziatike që u konvertua në fenë e hebrenjve, ndërsa vazhdonin të flisnin gjuhën e Kazarisë , Yiddish, e cila ishte krejtësisht e ndryshme nga gjuha hebraike. Ai nuk do të jetojë për të parë njerëzit e tij të kthehen në pasardhësit e një burri shumë më të fuqishëm se ai, i cili do të lindte vetëm mbi 1,000 vjet më vonë në Gjermani, një burrë i quajtur Bauer, i cili do të ishte rrënjët e dinastisë Rothschild. Ai nuk do të jetojë për të parë këtë dinasti të marrë pasurinë e botës përmes mashtrimit dhe intrigës, të cilën ata do ta financojnë përmes pasurisë së madhe që ata akumulojnë ndërsa marrin pasurinë e botës duke marrë kontrollin e furnizimit me para të botës.

Ai nuk do të jetojë për të parë njerëzit e tij të kërkojnë një vendlindje për veten në Palestinë si të drejtën e tyre të lindjes, dhe të sigurojë që çdo kryeministër atje që nga themelimi i tij në vitin 1948 është një Ashkenazi hebre, edhe pse vendi i vërtetë i hebreat Ashkenaz, Kazaria, është mbretëria e tij, rreth 800 milje larg. Dhe ai nuk do të jetojë për të parë popullin e tij të përmbushë profetinë biblike, si "Sinagoga e Satanit."

"E di punën tënde, dhe vuajtjet dhe varfërinë tënde, (por ti je i pasur) dhe e di blasfeminë e atyre që thonë se janë Judenjtë , por nuk janë, por janë Sinangoga e Satanit." Dhiata e Re 2:9

1649: Oliver Cromwell merr një mbështetje nga Parlamenti Britanik për ekzekutimin e Mbret Charles I për shkak të akuzave të tradhtisë. Pas kësaj, Cromwell lejon sërish hebrenjtë të hyjnë në Angli, por nuk e kundërshton Ediktiun e Ekzekutimit të lëshuar nga Mbreti Edward I në 1290, i cili i dëboi të gjithë hebrenjtë nga Anglia përjetësisht dhe parashikonte që çdo i mbetur pas 1 nëntorit 1290, të ekzekutohej. Në fakt, Anglia nuk ishte vendi i parë që u bë vendbanimi i hebrenjve. Këtu është një listë e pjesshme e të gjitha rajoneve nga të cilat hebrenjtë janë dëbuar, shpesh në numra të shumtë, gjatë shekujve të fundit. Mainz, 1012 France, 1182 Upper Bavaria, 1276 England, 1290 France, 1306 France, 1322 Saxony, 1349 Hungary, 1360 Belgium, 1370 Slovakia, 1380 France, 1394 Austria, 1420 Lyons, 1420 Cologne, 1424 Mainz, 1438 Augsburg, 1438 Upper Bavaria, 1442 Netherlands, 1444 Lithuania, 1495 Portugal, 1496 Naples, 1496 Navarre, 1498 Nuremberg, 1498 Brandenburg, 1510 Prussia, 1510 Genoa, 1515 Naples, 1533 Italy, 1540 Naples, 1541 Prague, 1541 Genoa, 1550 Bavaria, 1551 Prague, 1557 Papal States, 1569 Hungary, 1582 Hamburg, 1649

"Nëse kjo armiqësi, madje edhe urrejtje, ishte e shfaqur vetëm ndaj Judenjve në një periudhë dhe

Brandenburg, 1446 Vienna, 1669 Mainz, 1462 Slovakia, 1744 Mainz, 1483 Moravia, 1744 Warsaw, 1483 Bohemia, 1744 Spain, 1492 Moscow, 1891 Italy, 1492 .

Në librin e tij "L'antisemitisme son histoire et ses causes", botuar në vitin 1894, autori i shquar hebre, Bernard Lazare, deklaroi sa vijon në lidhje me këto dëbime të hebrenjve: "Nëse kjo armiqësi, madje edhe neveri, do të ishte treguar ndaj hebrenjve vetëm në një periudhë dhe në një vend, do të ishte e lehtë të zbuloheshin shkaqet e kufizuara të këtij zemërimi, por kjo racë ka qenë përkundrazi një objekt urrejtjeje për të gjithë popujt midis të cilëve është vendosur". Kështu, pasi armiq të hebrenjve ishin të gjithë nga racat më të ndryshme, pasi ata jetonin në vende shumë të largëta nga njëri-tjetri, pasi ata ishin të qeverisur nga ligje shumë të ndryshme, të qeverisur nga parime të kundërta, pasi ata nuk kishin moralin e njëjtë, as zakonet e njëjta, pasi ata ishin të shtyrë nga gjendje të ndryshme që nuk u lejonin të gjykonin ndonjë gjë në ndonjë mënyrë, kështu që shkaku i përgjithshëm i anti-semitizmit ka qenë gjithmonë në Izraelin e vet dhe jo në ata që luftuan kundër tij."

Profesori Jesse H. Holmes, duke shkruar në, "Hebreu Amekrikan" shprehu mendime të ngjashme, "Nuk mund të jetë rastësi që anti-hebrenjtë janë të gjetur pothuajse kudo në botë ku hebrenjtë dhe jo-hebrenjtë janë të lidhur. Dhe pasi hebrenjtë janë elementi i përbashkët i situatës, duket e mundur, në pamje të parë, që shkak do të gjendet tek ata, më shumë se tek grupet e ndryshme që ndjejnë këtë antagonizëm." N. Field, në librin e tij, "Të gjitha këto gjëra," botuar në 1931, shpjegon situatën në Angli këtë vit, si rezultat i vendimit të Cromwell për të injoruar ligjin që ndalonte hebrenjtë nga hyrja në Angli, dhe duke i lejuar ata të kthehen në kundërshtim me ligjin, vetëm 33 vjet më parë, si thotë, "33 vjet pas Cromwell kishte lejuar hebrenjtë në Britani një princ Holandez erdhi nga Amsterdami i rrethuar nga një tufë hebrenjsh nga kjo qendër financiare hebraike. Ndërsa e shtypi babanë e tij të martuar nga mbretëria, ai u pajtua me mirësjellje të ngrihej në fronin e Britanisë. Një rezultat shumë natyral që u pasua nga ky ngjarje ishte inaugurimi i borxhit kombëtar me krijimin gjashtë vjet më vonë të Bankës së Anglisë për të dhënë paratë e huaja mbretit. 1694: Banka e Anglisë

është e mbushur me para. Në fakt është e rreme sepse e quan veten si një institucion privat i kapur nga hebrejtë, ndërsa në fakt është një institucion publik i kapur nga qeveria angleze. Në librin e tij, 'The Breakdown of Money', botuar në vitin 1934, Christopher Hollis shpjegon krijimin e Bankës së Anglisë, siç thotë, "Në vitin 1694 Qeveria e Uilliam III (i cili kishte ardhur nga Hollanda me çifutët) ishte në gjendje të vështirë për para. Një kompani e burrave të pasur nën udhëheqjen e një William Paterson ofroi të huazonte William 150,000 qël në 8 për qind me kushtin që, 'Governori dhe Kompania e Bankës së Anglisë,' siç i quanin ata veten, duhej të kishte të drejtën të lëshojë notë deri në gjithë madhësinë e kapitalit të saj. Në përgjithësi, Banka mori të drejtën të mbledhë atë që ishte 1,200,000 dinar në ar dhe argjend dhe ta kthejë në 2,400,000 dinar (që do të thotë, dyfish), duke i dhënë atij 1,200,000 dinar, ar dhe argjend, Qeverisë dhe duke përdorur atë tjetër 1,200,000 dinar, banknotët, vetë. Paterson kishte të drejtë për këtë që ky privilegj që i ishte dhënë Bankës ishte një privilegj

për të bërë para... Nuk praktikoheshin. Ata nuk mbanin një rezervë parash prej afërsisht dy ose tre milionë paundësh. Në vitin 1696 (d.m.th. brenda dy viteve) ata gjejnë që ata qarkullojnë 1,750,000 tiketa në vlerë ndaj një rezerve të parave prej 36,000. Dhe kjo është me një, 'backing,' vetëm rreth 2 për qind të asaj që ata lëshuan dhe tërhoqën interes." Emrat e kontrolluesve të Bankës së Anglisë nuk zbulohen kurrë, por është e qartë, që nga ky vit, përmes kontrollit të Bankës së Anglisë, hebrenjtë kishin kontrollin mbi familjen mbretërore britanike. Por, ndërsa identiteti i tyre është i mbrojtur, ata mund të kishin dëshiruar të kishin zgjedhur një njeri më diskret në krye, pasi William Paterson thotë, "Banka ka përfitimin e interesit në të gjitha paratë që ajo krijon nga asgjëja." Fakti që Paterson vendosi të lërë miun të dalë nga kutia në këtë mënyrë, mund të shpjegojë pse ai do të vdiste si një njeri i varfër, i lënë jashtë nga miqtë e tij, ose ndoshta ky, "shabbez goy," (një jo-hebre që vendosi të përfaqësonte sekretisht interesat e hebrenjve), kishte përdorur shërbimin e tij të dobishëm për hebrenjtë pas skenës. 1698: Pas katër vitesh të Bankës së Anglisë, kontrolli hebre i furnizimit me para të Britanisë kishte arritur në hapa të mëdhenj. Ata kishin mbushur vendin me aq shuma parash sa borxhi i Qeverisë ndaj Bankës ishte rritur nga e para. ■a1,250,000, në ■a16,000,000, në vetëm katër vjet, një rritje prej 1,280%. Pse e bëjnë atë? Në mënyrë të thjeshtë, nëse paraja në qarkullim në një vend

është 5,000,000 ■■■■■■paund he një bankë qendrore është krijuar dhe printon edhe 5,000,000 ■■■■■■,paund faza e parë e planit, dhe e dërgon atë në ekonomi përmes kredive etj, atëherë kjo do të zvogëlojë natyrshëm vlerën e parasë fillestare të 5,000,000 paund ■■■■■■ që ishte në qarkullim para se të krijohet banka. Kjo është sepse kapitali fillestar prej 5,000,000 dollarësh që ishte 100% i ekonomisë tani është vetëm 25% i ekonomisë. Ajo gjithashtu do t'i japë bankës kontrollin e 75% të parave në qarkullim me atë që ata dërguan në ekonomi me atë që u dërguan në ekonomi me atë që u dërguan në ekonomi me atë që u Kjo shkakton inflacionin i cili është thjesht zvogëlimi i vlerës së parave që mbajnë njerëzit e zakonshëm, për shkak të mbushjes së ekonomisë me shumë para, një ekonomi që është përgjegjëse Banka Qendrore. Siç paraja e zakonshme është më pak e vlefshme, ai duhet të shkojë në bankë për të marrë një kredi për të ndihmuar biznesin e tij etj, dhe kur Banka Qendrore është e sigurt se ka mjaft njerëz me borxhe në treg, banka do të zvogëlojë furnizimin e parave duke mos dhënë kredi. Kjo është faza e dytë e planit. Stage tre, është të qëndrosh prapa dhe të presësh që njerëzit që janë borxhli ndaj tyre të bëhen bankë, duke lejuar bankën të marrë pasuritë reale, bizneset dhe pasuritë e tyre, për pennies në pound. Inflacioni kurrë nuk prek një bankë qendrore, në fakt ata janë grupi i vetëm që mund të përfitojnë nga ajo, pasi nëse ata kurrë nuk kanë para, ata mund të thjesht të shtypin më shumë.

1744: Më 23 shkurt, Mayer Amschel Bauer, një hebre ashkenaz, lindi në Frankfurt, Gjermani, djali i Moshes Amschel Bauer, një huazuesh parash dhe pronar i një shtëpie llogaritari. Mosit Amschel Bauer vendos një shenjë të kuqe mbi derën e hyrjes së shtëpisë së tij të numërimit.

1753: Gutle Schnaper, një hebre Ashkenaz (bashkëshortja e ardhshme e Mayer Amschel Bauer) lindi tek tregtari i respektuar Wolf Salomon Schnaper.

1760: Gjatë kësaj dekade Mayer Amschel Bauer punon për një bankë të pronësisë së Oppenheimers në Hanover, Gjermani. Ai është shumë i suksesshëm dhe bëhet një partner i ri. Ndërsa punonte në bankë ai u njoh me gjeneralin von Estorff. Pas vdekjes së babait të tij, Bauer kthehet në Frankfurt për të marrë biznesin e babait të tij. Bauer e kupton rëndësinë e heksagramit të kuq dhe ndryshon emrin nga Bauer në Rothschild, pas heksagramit të kuq ose shenjës që shënon 666 që është vendosur mbi derën e hyrjes ("Rot," është gjermanisht për, "E kuqe," "Schild," është gjermanisht për, "Shkallë," ose, "Shenjë").

Në emrin e tij të ri, Mayer Amschel Rothschild, ai zbulon se Gjenerali von Estorff tani është i lidhur me mbretërinë e Princit William IX të Hesse-Hanau, një nga familjet më të pasura mbretërore në Evropë, e cila e fitoi pasurinë e saj duke punësuar ushtarë Hessian në vende të huaja për të bërë fitim të madh (një praktikë që vazhdon sot në formën e eksportit, të trupave të Kombeve të Bashkuara "paqeruajtëse", në të gjithë botën). Ai kështu e rikonfirmon njohjen e tij me gjeneralët nën pretekstin e shitjes së monedhave dhe gjërave të vogla të vlefshme me çmime të ulëta. Siç planifikon, Rothschild është i prezantuar më pas Princit William i cili është më i kënaqur me çmimet e ulëta që ai i kërkon për monedhat dhe gjërat e rralla, dhe Rothschild i ofron atij një formë të komisionit për çdo biznes tjetër që Princi mund të drejtojë rrugën e tij. Rothschild më pas bëhet mik i afërt me Princin William dhe përfundon duke bërë biznes me të dhe me anëtarët e mbretërisë. 1769: Mayer Amschel Rothschild becohet agjent i gjykates per Princin William IX te Hesse-Cassel: mbesa e George II te Anglise; kushurira e

George III; mbesa e Mbretit të Danimarkes; dhe xhaxhai i Mbretit të Suedise. Ai më pas i jepet leje nga Princi Uilliam të vendosë një shenjë në derën e biznesit të tij që deklaron se ai është, "M. A. Rothschild, me emërim faktor i mbretërisë së tij, Princi William i Hanës." 1770: Mayer Amschel Rothschild vendos plane për krijimin e, "Illuminatit," dhe e beson me këtë detyrë hebreun Ashkenaz, Adam Weishaupt, një krypto-hebre (hebre që pretendon se nuk është hebre) që është i vendosur në Kishën Katoliken Romake, me organizimin dhe zhvillimin e tij. "Illuminati" do të bazohet në mësimet e Talmudit, i cili është i vendosur në anën tjetër, mësimet e hebrenjve rabinik. Ai do të quhet, "Illuminati," që është një term i Luciferit që do të thotë, "mbajtës të dritës."

1771: Më 20 gusht lindi Schonche Jeannette Rothschild, e para nga pesë vajzat e Mayer Amschel Rothschild. 1773: Më 12 qershor, Amschel Mayer Rothschild lind, i pari nga pesë fëmijët e Mayer Amschel Rothschild. Ai, si të gjithë vëllezërit e tij që e ndjekin, do të hyjë në biznesin familjar në moshën dymbëdhjetë vjeçare.

1774: Salomon Mayer Rothschild u lind më 9 shtator. 1776: Adam Weishaupt zyrtarisht përfundoi organizimin e tij të, "Illuminati," më 1 maj të këtij viti. Qëllimi i, "Illuminati," është të ndajë jo-hebrenjtë përmes mjeteve politike, ekonomike, shoqërore dhe fetare. Plani është që anët e kundërta të goymit të armatosen ndërsa incidentet të sigurohen për t'i bërë ata të luftojnë midis tyre; të shkatërrojnë qeveritë kombëtare; të shkatërrojnë institucionet fetare; dhe në fund të shkatërrojnë njëri-tjetrin. Weishaupt shpejt infiltron Ordën Kontinentale të Fremasonëve me këtë, "Illuminati," doktrinë dhe ndërton shtëpitë e Orientit të Madh si shtëpitë e tyre sekrete. Kjo është gjithmonë nën urdhrat dhe financat e Mayer Amschel Rothschild dhe koncepti pastaj shpërndahet në Logjet Masonic në mbarë botën deri në ditët tona. Weishaupt gjithashtu rekruton 2,000 ndjekës të paguar duke përfshirë njerëzit më inteligjentë në fushën e artit dhe letrave, arsimit, shkencës, financave dhe industrisë. 1) Përdorni gënjeshtër monetare dhe seksuale për të kontrolluar njerëzit që janë në pozita të larta, në të gjitha nivelet e të gjitha qeverive dhe në fushën tjetër të veprimit. Nëse personat

me ndikim kanë rënë pre e gënjeshtreve, mashtrimeve dhe temptimeve të Illuminit, ata duhet të mbahen në robëri duke përdorur forma politike dhe të tjera të shantazhimit, duke kërcënuar shkatërrimin financiar, ekspozimin publik dhe dëmin fiskal, madje edhe vdekjen për veten dhe anëtarët e familjes së tyre. 2) Fakultetet e kolegjeve dhe universiteteve duhet të kultivojnë studentë me aftësi të jashtëzakonshme mendore si dhe të lindur nga familje të mirë-rritura me orientime ndërkombëtare, dhe t'i rekomandojnë ata për trajnim të veçantë në ndërkombëtarizëm, ose më saktë në idenë se vetëm një qeveri botërore mund të ndalojë luftrat dhe konfliktet e përsëritura. Kjo trajnim do të sigurohet duke dhënë bursa për ata që janë zgjedhur nga, "Illuminati." 3) Të gjithë njerëzit me ndikim të kapur nën kontrollin e, "Illuminati," plus studentët e arsimuar dhe të trajnuar posaçërisht,

1777: Në shtator 16, Nathan Mayer Rothschild lindi. 1781: Në korrik 2, Isabella Rothschild lindi. 1784: Në gusht 29, Babette Rothschild lindi. Adam Weishaupt i jep urdhër Revolucionit Francez të fillojë nga Maximilien Robespierre në formë libri. Ky libër është shkruar nga një nga bashkëpunëtorët e Weishaupt, Xavier Zwack, dhe është dërguar me kurier nga Frankfurti në Paris. Por në rrugë për atje, kurrieri goditet nga lëshimet, libri që shpjegon këtë plan është zbuluar nga policia, dhe i dorëzohet autoriteteve bavareze.

Si rezultat, qeveria bavareze urdhëron policinë të bastisë Masoneritë e Grand Orientit të Weishaupt, dhe shtëpitë e miqve më të rëndësishëm. 1785: Qeveria bavareze ndaloi "Illuminitat" dhe mbyll të gjitha llogjet bavareze të Orientit të Madh. 1786: Qeveria bavareze publikon detaje të planit të, "Illuminati," në një dokument të titulluar, "Dokumentet origjinale të Urdhrit dhe sektit të Illuminati."

1788: Në 24 prill, Kalman (Carl) Mayer Rothschild lindi.

1789: Për shkak të injorimit evropian të qeverisë bavareze të paralajmërimit, plani i "Illumintëve" për një Revolucion Francez arrin sukses nga ky vit deri në përfundimin e tij në 1793. Kjo revolucion është një ëndërr e bankave qendrore, pasi ajo krijon një kushtetutë të re dhe miraton ligje që ndalojnë Kishën Romake nga mbledhja e taksave dhe gjithashtu heqin lehtësinë e Kishës nga taksat. 1790: Mayer Amschel Rothschild thotë, "Lëreni mua të lëshoj dhe të kontrolloj paratë e një vendi dhe nuk më intereson se kush shkruan ligjet."

1791: Rothschilds' marrin, "kontrollin e parave të një vendi," përmes Aleksandër Hamilton (agjenti i tyre në kabinetin e George Washington) kur ata krijuan një bankë qendrore në Shtetet e Bashkuara të quajtur Banka e Parë e Shteteve të Bashkuara. Kjo është e vendosur me një marrëveshje 20-vjeçare. Në gjashtë vitet e para të jetës së këtij banke qendrore, Qeveria Amerikane do të huazojë \$8,200,000 nga ajo, dhe çmimet në vend do të rriten me 72%. Në lidhje me këtë borxh të tepërt dhe inflacion, Thomas Jefferson, atëherë

Sekretar i Shtetit vazhdon të thotë, "Unë do të doja të mund të merrja një ndryshim të vetëm në Kushtetutën tonë që do të merrte nga Qeveria Federale fuqinë e borxhit." Henriette ("Jette") Rothschild lind, e cila më pas martohet me Moses Montefiore. Montefiore do të bëhet President i Bordit të Deputetëve të Judeve Britanikë nga 1835-1874. Në këtë libër, profesor Robison nga Universiteti i Edinburgut, një nga mendjet më të njohura të kohës së tij, i cili në 1783 u zgjodh sekretar i përgjithshëm i Shoqatës Kombëtare të Edinburgut, jep detaje të plota të plota të plota të plota të plota të plota të plota të plota të plota të plota të plota të plot Ai këshillon se si ai kishte qenë një mason i lartë në Ritin Skocez të Freemasonry, dhe ishte ftuar nga Adam Weishaupt

në Evropë, ku ai ishte Këshilli i Masonëve të SHBA. Por, edhe pse pretendonte të shkonte me të, profesori Robison nuk pajtohej me të dhe kështu botoi librin e mësipërm për ta ekspozuar atë. Libri përfshinte detaje nga hetimi i qeverisë bavareze për "Illuminitat" dhe Revolucionin Francez. Në të njëjtën vit më 19 korrik, David Pappen, President i Universitetit të Harvardit, mban një ligjëratë për klasën e diplomimit mbi ndikimin që "Illuminizmi" ka në politikën dhe fenë amerikane. Në moshën e dyzet e një, Nathan Mayer Rothschild lë Frankfurtin për Anglinë, ku me një shumë të madhe parash të dhëna nga babai i tij, ai hap një bankë në Londër. 1800: Në Francë, Bank of France është themeluar. Napoleon do të shohë shpejt se një Francë e lirë do të thotë një vend i lirë nga borxhi, dhe ai i thotë atij, "Dua të jap, por nuk mund të marr. Paraja nuk ka mëmëdhe, financuesit janë pa patriotizëm dhe pa ndershmëri, qëllimi i tyre i vetëm është fitimi." Salomon Mayer Rothschild u martua me Caroline Stern.

1806: Napoleoni deklaroi se është e tij, "qëllimi për të hequr shtëpinë e Hesse-Cassel nga rryma dhe për ta shënuar atë në listën e gërmësive." Në mësim të kësaj, Princi William IX i Hesse-Hanau, i cili e kishte lënë Gjermaninë, shkoi në Danimarkë dhe i besoi pasurinë e tij, e vlerësuar në \$3,000,000 në atë kohë, Mayer Amschel Rothschild për ruajtjen e saj. 1807: President Thomas Jefferson (Presidenti i tretë i Shteteve të Bashkuara nga 1801 - 1809), jep një nga njohuritë e para të sigjerta për paqartësinë dhe korrupsionin e mediave kur thotë, "Nuk mund të besohet më që është parë në një gazetë. Të vërtetën e vet e bën të dyshimtë duke e futur në atë mjet të ndotur. Kjo gjendje e informacionit të rremë është e njohur vetëm për ata që janë në situata për të përballur faktet brenda njohurive të tyre me gënjeshtër të ditës."

1808: Nathan Mayer Rothschild ka fëmijën e tij të parë, të lindur Lionel Nathan de Rothschild.

1810: Sir Francis Baring dhe Abraham Goldsmid vdesin. Kjo lë Nathan Mayer Rothschild si bankerin kryesor të mbetur në Angli. Salomon Mayer Rothschild shkon në Vienë, Austri dhe krijon bankën, M. von Rothschild und Sonne.

1811: Akti i garancisë për Bankën e Shteteve të Bashkuara të Rothschildit skadon dhe Kongresi voton kundër rinovimit të tij. Nathan Mayer Rothschild nuk është i kënaqur dhe thotë, "Nëse aplikimi për rinovimin e aktit të marrëveshjes është i pranuar, ose Shtetet e Bashkuara do të përballen me një luftë të tmerrshme." Por Shtetet e Bashkuara qëndrojnë të forta dhe akti i ratifikimit nuk është rinovuar, gjë që i bën Nathan Mayer Rothschild të lëshojë një tjetër

kërcënim, në të cilin ai thotë, 'Mësoni atyre amerikanëve të papërgjegjshëm një mësim. Duke u mbështetur nga paratë e Rothschild, dhe urdhrat e Nathan Mayer Rothschild, Britania shpall luftë kundër Shteteve të Bashkuara. Plani i Rothschildëve është të shkaktojë që Shtetet e Bashkuara të mbledhin aq borxhe në luftën e tyre që nuk kanë asnjë alternativë tjetër përveçse të dorëzohen në duart e Britanisë dhe të lejojnë që charteri për Bankën e Parë të Shteteve të Bashkuara të zotëruar nga Rothschild të rinovohet. Sidoqoftë, pasi Britanikët janë ende të angazhuar në luftën kundër Napoleonit, ata nuk janë në gjendje të kryejnë një sulm të madh dhe lufta përfundon në 1814 me Amerikën pa humbje. 19 shtator, Mayer Amschel Rothschild vdes. Në testamentin e tij ai vendosi ligje specifike që shtëpia Rothschild duhet të ndjekë: 1) Të gjitha pozitat kryesore në biznesin familjar duhet të mbajnë vetëm anëtarët e familjes. 2) Të gjitha anëtarët e familjes duhet të lejohen të marrin

pjesë në biznesin familjar. 3) Marrëdhëniet e Rothschild deri në atë datë, rreth gjysma, ose dyzet e nëntë, ishin me kushërinjtë e parë - një praktikë e njohur sot si martesë brenda familjes 4) Nuk duhet të publikohet asnjë inventar publik i pasurisë së tij. 5) Asnjë veprim juridik të publikohet në lidhje me pronën 6) Djali më i madh i djalit më të madh është të bëhet kreu i familjes (kjo kusht mund të hiqej vetëm kur shumicën e familjes e miratonte ndryshe). Ligji numër gjashtë hyn në fuqi menjëherë kur Nathan Mayer Rothschild zgjedhet pasardhës i babait të tij si kryetar i familjes. Jacob (James) Mayer Rothschild shkon në Paris, Francë për të krijuar bankën, Rothschild Freres. Nathaniel de Rothschild, djali i Nathan Mayer Rothschild, lindi. 1814: Sa i përgjegjshëm ishte \$3,000,000 që Princi William IX i Hesse-Hanau i kishte besuar Mayer Amschel Rothschild për ruajtjen e sigurt, Encyclopaedia Judaica, 1905, edicioni 10, faqe 494, jep një llogari të saktë se ku u gjet, "Sipas legjendës ky para ishte fshehur

në kuti mishi, dhe, duke shmangur kërkimin e ushtarëve të Napoleonit kur ata hynë në Frankfurt, u rikthye i paprekur në të njëjtat kuti në 1814, kur elektori (Princi William IX i Hesse-Hanau) u kthye në elektorat (Gjermani). Faktet janë pak më pak romantike, dhe më shumë biznes." Kjo rreshti i fundit tregon se Rothschild kurrë nuk e ktheu paranë Princit William IX të Hesse-Hanës. Enciklopedia vazhdon duke deklaruar, "Nathan, Mayer, Rothschild investuan këto 3,000,000 dollarë në ar nga kompania e Indisë Lindore, duke e ditur se do të nevojitej për fushatën e gadishullit të Wellingtonit". Nga paratë e vjedhura, Nathani bëri "jo më pak se katër përfitime: 1) nga shitja e letrës së Wellingtonit, e cila e kishte blerë për 50 centë në dollar dhe e kishte mbledhur për të njëjtën çmim. 2) nga shitja e arit të Wellingtonit. 3) nga riblerja e tij. 4) nga dërgimi i tij në Portugali."

1815: Pesë vëllezërit Rothschild punojnë për të furnizuar me ar ushtrinë e Wellingtonit (përmes Nathanit në Angli), dhe ushtrinë e Napoleonit (përmes Jakobit në Francë), dhe fillojnë politikën e tyre të financimit të të dyja palëve në luftëra. Rothschilds i duan luftërat sepse janë gjeneratorë të mëdhenj të borxhit pa rrezik. Pa rrezik, sepse borxhet janë të garantuara nga qeveria e një vendi, dhe kështu përpjekjet e popullsisë së atij vendi, dhe më tej nuk ka rëndësi se cila vend humb luftën, sepse huatë janë dhënë me sigurimin se fituesi do të paguajë borxhet e të humburit. Ndërsa Rothschilds financojnë të dy palët në këtë luftë, ata përdorin bankat e tyre të shpërndara në Evropë për t'i dhënë atyre mundësinë për të ndërtuar një rrjet të paprekur të shërbimeve postare me rrugë të fshehura dhe kurierë të shpejtë. Posta e rëndësishme që këta kuriozë mbajnë hapet nga këta kuriozë dhe detajet e përmbajtjes së tyre u jepen Rothschilds, kështu që ata janë gjithmonë një hap para ngjarjeve aktuale. Këto dërgues të Rothschild janë vetëm tregtarët që lejohen të kalojnë nëpër embargotë angleze dhe franceze dhe ata përdorin këtë avantazh për të mbajtur Nathan Mayer Rothschild në dijeni se si po shkon lufta që ai të mund të përdorë këtë inteligjencë për të blerë dhe shitur nga pozicioni i tij në tregun e aksioneve në përputhje me këtë inteligjencë.

Një nga dërguesit e Rothschild, një njeri i quajtur Rothworth, pasi mëson se Britanikët fituan Betejën e Waterloo, udhëton për në Kanal dhe i dërgon këtë lajm Nathan Mayer Rothschild, plot 24 orë para dërguesit e vetëm të Wellington. Nathan Mayer Rothschild më pas futet në tregun e aksioneve dhe urdhëron të gjithë punonjësit e tij të fillojnë të shesin konsulë (të njohur sot si obligacione). Për shkak të reputacionit të Rothschild për të qenë një hap përpara në lidhje me informacionin, tregtarët e tjerë panikohen, mendojnë se Britania ka humbur luftën, dhe fillojnë të shesin me padurim. Si rezultat, konsulët u rritën në vlerë, në të cilën pikë Nathan Mayer Rothschild diskretisht i urdhëron punonjësit e tij të blejnë të gjitha konsulët që mund të kapin. Kur lajmi kalon se Britanikët kishin fituar luftën, konsulët e rrokullisen në një nivel edhe më të lartë se sa para fillimit të luftës, duke lënë Nathan Mayer Rothschild me një kthim të afërsisht dyzet për një në investimin e tij. Në fakt, Nathan Rothschild mburret hapur se gjatë shtatëmbëdhjetë viteve të tij në Angli ai ka rritur pjesën fillestare prej 20,000 £ që i është dhënë nga babai i tij, 2500 herë në 50,000,000. Këto obligacione, ose konsula, i japin familjes Rothschild kontrollin e plotë të ekonomisë britanike, tani qendra financiare e botës (pas humbjes së Napoleonit), dhe detyron britanikët të krijojnë një Bankë të re të Anglisë, nën kontrollin

Nathan Mayer Rothschild. Interesante është se një shekull më vonë New York Times do të shkruante një histori duke thënë se Nathan Mayer Rothschild's i biri kishte tentuar të merrte një urdhër gjykate për të parandaluar botimin e një libri që kishte këtë histori tregtimi të brendshëm. Ndërsa familja Rothschild pretendoi se rrëfimi ishte i pavërtetë dhe i shëmtuar, gjykata refuzoi kërkesën e Rothschild dhe urdhëroi familjen të paguante të gjitha shpenzimet gjyqësore. Kthehu në 1815, ky është viti kur Nathan Mayer Rothschild bëri deklaratën e famshme, "Nuk më intereson se cila lodër është vendosur në fronin e Anglisë për të qeverisur Perandorinë në të cilën dielli kurrë nuk ndalet. Ai që kontrollon furnizimin me para të Britanisë kontrollon Perandorinë Britanike, dhe unë kontrolloj furnizimin me para të Britanisë." Rothschilds gjithashtu përdorin kontrollin e tyre të Bankës së Anglisë për të zëvendësuar metodën e transportit të arit nga një vend në tjetrin dhe në vend të kësaj përdorin pesë bankat e tyre të shpërndara në Evropë për të krijuar një sistem të debiteve dhe kredive të shkruara, sistemin bankar të sotëm. Në fund të shekullit të kaluar, një periudhë kohore e njohur si "Koha e Rothschildëve", ajo u bë një pjesë e rëndësishme e historisë evropiane. Në fakt në një letër që i është

dërguar Nathanit nga Soloman e datës 28 shkurt të këtij viti, Soloman thotë, "Ne jemi si mekanizmi i një ore, secili pjesë është e rëndësishme." Por diçka që nuk shkoi aq mirë sa Rothschilds do të kishte shkuar këtë vit është Kongresi i Vjenës, i cili filloi në shtator të vitit 1814 dhe përfundoi në qershor të këtij viti. Kjo arsye për këtë Kongres të Vjenës, ishte për Rothschilds për të krijuar një formë të qeverisë botërore, duke përdorur borxhin që shumë qeveri evropiane i kishin borxh atyre si një lëndë për t'u dhënë atyre kontrollin politik të plotë mbi shumicën e botës së civilizuar. Kongresi filloi mirë, kur Rothschildët arritën të bënin Zvicrën të deklarohej gjithmonë neutrale në luftëra, për t'u dhënë atyre një territor sovran nga i cili të financonin të dy palët në borxhet e tyre të prodhuar duke krijuar luftëra. Ata gjithashtu zgjeruan kufijtë e Zvicrës për të përfshirë në territorin e saj: Valais; Neuchâtel; dhe Gjeneva. Por plani i tyre i fundit për qeverinë botërore dështon kur tsar Aleksandër I i Rusisë, një nga pak fuqitë e mëdha që nuk ishin nënshtruar nga një bankë qendrore Rothschild, refuzon të pranojë qeverinë botërore.

Nga kjo e zemëruar, Nathan Mayer Rothschild premton se një ditë ai ose pasardhësit e tij do të shkatërrojnë të gjithë familjen dhe pasardhësit e Çarit Aleksandër I. Për fat të keq ai do të tregojë të vërtetë fjalën e tij kur njëqind e dy vjet më vonë bolshevikët e financuar nga Rothschild do të veprojnë në këtë premtim. Interesante, fanatiku i qeverisë botërore dhe hebrenjtë Ashkenazi, Henri Kissinger, bëri disertacionin e tij doktorat mbi Kongresin e Vjenës. Në 19 qershor, Julie Rothschild vdes. 1816: Kongresi Amerikan miraton një ligj që lejon një bankë qendrore të dominuar nga Rothschild, e cila i jep Rothschild kontroll mbi furnizimin e parave të Amerikës së rish. Kjo quhet Banka e Dytë e Shteteve të Bashkuara dhe i jepet një garanci për dyzet vjet. Kjo natyrisht do të thotë fundin e luftës britanike kundër Amerikës me vdekjen e mijëra ushtarëve britanikë dhe amerikanë, dhe krijimin e një banke qendrore tjetër të zotëruar nga Rothschild.

1818: Pas Francës që siguroi kredi të mëdha në vitin 1817 për të ndihmuar në rindërtimin e tyre pas humbjes katastrofike në Waterloo, agjentët e Rothschild blejnë shuma të mëdha të obligacioneve të qeverisë franceze duke çuar në rritjen e vlerës së tyre.

Në 5 nëntor ata hedhin pjesën në tregun e hapur duke shkaktuar që vlerat e tyre të zvogëlohen dhe Franca si e gjithë të futet në një panik financiar. Rothschildët pastaj hyjnë për të marrë kontrollin e furnizimit me para francez, në një mënyrë të ngjashme me manipulimin e tregut të aksioneve britanike gjashtë vjet më parë. 1821: Kalman (Carl) Mayer Rothschild dërgohet në Napoli, Itali. Ai vazhdon të bëjë shumë biznes me Vatikanin dhe Papa Gjeorgji XVI i jep atij Urdhrin e Shën Pjetrit. George.

1822: Mbreti i Austrisë i bëri nderime të mëdha Rothschild, "Baron". Nathan Mayer Rothschild zgjedh të mos marrë titullin. 1823: Rothschilds' marrin kontrollin e operacioneve financiare të Kishës Katolike, në mbarë botën. 1827: Sir Walter Scott publikon serinë e tij të nëntë volumeve, "Jeta e Napoleonit," dhe në volumnin e dytë ai thotë se Revolucioni Francez ishte planifikuar nga, "Illuminati," (Adam Weishaupt) dhe financuar nga shkëmbinjtë e parave të Evropës (Rothschilds'). 1828: Pas 12 viteve gjatë të cilave Banka

e Dytë e Shteteve të Bashkuara, dhunshëm manipuloi ekonominë amerikane në dëm të popullit por në dobi të interesave të tyre të grabitjes së parave, populli amerikan ishte befasueshëm i mbushur dhe kundërshtarët e kësaj banke nominuan Senatorin Andrew Jackson nga Tennessee për të garuar për President. Për të zhgënjyer Rothschildët, Jackson fiton Presidencën dhe e bën të qartë se ai do të përdorë mandatin e tij për të vrarë këtë bankë në të parën mundësi. Ai fillon gjatë mandatit të tij të parë në detyrë, duke hequr shumë nga minierat e bankës nga shërbimi qeveritar. Për të ilustruar se sa thellë ishte i rrënjosur ky kancer në qeveri, ai duhej të shkarkonte 2,000 nga 11,000 punonjësit e qeverisë federale për këtë qëllim. 1830: David Sassoon një hebre i Bagdadit dhe një bankar hebre i David Sassoon & Co., me degët në Kinë, Japoninë dhe Hong Kong përdor monopolin e tij të tregtisë së opiumit në këtë zonë, në emër të qeverisë britanike të kontrolluar nga Rothschild, për të trafikuar 18,956 karrige të opiumit duke fituar miliona dollarë për Rothschild dhe familjen mbretërore britanike.

1832: Banka e Dytë e Shteteve të Bashkuara, kërkon Kongresin të kalojë një rinovim të statutit të bankës, katër vjet më parë. Kongresi e përgatit dhe e dërgon buxhetin Presidentit Jackson (Presidenti i shtatë i Shteteve të Bashkuara nga viti 1829 deri në 1837), për t'u nënshkruar. President Jackson vetoes këtë ligj dhe në mesazhin e vetos ai thotë se, "Nuk janë vetëm qytetarët tanë që duhet të marrin shpërblimin e Qeverisë sonë. Më shumë se tetë milionë aksione të Bankës mbajnë jashtë shtetit...A nuk ka rrezik për lirinë dhe pavarësinë tonë në një bankë që në natyrë ka kaq pak që e lidh me vendin tonë? Kontrollimi i monedhave tona, marrja e parave tona publike, dhe mbajtja e mijëra qytetarëve tanë nën varësi...do të ishte më e fuqishme dhe më e rrezikshme se sa një forcë ushtarake e armiqve. Nëse qeveria do të kufizohej në mbrojtjen e barabartë dhe, si qielli bën me shiun e tij, do të rrufejë favorin e barabartë mbi të lartë dhe të ulët, të pasur dhe të varfër, do të ishte një urdhërim i papërshtatshëm. Në aktin para meje duket se ka një ndarje të gjerë dhe të panevojshme

nga këto parime të drejta." Në korrik, Kongresi nuk është në gjendje të rrëzojë veto-n e Presidentit Jackson. President Jackson pastaj ngrihet për rizgjedhje dhe për herë të parë në historinë amerikane ai e merr argumentin e tij drejtpërdrejt tek populli duke e marrë fushatën e tij të rizgjedhjes në rrugë. Ai ka një slogan të fushatës, "Jackson dhe asnjë bankë!" Ndonëse Rothschilds derdhin mbi \$3,000,000 në fushatën e Presidentit Jackson kundërshtarit e tij republikan, Senatorin Henry Clays, President Jackson është rizgjedhur me një fitore të thellë në nëntor. Por, presidenti Xhonson e di se lufta është vetëm në fillim, dhe pas fitores së tij ai deklaron, "Hidra e korrupsionit është vetëm e rrëzuar, jo e vdekur!" 1833: Presidenti Xhonson fillon të heqë depozitat e qeverisë nga banka e kontrollit të Rothschild, Banka e Dytë e Shteteve të Bashkuara dhe i depoziton ato në banka të drejtuara nga bankat demokratike. Kjo shkakton panik tek Rothschild dhe ata bëjnë atë që

ata bëjnë më mirë, duke zvogëluar furnizimin me para dhe duke shkaktuar një depresion. 1834: - Udhëheqësi revolucionar italian, Guiseppe Mazzini, është rrëzuar nga "Illuminati" për të drejtuar revolucionin italian. President Jackson më vonë pretendon se ai e dinte se Rothschilds ishin përgjegjës për atë përpjekje për vrasje. Ai nuk ishte vetëm. Në fakt, edhe vrasësi, Richard Lawrence, i cili u gjet i pafajshëm për shkak të çmendurisë, më vonë mburret se njerëz të fuqishëm evropianë e kishin punësuar dhe premtuan ta mbronin nëse do të kapej. Rothschilds blejnë të drejtat në minierat e Almadenit të arit të shpejtë në Spanjë. Në atë kohë kjo është koncesioni më i madh në botë dhe pasi plumbi i shpejtë është një komponent kyç në përpunimin e arit ose argjendit kjo i jep Rothschilds një monopolë botërore. Në përfundim të këtij blerjeje, N. M. Rothschild & Sons do të fillojë të përpunojë ari dhe argjend për Royal Mint, Bank of England, dhe shumë klientë ndërkombëtarë. Nuk do

të ishte deri në 1913 që Rothschilds do të mund të krijonin bankën e tyre të tretë qendrore në Amerikë, Reservën Federale. Në 28 korrik, Nathan Mayer Rothschild vdes dhe kontrolli i bankës së tij, N. M. Rothschild & Sons i kaloi vëllait të tij më të ri, James Mayer Rothschild. David Sassoon, tregtari i drogës i Rothschilds në Kinë, rrit tregtinë e tij në mbi 30,000 kontejnerë opiatash në vit dhe përdorimi i drogës në qytetet bregdetare bëhet endemic. 1837: Rothschilds dërgojnë një nga të vetmit, August Belmont, një Ashkenaz Kripto-Cifut (real name Schonberg), në Amerikë për të filluar menjëherë punën për të shpëtuar interesat e tyre bankare, të cilat u shkatërruan nga President Jackson. 1838: Më 8 janar, President Jackson paguan pjesën e fundit të borxhit kombëtar, i cili ishte krijuar duke lejuar bankat të lëshojnë para për obligacione të qeverisë, në vend që të lëshojnë vetëm nota të qeverisë pa këtë borxh. Ai bëhet presidenti i vetëm që ka paguar borxhin.

1839: Për shkak të përdorimit të rëndë të opiumit në Kinë, duke përfituar nga David Sassoon, familja mbretërore britanike, dhe Rothschilds, Mbreti Manchu urdhëron që tregtia të ndalojë. Ai emëron Komisionin e Kantonit, Lin Tse-Hsu, si udhëheqës të një fushate kundër opiumit. Lin Tse-Hsu organizon sekuestrimin e 2,000 qepëve të opiumit Sassoon dhe urdhëron që të varrosen në lumin. David Sassoon njofton Rothschilds për këtë dhe ata kërkojnë që forcat e armatosura të Mbretit Britanik të tërhiqen për të mbrojtur interesat e tyre të trafikut të drogës. Të nesërmen, luftat e opiumit fillojnë me ushtrinë britanike që lufton sërish si mercenarët për interesat e Rothschild. Ata sulmuan qytetet dhe bllokuan portet. Ushtria Kineze, tani e shkatërruar nga 10 vjet e përdorimit të rëndë të opiumit, nuk është një ndeshje për Ushtrinë Britanike. Lufta përfundon në 1842 me nënshkrimin e Traktatit të Nankingut. Kjo përfshin këto dispozita të projektuara për të siguruar Rothschilds, përmes shërbëtorëve të tyre, David Sassoon, të drejtën për të furnizuar të gjithë popullsinë me opium: 1) Legjislacioni i plotë i tregtisë së opiumit në Kinë. 2) Kompensimi i David Sassoon me dy milionë paund për opiumin e rrëmbyer në lumin nga Lin Tse-Hsu. 3) Sovraniteti territorial i mbretërisë britanike mbi disa ishuj të caktuar offshore.

1840: Rothschilds e quanin veten bokerat e bullioneve të Bankës së Anglisë. Ata krijojnë agjenci në Kaliforni dhe Australi.

1841: Presidenti John Tyler (i 10-ti President i Shteteve të Bashkuara nga 1841 deri në 1845) vetoes the akt për të rinovuar charter për Bankën e Shteteve të Bashkuara që agjentët e Rothschild kishin bërë thirrje në Kongres. Ai vazhdon të marrë qindra letra që i kërcënojnë atij me vrasje. 1844: Salomon Mayer Rothschild blen United Coal Mines of Vitkovice dhe Austro-Hungarian Blast Furnace Company që do të bëhen një nga dhjetë industritë më të mëdha globale. Benjamin Disraeli, një hebre sefardik (i cili do të bëhej kryeministër i Britanisë) publikon Coningsby, në të cilin ai karakterizon Nathan Mayer Rothschild si, "...mbreti dhe zotëri i tregjeve monetare të botës, dhe natyrisht mbreti dhe zotëri i gjithçkaje tjetër. Ai mbajti në dorë të gjithë mbretëritë e Italisë Jugore, dhe Monarchët dhe Ministrat e të gjitha vendeve kërkuan këshillat e tij dhe u udhëzuan nga sugjerimet e tij."

Disraeli do të bënte edhe deklaratën e mëposhtme të rëndësishme, "Çështja racore është çelësi i historisë botërore...të gjitha janë racore, nuk ka asnjë të vërtetë tjetër."

1843: B'nai B'rith është themeluar nga hebrenjtë në New York City si një lozhë masonike. 70 vjet më vonë kjo grup do të krijojë Ligën e famshme Anti-Defamation, e cila synon të promovojë çdo kritikë të supremacisë hebreje ose krimit, si, "anti-semita."

1845: Andrew Jackson (7th President of the United States) vdes. Ai lëshon udhëzimet për të vendosur këtë shënim në varrin e tij, në përputhje me atë që ai e konsideroi si shërbimin më të madh të tij për njerëzimin. Në shkrim thuhet, "Unë e vrava Bankën." Kjo është bërë dhe është natyrisht në lidhje me faktin se ai shkatërroi Bankën e Dytë të Rothschild në Shtetet e Bashkuara në vitin 1836. Jacob (James) Mayer Rothschild (i cili deri atëherë kishte martuar mbesën e tij, Betty, vajza e Salomon Mayer Rothschild), tani i

njohur si Baron James de Rothschild, fiton kontratën për ndërtimin e parë të rrugës së madhe të hekurudhës nëpër vendin. Kjo quhej "Chemin De Fer Du Nord," dhe fillimisht u lidh me rrjetin e trenave austriane të ndërtuar nga vëllai i tij (i cili është natyrisht edhe babai i gruas), Salomon Mayer Rothschild. Edmond de Rothschild lindi tek James Mayer Rothschild dhe Betty von Rothschild. Ai është fëmija më i vogël i tyre.

1847: Lionel de Rothschild i cili tani është martuar me vajzën e xhaxhait të tij, Kalman (Carl) Mayer Rothschild, zgjedhet në Parlamentin e Londrës. Një kërkesë për të hyrë në parlament është të japësh një premtim në fenë e vërtetë të krishterë. Lionel de Rothschild refuzon të bëjë këtë për shkak të besimit të tij hebre, i cili mohon Krishtin, dhe si rezultat i tij vend në parlament mbetet bosh për njëmbëdhjetë vjet derisa të lejohen zgjedhje të reja.

1848: Ashkenazi Jew, Karl Marx (një Crypto-Jew, emri i vërtetë Moses Mordecai Levy), publishes, "Manifesto e Komunizmit." Interesant është se në të njëjtën kohë që ai po punon në këtë,

Karl Ritter nga Frankfurti është duke punuar në një projekt tjetër. Universiteti po shkruan antitezimin që vazhdon nga baza e Freidrich Wilhelm Nietzsche's, "Nietzscheanism." Kjo, "Nietzscheanism," më vonë zhvillohet në Fashizmin dhe Nazizmin dhe do të përdoret për të nxitur luftrat botërore të parë dhe të dytë. Marx Ritter, dhe Nietzsche janë të gjithë të financuar dhe nën udhëheqjen e Rothschilds. Ideja pas këtij skeme është se ata që drejtojnë gjithë konspiracionin mund të përdorin dallimet në të ashtuquajtura ideologji për të ndarë më shumë dhe më shumë fraksione të race njerëzore në kampe të kundërta që t'i armatosin dhe pastaj t'i shtypin ata në luftë dhe shkatërrim të njëri-tjetrit, veçanërisht në shkatërrimin e të gjitha institucioneve politike dhe fetare. Kjo është në thelb e njëjta plan që u propozua nga Weishauptin 1776. Interesant është se Marksizmi, Komunizmi dhe derivati i tij, Socializmi, kur shihen vite më vonë në praktikë, janë asgjë tjetër veçse kapitalizmi shtetëror dhe sundimi i një pakice të privilegjuar, duke ushtruar kontroll të plotë dhe të gjithëpërfshirës mbi shumicën e mbetur pa asnjë pronë apo të drejta ligjore. Kjo shpjegon pse Rothschild ishin aq të interesuar për të financuar këto ideologji, që do të zhvilloheshin më pas në "demokraci", një sistem i dy partive në të cilin të dy partitë kontrollohen nga e njëjta forcë, dhe ndërsa mund të grinden për çështje të pa rëndësishme, për të dhënë përshtypjen se janë në kundërshtim me njëri-tjetrin, ata në fakt ndjekin të njëjtën ideologji themelore, që është arsyeja pse banorët e demokracive shpejtë bëhen të huaj. discover that it doesn't matter who Ata votojnë, asgjë nuk ndryshon.

Eva Hanau, Amschel Mayer Rothschild's wife dies. 1849: Gutle Schnaper, Mayer Amschel Rothschild's wife dies. Pas vdekjes së saj ajo do të deklaronte me zë të lartë, "Nëse fëmijët e mi nuk donin luftëra, nuk do të kishte asnjë". 1850: Në këtë dekadë fillon ndërtimi i shtëpive të manorit të Mentmore në Angli dhe Ferrieres në Francë, më shumë Manor Rothschild do të pasojnë në të gjithë botën, të gjitha të mbushura me vepra arti të paçmueshme. Jacob (James) Rothschild në Francë thuhet se ishte i vlefshëm 600 milionë franga, që ishte 150 milionë franga më shumë se të gjitha bankat e tjera në Francë të bashkuara.

1852: Kryeministri britanik i ardhshëm, William Gladstone, tha se Banka e Anglisë dhe Qyteti i Londrës janë të papërshtatshme dhe se duhet të mbyllen. 1853: David Sassoon, the Rothschild drug dealer in China became a naturalised British citizen. Ai mban veshjen dhe zakonet e Bagdadit, por lejon që djemtë e tij të adoptojnë zakonet angleze. Ai djali, Abdullah, ndryshon emrin e tij në Albert, lëviz në Angli me babanë e tij, dhe më pas ka një djalë, Edward Albert, i cili do të martohet me familjen Rothschild. David Sassoon në nder të trashëgimisë së tij hebre ndërton synagogë në Indi. Një në zonën e fortesës dhe tjetri në Byculla. Nathaniel de Rothschild, djali i Nathan Mayer Rothschild dhe djali i Jacob (James) Mayer Rothschild, blen Chateau Brane Mouton, bregdetin e Bordosë shtëpia Mouton, dhe e quan atje Chateau Mouton Rothschild.

1855: - Më 10 mars vdes Kalmann (Carl) - Mayer Rothschild. 28 korrik, Salomon Mayer Rothschild vdes. 6 dhjetor: Amschel Mayer Rothschild vdes. 1856: 6 maj: Sigmund Freud, hebre ashkenaz, psikoanalisti, lind. Freud do të vazhdonte të sulmonte moralin perëndimor, duke kritikuar atë që ai e konsideronte epsh të çrregullt seksual të njeriut perëndimor, i cili ai insistoi se duhej të zëvendësohej me vlerat e promiskuitetit hebre. Interesant është se ai promovoi idetë e incestit dhe pedofilisë si normale, gjë që është e lejuar edhe nga libri më i shenjtë i hebrenjve, Talmudi. Ai u bë i pari anëtar i hapur i Parlamentit Britanik që ishte hebrej. Në 12 korrik, Lord Harrington mban një fjalim në Dhomën e Lordëve, kundër pranimet të imigrantëve hebrej në Angli, në të cilin ai thotë se: "Ata janë dhënësit më të mëdhenj të

parave dhe kontraktorët e borxhit të botës...Pasojat janë që kombet e botës po vuajnë nën sistemet e rënda të taksave dhe borxhit kombëtar. 1859: Schonche Jeannette Rothschild vdes. 1860: Në jug të Amerikës, që nga pavarësia amerikane, një lidhje e ngushtë biznesi ishte zhvilluar midis aristokracisë që mbjell cotton dhe prodhuesve të cottonit në Angli. Cotton u dërgua madje nga Amerika në Francë dhe Britani në anije të pronësisë së Rothschild. Rothschildët vendosën se kjo ishte e fundit e Amerikës që ata mund të shfrytëzonin për t'u rivendosur në Amerikë, pas shkatërrimit të bankës së tyre qendrore nga presidenti Andrew Jackson në vitin 1836. Rothschildët kishin përgatitur këtë për shumë kohë, dhe këtë vit Shtetet e Jugut të Amerikës përmbajtën një numër të madh të agjentëve Rothschild. Ata e manipuluan popullsinë me kujdes duke bashkëpunuar me politikanë lokale që i kishin në dorë, dhe duke përhapur propagandë midis njerëzve. Kjo rezultoi në ndarjen e Karolinës së Jugut më 29 dhjetor 1860. vetëm disa javë më vonë, edhe gjashtë shtete të tjera

Ata do të bashkoheshin me komplotin kundër Bashkimit, dhe do të krijonin një qeveri të re. Për të provokuar Veriun, këta agjentë Rothschild dhe ndjekësit e tyre të çmendur, sulmojnë ushtritë, marrin fortët, armatimet, minierat dhe pasuri të tjera të Bashkimit. Edhe anëtarët e kabinetit të Presidentit Buchanan i bashkohen që të shkatërrojnë Bashkimin duke dëmtuar kredinë publike dhe duke punuar për të shkatërruar vendin. Buchanan pretendon të ndëshkojë ndarjen por nuk merr asnjë veprim për ta ndaluar atë, madje edhe kur një anije amerikane është e rrethuar nga bateritë bregdetare të Karolinës së Jugut. Slavery është gjithmonë cituar si shkak i luftës por kjo nuk ishte e vërtetë, si President Lincoln i cili deklaroi, "Nuk kam asnjë qëllim të ndërhyj drejtpërdrejt ose indirekt me institucionin e skllavërisë në shtetin ku ajo ekziston tani. Unë besoj se nuk kam të drejtë ligjore për të bërë këtë, dhe nuk kam asnjë tendencë për ta bërë këtë... Më e rëndësishmja është të shpëtoj Bashkimin dhe jo të shpëtoj apo të shkatërroj skllavërinë. Nëse mund të shpëtoj Bashkimin pa liruar asnjë skllav, do ta bëja."

Në fakt, arsyeja e vërtetë e luftës është se shtetet jugore ishin në një situatë të vështirë ekonomike për shkak të veprimeve të shteteve veriore. Industriasit veriorë kishin përdorur tarifa tregtare për të parandaluar shtetet jugore nga blerja e mallrave evropiane më të lira. Evropa pastaj reagoi duke ndaluar importet e pambukut nga Jugu. Thus ju ishte detyruar të paguani më shumë për mallra ndërsa u shkurtua rroga juaj. Kjo është kur shkëmbimtarët e parave panë mundësinë për të ndarë dhe për të pushtuar Amerikën duke e zhytur atë në Luftën Civile. Kjo konfirmohet nga Otto Von Bismark kur ai ishte Kansellier i Gjermanisë (1871 - 1890), i cili deklaroi më poshtë në 1876, "Divizioni i Shteteve të Bashkuara në federata të barabarta të forcës ishte vendosur shumë para Luftës Civile nga burimet financiare të larta evropiane, këta bankarë ishin të frikësuar se Shtetet e Bashkuara, nëse mbeteshin si një bllok dhe si një komb, do të arrinin pavarësinë ekonomike dhe financiare që do të rrëzonin sundimin e tyre financiar në botë. Rothschildët dominuan. Ata parashikuan një çmim të madh nëse ata mund të zëvendësojnë dy demokraci të dobëta, të pa borxh për financuesit, me Republikën e guximshme, të sigurt dhe të vetë-përmbushur. Të dyja pjesët e Republikës ishin të ndara

në dy pjesë të ndryshme. Në fakt, vetëm muaj pas këtyre plumbave të para në Karolinën e Jugut, Rothschilds u ulën Napoleon III i Francës (i biri i Napoleonit të betejës së Waterloo), 210 milionë franga për të marrë Meksikën dhe pastaj të vendosë trupat përgjatë kufirit jugor të Shteteve të Bashkuara, duke marrë përsipër përdorimin e Luftës Civile Amerikane për të kthyer Meksikën nën sundimin kolonial. Kjo ishte në shkelje të "doktrinë së Monroe", e lëshuar nga presidenti James Monroe gjatë fjalimit të tij të shtatë vjetor të Shteteve të Bashkuara në Kongres, në 1823. Kjo doktrinë deklaroi mendimin e Shteteve të Bashkuara se pushtuesit evropianë nuk duhet të kolonizojnë më Amerikën ose të ndërhyjnë në punët e shteteve sovranë që ndodhen në Amerikë, si Shtetet e Bashkuara, Meksika dhe të tjera. Në këmbim, Shtetet e Bashkuara planifikonin të mbeteshin neutrale në luftëra midis pushteteve evropiane dhe në luftëra midis një fuqie evropiane dhe kolonive të saj. Por, nëse këto lloj luftash do të ndodhnin në Amerikë, Shtetet e Bashkuara do të shikonin këtë veprim si armiqësor ndaj vetes. Ndërsa francezët po shkelnin Doktrinën e Monreut në Meksikë, Britania ndjek shembullin duke lëvizur 11,000 trupa në Kanada dhe duke i vendosur ato përgjatë kufirit verior të Amerikës. President Lincoln e dinte se ishte në telashe, kështu që shkoi me Sekretarin e tij të Thesarit, Salomon P. Chase, në New York York a aplikova o pôžiky potrebné na financovanie obrany Ameriky. Rothschildët kishin inxhinieruar luftën për të shkatërruar

Bashkimin, dhe nuk ishin gati ta shpëtonin tani, kështu që ata i urdhëruan bankat e tyre amerikane të ofronin kredi me interes prej 24% deri në 36%. President Lincoln refuzoi këtë siç e dinin ata dhe u kthye në Uashington, ku ai dërgoi Kolonel Dick Taylor nga Çikago, të cilin ai e vendosi në krye të problemit se si të financonte luftën. Në një takim, presidenti Lincoln e pyeti kolonelin Taylor se çfarë propozimesh kishte ardhur për të financuar luftën. Kolonel Taylor deklaroi, "Po Lincoln, kjo është e lehtë, vetëm merrni Kongresin të kalojë një ligj që autorizon shtypjen e notave të plota të tenderit të qeverisë...dhe paguani ushtarët tuaj me to dhe vazhdoni të fitoni luftën me to gjithashtu." President Lincoln e pyeti Kolonel Taylor nëse njerëzit e Shteteve të Bashkuara do të pranonin notat, për të cilën Kolonel Taylor u përgjigj, "Njerëzit apo askush tjetër nuk do të ketë asnjë zgjedhje në këtë çështje, nëse i bën ato të plotë të vlefshme ligjore. Ata do të kenë garancinë e plotë të qeverisë dhe do të jenë të barabartë me çdo para, pasi Kongresi i është dhënë ky të drejtë i qartë nga Kushtetutë."

Isabella Rothschild vdes. 1862: President Lincoln fillon shtypjen e \$450,000,000 vlerës së monedhave amerikane. Këto vija janë të shtypura me ngjyrë të gjelbër në anën e kundërt, për t'u dalluar nga vija të tjera në qarkullim, dhe quhen "Greenbacks." Këto shtypen pa interes për Qeverinë Federale dhe përdoren për të paguar forcat dhe për të blerë furnizimet e tyre. President Lincoln do të ishte Presidenti i fundit që do të lëshoi nota të borxhit të lirë të Shteteve të Bashkuara, dhe në këtë temë ai deklaroi, "Qeveria duhet të krijojë, të lëshojë dhe të qarkullojë të gjitha monedhat dhe kreditë e nevojshme për të plotësuar fuqinë e shpenzimeve të Qeverisë dhe fuqinë e blerësve. Në rastin e krijimit dhe lëshimit të parave, jo vetëm që është e drejta më e lartë e Qeverisë, por është edhe e vetmja mundësi krijuese e Qeverisë. Me miratimin e këtyre parimeve...taksapaguesit do të kursejnë shumën e madhe të interesit. "Paraja do të ndajë jetën e tij me njerëzimin dhe do të bëhet skllav i njerëzimit." Ai gjithashtu thotë, "Ne i dhamë njerëzve të kësaj republike më të keqen që ata kurrë nuk e kishin, paratë e tyre të shkruara për të paguar borxhet e tyre."

Në vitin e njëjtë The Times of London ilustron se kush po i heq qafe dhëmbët, kur publikon një histori që përmban deklaratën e mëposhtme: "Nëse kjo politikë financiare e çuditshme, e cila ka origjinën në Republikën e Veriut Amerikan, do të bëhet e vendosur në një pozicion, atëherë qeveria do të furnizojë paratë e saj pa kosto. Ai do të paguajë borxhet dhe do të jetë pa borxhe. Do të ketë të gjitha paratë e nevojshme për të vazhduar tregtinë. Ajo do të bëhet e dobishme pa precedent në historinë e qeverive të civilizuar në botë. Bëjrat dhe pasuria e të gjitha vendeve do të shkojnë në Amerikën e Veriut. Të zhduket ky qeveri, ose do të shkatërrojë çdo monarki në botë." Një circular Hazard nga Banka e Anglisë e kontrolluar nga Rothschild, vjen në dritë disa vjet më vonë që siguron më shumë informacion se pse paraja e Lincolnit, e pa borxh, e greenback, duhej të ndalohej, "Sllavi është i rrezikshëm për t'u zhdukur me forcën e luftës dhe skllavëria e rrobave shkatërrohet. Këtë e gëzojmë ne dhe miqtë e mi evropianë (hebrenj), sepse skllavëria është vetëm pronësia e punës dhe mban me vete kujdesin e punëtorëve, ndërsa plani evropian, i udhëhequr nga Anglia, është

se kapitalet do të kontrollojnë punëtorët duke kontrolluar çmimet. Kjo mund të bëhet duke kontrolluar paratë. Në rastin e një lufte, borxhi i madh që kapitenët do të shohin të krijohet, duhet të përdoret si një mjet për të kontrolluar sasinë e parave. Për të arritur këtë, obligacionet duhet të përdoren si një bazë bankare. Tani presim që Sekretarja e Thesarit të bëjë rekomandimin e saj në Kongres. "Nuk do të bëjë të lejojë që greenback, siç quhet, të qarkullojë si para për një kohë të gjatë, pasi ne nuk mund ta kontrollojmë atë." 1863: President Abraham Lincoln zbulon se Tsar i Rusisë, Aleksandër II (1855 - 1881), ka pasur probleme me Rothschilds gjithashtu, pasi ai refuzoi përpjekjet e tyre të vazhdueshme për të krijuar një bankë qendrore në Rusi. Të gjithë e dinë se çfarë është e rëndësishme për të bërë Nëse Anglia ose Franca do të ndërhynte ashpër në Luftën Civile Amerikane, dhe do të ndihmonte Jugun, Rusia do ta konsideronte këtë veprim si një deklaratë lufte, dhe do të mbështeste Presidentin Lincoln. Për të treguar se ai nuk ishte duke u marrë me gjëra, ai dërgon një pjesë të flotës së tij Paqësore në portin e San Franciskos dhe një pjesë tjetër në portin e Nju Jorkut.

Banka Rothschild në Napoli, Itali, C. M. de Rothschild e figli, closes pas unifikimit të Italisë. Rothschilds përdorin një nga të tyret në Amerikë, John D. " "Është më i shëmtuar se monarkia, më i padurueshëm se autokraci, më egoist se burokracia." Rothschild, August Belmont, i cili tani është Kryeministri Kombëtar i Partisë Demokratike (Kryeministri nga 1860 - 1872), mbështetet nga Gjenerali George McClellan si kandidati demokrat për të garuar kundër Presidentit Abraham Lincoln në zgjedhjet e këtij viti. Në mospërputhje me Belmontin, presidenti Lincoln fiton zgjedhjet. 1865: Në një deklaratë për Kongresin, presidenti Abraham Lincoln thotë, "Kam dy armiq të mëdhenj, ushtrinë jugore para meje dhe institucionet financiare prapa meje. Nga të dy, ai në prapavijë është armiku im më i madh." Në 14 prill, njëzet e një ditë pas inaugurimit të tij të dytë, dhe vetëm pesë ditë pas dorëzimit

të Gjeneralit Lee tek Gjenerali Grant në Appomattox, Presidentin Lincoln qëllohet nga John Wilkes Booth, në Teatrin Ford. Ai më vonë do të vdiste nga plagët e tij më pak se dy muaj para përfundimit të Luftës Civile Amerikane. Më shumë se shtatëdhjetë vjet më vonë, mbesa e madhe e Bootit, Izola Forrester, zbulon në librin e saj për Bootin, "Ky Akt i Vetëm i Çmendur", se ai ishte i shtyrë në këtë vrasje nga interesat e fuqishme evropiane, dhe kundër raporteve se Booti më vonë u vra nga autoritetet amerikane, ai në fakt u arratis në Evropë dhe vdiq në Calais në moshën 33-vjeçare. Pas kësaj, akuza që bankat ndërkombëtare ishin përgjegjëse për vrasjen e Presidentit Lincoln, do të bëhej në Kuvendin Kanadez të Komunave, gati shtatëdhjetë vjet më vonë në vitin 1934. Personi që zbuloi këtë ishte një avokat kanadez, Gerald G. McGeer. Ai kishte marrë prova të fshirë nga regjistrimi publik i dhënë atij nga agjentët e shërbimit sekret në gjykimin e John Wilkes Booth, pas vdekjes së pretenduar të Booth. McGeer deklaroi se ishte

e mundur që John të ishte i Wilkes Booth ishte një tregtar që punonte për bankat ndërkombëtare. Ai do të raportohet në një artikull në Vancouver Sun, datë 2 maj 1934, i cili shkruan, "Abraham Lincoln, vrasësi i emancipimit të skllëvërve, u vra përmes mashtrimeve të një grupi përfaqësues të Bankës Ndërkombëtare, i cili gëzoi ambiciet e Presidentit të Shteteve të Bashkuara për kredi kombëtare. Në atë kohë, kishte vetëm një grup në botë që kishte ndonjë arsye për të dëshiruar vdekjen e Lincoln. Ata ishin njerëzit që ishin kundër programit të tij të monedhave kombëtare dhe që kishin luftuar kundër tij gjatë gjithë Luftës Civile për politikën e monedhave të gjelbërta." Gerald G. McGeer gjithashtu deklaroi se vrasja e Lincolnit nuk ishte vetëm sepse Bankerët Ndërkombëtarë donin të rivendosnin një bankë qendrore në Amerikë, por edhe sepse ata donin të bazonin monedhat amerikane në ar, të cilin ata natyrisht kontrollonin. Ata donin të vendosnin Amerikën në një standard të artë. Kjo ishte në kundërshtim të drejtpërdrejtë me politikën e Presidentit Lincoln për lëshimin e Greenbacks, e bazuar vetëm në besimin dhe kredinë e Shteteve të Bashkuara.

The Vancouver Sun artikulli gjithashtu citoi Gerald G. McGeer me deklaratën e mëposhtme, "Ata ishin njerëzit e interesuar në krijimin e Standardit të Artë dhe të drejtën e bankave për të menaxhuar monedhat dhe kreditin e çdo kombi në botë. Me Lincolnin jashtë rrugës ata mundën të vazhdonin me këtë plan dhe e vazhduan në Shtetet e Bashkuara. Në tetë vjet pas vrasjes së Lincoln, argjendi u demonetizua dhe sistemi i standardit të arit u vendos në Shtetet e Bashkuara." Interesantisht, ka pasur shumë spekulime se Abraham Linkoln ishte në fakt djali i paligjshëm i A. A. Springs (para Crypto-Jew emër - Springstein), një Rothschild. Pas një periudhe të shkurtër të trajnimit në Bankën e Londrës të Rothschildëve, Jacob Schiff, një Rothschild, i cili u bë i famshëm në shtëpinë e tyre në Frankfurt, arrinë në Amerikë në moshën e tetëmbëdhjetë, me udhëzimet dhe financat e nevojshme për të blerë një bankë atje. Kjo është për të kryer detyrat e mëposhtme: 1) Të marrë kontrollin e sistemit monetar të Amerikës përmes krijimit të një banke qendrore. 2) Të gjejë njerëz të këndshëm, të cilët për një çmim janë të gatshëm të

shërbejnë si sklevër për "Illuminitat", dhe t'i promovojë ata në vende të larta në Qeverinë Federale, Kongresin, Gjykatën e Lartë, dhe të gjitha agjencitë federale. 3) Krijoni një grup të pakicave nëpër vendet, veçanërisht duke qëlluar në të bardhë dhe të zezë. 4) Krijoni një lëvizje për të shkatërruar fenë në Shtetet e Bashkuara, me Krishterimin si objektiv kryesor. 1868: Në 15 nëntor, Jakob (James) Mayer Rothschild vdes, pak pas blerjes së Chateau Lafite, një nga katër estatat më të mëdha të Grand Cru të Francës. e fundit nga fëmijët e Mayer Amschel Rothschild që vdesin. 1869: Në varrimin e Grand Rabbi Simeon Ben-Iudah, Rabbi Reichom bën deklaratën e mëposhtme të rrëqethëse, "Për shkak të fuqisë së tmerrshme të bankave tona ndërkombëtare, ne kemi detyruar që e fundit nga fëmijët e Mayer Amschel Rothschild

të vdesë. Krishterët në luftëra pa numër. Luftrat kanë një vlerë të veçantë për hebrenjtë, sepse krishterët vrasin njëri-tjetrin dhe na bëjnë më shumë hapësirë në hebrenjve. Luftrat janë rrushi i Judëve, bankat e Judëve bëhen të pasura nga luftrat krishtere. Mbi njëqind milionë krishterë janë zhdukur nga faqja e tokës nga luftrat, dhe fundi nuk është ende." 16 mars, Babette Rothschild vdes. 1870: Nathaniel de Rothschild vdes. 1871: Një gjeneral amerikan i quajtur Albert Pike, i cili ishte i njohur nga Guiseppe Mazzini, përfundon hartën ushtarake të tij për tre luftëra botërore dhe revolucione të ndryshme në të gjithë botën, duke kulmuar në lëvizjen e kësaj rrjete të madhe në fazën e fundit. Këto detaje janë si më poshtë: Lufta Botërore do të luftohet për qëllimet e shkatërrimit të Tsar në Rusi, siç premtoi Nathan Mayer Rothschild në vitin 1815. Komunizmi do të zëvendësojë tsarizmin që do të përdoret për të sulmuar religjionet, kryesisht krishterimin. Këto dallime midis perandorive britanike dhe gjermane do të përdoren për të nxitur këtë luftë.

Lufta e Dytë Botërore do të përdoret për të nxitur polemikën midis fashizmit dhe zionistëve politikë me shtypjen e hebrenjve në Gjermani si një shtytës në sjelljen e urrejtjes kundër popullit gjerman. Kjo është projektuar për të shkatërruar fashizmin (të cilin Rothschilds e krijuan) dhe për të rritur fuqinë e Zionizmit Politik. Kjo luftë është gjithashtu e projektuar për të rritur fuqinë e komunizmit në nivelin që e barazonte atë të krishterimit të bashkuar. Në të vërtetë, kjo është arsyeja pse është vendosur që të luhet Lufta e Tretë Botërore duke ndezur urrejtje ndaj botës myslimane për qëllime të lojës së botës myslimane dhe sionizmit politik kundër njëri-tjetrit. Ndërsa kjo po ndodh, popujt e mbetur do të detyrohen të luftojnë veten në një gjendje të rëndë mendore, fizike, shpirtërore dhe ekonomike. Në 15 gusht të këtij viti, Albert Pike shkruan një letër (tani e kataloguar në Muzeun Britanik) për Guiseppe Mazzini në të cilën ai thotë se, "Ne do të çlirojmë nihilistët dhe ateistët dhe do të shkaktojmë një katastrofë shoqërore të madhe që në të gjitha tmerret e saj do të tregojë qartë për të gjitha popujt efektin e nihilizmit të plotë; origjinat e barbarisë dhe të trazirave më të gjata. Then gjithëkund, njerëzit do të detyrohen të mbrojnë veten kundër minorancës botërore të revolucionarëve botërorë dhe do të eliminojnë ata shkatërruesit e civilizimit dhe ato shumësitë e

çmendura me krishterimin, të cilat shpirtra do të jenë nga ajo kohë pa drejtim dhe pa udhëheqje dhe të paduruar për një ideal, por pa njohuri se ku të dërgojnë adhurimin e tyre, do të marrin dritën e vërtetë përmes manifestimit universal të doktrinės së pastër të Luciferit që përfundimisht do të dalë në publik. Një manifestim që do të rezultojë nga një lëvizje reaksionare e përgjithshme që do të pasojë shkatërrimin e krishterimit dhe ateistes; të dyja të pushtuara dhe të zhdukura në të njëjtën kohë." Pike, i cili ishte zgjedhur si Sovran Grand Commander i Ritit Skocez të Freemasonry's South Jurisdiction në 1859, ishte Freemasoni më i fuqishëm në Amerikë. Ai do të mbajë këtë post për tridhjetë e dy vjet deri në vdekjen e tij në vitin 1891. Ai gjithashtu botoi një libër në këtë temë në 1872 me titull, "Moral dhe Dogma e Ritit të Vjetër dhe të pranuar Skocez të Freemasonry," në të cilin ai e quan të shëmtuar këtë, "Emri i vërtetë i Satanit, thonë Kabbalistët, është emri i Yahweh të kthyer; sepse Satani nuk është një zot i zi, por refuzimi i Zotit... Për të rinjtë, kjo nuk është një person, por një forcë, krijuar për të mirë, por që mund të shërbejë për të keq. Është instrumenti i lirisë dhe vullnetit të lirë...

LUCIFER, i mbajturi Një emër i çuditshëm dhe misterioz për të dhënë për Shpirtin e errët! Lucifer, fëmija i mëngjesit! Ai është ai që e mban dritën, dhe me shkëlqimin e tij të padurueshëm i mbyll zemrat e dobëta, të ndjeshme ose të egocentrike? Jo, jo!"

Interesant është se në të njëjtin libër, Pike thekson se Freemasonry bazohet në filozofinë e çuditshme të hebrenjve të gjetur në Kabbalah. Lemmy do të zëvendësohet nga Lenini dhe Troçki, pastaj nga Stalini. 1873: The Rio Tinto copper minas në Spanjë, blerë nga një grup i financuesve të huaj, duke përfshirë Rothschilds. Këto miniera janë burimi më i madh i bakrit në Evropë. 1875: Më 1 janar, Jacob Schiff, tani djali i Solomon Loeb, pas martesës me vajzën e tij, Teresa, merr kontrollin e shtëpisë bankare, Kuhn, Loeb & Co. Schiff vazhdon të financojë Standard Oil Company të Crypto-Jew, John D. Rockefeller. Ai gjithashtu financon Edward R. Harriman's Railroad Empire, dhe Andrew Carnegie's Steel Empire. Kjo është e gjitha me paratë e Rothschild. Ai pastaj identifikon edhe bankat e tjera më të mëdha

në Amerikë në atë kohë. Ata janë, J.P. Morgan që kontrollon Wall Street, dhe Drexels dhe Biddles e Filadelfisë. Të gjithë financuesit e tjerë, të mëdhenj dhe të vegjël, do të këndonin në ritmin e këtyre tre shtëpive. Schiff pastaj merr Rothschildët evropianë për të krijuar degët evropiane të këtyre tre bankave të mëdha me kuptimin se Schiff, dhe kështu Rothschild, do të jetë kreu i bankës në New York dhe kështu në Amerikë. N. M. Rothschild & Sons ndërmerr një emetim aksionesh për të mbledhur kapital për projektin e parë të tunelit të kanalit për të lidhur Francën me Anglinë, me gjysmën e kapitalit të saj që vjen nga kompania e pronësisë së Rothschild, "Compagnie du Chemin de Fer du Nord." Rothschilds kërkonin të kontrollonin Kanalin Suez për të mbrojtur interesat e tyre të mëdha tregtare në rajon, kështu që Lionel de Rothschild urdhëron Benjamin Disraeli, kryeministrin hebre, të blejë aksionet e Kanalit Suez, nga Khedive Said i Egjiptit. Rothschilds urrejtën paratë e qeverisë britanike për të lehtësuar këtë blerje, ata nuk donin ta zotëronin atë vetë, pasi ata kishin nevojë për një qeveri që ata kontrollonin për ta zotëruar atë, kështu që ata mund të përdornin ushtrinë e qeverisë për ta mbrojtur atë.

1878: Archibald Philip Primrose, 5th Earl of Rosebery, i cili do të bëhej kryeministër britanik në vitin 1894, martohet me Hannah de Rothschild, vajzën e Baron Mayer de Rothschild. 1879: Lionel de Rothschild vdes. 1880: Agjentët e Rothschild fillojnë të bëjnë një seri pogromesh kryesisht në Rusi, por edhe në Poloni, Bullgari dhe Rumania. Këto pogrome rezultojnë në vrasjen e mijëra hebrenjve, duke çuar afërsisht dy milionë të largohen, kryesisht në New York, por edhe në Chicago, Filadelfia, Boston dhe Los Angeles. Sidoqoftë disa ndihmohen me paratë e Rothschild për të filluar të vendosen në Palestinë. Kjo ishte arsyeja pse u nisën këto pogrome, ishte për të krijuar një bazë të madhe hebreje në Amerikë, të cilët kur të arrinin, do të edukoheshin për të regjistruar votat si demokratë. Njëzet vjet më vonë, kjo do të rezultojë në një bazë të madhe të demokracisë në Shtetet e Bashkuara dhe do të përdoret për të zgjedhur njerëz të udhëhequr nga Rothschild si Woodrow Wilson, në Presidencën, për të zbatuar porosinë e Rothschild.

Në Amerikë, John Swinton, atëherë gazetari më i shquar i New Yorkut, ishte mysafir nderi në një banquet që iu dha nga udhëheqësit e artit të tij. Dikush që nuk e dinte as median as Swinton i dha një pije të nxehtë gazetës së pavarur. Swinton i rrëzoi kolegët e tij duke iu përgjigjur, "Nuk ka asgjë të tillë, në këtë datë të historisë botërore, në Amerikë, si një shtyp i pavarur. Ju e dini dhe unë e di. Nuk ka asnjë nga ju që guxon të shkruajë mendimet e tij të singerta, dhe nëse do të shkruante, ju e dini paraprakisht që nuk do të ishte kurrë e botuar. Jam paguar në javë për të mbajtur mendimin tim të singertë jashtë gazetës që jam i lidhur me të. Disa prej jush marrin pagë të ngjashme për gjëra të ngjashme, dhe çdokush prej jush që do të ishte aq i çmendur sa të shkruante komente të singerta do të ishte në rrugë duke kërkuar një punë tjetër. Nëse do të lejoj mendimet e mia të singerta të shfaqen në një numër të gazetës time, para dyzet e katër orësh do të isha i papunë. Në biznesin e gazetarit është të shkatërrojë të vërtetën, të gënjej, të përçmoj, të përçmoj, të bëj shaka me mammon, dhe të shesë vendin dhe racën e tij për bukën e tij të përditshme.

Ju e dini dhe unë e di, dhe çfarë lloj i rrobave është ky që është duke pjekur një shtyp të pavarur? Ne jemi instrumente dhe vasalë të burrave të pasur pas skenës. Ne jemi zogjtë e rrotullimit, ata tërheqin litar dhe ne vallëzojmë. Talentet tona, mundësitë tona dhe jeta jonë janë të gjitha pronë e njerëzve të tjerë. Ne jemi të çmendur intelektualë." Garfield (Presidenti i 20-të i Shteteve të Bashkuara që la vetëm njëqind ditë) thotë dy javë para se të jetë vrarë, "Kush kontrollon numrin e parave në vendin tonë është mbreti absolut i industrisë dhe tregtisë...dhe kur të kuptoni se sistemi i tërë është shumë lehtë i kontrolluar, në një mënyrë ose tjetrën, nga disa njerëz të fuqishëm në krye, nuk do të duhet të pyeteni se si ndodhin periudha të inflacionit dhe depresionit." Në 13 mars, Mbreti i Rusisë, Aleksandër II është vrarë në Shën Petersburg. Petersburg, pas disa përpjekjeve për vrasje që filluan në 1866, më pak se një vit pas fitores së Presidentit Lincoln në Luftën Civile Amerikane.

Edmond James de Rothschild ka një djalë, Maurice de Rothschild. 1883: Pasi 6,000 këmbë tuneli në projektin e tunelit të kanalit është gërmuar, qeveria britanike ndalon projektin duke thënë se do të ishte një kërcënim për sigurinë britanike. 1885: Nathaniel Rothschild, djali i Lionel de Rothschild, bëhet i pari hebre dhe merr titullin e Lord Rothschild. 1886: Banka franceze Rothschild, de Rothschild Freres merr një shumë të konsiderueshme të burimeve të naftës së Rusisë dhe krijon kompaninë e naftës Kaspi dhe Deti i Zi, e cila shpejt bëhet prodhuesi i dytë më i madh i naftës në botë. 1887: Edward Albert Sassoon, mbesa e monopolistit të opiumit Rothschild David Sassoon, martohet me Aline Caroline de Rothschild, mbesën e Jakob (James) Mayer Rothschild. Aline Caroline's

baba, Gustave, së bashku me vëllanë e tij, Alphonse, morën kontrollin e krahinës franceze të Rothschilds pas vdekjes së babait të tyre, Jakob. Rothschilds financuan bashkimin e minierave të diamantit Kimberley në Afrikën e Jugut. " Kur ka trazira në Evropë, kur qarkullojnë thashethemet e luftës dhe mendjet e njerëzve janë të shqetësuara nga frikërat e ndryshimit dhe katastrofës, mund të jeni të sigurt që një Rothschild i veshur me rroba të shkurtra është duke luajtur lojën e tij diku pranë rajonit të trazirave." Komentet e tilla shqetësojnë Rothschildët dhe në fund të shekullit të 18-të ata blejnë agjencinë e lajmeve Reuters që të mund të ushtrojnë një kontroll të vogël mbi median.

1895: Edmond James de Rothschild djali më i ri i Jakob (James) Mayer Rothschild viziton Palestinën për të parë kolonitë e hebrenjve që ai i financoi si rezultat i pogromeve të inxhinieruara nga Rothschild në Rusi, Poloni, Bullgari dhe Rumania. Ai është i impresionuar dhe premtan të vazhdojë të furnizojë me fonde këto koloni në përmbushje të objektivit të gjatë Rothschild për krijimin e një shteti të pronësisë së Rothschild. 1897: Rothschildët krijuan Kongresin Zionist për të promovuar Zionizmin. Zionizmi është paraqitur si një lëvizje politike që synon të sigurojë një vendbanim për hebrenjtë, por në të vërtetë është një komplot për të sjellë të gjithë botën nën një Qeveri Botërore të administruar dhe kontrolluar nga hebrenjtë, dhe veçanërisht nga Rothschildët. e parë mbledhje e Kongresit Zionist është planifikuar të mbahet në Mynih, por për shkak të kundërshtimit nga hebrenjtë vendas, kjo mbledhje duhet të zhvendoset në Basel, Zvicër dhe mbahet më 29 gusht, Mbledhja është udhëhequr nga hebrenjtë Ashkenazi, Theodor Herzl, i cili do të vazhdojë të deklarojë në ditarin e tij, "Është e rëndësishme që vuajtjet e hebrenjve....bëhen të rënda....kjo do të ndihmojë në realizimin e planeve tona....Kam një ide të shkëlqyer....Unë do të inkurajoj anti-semitet që të likuidojnë pasurinë hebreje....Unë kam një plan të shkëlqyer....

Anti-Semitët do të na ndihmojnë kështu që do të forcojnë persekutimin dhe shtypjen e hebrenjve. Antisemitikët do të jenë miqtë tanë më të mirë." Herzl është zgjedhur më pas President i Organizatës Zioniste që miraton, "Rrethi i Kuq i Rothschildit," si flamurin e Zionit që pesëdhjetë e një vjet më vonë do të përfundonte në flamurin e Izraelit. Në këtë konferencë, Chaim Weizmann, i cili do të bëhej kryetar i saj deklaron, "Nuk ka hebrenj anglezë, francezë, gjermanë ose amerikanë, por vetëm hebrenj që jetojnë në Angli, Francë, Gjermani ose Amerikë." Edward Henry Harriman bëhet një drejtor i Union Pacific Railroad dhe më pas merr kontrollin e Southern Pacific Railroad. 1898: Në Kongresin Botëror Zionist në korrik, Max Mandelstam, bën deklaratën e mëposhtme, "Çifutët energjikisht refuzojnë idenë e bashkimit me të tjera nacionalitete dhe ngushëllojnë fuqishëm shpresën e tyre historike për mbretërinë botërore."

Në anën tjetër është partia që mban pushtetin sepse mban pasurinë, që ka në dorë të gjitha punët dhe të gjitha tregtinë, që manipulon për të vetin e vet dhe për qëllimet e veta të gjitha burimet e furnizimit, dhe që është fuqishëm e përfaqësuar në Këshillin e Shtetit vetë. Nga ana tjetër është masa e varfër dhe e pafuqishme, e sëmurë dhe e vuajtur. Rapacious usury, e cila, edhe pse më shumë se një herë është dënuar nga Kisha, është megjithatë në një formë të ndryshme por me të njëjtin gisht, ende praktikohet nga njerëzit e ashpër dhe të ashpër... kështu që një numër i vogël i njerëzve të pasur kanë qenë në gjendje të vendosin mbi masat e varfëra një gërshërë pak më të mirë se skllavëria e vet." Ferdinand de Rothschild vdes. 1899: Si pasojë e zbulimit të një pasurie të madhe në ar dhe diamante brenda Afrikës së Jugut, Rothschildët, përmes agentëve të tyre Lord Alfred Milner dhe Cecil Rhodes, dërgojnë 400,000 ushtarë britanikë atje për të luftuar kundër "armiqve", që përbëhen nga 30,000 fermerë Boerë me rripë që nuk donin të lëviznin nga toka e tyre.

Në këtë luftë të quajtur luftë, është shpikur kampi i mbledhjes, kur britanikët mbledhin çdo njeri që është simpatizant i Boerëve, duke përfshirë gratë dhe fëmijët, dhe i vendosin ata në kampe të pa shëndetshme, të mbushura me febrë. The Rothschild British Army vazhdoi të fitonte këtë luftë dhe kështu pasuria e madhe në ar dhe diamantë, për Rothschilds. Në fakt në një fjalim që ai dha më 30 tetor 1937, Rear Admiral Henry Hamilton Beamish, tha këto fjalë në lidhje me çështjen e Luftës Boere, "Lufta Boere ndodhi 37 vjet më parë. Boer means farmer. Disa e kritikuan një forcë të madhe si Britania për të tentuar të zhdukte Boerët. Pas një hetimi, gjeta se të gjitha minierat e arit dhe diamantit në Afrikën e Jugut ishin të mbajtura nga Çifutët; se Rothschild kontrollonte arin; Samuel kontrollonte argjendin; Baum kontrollonte minierat e tjera, dhe Moses kontrollonte metalet bazë. Çdo gjë

që këta njerëz preken e pluhurosin pashmangshëm 1901: Judet nga kolonitë e krijuara në Palestinë nga Edmond James de Rothschild, dërgojnë një delegacion tek ai i cili thotë se, "Nëse dëshiron të shpëtosh Yishuv (koloninë e hebrenjve), atëherë hiq dorë nga ajo, dhe...për një herë lejo kolonistëve të kenë mundësinë të korrigjojnë për veten e tyre atë që duhet të korrigjojnë." Edmond James de Rothschild nuk është aspak i kënaqur të pranojë këtë delegacion dhe u thotë atyre, "Unë kam krijuar Yishua, vetëm unë. Të gjithë, as kolonistë, as organizata nuk kanë të drejtë të ndërhyjnë në planet e mia." Rothschild

Banking House n-Frankfurt, Gjermania, M. zgjerimi i kufijve të Palestinës. ofertë nga Britania për të siguruar Ugandën si një bazë për një shtet të ardhshëm hebre zionist. The Çifutët e pransishëm ankohen që ata duan Palestinën, dhe pastaj papritur Max Nordau bën deklaratën e çuditshme se si do të marrin Palestinën përmes një procesi të rrëshqitjes së gurëve, i cili do të zhvillohej në letër më shumë se 15 vjet më vonë.

1905: Një grup i heborejve zionistë të shkarkuar nga Rothschild udhëhequr nga Georgi Apollonovich Gapon përpiqen të rrëzojnë mbretin e Rusisë në një puç komunist. Ata u burgosën dhe u detyruan të largoheshin nga Rusia vetëm për të marrë strehë në Gjermani. Është e çuditshme që ky vit Enciklopedia Judaïke (Vol. 2, p.497), në lidhje me kontrollin e Kishës Katolike, thotë, "është

një pasojë e çuditshme e përpjekjeve për të krijuar një konkurrent katolik kundër Rothschilds që në atë moment është e çuditshme që ata nuk morën pjesë në zgjedhjet e tyre". Kjo është një shembull tjetër i Rothschilds që po përpiqen të fshehin pasurinë e vërtetë që po e konsolidojnë.

1907: Rothschild, Jacob Schiff, the head of Kuhn, Loeb and Co., në një fjalim në New York Chamber of Commerce, paralajmëron se, "Nëse nuk kemi një Bankë Qendrore me kontroll të mjaftueshëm të burimeve të kredisë, ky vend do të përjetojë panikun më të rëndë dhe më të gjerë të parave në historinë e tij." Njëherësh Amerika gjendet në mes të një krize financiare tjetër, e njohur si, "Panik i vitit 1907", i cili vazhdon të shkatërrojë jetën e miliona amerikanëve.

1909: Jacob Schiff themeloi Shoqatën Kombëtare për Avancimin e Popullit të Ngjyrosur (NAACP). Kjo bëhet për të inkurajuar njerëzit

e zinj. Historiani hebre, Howard Sachar, thotë këtë në librin e tij, "Historia e hebrenjve në Amerikë," "Në 1914, profesor Emeritus Joel Spingarn nga Universiteti i Columbia u bë kryetar i NAACP dhe rekrutoi për bordin e saj udhëheqës hebrenj si Jacob Schiff, Jacob Billikopf, dhe Rabbi Stephen Wise." Të tjerë themelues Cifut Ashkenaz përfshinin Julius Rosenthal, Lillian Wald dhe Rabbi Emil G. Hirsch. Nuk do të ishte deri më shumë se 60 vjet më vonë në vitet 1970 që NAACP do të emëronte presidentin e saj të parë të zi, Benjamin Hooks. e cila është e rëndësishme se çfarë është e rëndësishme për të kuptuar origjinën e

Në të vërtetë, e zezë - dhe e karakteristikave të tjera, reale dhe imagjinare Negroid - me Kurrën e Noas vetë. Sipas tij, Hamit i thuhet nga babai i tij i çmendur se, pasi e ke abuzuar mua në errësirë të natës, fëmijët e tu do të lindin të zezë dhe të shëmtuar; pasi e ke rrotulluar kokën tënde për të më bërë të mërziur, ata do të kenë flokë të çuditshëm dhe sy të kuq; pasi buzët e tua u skuqën kur u ekspozova, ato do të rriten; dhe pasi e ke neglizhuar stërmundimin tim, ata do të ecin të zhveshur me organet e tyre mashkullore të shëmtuara të ekspozuara për të gjithë të shohin..."

1911: Werner Sombart, në librin e tij, "Judët dhe kapitalizmi modern," thotë se nga 1820-ta, ishte "Koha e Rothschild," dhe përfundoi se kishte, "Një forcë në Evropë, dhe ajo është Rothschild." Ai gjithashtu deklaroi, "Ndryshimi hebre bëri Shtetet e Bashkuara të Amerikës atë që janë - që do të thotë, amerikan. Për atë që ne e quajmë Amerikanizm nuk është asgjë tjetër, nëse mund të thuhet kështu, veçse shpirti

hebre i lirë... kapitalizmi modern nuk është asgjë tjetër veçse një lloj i mendimit dhe as më pak se një shprehje e shpirtit hebre... Kapitalizmi lindi nga huaja e parave. Kredia e parave përmban idenë themelore të kapitalizmit. Përdorni faqen e Talmudit dhe do të gjeni se hebrenjtë kanë bërë një art të huazimit të parave. Ata ishin mësuar të kërkonin gëzimin kryesor në pronësinë e parave. Ata zbuluan të gjitha sekretet e fshehura në para. Ata u bënë padronë të parave dhe padronë të botës..." 1912: Në numrin e dhjetorit të revistës, "Të vërtetën", George R. Conroy thotë për bankerin Jacob Schiff, "Z. Schiff është kryetari i shtëpisë së madhe të bankës private Kuhn, Loeb, dhe co, e cila përfaqëson interesat e Rothschild në këtë anë të Atlantikut. Ai është përshkruar si strateg financiar dhe ka qenë për vite ministër financiar i fuqisë së madhe papersonalizuar të quajtur Standard Oil. Ai ishte në dorë me Harrimanët, Goulds dhe Rockefellerët në të gjitha kompanitë e tyre hekurudhore dhe është bërë një forcë dominuese në hekurudhor dhe forcë financiare të Amerikës."

1913: Më 4 mars, Woodrow Wilson zgjedhet 28 president i Shteteve të Bashkuara. Në ditët e para të inaugurimit të tij, ai u vizitua në Shtëpinë e Bardhë nga një hebre ashkenaz, Samuel Untermyer, i firmës ligjore, Guggenheim, Untermyer, dhe Marshall, i cili u përpoq ta shantazhonte atë për një shumë prej \$40,000 në lidhje me një marrëdhënie që Wilson kishte ndërsa ishte profesor në Universitetin e Princetonit, me gruan e një profesori të tjerë. President Wilson nuk ka para, kështu që Untermyer vullnetarisht paguan \$40,000 nga xhepi i tij për gruan me të cilën Wilson kishte një marrëdhënie, me kusht që Wilson të premtojë të emërojë për pozicionin e parë të hapur në Gjykatën e Lartë të Shteteve të Bashkuara një kandidat që do të rekomandohet nga Untermyer për President Wilson. Wilson e pranon këtë. Në 31 mars, J. P. Morgan, i dyshuari pronar i J. P. Morgan banking empire dies. Ai mendohet të jetë më i pasuri në Amerikë, por testamenti i tij zbuloi se ai zotëronte vetëm 19% të J. P. Morgan companies. 81% tjetër? Është e Rothschildëve. Jacob Schiff krijon Ligën Anti-Defamation (ADL) si një degë e B'nai B'rith në Shtetet e Bashkuara. Kjo organizatë është krijuar për të identifikuar çdo person që pyet ose sfidon veprimet e paligjshme të hebrenjve elitë ose të konspirimit global Rothschild si, "anti-semitistë," dhe kundër racës hebreje në përgjithësi.

Në të njëjtën vit që ata bëjnë këtë, ata gjithashtu krijojnë edhe bankën e tyre të fundit dhe aktuale qendrore në Amerikë, Reservën Federale. Për të marrë mbështetjen e publikut, ata mburren se vetëm një Bankë Qendrore mund të ndalojë inflacionin dhe depresionin, ndërsa në fakt ideja e një banke qendrore është të manipulojë furnizimin me para për të shkaktuar këtë. Pas miratimit të Aktit të Reserves Federale në 23 dhjetor, Kongresmeni Charles Lindbergh thotë, "Akti krijon besimin më të madh në botë. Kur presidenti nënshkruan këtë ligj, qeveria e padukshme e forcës monetare do të legalizohet...Krimi më i madh i shekujve është kryer nga ky ligj bankar dhe monetar." Në këtë rast, është e rëndësishme të theksohet se rezerva federale është një kompani private, nuk është as federale dhe nuk ka asnjë rezervë. Është e llogaritur konservatorisht se fitimet tejkalojnë 150 miliardë dollarë në vit, por rezerva federale nuk ka publikuar kurrë asnjëherë në historinë e saj bilancet. Disa prova të fundit kanë dalë në pah se kush e zotëron në të vërtetë rezervën federale, dhe ato janë bankat e mëposhtme: Rothschild Bank of London Warburg Bank of Hamburg

1914: Lufta e Luftës së Parë Botërore. Në këtë luftë, gjermanët Rothschilds' huazuan para gjermanëve, britanikëve Rothschilds' huazuan para britanikëve dhe francezëve Rothschilds' huazuan para francezëve. Nga ana tjetër, Rothschildët kontrollojnë tre agjencitë evropiane të lajmeve, Wolff (est. 1849) në Gjermani, Reuters (est. 1851) në Angli dhe Havas (est. 1835) në Francë. Rothschilds përdorin Wolff për të manipuluar njerëzit gjermanë në një dëshirë për luftë. Në këtë kohë, Rothschilds janë rrallë të raportuar në media, sepse ata zotërojnë mediat. 1915: Qeveria Islamike Otomane e Turqisë është rrëzuar nga socialistët masonikë hebrenj, të cilët i quanin veten, "Të rinj turq." Rezultati është një gjenocid i udhëhequr nga hebrenjtë i dy milionë armenëve krishterë, shumë prej të cilëve torturohen dhe u prishen duart. Në fakt, sipas konsullit britanik, kishte aq shumë njerëz, sa nëse do të ishin vendosur në radhë, mund të ishte bërë një rrugë. 1916: On June 4th, Ashkenazi Jew,

Louis Dembitz Brandeis është emëruar në Gjykatën e Lartë të Shteteve të Bashkuara nga Presidenti Wilson, sipas pagesës së tij të dhunshme të shantazhit ndaj Samuel Untermyer rreth tre vjet më parë. Justice Brandeis është gjithashtu i zgjedhur kryetar i Komitetit Ekzekutiv për Çështjet Zioniste, një post që ai ka mbajtur që nga viti 1914. Mes Luftës së Parë Botërore. Gjermania po fiton luftën sepse ato financohen nga Rothschilds në një shkallë më të madhe se Franca, Italia dhe Anglia, thjesht sepse Rothschilds nuk duan të mbështesin Tsar në Rusi, dhe natyrisht Rusia ishte në të njëjtën anë si Franca, Italia dhe Anglia. Pastaj një ngjarje e rëndësishme ndodh Në 12 dhjetor, Gjermania, edhe pse ata ishin duke fituar luftën dhe asnjë ushtar i huaj nuk kishte vendosur këmbë në tokën e tyre, ofron armisticionin e saj Britanisë pa kërkuar ndonjë kompensim. Rothschildët ishin të shqetësuar se kjo nuk do të pranohej nga Britania pasi ata kishin

një histori të gjatë me britanikë. Në këtë mënyrë, ndërsa britanikëve u bëhet pyetja për ofertën e Gjermanisë, agjenti i Rothschildit Louis Brandeis dërgon një delegacion zionist nga Amerika në Britani për të premtuar të sjellë Amerikën në luftë në anën e britanikëve, me kusht që britanikëve t'u jepet toka e Palestinës Rothschildëve. Rothschilds donte Palestinën për të mbrojtur interesat e tyre të mëdha tregtare në Lindje. Ata gjithashtu dëshironin të kishin shtetin e tyre në atë zonë, së bashku me ushtrinë e tyre që ata mund ta përdornin si një agresor ndaj çdo shteti që kërcënonte interesat e tyre. Britanet pastaj pajtohen me marrëveshjen për Palestinën dhe sionistët në Londër kontaktojnë me kolegët e tyre në Amerikë dhe u informojnë për këtë fakt. Në një moment të papritur të gjitha gazetatat kryesore në Amerikë që deri në atë pikë ishin pro-gjermane u kthyen kundër Gjermanisë, duke shtyrë pjesë propagande për të manipuluar publikun amerikan kundër Gjermanisë, si: Gjermanët po vrasin infermierët e Kuq e Zi; dhe, Gjermanët po prerë duart e bebeve. Interesant është se Woodrow Wilson është rizgjedhur President këtë vit, slogani i fushatës së tij është, "Rizgjedhni njeriun që do të mbajë djemtë tuaj jashtë luftës." 1917: Si rezultat i ofertës së Gjermanisë për paqe, makina e luftës e Rothschildit hyn në rritje të plotë në Gjermani. Amerika,

duke përhapur propagandë anti-gjermane përmes mediave amerikane që çon në Presidentin Wilson nën udhëzimet e Gjykatësit të Lartë Amerikan, Louis Dembitz Brandeis, duke iu shmangur premtimit të tij elektoral dhe duke e çuar Amerikën në Luftën e Parë Botërore më 6 prill. Sipas premtimit të Rothschild ndaj Britanisë, për të marrë Amerikën në luftë, ata vendosin që ata duan diçka në shkrim nga Britania për të provuar se ata do të mbajnë anën e tyre të marrëveshjes. Në këtë mënyrë, Sekretarja e Jashtme e Britanisë, Arthur James Balfour, një hebre, harton një letër e cila njihet zakonisht si "Deklarata e Balfour", e cila është e riprodhuar më poshtë. Departamenti i Jashtme 2 nëntor 1917 Zotëri Rothschild, Kam shumë kënaqësi që t'ju dërgoj, në emër të Qeverisë së Tij, deklaratën e mëposhtme të simpatisë me aspiratat e sionizmit hebre që është paraqitur dhe miratuar nga Këshilli i Ministrave. Qeveria e Tij e Madhërishme sheh me favor krijimin në Palestinë të një shtëpie kombëtare për popullin hebre dhe do të përdorë të gjitha përpjekjet e tyre për të lehtësuar arritjen e këtij qëllimi, duke u kuptuar qartë se nuk do të bëhet asgjë që mund të dëmtojë të drejtat civile dhe fetare të popullit hebre. existing non-Jewish communities in

Palestinën, ose të drejtat dhe statusin politik që gëzojnë hebrenjtë në çdo vend tjetër. Unë do të isha mirënjohëse nëse do të sillje këtë deklaratë në dijeni të Federatës Zioniste. Në emër të Rothschilds, ata urdhëruan ekzekutimin nga bolshevikët hebre që ata kontrollojnë, të Mbretit Nikola II dhe të gjithë familjes së tij në Rusi, edhe pse Mbretit i kishte dhënë dorëheqjen më 2 mars. Kjo është për të marrë kontrollin e vendit dhe një akt i hakmarrjes për Çar Aleksandër I që e bëri planin e tyre të qeverisë botërore në 1815 në Kongresin e Vjenës, dhe Çar Aleksandër II që u bashkua me Presidentin Abraham Linkoln në 1864. Për ta është shumë e rëndësishme të vrasin të gjithë familjen, duke përfshirë gratë dhe fëmijët, për të mbajtur premtimin e bërë nga Nathan Mayer Rothschild në vitin 1815. Ky akt është një shenjë e lojës

së pushtetit dhe mbrojtjes nga hebrenjtë ndaj pjesës tjetër të botës. Kongresmeni i Shteteve të Bashkuara, Oscar Callaway, i informoi Kongresin se J. P. Morgan është një Rothschild front dhe një krah. Ai thotë, "Në mars 1915, J.P. Interesat e Morganit, interesat e çelikut, të anijeve dhe të pluhurit, dhe organizatat e tyre nënkontraktore, mblodhi dymbëdhjetë njerëz të lartë në botën e gazetave dhe i punësoi ata për të zgjedhur gazetat më të rëndësishme në Shtetet e Bashkuara dhe një numër të mjaftueshëm për të kontrolluar në mënyrë të përgjithshme politikën e shtypit të përditshëm... Ata gjetën se ishte vetëm e nevojshme të blinin kontrollin e 25 prej gazetave më të mëdha... U bë një marrëveshje. 1918: Qëllimi i vërtetë i komunizmit bëhet i dukshëm më pak se një vit pas revolucionit bolshevik në Rusi, vjedhja e pasurisë së popullit (veçanërisht e preferuara e Rothschild - Gold!) për të mirën e shtetit, shteti i cili është i përbërë tani nga familja Rothschild, dhe administrohet nga Judet. Kjo ishte e lartësuar nga

qeveria pas një telegrami nga Petrograd i raportuar në New York Times më 30 janar, "Komisarët e popullit kanë vendosur një monopol shtetëror të arit. Kishat, muzetë dhe institucionet publike të tjera janë të detyruar të vendosin artikuj të tyre të artë në dispozicionin e shtetit. Artikujt e arit që i përkasin individëve privatë duhet të dorëzohen në shtet. Informatorët do të marrin një të tretën e vlerës së artikujve." Në mars të këtij viti, Lenini bën një deklaratë kundër anti-Semitizmit e cila është regjistruar në një kasetë fonografike dhe është shpërndarë në të gjithë vendin, si pjesë e një fushate masive për të shtypur lëvizjen kundër-revolucionare borgjeze kundër hebrenjve. Në prill, i dërguari i Londrës i Times në Rusi, Robert Wilton, prodhon një tabelë që tregon strukturën etnike të 384 Komisionerëve në qeverinë e re ruse. Këta Komisionerë përfshijnë: 2 Negro; 13 Rus; 15 Kinez; 22 Armen; dhe më shumë se 300 Jude. Nga ata Çifutët, 264 kishin ardhur në Rusi nga Shtetet e Bashkuara që nga rënia e Qeverisë Perandorake. President i Universitetit të Wisconsin, Charles R. Van Hise, i jep një shkrim të titulluar, "The Foundation of a New World Order," i titulluar, "Wisconsin State Convention of the League to Enforce Peace." Në këtë mënyrë, u bë një

trup i vetëm, dhe asnjë anëtar i madh nuk mund të veprojë pavarësisht nga anëtarët e tjerë. Ata duhet të veprojnë së bashku, dhe kjo është e mundur vetëm përmes marrëveshjeve formale të traktatit." 1919: Në janar, hebrenjtë, Karl Liebknecht dhe hebrenjtë sefardikë, Rosa Luxemburg, vriten ndërsa ata përpiqen të udhëheqin një tjetër grusht shteti komunist të financuar nga Rothschild, këtë herë në Berlin, Gjermani. 18 janar, Konferenca e Paqes e Versajës fillon, për të vendosur kompensimet që Gjermania duhet t'i paguajë fituesve pas përfundimit të Luftës së Parë Botërore. Delegacioni i 117 hebrenjve të ekzekutuar nga hebrenjtë ashkenaz, Bernard Baruch (i cili më pas do të deklaronte në një komitet të Kongresit të Shteteve të Bashkuara, "Unë ndoshta kisha më shumë pushtet se çdo njeri tjetër në luftë, pa dyshim që është e vërtetë,") e ngre çështjen e premtimit të Palestinës për ta. Në këtë pikë gjermanët kuptuan pse Amerika u kthye kundër tyre dhe nën çfarë ndikimi, Rothschilds. Gjermanët, natyrisht, ndjenin se ishin fyer nga popullsia e tyre hebre. Kjo është sepse, në kohën kur Rothschilds bëri marrëveshjen e tyre me Britaninë për Palestinën, në shkëmbim të tërheqjes së Amerikës në luftë, Gjermania ishte vendi më mikpritës në botë ndaj hebrenjve, madje

Gjermania ishte vendi më mikpritës ndaj hebrenjve në botë. Ediktu i Liris i vitit 1822 i garantoj hebrenjve në Gjermani të gjitha të drejtat civile që gëzonin gjermanët. Në përgjithësi, Gjermania ishte vendi i vetëm në Evropë që nuk vendosi kufizime ndaj hebrenjve, madje duke u dhënë strehë kur ata u detyruan të iknin nga Rusia pas dështimit të parë të copëtimit komunist atje në vitin 1905. Sidoqoftë, Palestina konfirmohet si një vend shtëpie i hebrenjve, dhe ndërsa i jepet Rothschildëve, do të qëndrojë nën kontrollin e Britanisë, pasi Rothschildët kontrollojnë Britaninë. Tani më pak se një për qind e popullsisë së Palestinës janë hebrenj. Interesante, mbajtësi i Konferencës së Paqes në Versajë është lideri i saj hebre, Baron Edmond de Rothschild. Në fakt në librin e tij, "Historia e brendshme e Konferencës së Paqes", Emile Joseph Dillon thotë se Konferenca e Paqes në Versajë, "Kjo mund të duket e pabesueshme për disa lexues, por nuk është më pak e vërtetë që një numër i konsiderueshëm i përfaqësuesve (në Konferencën e Paqes në Versajë) besonin se ndikimet reale pas popullit anglez-sakson ishin hebrenjtë... e njohë atë si një marrëveshje të rëndësishme për të gjithë. be governed by the

Njerëzit anglo-saksikë, të cilët, në të kundërt, janë të tërhequr nga elementët e tyre hebre." Në mënyrë të veçantë, Rothschilds përdorin këtë konferencë për të fituar të drejtat e pronësisë së trenit gjerman në Palestinë dhe për t'u dhënë atyre kontrollin mbi infrastrukturën e vendit. Në 30 maj, një takim i ndarë nga kjo e quajtur Konferencë e Paqes është mbajtur, gjithashtu i mbajtur nga Baron Edmond de Rothschild, në Hotel Majestic në Paris, ku është vendosur, që një organizatë të krijohet për të këshilluar (kontrolluar) atë që qeveritë bëjnë. Ky trup quhet "Institucioni i Punëve të Jashtme", i cili do të transformohej në dy krahët. Britania, "Royal Institute Of International Affairs (RIIA)," në 1920, dhe e saj kundërshtari amerikan, "Council On Foreign Relations (CFR)," në 1921. Të dy këto organe do të kontrollohen nga Rothschilds. Në fund, Rothschilds gjithashtu përdorin Konferencën e Paqes së Versajës për të vendosur edhe projektin e tyre të dytë të qeverisë botërore, të cilën ata promovojnë nën pretekstin e ndalimit të të gjitha luftërave (të cilat ata natyrisht krijojnë). Ata e quajnë këtë, "Lidhja e Kombeve." Fatmirësisht, kjo nuk do të pranohej nga shumë vende dhe do të zhdukej, por para se të zhdukej, presidenti i ardhshëm i Shoqatës Botërore të Zionizmit do të ishte i pranueshëm. Kongresi, Nahum Sokolow, do

të thoshte se, "Lidhja e Kombeve është një ide e hebrenjve. Ne e krijuam pas një beteje të dyzet e pesë vjetëve." Në 29 mars The Times of London raporton këtë për bolshevikët në Rusi, "Një nga karakteristikat e çuditshme të lëvizjes bolshevike është numri i lartë i elementeve jo-ruse midis udhëheqësve të saj. Nga dyzet ose tridhjetë komisarët, ose udhëheqësit, që sigurojnë makinerinë qendrore të lëvizjes bolshevike, jo më pak se 75% ishin hebrenj." Është raportuar se Rothschildët janë të zemëruar me rusët sepse nuk ishin të gatshëm t'i lejojnë ata të krijojnë një bankë qendrore brenda vendit të tyre. Ata kështu grumbulluan grupe spiunash hebre dhe i dërguan ata në Rusi për të nxitur një revolucion për të mirën e popullit të zakonshëm, i cili ishte në fakt një marrje e Rusisë nga një elitë hebree e kontrolluar nga Rothschild. Në fakt, një nga këta spiunë të udhëhequr të hebrenjve, Leon Troçki, madje luante shah me Baron Rothschild ndërsa ishte në Vjenë. Këto spiuna hebrenj ishin, sipas traditës së lashtë të gënjeshtreve krypto-hebrenj Ashkenazi, të veshur me emra rusë, për shembull Troeërecki ishte një anëtar kryesor i Komitetit

Qendror të Partisë Komuniste të parë dhe emri i tij original ishte Bronstein. Këto grupe u dërguan në zonat e Rusisë për të nxitur rrëmujë dhe rebelim. The Jewish Post International Edition, e cila përfundon javën e 24 janarit 1991, konfirmon se Vladimir Lenini ishte hebre. Ai ishte një krypto-hebre dhe lindi, Vladimir Ilyich Ulyanov. Lenini ishte regjistruar si duke thënë, "Shkatërrimi i një banke qendrore ishte 90% i komunizmit të një vendi." Këta bolshevikë të financuar nga Rothschild do të vazhdonin gjatë historisë për të vrarë 60 milionë krishterë dhe jo-hebrenj në territoret e kontrolluara nga Bashkimi Sovjetik. Në fakt, autori Aleksandr Solzhenitsyn në punën e tij, "Gulag Archipelago, Vol. 2," pretendon se hebrenjtë krijuan dhe menaxhuan sistemin e organizuar të kampeve të mbajtjes në sovjetike në të cilin vdiqën këto dhjetëra miliona krishterë dhe jo-hebrenj. Në faqen 79 të këtij libri ai madje emëron administratorët e kësaj, makinës më të madhe të vrasjes në historinë e botës. Ata janë: Aron Solts; Yakov Rappoport; Lazar Kogan; Marvei Berman; Genrikh Yagoda; dhe Naftaly Frenkel. Të gjashtë janë hebrenj. Në vitin 1970 Solzhenitsyn do të marrë Çmimin Nobel për letërsi. Në fakt, në prill, George Pitter-Wilson, nga London Globe, shkroi një artikull që konfirmonte këtë definicion të bolshevizmit, "Bolshevizmi është shpërbërja e kombeve të krishtera

të botës në një shkallë të tillë që nuk do të mbetet asnjë kryeqytet në duart e krishterëve, që të gjithë hebrenjtë mund të mbajnë botën së bashku në duart e tyre dhe të sundojnë kudo që ata zgjedhin." Në datën 23 korrik, Scotland Yard raportoi këtë gjë Sekretarit Amerikan të Shtetit, 'Ka tani prova të qarta se Bolshevizmi është një lëvizje ndërkombëtare e kontrolluar nga hebrenjtë; komunikimi po kalon midis udhëheqësve në Amerikë, Francë, Rusi dhe Angli, me qëllim të veprimtarisë së përcaktuar." Në 19 qershor, Kryeministri australian Billy Hughes, është i cituar me deklaratën e mëposhtme në Saturday Evening Post, "Montefiorët e kanë marrë Australinë për vete, dhe nuk ka asnjë fushë argjendi ose një shtëpi e rënë nga Tasmania në New South Wales që nuk u paguan atyre një çmim të rëndë. Ata janë pronarët e vërtetë të kontinentit antikë. Cili është dobia e të qenit një komb i varfër, nëse pasuria është e gjitha në duart e gjermanëve?"

N. M Rothschild & Sons' i jepet një rol i përjetshëm për të fiksuar çmimin e çdo dite të arit në botë. Kjo ndodh në zyrat e Londrës, çdo ditë në orën 1100, në të njëjtën dhomë deri në vitin 2004.

1920: Winston Churchill (i cili ishte i ati i Jenny (Jacobson) Jerome, ishte hebre - që do të thotë se ai ishte hebre nën ligjin e imigracionit të Izraelit, pasi ai lindi nga një prind hebre) shkruan këtë në një artikull në faqen 5 të Illustrated Sunday Herald, e datës 8 shkurt, "Njerëzit i pëlqejnë hebrenjtë dhe disa jo; por asnjë mendimtar nuk mund të dyshojë se ata janë përtej çdo dyshimi race më të fuqishme dhe më të çuditshme që ka tërhequr ndonjëherë në botë. Dhe mund të jetë që kjo racë e mahnitshme mund të jetë aktualisht në procesin e prodhimit të një sistemi tjetër të moraleve dhe filozofisë, aq të keqe sa ishte Krishterimi, i cili, nëse nuk ndalohet, do të shkatërronte pashmangshëm çdo gjë që Krishterimi ka bërë të mundur.... Nga ditet e Spartacus-Weishaupt deri tek ato të Karl Marksit, dhe deri tek Troçki (Rusia), Bela Kun (Hungari

- para emrit kript-hebre Cohen), Rosa Luxembourg (Gjermani), dhe Emma Goldman (Shtetet e Bashkuara), kjo komplot globale për shkatërrimin e civilizimit dhe për rindërtimin e shoqërisë në bazë të zhvillimit të ndaluar, të urrejtjes së paduruar dhe të barazisë së pamundur, ka qenë duke u rritur vazhdimisht. Ajo luajti... një rol të qartë të njohur në tragjedinë e Revolucionit Francez. Ajo ka qenë rrënja e çdo lëvizje kundërshtarë gjatë shekullit të nëntëmbëdhjetë; dhe tani përsëri kjo bandë e personaliteteve të jashtëzakonshme nga e zeza e qyteteve të mëdha evropiane dhe amerikane kanë kapur popullin rus për flokët e tyre dhe kanë bërë praktikisht padronët e padiskutueshëm të asaj perandorie të madhe. Nuk ka nevojë të ekzagjerohet roli i luajtur në krijimin e Bolshevizmit dhe në sjelljen e vërtetë të Revolucionit Rus nga këta hebre ndërkombëtarë, për shumicën e tyre ateistë. Është me të vërtetë një shumë i madh; ndoshta e tejkalon të gjitha të tjerat. Me përjashtim të rëndësishëm të Leninit (i cili më pas u zbulua si një hebre), shumica e figurave kryesore janë hebre." Në numrin e 10-të të revistës "The American Hebrew," thuhet, "Revolucioni Bolshevik në Rusi ishte puna e hebrenjve, e hebrenjve. Cili

u bë në atë mënyrë të shkëlqyer në Rusi, falë gërshërëve hebrenj, dhe për shkak të pakënaqësive hebrenj, dhe përmes planifikimit hebrenj, do të bëhet gjithashtu realitet në të gjithë botën, përmes të njëjtave forca mendore dhe fizike hebrenj." Në vitin 1844, "The Cause Of World Unrest," u botua nga H. A. Gwynne, kontribues në një hyrje në të cilën ai thotë se, "Në historinë e mëparshme... mbretë, princa, guvernatorë ishin midis masave dhe atyre që i shfrytëzonin ato... shkurtimisht, njerëzit ishin mbrojtur nga autoriteti i vendosur nga të ishin viktimat. Sot gjithçka ka ndryshuar, dhe tani jetojmë në një shekull që do të njihet, ndoshta, në histori si shekulli i shfrytëzimit të njerëzve.... Pagesat e këtij libri do të ndjekin fijen e një komploti të ndërtuar nga njerëzit e të cilëve qëllimi kryesor ka qenë të shkatërrojnë plotësisht çdo gjë - perandori, qeveri, ose institucione - që mund të qëndrojnë midis tyre dhe njerëzve që do të përdornin... qëllimi kryesor i këtij libri është, në përmbledhje, se ka ekzistuar për shekuj një shërbim sekret i fshehur, kryesisht hebre, i cili ka synuar të përdorë forcën e tij për të bërë gjëra të këqija qëllimet e tyre kanë qenë dhe

janë të prodhojnë revolucion, komunizmi dhe anarkia, përmes të cilave ata shpresojnë të arrijnë në hegjemoninë e botës duke vendosur një lloj qeverie diktatoriale." Në këtë vit, "Protokollet e Prindërve të Mësuar të Sionit" u botuan në Angli, pasi u depozituan për herë të parë në Muzeun Britanik në vitin 1905. Ky dokument është një hartë e vizionit për sundimin e botës nga hebrenjtë, dhe thuhet se ka formuar minutat e Kongresit Botëror Zionist mbajtur në Basel, Zvicër, në vitin 1897. It is immediately slammed as anti-Semitic by the Çifutët, who claim it is a forgery, but interestingly will not go as far as to call it a fake. Një mënyrë për të përcaktuar nëse ky plan për dominimin e botës së Izraelit është i vërtetë, është të shikosh provat dhe të vendosësh nëse Izraelitët kanë dominuar botën, ose kanë bërë përpjekje të qarta për ta bërë këtë. Ka më shumë se mjaftueshëm prova për të parën të jetë rasti dhe në fakt kjo është ajo që Henry Ford tha për protokollet, 85 vjet më parë, në 1921, "Deklarata e vetme që dua të bëj për protokollet është se ato përshtaten me atë që po ndodh. Ata janë gjashtëmbëdhjetë vjeç dhe kanë përshtatur situatën botërore deri më tani. Ata e përshtaten tani."

1921: Në librin e saj, botuar këtë vit, "Revolucioni Botëror ose Plani kundër civilizimit," historiani i njohur, Nesta Webster, thotë këtë për hebrenjtë, "Që nga kohët më të hershme, hebrenjtë janë njohur si eksploatarë midis bashkëkombasve të tyre të të gjitha racave dhe feve. Për më tepër, ai vazhdimisht e ka treguar veten të padëshiruar Judejtë gjithmonë kanë formuar një element rebel në çdo shtet." Nën urdhrat e Jakob Schiff, Këshilli i Marrëdhënieve të Jashtme (CFR) është themeluar nga hebrenjtë ashkenaz, Bernard Baruch dhe Kolonel Edward Mandell House. Schiff dha urdhrat e tij para vdekjes së tij në vitin 1920, pasi ai dinte se një organizatë në Amerikë duhej të krijohet për të zgjedhur politikanë për të vazhduar rrjetin e Rothschild, në fakt krijimi i CFR ishte i agreeuar në një takim më 30 maj 1919 në Hotel Majestic në Paris, Francë. Në fillim, anëtarësia e CFR është afërsisht 1,000 njerëz në Shtetet e Bashkuara. Kjo anëtarësim përfshin krerët e virtualisht të çdo mbretërie industriale në Amerikë, të gjitha bankat ndërkombëtare të bazuara në Amerikë, dhe krerët e të gjitha fondacioneve të tyre të pa taksave. Në thelb të gjithë ata që do të siguronin kapitalin e nevojshëm për çdo njeri që dëshironte të garonte për Kongresin, Senatin ose Presidencën.

Puna e parë e CFR-së është të kontrollojë median. Ky detyrë i jepet Xhon D. Rockefeller i cili krijon një numër gazetash kombëtare të lajmeve si Life, dhe Time. Ai financon hebrenjtë Samuel Newhouse, për të blerë dhe për të ndërtuar një rrjet gazetash në të gjithë vendin, dhe një tjetër hebrenj, Eugene Meyer, i cili do të vazhdojë të blejë shumë publikime të tilla si Washington Post, Newsweek, dhe The Weekly Magazine. Ideja e kontrollit të shtypit nuk është thjesht të censurojë lajme që Rothschild nuk do t'i dëgjosh. Është kryesisht e përdorur si një mjet arsimor për të mbajtur publikun të rrethuar duke e bërë të qartë se çfarë lajmesh janë të rëndësishme dhe çfarë jo. Një shembull i shkëlqyer i kësaj është një gazetë që shkruan lajme kryesore për shenaniganët e çdo lloj yll i muajit që ata zgjedhin, por që fshehin në faqen e brendshme një rrëfim të shkurtër të një lufte që do të ketë një ndikim të drejtpërdrejtë ose të rremë në të gjithë ne. Një shembull tjetër i kësaj është vendosja e më shumë e më shumë epshisë në

sport si oppose të lajmeve. CFR gjithashtu duhej të merrte kontrollin e radios, televizionit dhe industrisë së filmit. Ky detyrë është e ndarë midis bankave ndërkombëtare, Kuhn Loeb, Goldman Sachs, Warburgs, dhe Lehmanns. Interesant është se Encyclopaedica Judaica e hebrenjve do të thoshte këtë në lidhje me këtë temë, "Të gjitha kompanitë e mëdha të Hollywoodit, me përjashtim të United Artists, ishin rrënuar dhe kontrolluar nga hebrenjtë." Në fund CFR duhej të kontrollonte se çfarë mësohej në shkolla, dhe kjo detyrë u dha Carnegies. Në Gjermani, Jacob Klatzkin, një ideolog i politikës së Izraelit në Gjermani në atë kohë, ku rastësisht hebrenjtë e Gjermanisë gëzonin të drejta politike dhe civile të plota, bën deklaratën provokuese të mëposhtme duke shpresuar që të nënvlerësojë komunitetin hebre në Gjermani dhe t'i bëjë ata të largohen në Palestinë, "Ne hebrenjtë jemi alienë.... një popull i huaj midis jush dhe ne.... dëshirojmë të qëndrojmë kështu. e kundërshtojnë atë. refuse to do the bidding of the

fuqishëm të korruptuar klici që përbëjnë qeverinë e padukshme." Kjo ishte arsyeja pse New York Times e lëshoi këtë artikull, ishte për shkak të Kryetarit të New Yorkut, John Hylan, i cili ishte raportuar në të njëjtën gazetë ditën e mëparshme, më 26 mars, me deklaratën e mëposhtme, "Udhëzimi i Theodore Roosevelt ka shumë kohëzgjatje sot, sepse rreziku i vërtetë i Republikës sonë është ky qeverisje e padukshme që si një oktapod gjigant shtrihet e gjatë mbi qytet, shtet dhe komb... Ajo kap në tentakulat e saj të gjata dhe të fuqishme zyrtarët tanë ekzekutivë, organet tona legjislative, shkollat tona, gjykatat tona, gazetatat tona, dhe çdo agjenci të krijuar për mbrojtjen publike... Për të dalë nga gënjeshttrat e përgjithshme, le të themi se në krye të këtij oktapod janë interesat e naftës Rockefeller-Standard dhe një grup i vogël i bankave të fuqishme të njohura si bankat ndërkombëtare. Kjo e vogël e fuqishme e bankave ndërkombëtare virtualisht drejton Qeverinë e Shteteve të Bashkuara për qëllimet e tyre të ngushta. Ata praktikisht kontrollojnë të dy partitë, shkruajnë platforma politike, bëjnë mish për liderët e partive, rekrutojnë njerëzit me ndihmën e organizatave private dhe përdorin

çdo mjet për të mbajtur pushtetin. Në librin e tij, "Çifutët," i botuar këtë vit, historiani i njohur, Hilaire Belloc, thotë këtë në lidhje me fenomenin e rritjes së, "Crypto-Jew," "Merrni hile të veçanta të emrave të rremë. Kjo na duket veçanërisht e shëmtuar. Ne mendojmë se kur u tregojmë atyre që përdorin këtë mashtrim, ne nuk u japim më shumë se sa u takon. Është një shëmti që ne e lidhim me kriminelët dhe vagabonët; një copë e shëmtuar e gërryer dhe e gërryer... Njerëzit e të cilëve raca është e njohur në të gjithë botën, do të zgjedhin pa hezitim një emër të rremë si një maskë, dhe pas një viti ose dy pretendojnë se e trajtojnë atë si një ofendim nëse emri i tyre origjinal dhe i vërtetë përdoret në vend të tij." Ai vazhdon të zbulojë se disa hebrenj nuk kishin

nevojë të ndryshonin emrin e tyre pasi ata thjesht ndërvepruan me aristokrasinë angleze kur thotë, "Jehu mund të quhet gati një agjent britanik në kontinentin evropian dhe akoma më shumë në Lindjen e afërt dhe të largët... Ai ishte i pranuar në çdo institucion në shtet, një anëtar i shquar i kombit të tij u bë shefi i qeverisë angleze, dhe, një ndikim më i butë dhe i thellë, martesat filluan të ndodhin, në masën e madhe, midis atyre që dikur ishin familjet aristokrate territoriale të këtij vendi dhe atyre të shtëpive tregtare hebre. Pas dy gjeneratave të kësaj, me hapjen e shekullit të 20-të ato të familjeve të mëdha territoriale angleze në të cilat nuk kishte gjak hebre ishin përjashtim. 1924: Josef Stalin, një gjeorgjian, bëhet kryeministër i Bashkimit Sovjetik. Joseph Stalin's real name is Djugashvili, which translates from Georgian as, "son of a Jew." Në gjuhën e Georgisë, "shvili," do të thotë djali, dhe, "Djuga," do të thotë hebre. Stalini gjithashtu ka pasur tre gra gjatë gjithë jetës së tij. Ekaterina Svanidze, Kadya Allevijah, dhe Rosa Kaganovich, të gjitha hebrenjë. Interesante, Stalini kaloi një ligj gjatë qeverisjes së tij që rezultoi në çdo njeri që u gjet

fajtor për anti-semitizmin të dënohej me vdekje. Në 10 maj, J. Edgar Hoover bëhet Drejtor i Zyrës së Hetimit (BOI) e cila do të bëhet Zyra Federale e Hetimit (FBI) në vitin 1935. Ai do të qëndrojë si drejtor deri në vdekjen e tij në vitin 1972. Hoover ishte homoseksual dhe në një moment të karrierës së tij u fotografua duke u angazhuar në akte homoseksuale me Drejtor të Përgjithshëm të FBI-së, Clyde Tolson, i cili ishte bashkëshorti i tij i gjallë për më shumë se 40 vjet dhe i cili trashëgoi pasurinë e tij pas vdekjes së tij. Këto foto u morën për Ligën AntiDefamation (ADL) përmes mafias që drejtohej nga Doni hebre, Meyer Lansky, për qëllime të shantazhimit të Hoover. Në librin e tij, "Ju Gentile," Maurice Samuel thotë këtë për popullin e tij, Jeusët, "Ne Jeusët, jemi shkatërruesit dhe do të mbetemi shkatërruesit. Asgjë që mund të bësh nuk do të plotësojë kërkesat dhe nevojat tona. Ne do ta shkatërrojmë përjetësisht sepse ne duam një botë të vetme." Maurice Samuel u bë sekretar i Chaim Weizmann, udhëheqësi i lëvizjes së Zionizmit Botëror.

Në numrin e janar 17, "The Jewish Courier," thuhet, "Judët mund të adoptojnë zakonet dhe gjuhën e vendeve ku jetojnë, por ata kurrë nuk do të bëhen pjesë e popullsisë vendase." Në librin e saj, "Shoqëritë Sekrete dhe lëvizjet kundërshtare", i botuar këtë vit, Nesta Webster thotë këtë për fenë e krishterë, "Koncepti i krishterë i krishterëve si populli i zgjedhur që duhet të sundojë botën përfundimisht formon në fakt bazën e Judaizmit Rabin... Rreligjioni hebre tani mban qëndrim në Talmud në vend të Biblës." Edmond de Rothschild krijon Shoqatën e Kolonizimit të Izraelit në Palestinë (PICA), e cila blen më shumë se 125,000 hektarë tokë. Ai vazhdon të ndërtojë shumë biznese atje duke përfshirë themelimin e industrisë së verës së Izraelit. Në 1 korrik, ndërsa largohet nga Spitali Shaarei Zedek në Jerusalem, Dr. Yaakov Yisrael Dehan është vrarë nga një zionist, Avraham Tahomi. Kjo është si rezultat i organizimit të një takimi midis një delegacioni të udhëheqësve orthodoksë dhe një grupi të udhëheqësve arabë të ekzekutuar

nga Mbreti Abdullah. Dr. Dehan ishte një promovues i paqes me banorët veteranë arabë të Tokës së Shenjtë, në kundërshtim të drejtpërdrejtë me atë që Zionistët donin. 1925: Enciklopedia e vitit të kaluar e hebrenjve, deklaroi ekzistencën e hebrenjve Ashkenazi (që përfaqësojnë afërsisht 90% të të ashtuquajturës hebrenjtë botërorë), me një pranim tronditës se armiku i ashtuquajtur i hebrenjve, Esau (i njohur gjithashtu si Edom, shikoni Genesis 36:1), tani përfaqësohet nga raca hebreje, kur në faqen 42 të Vëllazërimit V thuhet, "Edom është në hebrenjtë modernë." Në 19 mars, prodhuesi britanik, Walter Crick, është cituar në Northampton Daily Echo si duke thënë deklaratën e mëposhtme, "Çifutët mund të shkatërrojnë përmes financave. Çifutët janë ndërkombëtarë. Kontrolli i kredive në këtë vend nuk është në duart e anglezëve, por të hebrenjve. Ajo është bërë rreziku më i madh që mbretëria britanike ka pasur ndonjëherë." Në 1 prill, hebrenjtë, Lord Arthur James Balfour, ai i deklaratës së famshme Balfour, mban një fjalim si mysafir nderi në inaugurimin e Universitetit Hebrej në malin Skopus, Jerusalem, Izrael. Ai vazhdon

të udhëtojnë nëpër Palestinë, ku është mirëpritur entuziastisht nga popullsia hebre, ndërsa arabët e mirëpresin atë me flamuj të zezë. Në 3 dhjetor, në "London Morning Post" George Bernard Shaw, i cili rastësisht fitoi Çmimin Nobel për Letërsinë këtë vit, kishte këto fjalë për temën e hebrenjve, "Kjo është armiku i vërtetë. "Invader nga lindja, Druze, ruffian, oriental parasite, në një fjalë, hebre." M. Rothschild & Sons rifinancon Underground Electric Railways Company of London Ltd që ka një interes kontrolli në të gjithë sistemin e transportit të Londrës nëntokësore. David Sarnoff, një hebre, fillon rrjetin e parë të radios në Shtetet e Bashkuara si një shërbim i RCA. Sarnoff do të vazhdojë të jetë i përfshirë rëndë në zhvillimin e televizionit me ngjyrë dhe do të ndërtojë NBC në një nga tre rrjetet kryesore televizive. Maurice de Rothschild ka një djalë, Edmond de Rothschild.

1927: Më 28 tetor, "Tribune e Izraelit të Nju Jorkut," në një artikull, thotë, "Masoneria bazohet në Judaizëm. "Eliminoni mësimet e Judaizmit nga Riti Masonik dhe çfarë mbetet?" Duke folur gjithashtu për këtë temë, rabini i njohur Isaac Wise, thotë, "Freemasonry është një institucion hebre, të cilit: historia; gradat; emërimet zyrtare; fjalët e përdorura; dhe shpjegimet, janë hebre nga fillimi deri në fund." Paley, një hebre, krijon CBS Radio dhe më pas e ndërton atë në një mbretëri televizive me miliarda dollarë. Në faqen 572 të botimit të qershorit të vitit Iste të pronësisë së Rothschild, "La Revue de Paris," është botuar një letër nga Baruch Levy drejtuar Karl Marksit, një përmbledhje e së cilës thotë kështu: "Populli hebre si i tërë do të jetë Mesia i tij. Ajo do të arrijë sundimin botëror duke shpërbërë racën tjetër, duke hequr fronin, duke rrëzuar monarkinë, dhe duke krijuar një republikë botërore në të cilën hebrenjtë do të ushtrojnë të drejtën e qytetërimit kudo. Në këtë, "Rregull

të Ri Botëror", fëmijët e Izraelit do të mbushin të gjithë udhëheqësit pa u përballur me kundërshtim. Qeveria e popujve të ndryshëm që formojnë Republikën Botërore do të bie pa vështirësi në duart e hebrenjve. Në këtë mënyrë, do të jetë e mundur për sundimtarët hebre të hiqen pronësia private, dhe në të gjitha vendet do të përdoren burimet e shtetit. Të gjithë ata që e kanë bërë këtë, e kanë bërë këtë për të mbrojtur veten dhe për të mbrojtur veten. Sigurisht nuk është rastësi që biografitë e të gjitha gjigantëve të Wall Street të asaj kohe: John D. Rockefeller, Warren Buffett, dhe Paul Tudor Rockefeller janë të shkruara në një Rockefeller; J. P. Morgan Jr.; Joseph Kennedy; Bernard Baruch; et al., të gjithë u befasuan nga fakti se këta njerëz tërhoqën tërësisht nga tregu i aksioneve, vetëm para shpërthimit dhe vendosën pasuritë e tyre në para ose ar. Në gusht, si të gjithë bankat dhe miqtë e tyre e dinin, Reserva Federale filloi të shkurtonte furnizimin me para. Then më 24 tetor bankat e mëdha të New Yorkut thirrën në llogaritë e tyre 24 orë broker call. Kjo do të thotë se të dy tregtarët e aksioneve dhe klientët

e tyre duhet të hiqnin stokun e tyre. Si rezultat i kësaj, tregu i aksioneve u rrëzua, një ditë që do të regjistrohej në histori si, "E Hënë e Zezë." Në librin e tij, "The Great Crash 1929", John Kenneth Gailbraith bën deklaratën tronditëse të mëposhtme, "Në kulmin e frenezës së shitjes Bernard Baruch e çoi Winston Churchill në galerinë e vizitorëve të New York Stock Exchange për të parë panikun dhe për t'i impresionuar atij me fuqinë e tij mbi ngjarjet e çuditshme në dysHEME." Republikanë kongresmen, Louis T. McFadden, Chairman i Komitetit të Dhomës së Bankës & Monedhave, nga 1920 deri në 1931, i cili ishte një kritik i ashpër i bankave hebree është shumë i singertë në lidhje me atë se kush ishte përgjegjës kur thotë për këtë rrëshqitje, "Nuk ishte rastësore. Ajo ishte një ngjarje e kujdesshme e bërë... "Bankerët ndërkombëtarë u përpoqën të krijonin një gjendje të dëshpërimit këtu që ata të mund të dalin si sundimtarë të gjithë neve." Megjithëse pretendimet se rezerva federale do të mbronte vendin nga depresioni dhe inflacioni, ata vazhduan të zvogëlonin më tej furnizimin me para. Midis viteve 1929 dhe 1933, ata do të zvogëlojnë furnizimin me para me 33% të mëtejshme. Sidoqoftë, Milton Friedman, ekonomist fitues i Çmimit Nobel për Paqen, e ka deklaruar këtë në

një intervistë radiofonike në janar 1996, "Rezerva Federale e ka shkaktuar qartë Depresionin e Madh duke zvogëluar numrin e parave në qarkullim me një të tretën nga viti 1929 deri në vitin 1933." Në vetëm disa javë nga dita e aksidentit, 3 miliardë dollarë pasuri u zhdukën. Në një vit, 40 miliardë dollarë pasuri u zhdukën. Sidoqoftë, nuk u shua thjesht, por përfundoi duke u konsoliduar në më pak e më pak duar, siç ishte planifikuar. Një shembull i kësaj është Joseph P. Kennedy, John F. Kennedy's father. Në vitin 1929 ai ishte i vlefshëm 4 milionë dollarë, në vitin 1935 pas recesionit më të madh në historinë amerikane, ishte rritur në më shumë se 100 milionë dollarë. Kjo është arsyeja pse depresioni shkaktohet. Për të marrë para nga duart e shumtë për të mirën e paktë. Në këtë rast paratë do të shpenzoheshin gjerësisht jashtë vendit, pasi ndërsa kjo Depresion i Madh po ndodhte, miliona dollarë amerikanë ishin shpenzuar për rindërtimin e Gjermanisë nga dëmet e shkaktuara gjatë Luftës së Parë Botërore, në përgatitje për luftën tjetër të Rothschildëve, Luftën e Dytë Botërore. Republikanë Louis T. McFadden, Chairman of the House Banking & Currency Committee from 1920 to 1931, would state the following in relation to this, "After World War 1, Germany fell into the hands of the German International Bankers.

Të gjithë ata banker e blenë dhe tani e kanë, kapak, krahë dhe barrel. Ata kanë blerë industrinë e saj, kanë marrë qira tokën e saj, kontrollojnë prodhimin e saj, kontrollojnë të gjitha shërbimet publike të saj. Bankerët ndërkombëtarë gjermanë kanë subvencionuar Qeverinë aktuale të Gjermanisë dhe ata kanë furnizuar gjithashtu çdo dollar të parave që Adolf Hitleri ka përdorur në fushatën e tij të shtrenjtë për të ndërtuar një kërcënim ndaj Qeverisë së Bruening. Kur Bruening dështon të ndjekë urdhrat e bankave ndërkombëtare gjermane, Hitleri është sjellë për të shtyrë gjermanët në dorëzim... Përmes Bankës Federale të Shteteve të Bashkuara mbi 30 miliardë dollarë të parave amerikane... janë pompuar në Gjermani... Ju të gjithë keni dëgjuar për shpenzimet që kanë ndodhur në Gjermani... dhuratën moderne, planetariumet e saj të mëdha, gjimnazet e saj, pishinat e saj të bukura, rrugët e saj publike të shkëlqyera, fabrikat e saj perfekte. Kjo u bë me paratë tona. Kjo iu dha Gjermanisë përmes Bordit Federal të Rregullimit. The bordi i Reservës Federale ... ka pompuar aq shumë miliarda dollarë në Gjermani sa nuk guxojnë të thonë totalin."

Interesante është se paratë e pompuara në Gjermani për ta bërë atë të fuqishme në përgatitje të Luftës së Dytë Botërore, janë në bankat gjermane Thyssen që janë të lidhura me interesat e kontrollit të Rothschild në New York. 1930: Këtë vit, trezet e tre vjet pas Kongresit të Parë Botëror Zionist që u mbajt në Basel, Zvicër, u themelua Banka Botërore e Rothschild, Banka për vendosjen ndërkombëtare (BIS), në të njëjtën vend, Basel, Zvicër. Është themeluar nga Charles G. Dawes (agjenti i Rothschild dhe zëvendës-presidenti nën Presidentin Calvin Coolidge nga 1925-1929), Owen D. Young (agjenti i Rothschild, themeluesi i RCA dhe i General Electric nga 1922 deri në 1939), dhe Hjalmar Schacht nga Gjermania (Presidenti i Reichsbank). Banka Qendrore e Zvicrës (Bis) njihet nga bankat si "Banka qendrore për bankat qendrore". Për të vënë këtë bankë në perspektivë sot, ndërsa Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMN) dhe Banka Botërore punojnë me qeveritë, BIS punon vetëm me bankat qendrore të tjera. Të gjitha takimet e saj mbahen në sekret dhe përfshijnë bankat qendrore më të mira nga e gjithë bota. Për shembull, ish-kryetari i Reservës Federale, Alan Greenspan, do të shkonte në zyrat qendrore të BIS në Basel, Zvicër, dhjetë herë në vit për këto takime private.

BIS gjithashtu ka statusin e një fuqie sovrane dhe është imune nga kontrolli qeveritar. Një përmbledhje e kësaj imuniteti është e listuar më poshtë: 1) Imuniteti diplomatik për personat dhe atë që ata mbajnë me vete (i.e., diplomatët e çantave). 2) Nuk ka taksa në asnjë transaksion, duke përfshirë pagat e paguara punonjësve. 3) Imuniteti i ambasadës për të gjitha ndërtesat dhe/ose zyrat e operuara nga BIS në të gjithë botën, duke përfshirë Kinën dhe Meksikën. 4) Nuk ka mbikëqyrje ose njohuri të operacioneve nga asnjë autoritet qeveritar, ata nuk janë të pyetur. 5) Liria nga kufizimet e udhëtimit. 6) Liria për të kriptuar çdo dhe të gjitha komunikimet e çdo lloji. 7) Liria nga çdo juridiksion ligjor, ata madje kanë edhe forcën e tyre të policisë. Georgetown Professor dhe historian, Carroll Quigley, komentoi krijimin e kësaj banke qendrore në librin e tij 1975, "Tragedia dhe Shpresa," si thotë, "Blerësit e kapitalizmit financiar kishin një plan të

gjerë, asgjë më pak se të krijojnë një sistem botëror të kontrollit financiar në duart private të afta të dominojnë sistemin politik të çdo vendi dhe ekonominë e botës si një tërësi. Ky sistem do të kontrollohej në një mënyrë feudale nga bankat qendrore të botës duke vepruar në bashkëpunim, me marrëveshje sekrete të arritura në takime të shpeshta dhe konferenca. Në majën e sistemit do të ishte Banka për llogari ndërkombëtare në Basel Zvicër, një bankë private e mbajtur dhe e kontrolluar nga bankat qendrore të botës, të cilat ishin vetë korporata private. Çdo bankë qendrore...kërkoi të dominonte qeverinë e saj përmes aftësisë së saj për të kontrolluar kredinë e buxhetit, për të manipuluar tregtinë e huaj, për të ndikuar në nivelin e aktivitetit ekonomik në vend dhe për të ndikuar në politikanë bashkëpunues përmes ndikimeve ekonomike të mëvonshme në biznesin botëror." Një grup senatorësh amerikanë, të udhëhequr nga Henry Cabot Lodge, do të luftonin për të mbajtur SHBA-në jashtë Bankës Ndërkombëtare të Investimeve. Sidoqoftë, edhe pse Shtetet e Bashkuara e refuzuan këtë Bankë Qendrore Botërore, rezerva federale ende dërgonte anëtarë për të marrë pjesë në takimet e saj në Zvicër, deri në vitin 1994 kur Shtetet e Bashkuara u tërhoqën, "zyrtarisht" nga ajo.

1931: Këtë vit dokumentet e Departamentit të Shtetit të Shteteve të Bashkuara dalin në dritë të mëposhtme. Në vitin 1917 gjatë Revolucionit Rus, M. Oudendyke, Ministri i Holandës në Rusi në atë kohë, njoftoi qeveritë e ndryshme duke përfshirë Britaninë, Francën dhe Shtetet e Bashkuara të Amerikës për rrezikun e komunizmit që ai identifikoi si tërësisht hebre, kur u dërgoi atyre një komunikatë, një segment i së cilës thotë, "Rreziku tani është aq i madh sa që e ndjej detyrë të tërheq vëmendjen e qeverive britanike dhe të gjitha të tjerave për faktin se nëse nuk i jepet fund bolshevizmit në Rusi menjëherë, civilizimi i tërë botës do të kërcënohet. Kjo nuk është e tepruar.... Unë mendoj se zhdukja e menjëhershme e Bolshevizmit është çështja më e madhe që është para botës, madje edhe duke përjashtuar luftën që është duke u zhvilluar dhe nëse si më sipër është e shkruar, nëse Bolshevizmi nuk është zhdukur menjëherë, ai është i detyruar të përhapet në një formë ose tjetrën në Evropë dhe në të gjithë botën, pasi është organizuar dhe punuar nga hebrenjtë që nuk kanë asnjë kombësi dhe që qëllimi i tyre i vetëm është

të shkatërrojnë për qëllimet e tyre rendin ekzistues të gjërave."

1933: Në dhjetor, Adolf Hitler bëhet kancelar i Gjermanisë. Ai i dëbon hebrenjtë si komunistë nga të gjitha pozicionet qeveritare brenda Gjermanisë. Interesante, në atë kohë numri i hebrenjve në qeverinë gjermane ishte më shumë se dyzet herë më i madh se ai që ishte në qeverinë e tyre që nga fundi i Luftës së Parë Botërore. Si rezultat i kësaj dëbimi, në korrik, hebrenjtë mbajnë një Konferencë Botërore në Amsterdam gjatë së cilës ata kërkojnë që Hitleri të kthejë çdo hebrej në pozicionin e tyre të mëparshëm. Hitler refuzon dhe si rezultat i kësaj, Samuel Untermyer, hebreu ashkenaz që e kishte njollosur Presidentin Wilson, dhe është tani kryetar i delegacionit amerikan dhe president i gjithë konferencës, kthehet në Shtetet e Bashkuara, dhe bën një fjalim në radio i cili u transkriptua në New York Times, më 7 gusht 1933. Në fjalimin e tij ai bëri këto deklaratë, "...hebrejtë janë aristokratët e botës... Kampanja jonë është... një bojkot ekonomik ndaj të gjitha mallrave gjermane, transportit dhe shërbimeve... çfarë po propozojmë... është të ushtrojmë një bojkot ekonomik të mbrojtjes që do të shkatërronte regjimin nazist dhe do të sillte gjermanët në vendin e tyre. Në çdo rast, ju, të krishterë dhe

të krishterë, duhet të refuzoni të bëni biznes me çdo tregtar ose tregtar që shet mallra gjermane ose që patronon anije ose dërgesa gjermane." Dy të tretat e furnizimit të Gjermanisë me ushqim do të duhej të importoheshin, dhe mund të importoheshin vetëm me të ardhurat nga ajo që eksportonin, kështu që nëse Gjermania nuk mund të eksportonte, dy të tretat e popullsisë gjermane do të ishin të uritur, pasi nuk do të kishte ushqim për më shumë se një të tretën e popullsisë. Sidoqoftë, Çifutët throughout America u bashkuan me këtë bojkot, protestuan jashtë dhe dëmtuan çdo dyqan në të cilin ata gjetën ndonjë produkt me, "Made in Germany," të shtypur në të, duke detyruar dyqanet të heqin këto produkte ose të rrezikojnë falimentimin. Kur efekti i këtij bojkoti filloi të ndihej në Gjermani, gjermanët filluan të bojkotonin dyqanet hebre në të njëjtën mënyrë që hebrenjtë kishin bërë me dyqanet që shisnin produkte gjermane në Amerikë. Nazistët dhe hebrenjtë në Palestinë bashkëpunojnë, siç do të bëjnë për shtatë vitet e ardhshme. Kjo është sepse ata në thelb dëshironin të njëjtën gjë. Judejtë në Palestinë donin që të gjithë Judejtë të jetonin në Palestinë dhe Nazistët donin që të gjithë Judejtë të dilnin nga Gjermania. Të dy palët nënshkruan

kështu një marrëveshje transferimi të quajtur, "Ha'avara," e cila lejoi transferimin e hebrenjve dhe të gjitha pasurive të tyre nga Gjermania në Palestinë. Në rezultat të këtij marrëveshjeje, 60,000, rreth 20% e hebrenjve të Gjermanisë, emigrojnë në Palestinë, dhe formojnë 15% të popullsisë hebreje atje deri në vitin 1939. Ata marrin me vete 40 milion dollarë pasuri (vlera e të cilave sot është afërsisht 600 milion dollarë). Sipas Muzeut të Përkujtimit të Holokaustit të Shteteve të Bashkuara, "Në shtator 1939, afërsisht 282,000 hebrenj kishin ikur nga Gjermania dhe 117,000 nga Austria e aneksuar. Nga këto, rreth 95,000 u zhvendosën në Shtetet e Bashkuara, 60,000 në Palestinë, 40,000 në Mbretërinë e Bashkuar, dhe rreth 75,000 në Amerikën Qendrore dhe Jugore, me numrat më të mëdhenj që hynë në Argjentinë, Brazil, Kili dhe Bolivi. Më shumë se 18,000 hebrenj nga Reichi Gjerman ishin gjithashtu në gjendje të gjejnë strehë në Shanghai, në Kinë e okupuar nga Japonia. Në fund të vitit 1939, rreth 202,000 hebrenj mbetën në Gjermani dhe 57,000 në Austrinë e aneksuar, shumë prej tyre të moshuar." Interesante është se të gjithë këta hebrenj që u larguan nga Gjermania para fillimit të Luftës së Dytë Botërore, do të njihen si

"holocaust". Kjo është sepse definicioni i mbijetuesit të Holokaustit është si më poshtë, "çdo hebre që jetonte në një vend në kohën kur ishte: 1) nën regjimin nazist; 2) nën okupimin nazist; ose 3) nën regjimin e bashkëpunëtorëve nazistë si dhe çdo hebre që u largua për shkak të regjimit ose okupimit të mësipërm." President Franklin Delano Roosevelt, një Sephardic Crypto-Jew, emri i vërtetë Rosenfelt, urdhëron që sytë e të gjithëve të vendosen në të gjitha monedhë të reja dollarëshe me moton, "Novus Ordo Seclorum." Kjo është latinisht për, "Një rend i ri i shekujve," ose më së shumti sot, "Një rend botëror i ri." Në mënyrë të veçantë, më 16 nëntor, presidenti Roosevelt e nje regjimin bolshevik të Stalinit në Rusi pa konsultim me Kongresin ndërsa 8,000 ukrainas marshuan në protestë në Nju Jork. Roosevelt kurrë nuk do të pranonte se ishte hebre, por ai do të shkonte më larg se shumica. Në New York Times të 14 marsit 1935, ai u citua me deklaratën e famshme: "Në të kaluarën e largët, gjyshërit e mi mund të kenë qenë hebrenj. Të

gjitha që di për origjinën e familjes Roosevelt është se ata janë ndoshta pasardhës të Claes Martenzen van Roosevelt i cili erdhi nga Hollanda. Në librin e tij, "Nga Faraoni deri te Hitleri, Çfarë është një Jude?", autori hebre Bernard Joseph Brown pranon se pasi Judejtë e sotëm nuk janë Izraelitë, ata nuk kanë asnjë pretendim për tokën e Palestinës. Në maj të vitit 2011, Haim Nachman Bialik, një poet hebre, i njohur gjerësisht si Poeti Kombëtar i Izraelit, në një fjalim të dhënë hebrenjve në Universitetin Hebrej në Jeruzalem, thotë, "Jo rastësisht hebrenjtë janë tërhequr drejt gazetarisë.

labour unions and by every single Jew in the world. Ka arsye për të supozuar se pjesa jonë në këtë betejë është e rëndësishme në përgjithësi. Ne do të fillojmë një luftë shpirtërore dhe materiale të të gjithë botës kundër Gjermanisë. Gjermania po përpiqet të bëhet një komb i madh sërish dhe të marrë territoret e humbura si dhe kolonitë e saj. Por interesat tona hebreë kërkojnë shkatërrimin e plotë të Gjermanisë. Në përgjithësi dhe individualisht, kombi gjerman është një kërcënim për ne hebrenjtë." Ligjet e sekretit bankar zviceran janë reformuar dhe bëhet një krim që rezulton në burgim për çdo punonjës bankar që shkel sekretin bankar. Kjo është e gjitha përgatitja për Luftën e Dytë Botërore të inxhinieruar nga Rothschild, në të cilën ata si zakonisht do të financojnë të dyja palët. Në numrin e saj të 20 qershorit, New Britain nga Londra, boton një deklaratë të bërë nga ish-kryeministri britanik David Lloyd George në të cilën ai thotë se, "Britania është skllav i një blloqi financiar ndërkombëtar." Artikulli gjithashtu përmban fjalët e mëposhtme të shkruara nga Lord Bryce, "Demokracia

nuk ka asnjë armik më të qëndrueshëm dhe më të egër se sa fuqia monetare... pyetjet rreth Bank of England, veprimeve dhe qëllimeve të saj, nuk lejohen nga Speaker (of the House of Commons)." Në librin e tij, "Çifutët Must Live," i botuar këtë vit, shkrimtari hebre Samuel Roth thotë për hebrenjtë, "Vlera jonë kryesore e lashtë, sot, është parazitizmi. Ne jemi një popull i zogjve që jetojnë mbi punën dhe mirësjelljen e të tjerëve. Por, pavarësisht gabimeve tona, kurrë nuk do të kishim shkaktuar kaq shumë dëme në botë nëse nuk do të kishte qenë për shkak të gjenies sonë për udhëheqje të keqe. "Na e dha parazitizmin!" Edmond de Rothschild vdes. 1935: Në mes të viteve 1930 dhe 1935, Elizabeth Donnan boton serinë e saj me 4 vëllime, "Dokumente ilustruese të historisë së tregtisë së skllëvërve në Amerikë." Kjo tregon se Çifutët ishin të dominuar plotësisht tregtinë e skllëvërve afrikanë në Amerikë dhe të paktën 15 anije që përdoren për transportin e skllëvërve ishin të mbajtura nga Çifutët, disa prej të cilëve kishin lidhje të qarta dhe të afërta me Rothschilds. Për të mashtruar autoritetet se nuk kishte asnjë hebrej të përfshirë, ata shpesh do të përdornin një ekuipazh dhe kapiten të gjithë njerëzor.

Në 6 nëntor, Mao Tse Tung thotë, "Të gjitha forcat politike vijnë nga një pushkë. Partia Komuniste duhet të komandojë të gjitha armët, kështu që asnjë armë nuk mund të përdoret kurrë për të komanduar partinë." Nga 1948 deri në 1952, 20 milionë kundërshtarët politikë mblidhen dhe ekzekutohen pasi nuk mund të mbrohen nga komunistët në Kinë për shkak të ligjit të kontrollit të armëve të Mao Tse Tung. 1936: Me rastin e rritjes së anti-Semitizmit në Gjermani, Samuel Landman (atëherë sekretar i Organizatës Botërore të Zionizmit), në librin e tij 1936, "Mbretëria e Bashkuar, Judet, dhe Palestina", thotë se ky fakt i ndihmuar nga Judet i çoi Shtetet e Bashkuara në Luftën e Parë Botërore në anën e aleatëve, "Gjithmonë e më parë e ka shqetësuar mendjen gjermane

- veçanërisht atë naziste - dhe ka kontribuar në një masë të vogël në rolin e anti-Semitizmit në programin nazist." On October 3rd, Republican Congressman, Louis T. McFadden, Chairman of the House Banking & Currency Committee, from 1920 to 1931, is poisoned to death. Kjo është e treta përpjekje për vrasje në jetën e tij, ai kishte pësuar një helmim më parë dhe kishte marrë plumba. 1937: Në librin e tij, "Stalin, Troçki, apo Lenini," George Marlen thotë, "Nëse rrjedha e historisë nuk kthehet drejt Kominternit Ndërkombëtar, atëherë raca hebree është e zhdukur." Në fjalë të tjera ai thotë se hebrenjtë janë plotësisht në krye të Kominternizmit Ndërkombëtar, dhe nëse bota nuk kthehet në një rend të ri botëror të Kominternizmit Ndërkombëtar të hebrenjve, atëherë raca hebreje është e rrezikuar. Interesante, Internacionalizmi është një formë e hershme e globalizimit.

Një tjetër shkrimtar, William Joyce, një anglez, aq i zemëruar me nënshtrimin e Britanisë ndaj hebrenjve sa do të arratisej në Gjermani pak para Luftës Botërore 2, dhe do të transmetonte një program radioje nga atje për të zgjuar njerëzit britanikë për armikun e tyre në mes të tyre, deklaroi këtë vit, "Britania dhe Gjermania, veçanërisht me ndihmën e Italisë, mund të formojnë kundër Bolshevizmit dhe financave ndërkombëtare, dy manifestime hebraike, një mburojë shumë e fortë për të ftuar sulm... Financimi Ndërkombëtar kontrollohet nga bankat e mëdha hebreje dhe komunizmi propagandohet nga agitatorë hebrej që janë në një tërësi me kapitalistët e fuqishëm të racës së tyre në dëshirën për një rend botëror që do të siguronte sovranitetin universal të vetëm racës ndërkombëtare në ekzistencë." Në fakt, më 4 shkurt, historiani i njohur, Hilaire Belloc, bën deklaratën e mëposhtme në G. K.'s Weekly, "Propaganda e komunizmit në të gjithë botën, në organizim dhe drejtim është në duart e agjentëve të Izraelit. Për ata që nuk e dinë se lëvizja bolshevike në Rusi është e krishterë, unë mund të them vetëm se ai duhet të jetë një njeri i kapur nga censura e gazetës sonë të turpshme."

Këtë vit, profesor A. Kulisher, një hebre, kërkon që gjenocidi i të gjithë gjermanëve të jetë prioriteti i hebrenjve në mbarë botën kur thotë, "Gjermania është armiku i judaizmit dhe duhet të ndiqet me urrejtje të vdekshme. Qëllimi i judaizmit sot është: një fushatë e pa mëshirë kundër të gjitha popullsisë gjermane dhe shkatërrimi i plotë i kombit. Ne kërkojmë një bllokadë të plotë të tregtisë, importin e mallrave të papërpunuara të ndaluara dhe hakmarrje ndaj çdo gjerman, grua dhe fëmijë." Në prill 28 në një artikull të botuar në Daily Express, Lordi Victor Rothschild i cili është 27 vjeç gjithashtu demonstroi se sa profetik është kur është pyetur nga gazetari, W. Hickey, ku ai kishte planifikuar të jetonte kur qiraja e shtëpisë së tij në Piccadilly përfundoi. Ai u përgjigj, "Nuk e di, nuk e di. Jo deri pas luftës, megjithatë." Kishte dy e gjysmë vjet para se të fillonte Lufta e Dytë Botërore, por natyrshëm ai e dinte se lufta po vjen.

Në vitin 1848, fjala, "anti-Semit", u shpik nga hebrenjtë për të parandaluar përdorimin e fjalës, "hebrenj". Për ta fjala e duhur është "Jew"... Unë ju kërkoj të jeni të saktë - i quani ata Jude. Nuk ka nevojë të jesh delikat në këtë pyetje të krishterë. Ju duhet t'i përballeni atyre në këtë vend. Juda duhet të jetë këtu i kënaqur. Unë isha këtu shtatëdhjetë e shtatë vjet më parë; dhomat tuaja ishin të hapura për hebrenjtë dhe ata ishin të lirë. Në vitin 1938, Nesta Webster publikon librin e saj, "Gjermani dhe Anglia", në të cilin ajo thotë se "Anglia nuk është më nën kontrollin e Britanisë. Ne jemi nën sundimin e padukshëm të hebrenjve - një sundim që mund të ndihet në çdo fushë të jetës." Në 7 nëntor, një hebre, Herschel Grynszpan, vrau Ernst vom Rath, një zyrtar i vogël në Ambasadën Gjermane në Paris.

Në dhjetor, Sir Oswald Mosley bën deklaratën e mëposhtme të zbulimit për pretendimin se hebrenjtë po persekutohen në Gjermani, "Nëse të gjitha pretendimet ishin të vërteta... nëse ishte e vërtetë që një pakicë në Gjermani po trajtohej siç pretendojnë gazetat, a ishte kjo arsyeja për miliona njerëz në Britani të humbasin jetën në një luftë me Gjermaninë? Sa minoranca ishin trajtuar barbarisht në sa vende që nga lufta pa asnjë protestë nga mediat apo politikanë?... Pse ishte vetëm kur hebrenjtë ishin njerëzit e prekur që ne kishim ndonjë kërkesë për luftë me vendin e prekur? Një përgjigje ishte vetëm... sot financat e hebrenjve kontrollojnë median dhe sistemin politik të Britanisë. Nëse kritikoni një hebre në shtëpi, atëherë ju kërcënon Gaoli. Nëse të tjerët prekin një hebre jashtë vendit - atëherë lufta i kërcënon ata." Rabbi Stephen Wise, presidenti i Kongresit Amerikan dhe Kongresit Botëror të Judëve, i vendos parashikimet e tij për besnikërinë e Judës ndaj vendit të tij të banimit kur i bën deklaratën e mëposhtme një tubimi në New York, "Nuk jam një qytetar amerikan i besimit të

Judës. Jam një hebre. Unë jam amerikan. Unë kam qenë amerikan gjashtëdhjetë e tre të katërta e jetës sime, por kam qenë hebre për katër mijë vjet. Në një gjë Hitleri kishte të drejtë. Ai e quan popullin hebre një racë dhe ne jemi një racë." Farben prodhuesi më i madh i kimikateve në botë dhe prodhuesi më i madh gjerman i xhelilit rrit ndjeshëm prodhimin e tij. Kjo prodhimi i shtuar përdoret pothuajse ekskluzivisht për të armatosur Gjermaninë për Luftën e Dytë Botërore. Kjo kompani kontrollohet nga Rothschild dhe vazhdon të përdorë hebrenjtë dhe të tjerët e pafajshëm si skllevër në kampet e mbledhjes. Interesant është se Farben gjithashtu krijoi gazin Zyklon B që do të pretendohet se u përdor për të ekzekutuar hebrenjtë. Në Gjermani, Hitleri kishte bërë fenomenale mirë në kthimin e vendit të tij në ekonomi që kur erdhi në pushtet. Ai e bëri këtë duke u ndarë nga bankat ndërkombëtare hebre, dhe duke tregtuar me barter, kështu që barteronte sasinë e tepërt të mallrave që Gjermania kishte, me sasinë e tepërt të mallrave që Gjermania kishte nevojë që një vend tjetër kishte, pa marrë borxhe nga asnjëra palë. Ai, si Abraham Linkoln para tij, thjesht lëshoi sa para ishin të nevojshme në emër të Kongresit. Qeveria Gjermane, e cila u rrëzua nga produktiviteti i

forcës së punës gjermane, dhe jo premtimet boshe të bankave ndërkombëtare hebreje, të cilat në një vend pa borxhe, nuk mund të funksiononin. Si rezultat i kësaj politike, Gjermania ishte në gjendje të rindërtonte jetën shoqërore dhe shpirtërore të të gjithë qytetarëve të saj. Për të thënë më thjesht, kur mund të ndihmosh njerëzit e tu, njerëzit e tu ndihmojnë ty, sepse ata janë të lumtur sepse ata respektohen, dhe kështu mund të respektojnë veten. Si rezultat i një Gjermani që u drejtua për të mirën e Gjermanëve në vend të për të mirën e bankarëve hebrej, qytetarët gjermanë ishin në gjendje të bënin Gjermaninë shtetin më të fuqishëm dhe më të mirë në Evropë në vetëm shtatë vjet. Një shembull se si Hitleri e arriti këtë, është shënuar në librin e vitit 1978 të William Gayley Simpson, "Si e arriti njeriu perëndimor?" në të cilin ai thotë, "Gjermani i fermerit, i cili ishte në prag të shkatërrimit të plotë, iu dha një status nderi si burim i furnizimit të ushqimit të vendit, toka e tij u lirua nga dora e udhëheqësit hebre dhe u morën masa për të siguruar

që ajo duhet të qëndrojë përherë në pronësi të një familjeje, e cila i kaloi nga babai në djalë e tij." Hebrejtë nuk mund të lejojnë këtë të vazhdojë pasi ata e dinin se do të shënonte vdekjen e sistemit të tyre të borxhit dhe kështu fillon Lufta e Dytë Botërore këtë vit sa më parë. Kjo luftë është për një gjë, cila sisteme parash do të mbijetojë. Kjo nuk është një luftë midis Gjermanisë dhe aleatëve, është një luftë midis Gjermanisë dhe forcës financiare hebree që kontrollojnë udhëheqjen aleate dhe përdorin ata dhe mediat e tyre për të propaganduar popullin aleat në urrejtje ndaj Gjermanisë. " Nuk ka anëtarë arabë të Parlamentit. Nuk ka asnjë përfaqësues arab për të sjellë ndikim në anëtarët e tyre të Parlamentit. Nuk ka kontroll

arab të gazetave në këtë vend. Në fakt është pothuajse e pamundur të futësh një letër pro-arabe në The Times. Nuk ka në qytet bankat arabe që kontrollojnë shuma të mëdha të parave. Nuk ka kontroll arab. newspaper advertisements në këtë vend. Nuk ka asnjë Sekretar Arab i ish-kolonive që të ngrihet njëri pas tjetrit dhe të rrufejë, siç do të bëjnë ata gjatë debatit, për shkak të gabimeve që ata vetë kanë bërë në të kaluarën. Përfundimisht, dhe unë dua që Sekretarja Koloniale të marrë vëmendje të veçantë për këtë pikë, nesër në mbrëmje do të ketë një transmetim. Ai duhet të japë veten duke dhënë pikëpamjen e Qeverisë. Ka të bëjë me nderin e Don Valles për të avancuar atë që është qartë pozicioni i Izraelit. There is to be the honourable member for Carnarvon Boroughs supporting the Zionist point of view.

grua". Kjo është ri-përsëritur nga Walter Langer në librin e tij, "Mendja e Hitlerit", ku ai thotë, "Babai i Adolfit, Alois Hitler, ishte djali i paligjshëm i Maria Anna Schicklgruber... Maria Anna Schicklgruber jetonte në Vjenë në kohën kur lindi. Në atë kohë ajo ishte e punësuar si një shërbëtore në shtëpinë e Baron Rothschild. Sa herë që familja zbuloi shtatzëninë e saj, ajo u dërgua në shtëpi... ku lindi Alois." Ideja se Hitleri mund të ishte një Rothschild i paligjshëm duket absurde, megjithatë nuk mund të mohohet se një nga sukseset më të mëdha të Hitlerit ishte emigracioni i hebrenjve në Palestinë, gjë që ishte gjithashtu një nga qëllimet kryesore të Rothschild. Rothschildët e dinin se një vend pa popullsi do të ishte i pa vlefshëm. Të gjitha këto, propaganda që hebrenjtë morën nga Lufta e Dytë Botërore i avancoi Rothschildët në programin e tyre të supremacisë hebraike më shumë se çdo ngjarje tjetër në histori. Kështu William Joyce, duke jetuar në një ekzil të gjatë në Gjermani, botoi librin e tij, "Twilight Over England," në të cilin ai thotë për karakterin hebrej, "Adamantine - materializmi, - një - gëzim - për të pretenduar mistikë në mënyrë të

çuditshme, - një - urrejtje - për të gjitha racat e tjera, - një - injorancë e plotë - për të drejtat e të tjerëve, - një - gëzim - në imitacion dhe improvizim, - një - urrejtje - për të gjitha punët që nuk janë të lidhura me përfitime të larta, - një - energji e madhe në çështjen e parave, - një - urrejtje - për të gjitha nacionalizmave përveç të tyre, - një - shkallë e lartë e besnikërisë ndaj familjes dhe komunitetit të tyre, - një - besimi implicit në pushtetin e aristokracisë së korruptuar, - një - aftësi brilante për intrigë, - dhe - një - paaftësi e papërshtatshme për të mbajtur rrugën me çdo mendje të thellë ose ide më të larta. Për të gjitha këto attribute mund të shkruhen libra; por duhet të mjaftojë të shprehet rezultati i këtyre forcave shumë thjesht në tendencat e mëposhtme: 1) Një pamundësi për të shmangur krijimin e një shteti brenda një shteti. 2) Një pamundësi e plotë për të parë fqinjët e tyre si të gjithë të barabartë me të vetmit. 3) Një specializim i paracaktuar në të gjitha ato procese që sjellin shumë fitime. Në kapitalizëm, prandaj, gati e vetmja shqetësim me financat, shpërndarjen dhe shkëmbimin si të veçantë nga industria prodhuese.

4) Një tendencë natyrore për të përdorur avancimin social dhe ekonomik për të fituar pushtet politik. 5) Një frikë e papërsosur nga nacionalizmi si një faktor që do të tërhiqte vëmendjen e tyre për natyrën e tyre racore dhe do të ekspozonte veprimet e tyre. 6) Një degradim i shpejtë i standardeve të kulturës në vendin e tyre të lindjes. 7) Eliminimi përmes konkurrencës i Arjanëve që me zell dëshiron të marrë mjaftueshëm për veten dhe jo më shumë se çdo njeri tjetër. Këto rezultate duket se manifestohen në çdo vend ku jeton një hebre."

Japonia është në mes të një lufte kundër Kinës dhe pa atë skrap çeliku dhe naftë, Japonia e di se ata nuk do të mund të vazhdojnë atë luftë. Roosevelt në anën tjetër e di se kjo bojkotimi ekonomik do të provokonte japonezët të sulmonin Amerikën, gjë që ata e bënë në Pearl Harbor.

Interesant është se, në vitin 1939, presidenti Roosevelt u përpoq me të gjitha forcat e tij të dërgonte Shtetet e Bashkuara në luftë në Evropë për të akomoduar hebrenjtë në Shtetet e Bashkuara dhe në botë, por kur kjo nuk funksionoi ai e dinte se do të duhej të provonte një taktikë tjetër. Në fakt, kjo ishte ajo që ndodhi në Pearl Harbor. Sir Josiah Stamp, drejtor i Bank of England gjatë viteve 1928-1941, bën deklaratën e mëposhtme me rastin e bankës, "Sistemi modern i bankës prodhon para nga asgjëja. Procesi është ndoshta më i mahnitshëm i gjithë shpikjes së bërë ndonjëherë. Banka u lind në mëkat dhe u bë në mëkat. Bankerët zotërojnë Tokën. Merre nga ata, por lëre fuqinë për të krijuar para, dhe me një shtypje të letërkëmbimit ata do të krijojnë mjaft para për ta blerë atë përsëri... Merre këtë fuqi të madhe nga ata dhe të gjitha fuqitë e mëdha si e imja do të zhduken, dhe duhet të zhduken, sepse atëherë ky do të ishte një botë më e mirë dhe më e lumtur për të jetuar. Por nëse doni të vazhdoni të jeni skllavër të bankave dhe të paguani koston e skllavërisë suaj, le të vazhdojnë të krijojnë para dhe të kontrollojnë kredinë."

1942: Prescott Bush, baba dhe gjysh i Presidentëve të ardhshëm amerikanë George Herbert Walker dhe George W. respectively, ka kompaninë e tij të konfiskuar nën Aktin, "Trading With The Enemy,". Ai kishte financuar Hitlerin nga Amerika, ndërsa ushtarët amerikanë ishin vrarë nga ushtarët gjermanë. Interesante është se Liga Anti-Defamacion (ADL) kurrë nuk kritikon asnjë nga familja Bush për këtë. Në 8 maj, Gazeta e Hebrenjve shkruan një editorial në të cilin ata deklarojnë me krenari, "Ne kemi luftuar me Hitlerin që nga dita e parë që ai mori pushtetin." Në fakt, më 3 dhjetor, Chaim Weizmann, President i Kongresit Botëror të Judenjve, bën deklaratën e mëposhtme në Nju Jork, "Ne nuk e mohojmë dhe nuk kemi frikë të pranojmë, se kjo luftë është lufta jonë dhe se ajo është e vendosur për lirinë e Judenjve.... më i madh se të gjitha frontet së bashku është fronti ynë, ai i Judenjve. Jo vetëm që i japim kësaj lufte mbështetjen tonë financiare, e cila bazohet në prodhimin e të gjithë luftës. Jo vetëm që po i japim fuqinë tonë të plotë propagande e cila është energjia morale që mban këtë luftë të vazhdojë.

Guarantee e fitoreve bazohet kryesisht në dobësimin e forcave armiqësore, në shkatërrimin e tyre brenda vendit të tyre brenda rezistencës. Dhe ne jemi Trojan Horse në forcën e armiqve. Të dhjetra mijëra hebrenj që jetojnë në Evropë janë faktori kryesor në shkatërrimin e armiqve tanë. Në atë vend, fronti ynë është një fakt dhe ndihma më e vlefshme për fitore." 1943: 18 shkurt, Zionist, Isaak Greenbaum, kryetar i Këshillit të shpëtimit të agjencisë së Izraelit, në një fjalim para Këshillit Ekzekutiv Zionist thotë, "Nëse më pyesin, mund të japësh nga fondi i UJA (United Jewish Appeal) para për të shpëtuar hebrenjtë, unë them jo dhe sërish jo!" Ai vazhdon të thotë, "Një lopë në Palestinë vlen më shumë se të gjithë hebrenjtë në Poloni!" Kjo nuk është e habitshme, pasi edhe sionizmi dhe nazizmi kishin synime të ngjashme. Ata të dy donin që hebrenjtë të dilnin nga Gjermania. Por, Zionistët nuk ishin të interesuar për asnjë Jude që

nuk donte të shkonte në Palestinë dhe menduan se do të ishte më e dobishme të siguroheshin që këta Jude të vendoseshin në kampet e mbajtjes, në mënyrë që të frikësonin Judet në mbarë botën të iknin në Palestinë, të cilën ata e konsideronin si vendin e vetëm ku ata mund të ishin të sigurt. 1944: Më 6 nëntor, Lord Moyne, Ministri Britanik i Mëdhenj në Mesdhe është vrarë në Kajro nga dy anëtarë të grupit terrorist të Judeve, Stern Gang, i udhëhequr nga ish-Kryeministri i Izraelit, Yitzhak Shamir. Ai është gjithashtu përgjegjës për një përpjekje për vrasje kundër Harold MacMichael, Komisioneri i Lartë i Mandatit Britanik të Palestinës, këtë vit. Interesant është se ai gjithashtu planifikon një tjetër vrasje të suksesshme këtë vit kundër përfaqësuesit të Kombeve të Bashkuara në Lindjen e Mesme, Konti Folke Bernadotte, i cili, megjithëse kishte marrë garanci për lirim të 21,000 të burgosurve gjermanë gjatë Luftës së Dytë Botërore, u konsiderua nga Yitzhak Shamir dhe bashkëpunëtorët e tij terroristë si anti-Zionist. Në Bretton Woods, New Hampshire, Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMN), dhe Banka Botërore (fillimisht e quajtur Banka Botërore për Rindërtim dhe Zhvillim ose IBRD - emri, "Banka Botërore", nuk u adoptua deri në vitin 1975), miratohen me pjesëmarrje të plotë të Shteteve të Bashkuara.

Arsyetarët kryesorë të sistemit të Bretton Woods, dhe kështu edhe të IMF-së, janë Harry Dexter White dhe John Maynard Keynes. Interesant është se Harry Dexter White i cili vdiq në vitin 1946, do të identifikohet si një spiun i Bashkimit Sovjetik i cili kishte emrin e kodit, "Juristi", më 16 tetor 1950, në një memo të FBI-së dhe sa i përket John Maynard Keynes, ai është britanik. Në thelb, ajo që bëri IMF dhe Banka Botërore ishte të përsëriste në një shkallë botërore atë që Akti Federal i Reserves së 1913-ës kishte vendosur në Shtetet e Bashkuara. Ata krijuan një kartel bankar që përfshinte bankat qendrore të botës të pronësisë private, të cilat gradualisht morën pushtetin për të diktuar politikën e kredisë për bankat e të gjitha kombeve. Në të njëjtën mënyrë që Akti Federal i Reserves autorizoi krijimin e një monedhe të re kombëtare të quajtur Reserva Federale Notes, i është dhënë Fondit Monetar Ndërkombëtar autoriteti për të lëshuar një monedhe botërore të quajtur "Të drejta të veçanta të tërheqjes", ose SDR. Vendet anëtare do të përfundojnë duke u detyruar të bëjnë monedhën e tyre plotësisht të krahasueshme me SDR-të. Fondi Monetar Ndërkombëtar kontrollohet nga bordi i guvernatorëve, të cilët janë ose kryetarët e bankave qendrore të ndryshme, ose kryetarët e departamenteve të ndryshme të buxhetit të shteteve të dominuar nga bankat e tyre qendrore. Gjithashtu, vota në Fondin Monetar Ndërkombëtar i jep SHBA-së dhe Mbretërisë së Bashkuar (Rezerva Federale dhe Banka e Anglisë), kontrollin efektiv të përgjithshëm të saj.

1945: Më 16 korrik, bëhet i pari test i suksesshëm i bombës atomike në Trinity site, dyqind milje në jug të Los Alamos. Këtë e ka krijuar autori Robert Oppenheimer, një Rothschild, thotë me admirim, "Unë jam bërë vdekja, shkatërruesi i botës." Ai ka të drejtë, brenda muajit, shpërthimet e mëvonshme mbi Hiroshima dhe Nagasaki në Japoni, rezultojnë në vdekjen e 140,000 njerëzve në Hiroshima dhe 80,000 në Nagasaki. fundi i Luftës së Dytë Botërore. Është raportuar se Rothschild kontrollonte I.G. Fabrikat e Farben nuk ishin të synuara specifikisht në sulmet e bombardimit në Gjermani. Interesant është se në fund të luftës, ndërsa pjesë të Gjermanisë ishin në shkatërrim, ata u zbuluan se kishin pësuar vetëm 15% dëmtim. The tribunals mbajtur në fund të Luftës së Dytë Botërore, për të hetuar krimet e Luftës Naziste, censurojnë çdo material që regjistron mbështetjen perëndimore për Hitlerin, si ajo e Prescott Bush. Rothschilds bëjnë një hap të madh drejt qëllimit të tyre të sundimit botëror kur e treta e tyre e gabuar për të qeverisur botën, e dyta, "Liga e Kombeve", e quajtur "Organizata e Kombeve të Bashkuara", miratohet këtë vit.

1946: Më 3 janar, William Joyce ekzekutohet. Ndërsa pret ekzekutimin e tij, ai bën deklaratën e fundit, "Në vdekje ashtu edhe në këtë jetë, unë sfidoj hebrenjtë që shkaktuan këtë luftë të fundit, dhe unë sfidoj forcën e errët që ata përfaqësojnë. Unë paralajmëroj popullin britanik kundër imperializmit agresiv të Bashkimit Sovjetik. Më lejoni që Britania të bëhet sërish e madhe; dhe, në orët më të vështira të rrezikut për Perëndimin, le të ngrihet flamuri i Hakenkreuz (Swastika) nga pluhuri, i mbuluar me fjalët historike, "Ju keni bërë atë që keni bërë." "Jam i nderuar të vdes për idealet e mia, dhe jam i trishtuar për bijtë e Britanisë që kanë vdekur pa e kuptuar arsyen." Në 12 shkurt, shërbimet britanike të sigurisë marrin një telegraf nga një burim i besueshëm në Palestinë që pretendon se banda e Sternit po "trajnon anëtarët për të shkuar në Angli për të vrarë anëtarë të Qeverisë së Tij, veçanërisht z. Bevin (Ministri i Jashtëm Britanik Ernest Bevin)".

Në 22 korrik, David Ben-Gurion, një hebre ashkenaz, i cili do të bëhej kryeministri i ardhshëm i Izraelit, urdhëron një tjetër hebre ashkenaz, Menachem Begin, të kryejë një sulm terrorist në Hotelin King David në Palestinë, për të provuar të shtypë britanikëve. Nga kjo, 91 njerëz vriten, shumica e tyre civilë: 41 arabë; 28 britanikë; 17 hebrenj; dhe 5 të tjerë. Rreth 45 persona janë të lënduar. Në pyetjen e njohur të gazetarit, Russell Warren Howe, nëse ai e konsideronte veten babain e terrorizmit në Lindjen e Mesme, Menachem Begin me krenari u përgjigj, "Jo, në të gjithë botën." 60 vjet më vonë më 22 korrik 2006, një tjetër kryeministër i ardhshëm i Izraelit, Benjamin Netanjahu, së bashku me shumë përfaqësues të tjerë të qeverisë izraelite, dedikojnë një pllakë në vendin e kësaj atroci të terrorizmit, e cila citon bombat si luftëtarë të lirisë që duhet të nderohen nga Izraeli. Për të vënë në perspektivë rëndësinë e sulmit në Hotelin King David, ishte në atë kohë numri më i madh i viktimave si rezultat i një akti terrorist ndonjëherë dhe ishte vetëm e tejkaluar rreth katërmbëdhjetë vjet më vonë nga bombardimi i garnizonit të Shteteve të Bashkuara në Bejrut në vitin 1982. Bank of England është nacionalizuar që do të thotë se shteti ka marrë të gjitha aksionet e

Bank of England, të cilat tani i përkasin Tregtisë dhe ruhen nën garanci nga Prokuruesi i Tregtisë. Por, pasi qeveria nuk ka para për të paguar për aksionet, ata u japin aksionarëve të fshehtë aktualë të Bankës së Anglisë, stoke qeveritare në vend të parave për aksionet e tyre. Kjo do të thotë se edhe pse shteti tani merr fitimet e bankës, kjo fitime është e madhe e mbuluar nga fakti se qeveria tani duhet të paguajë interesin për çmimet e reja që ka lëshuar për të paguar aksionet. Në këtë mënyrë, edhe pse Banka e Anglisë është tani shtetërore, është e vërtetë që furnizimi me para i Britanisë është ende pothuajse tërësisht në duart e privatëve, me 97% të saj që janë në formën e kredive me interes të një lloji apo tjetrit, të krijuara nga bankat tregtare private. Si rezultat i kësaj, banka është largë e kontrolluar dhe menaxhuar nga ata nga bota e bankës tregtare dhe ekonomisë së zakonshme. Në këshilli i drejtorëve, që vendosin politikën dhe mbikëqyrin funksionet e tij, janë të gjithë nga bota e bankave, sigurimeve, ekonomistëve dhe biznesit të madh, dhe natyrisht një Rothschild vazhdon të ulët në bordin e tij. Ndonëse Banka e Anglisë quhet një bankë qendrore ajo është tani kryesisht një organ rregullator që mbështetet dhe mbikëqyr sistemin ekzistues. Ndonjëherë quhet, "kreditore i fundit", në sajë se një nga funksionet e saj si banka e bankave është të mbështesë çdo bankë ose institucion financiar që has në vështirësi dhe që ka një rritje të aseteve të saj të lëvizshme.

Interesant është se në këto rrethana, nuk është e detyruar të bëjë publike detaje të ndonjë veprimi të tillë, arsyeja është për të shmangur një krizë të besimit. 1947: Britanikët që para Luftës së Dytë Botërore deklaruan se nuk do të ketë më imigracion të hebrenjve në Palestinë për të mbrojtur palestinezët nga veprimet e tyre të terrorit ndaj tyre dhe ushtarëve britanikë, i dorëzojnë kontrollin e Palestinës Kombeve të Bashkuara. Këshilli i Kombeve të Bashkuara vendosi të ndajë Palestinën në dy shtete, një shtet hebre dhe një shtet arab, me Jeruzalemin që mbetet si një zonë ndërkombëtare që të gëzohet nga të gjitha fetë fetare. Ky transferim është planifikuar të ndodhë më 15 maj, 1948. Por, për të vënë në perspektivë se kush kontrollon Organizatën e Kombeve të Bashkuara (OKB), ju lutemi të jeni të vetëdijsëm se OKB nuk kishte të drejtë të jepte pronat arabe askujt, siç është në fakt, edhe pse hebrenjtë zotëronin vetëm 6% të Palestinës në atë kohë, rezoluta 181 u dha hebrenjve 57% të tokës duke lënë arabët që në atë kohë zotëronin 94% me vetëm 43%. Terrorizimi kundër britanikëve në Palestinë vazhdoi. Në fakt gjatë verës, tre terroristë hebrenj, Xhakobi Weiss, Meir Nakar dhe Avshalom Habib që u dënuan për sulm në Acre gaol më 4 maj, do të ekzekutohen. Në të njëjtën kohë,

banda terroriste Irgun e vrarë nga ish-kryeministri i ardhshëm, Menachem Begin, po mbanin dy sergjentë britanikë, Mervyn Paice dhe Clifford Martin, si skllëvër për tre terroristët hebre. Në fakt Begin deklaroi, "Ne do të varim sergjentët britanikë në të njëjtën kohë që do të vdesin burrat tanë." Ekzekutimet e terroristëve hebrej u kryen dhe sergjentët britanikë u gjetën të ekzekutuar edhe duke u varur nga dy pemë eukaliptus. Captain D. H. Gallatti i 23rd Field Squadron, Royal Engineers, prerë një nga trupat vetëm për të marrë një dëmtim serioz nga shpërthimi. Jo të kënaqur me vrasjen e këtyre ushtarëve britanikë, hebrejtë i kishin kapur trupat e tyre. Interessant është se një gazeta britanike e njohur, "Daily Express", mbajti si lajm kryesor, një foto të madhe të këtyre ushtarëve të varur në pemë, por kjo faqe kryesore është zhdukur nga arkivat e "Daily Express". A e ke Daily Express? Richard Desmond, një pornograf hebre. Informacioni i grumbulluar nga Liga Anti-Defamation (ADL) në operacionet e saj të spiunazhit mbi qytetarët amerikanë përdoret nga Komiteti i Posaçëm i Dhomës për Veprimtaritë jo-amerikane. Subcommittee Chair, Clare Hoffman, dismisses the ADL's reports on suspected communists as "hearsay."

Në tetor, Albert Einstein, një hebre ashkenaz, shkruan një letër të hapur drejtuar Kombeve të Bashkuara duke inkurajuar të gjitha qeveritë kombëtare të shkatërrohen për të hapur rrugën për një qeveri botërore të drejtuar nga OKB. Në ditarin e tij të 21 korrikut, presidenti Harry S. Truman shkruan: Truman shkruan: "Çifutët nuk kanë asnjë sens të përputhshmërisë, as nuk kanë asnjë gjykim për ngjarjet botërore. Judejtë, siç e gjej, janë shumë, shumë egoistë. Ata nuk i intereson se sa estonezë, latvë, finnë, polakë, jugosllavë ose grekë që u vranë ose u keqtrajtuat si (pas luftës) të shpërngulur Persona, sa kohë që hebrenjtë marrin trajtim të veçantë. Por kur ata kanë pushtet - fizik, financiar ose politik - as Hitleri as Stalini nuk kanë asgjë kundër tyre për tmerrin ose keqtrajtimin e të pasurve." Truman (33 rd President of the United States 1945 - 1953) to recognise Israel as a sovereign state with \$2,000,000 which they give to him on his campaign train. Në mesnatën e 14 majit, shteti i Izraelit është zyrtarisht "përcaktuar," në Tel Aviv. Njëzet minuta më vonë, presidenti Truman deklaroi se Shtetet e Bashkuara janë vendi i parë i huaj që e njeh atë.

Truman më vonë i thotë miqve se donte të njohte shtetin hebre në "orën e parë të lindjes së tij", por kur i bëhet pyetje për këtë çështje nga gazetarë, ai refuzon të diskutojë qëndrimin e tij pro-hebreje. Flamuri i Izraelit është zbuluar. Emblema në flamur është një version blu i Rothschild, "Hekzagrami i Kuq." Ka një rreth blu në majë dhe poshtë që përfaqëson lumenjtë Nil dhe Eufrat. Kjo është e vendosur për të bërë ambiciet territoriale të Izraelit shumë të qarta, një Izrael në përputhje me kufijtë biblikë. Kjo do të thotë që do të përfshinte: Irakun; Sirinë; Jordaninë; Libanin; dhe pjesë të Arabisë Saudite. Kjo përdorim i Hexagram Rothschild është e paqartë pasi është referuar në mediat Rothschild si një, "Ylli i Davidit." Por, është e qartë për çdo njeri me njohuri të simbolizmit ezoterik që ky heksagram u përdor në fenë e lashtë mistike si simbol i, "Molokut," (i përshkruar si një demon i sakrificës së pavullnetshme dhe është gjithashtu interesante të jetë emri i zogjve të gurtë, të adhuruar elitë në Bohemian Grove), dhe, "Astaroth," (i përshkruar si Zoti Bankier i Errësirës së Ferrit). Për shkak se është i përbërë nga gjashtë linja, ka gjashtë segmente rrethore dhe gjashtë pika, është zakonisht i konsideruar si një simbol i Satanit. Interesante, heksagrama përdoret gjithashtu për të përfaqësuar Saturnin, i cili është identifikuar si emri esoteric për, "Satan." Nuk do të thotë kjo që kushdo që vritet në emër të Izraelit është në fakt një sakrificë

për Zotin e tyre, Satanin? Në përgjithësi, Sabati hebre është në të premtë, e cila ishte origjinalisht e njohur si Dita e Saturnit. Në përmbledhje, heksagrama në flamurin izraelit përfaqësohet nga numri i shtazës 666, është një përfaqësim antik i Satanit, i njohur gjithashtu si Saturni, dhe dita e përjavshme fetare e hebrenjve quhet Dita e Saturnit. Në mëngjesin e 19 prillit, 132 terroristë hebrenj nga banda Irgun, e udhëhequr nga ish-kryeministri izraelit Menachem Begin, dhe banda Stem, e udhëhequr nga ish-kryeministri izraelit Yitzhak Shamir, masakrojnë barbarisht 200 burra, gra dhe fëmijë ndërsa flenë paqerisht në fshatin arab Deir Yassin. Në përpjekje për të parandaluar vëzhguesit e jashtëm nga zbulimi i brutalitetit të krimeve të tyre të luftës, ata përpiqen të djegin disa nga trupat, por kur kjo nuk është e mjaftueshme, ata i fshehin disa në një gropë për t'i fshehur ato nga përfaqësuesit e Kryqit të Kuq që do të arrijnë në vendngjarje ditën tjetër dhe do të tregojnë botës. Në fakt, raportet e mbijetuesve mund të gjenden në, "Raportin e Divizionit të Hetimit Kriminal", një dokument i Qeverisjeve Palestineze të mbrojtur, Nr. 179/110/17/GS, i datës 13 prill, 15 prill dhe 16 prill 1948, në të cilin oficeri britanik i hetimit, Inspektori i Prokurorisë Richard Catling, deklaroi se, "Regjistrimi i deklaratave është gjithashtu i ngadaltë nga gjendja e hysterike e grave që shpesh shpërthejnë shumë herë,

ndërsa deklarata është duke u regjistruar. Por, nuk ka dyshim se shumë tmerre seksuale ishin kryer nga ata që sulmonin. Shumica e vajzave të reja shkollore u rrahën dhe më pas u dhunuan. Gratë e moshuara ishin gjithashtu të dhunuara. Një histori aktuale është për një rast ku një vajzë e re u shkëput në dy. Shumica e të miturve u masakruan dhe u vranë. Unë gjithashtu pashë një grua të vjetër që e dha moshën e saj si 104 vjeç, e cila ishte e rëndë e rrahur rreth kokës me dhëmbët e armëve. Femrat kishin bërë që bracelets t'u hiqnin nga krahët dhe rrathët nga gishtat, dhe pjesë të veshëve të disa femrave ishin prerë për të hequr rrathët." Nga kjo, hebrenjtë vazhdojnë të urrejnë Kryqin e Kuq, që është arsyeja pse, në të ardhmen, ata gjithmonë i bllokojnë ata nga hyrja në çdo territor ku ata janë të përfshirë në konflikt, për aq kohë sa është e mundur, për t'u dhënë kohë atyre për të pastruar provat e veprave të tyre kriminale. Pas transferimit të Palestinës nga Bashkimi Ndërkombëtar në një shtet të pavarur hebre dhe një shtet të pavarur arab më 15 maj, Izraeli filloi një sulm tjetër ushtarak kundër Arabëve

(tani të njohur si Palestinezët). Palestinezët me zhurmë të rrufeshme në kamionë i informojnë arabët se nëse nuk largohen menjëherë, do të dhunohen. 800,000 arabë me kujtimin e fundit të masakrës së Deir Yassin në mendje, largohen në panik. Ata kërkojnë ndihmë nga shtetet arabe fqinje, por këto shtete nuk marrin pjesë sepse ato nuk janë një ndeshje me Izraelin e të cilit armatimi ushtarak i fundit ishte furnizuar nga regjimi sovjetik hebre. Pas kësaj serie të krimeve gjenocidale të luftës së hebrenjve, hebrenjtë tani kontrollojnë 78% të Palestinës së vjetër në krahasim me 57% që u ishin dhënë atyre ilegalisht nga Bashkimi i Kombeve të Bashkuara i kontrolluar nga hebrenjtë. Arabët, shumë prej tyre krishterë, kurrë nuk do të paguajnë kompensim për shtëpitë, pasuritë dhe bizneset e tyre të vjedhura gjatë këtij gjenocidi, dhe si rezultat këta njerëz përfundojnë në qytete të varfëra të refugjatëve të tendave. Në mënyrë të veçantë, të paktën gjysma e arabëve, në një padurim të tmerrshëm për të ikur me jetën e tyre, lënë pas certifikatat e tyre të lindjes. Shteti i Izraelit më pas miratoi një ligj që vetëm ata arabë që mund të provojnë shtetësinë e tyre lejohen të kthehen në tokën e tyre, tani e njohur si Izraeli, që do të thotë se këta 400,000 arabë nuk mund të kthehen dhe humbën të gjitha pasuritë që kishin lënë atje.

Ashkenazi hebre, David Ben-Gurion, një nga themeluesit e parë të Izraelit dhe i pari kryeministër i tij, i shkruan shënime ditore më 21 maj si më poshtë, "Gjuha e akilit të koalicionit arab është Libani. Islamizmi në këtë vend është artificial dhe mund të rrëshqasë lehtë. Një shtet krishterë duhet të krijohet atje, me kufirin jugor në lumin Litani. Ne do të nënshkruanim një marrëveshje aleance me këtë shtet. Thus kur ne kemi thyer forcën e Legjionit Arab dhe kemi bombarduar Amman, ne mund të shkatërrojmë Trans-Jordaninë, pas kësaj Siria do të bie. Dhe nëse Egjipti ende do të guxonte të luftonte kundër nesh, ne do të bombardonim Port Said, Aleksandrinë dhe Kajro. Ne duhet të përfundojmë luftën dhe të paguajmë Egjiptin, Asiria dhe Kaledonin në emër të gjyshërve tanë." Në 1 tetor, Komandanti Anton Muller dhe i dyti në komandë, Emil Lachout, dërguan këtë telegram nga Vjena tek të gjitha palët e interesuara: telegrami i regjistruar Nr. 31/48. Vienna, 1 Oct. 1948. 10th dispatch.

Komisionet e Bashkuara të Hetimit kanë arritur deri më tani në përfundimin se nuk ka asnjë person të vdekur nga gaz helmues në kampet e mëposhtme të mbajtjes: Bergen-Belsen, Buchenwald, Dachau, Flossenbug, Gross-Rosen, Mauthausen dhe kampet e saj satelitore, Natzweiler, Neuengamme, Niederhagen (Wewelsburg), Ravensbruck, Sachsenhausen, Stutthof, Theresienstadt. Në këto raste, është arritur të provohet se rrëfimet ishin nxjerrë me dhunë dhe se dëshmitë ishin të rreme. Kjo duhet të merret parasysh kur bëhen hetime dhe pyetje në lidhje me krimet e luftës. Rezultati i këtij hetimi duhet të jetë i njohur për ish-të burgosurit e kampeve të përqendrimit që në kohën e marrjes së dëshmive dëshmuan për vrasjen e njerëzve, veçanërisht të hebrenjve, me gaz helmues në kampet e përqendrimit. Nëse ata insistojnë në deklaratat e tyre, ata do të akuzohen për deklarata të rreme. Journal-American, shkruan në lidhje me Rothschild, Jacob Schiff, "Sot vlerësohet nga xhaxhai i Jakobit, John Schiff, një anëtar i shquar i shoqërisë së Nju Jorkut, se i moshuari humbi rreth \$20,000,000 për fitoren e fundit

të Bolshevizmit në Rusi." Në 1 tetor, Mao Tse Tung deklaroi themelimin e Republikës Popullore të Kinës në sheshin Tiananmen, Pekini. Ai është financuar nga Rothschild i cili krijoi komunizmin në Rusi dhe është i menaxhuar nga agjentët e mëposhtëm të Rothschild: Solomon Adler, një ish-zyrtar i Rezervës Federale të Shteteve të Bashkuara i cili ishte një spiun i Bashkimit Sovjetik; Israel Epstein, djali i një bolsheviku hebre i burgosur nga mbreti rus për të tentuar të nxiste një revolucion atje; dhe Frank Coe, një zyrtar kryesor i IMF-së së zotëruar nga Rothschild. Në dhjetor 16th's Jewish Chronicle, Kryeministri i Izraelit, David Ben-Gurion, është i cituar me deklaratën e mëposhtme, "Jeruzalem nuk është kryeqyteti i Izraelit dhe i hebrenjve të botës; ajo aspirohet të bëhet qendra shpirtërore e botës." 1950: Shifrat tregojnë se si ishte planifikuar nga Rothschilds, çdo komb i përfshirë në Luftën e Dytë Botërore e ka shumëfishuar borxhin e tij, duke e çuar atë më tej nën kontrollin e hebrenjve. Në vitin 1940

dhe 1945, borxhi federal i Shteteve të Bashkuara shkoi nga 43 miliardë dollarë në 257 miliardë dollarë, një rritje prej 598%. Në të njëjtën periudhë borxhi japonez u rrit me 1,348%, borxhi francez u rrit me 583% dhe borxhi kanadez u rrit me 417%. James Paul Warburg duke folur para Senatit më 7 shkurt, me krenari deklaroi, "Ne do të kemi një qeveri botërore, nëse e duam apo jo. Një pyetje e vetme është nëse do të arrihet një qeveri botërore përmes pushtimit apo marrëveshjes." Thus, Rothschildët fillojnë të punojnë në planin e tyre për qeverinë globale që fillon me një plan tre-hapësh për të centralizuar sistemet ekonomike të të gjithë botës. Këto hapa janë: 1) Dominimi i ekonomive kombëtare në të gjithë botën nga Banka Qendrore. 2) Ekonomitë e centralizuara rajonale përmes super-shteteve si Bashkimi Evropian, dhe unioneve tregtare rajonale si NAFTA. 3) Centralizimi i ekonomisë botërore përmes një Banke Qendrore Botërore, një monedhe botërore dhe heqja e pavarësisë kombëtare përmes heqjes së të gjitha tarifave tregtare përmes traktateve si GATT.

Izraeli kalon ligjin e tyre të kthyerjes, duke i dhënë të drejtë të gjithë fëmijëve të lindur nga një nënë hebre, në të gjithë botën, të jetojnë në shtetin e Izraelit, por palestinezëve, të cilët kanë jetuar atje për 1300 vjet, u mohohet kjo të drejtë. John Davitt, ish-shefi i Departamentit të Drejtësisë së Sigurisë së Brendshme, vë në dukje se shërbimi i inteligjencës izraelite është i dyti më aktiv në Shtetet e Bashkuara pas Sovjetikëve. Në të dy rastet, të cilat janë të kontrolluara nga hebrenjtë. Mosadi shpejt merr kontrollin e armës së saj amerikane, Ligën Anti-Defamation (ADL). Mosadi është ndoshta agjencia më e çuditshme e shërbimit sekret në botë. "Përmes mashtrimit, do të bësh luftë." 1952: Kryeministër i Izraelit, David Ben-Gurion udhëheq një projekt në të cilin një gjeneratë e hebrenjve sefardikë në Izrael janë të shkëputur nga kundërshtarët e tyre ashkenaz në shkollë dhe, për të shmangur dyshimin nga prindërit, këta fëmijë sefardikë janë marrë në, "udhëtime shkollore." Në këto supozuar, "udhëtime", ata në fakt marrin një trajtim

me rrezatim, pretenduar për infeksion me kërpudhat. Në atë kohë, doza maksimale e lejuar e rrezatimit X ishte 0.5 rad, por këta fëmijë morën 350 rad, drejtpërdrejt në kokë. Si rezultat, të paktën 6,000 vdesin menjëherë pas kësaj, me ata që mbeten të zhvillojnë sëmundje të rënda si kanceri, epilepsia dhe psikoza. Të gjithë ata që janë gjallë sot, dhe shumë nga fëmijët dhe mbesat e tyre, janë të mbuluar me sëmundje gjenetike dhe tumore malinje. Kjo është një përpjekje për të zhdukur hebrenjtë sefardikë që janë një klasë e ulët në Izrael dhe madje edhe referohen nga shumë hebrenj ashkenaz, si "nigri." Në datën 23 prill, gjatë një debati për ligjin e imigracionit, Kongresmeni John Rankin bën deklaratën e mëposhtme në dhomë për çështjen e hebrenjve, e cila është regjistruar në Kongresin e Rekordit, "Ata ankohen për diskriminim. A e di se kujt i bën diskriminimi? Njerëzit e bardhë krishterë të Amerikës, ata që krijuan këtë vend... Komunizmi është racë. Një pakicë racore mori kontrollin në Rusi dhe në të gjitha vendet satelitore të saj, si Polonia, Çekosllovakia dhe shumë vende të tjera që mund t'i përmend.

"Ata janë larguar nga çdo vend në Evropë në vitet e kaluara, dhe nëse ata vazhdojnë të nxisin mosmarrëveshje racore në këtë vend dhe të përpiqen të imponojnë programin e tyre komunist në popullin kristian të Amerikës, nuk ka asnjë arsye për të thënë se çfarë do të ndodhë me ta këtu." 19 qershor, Julius dhe Ethel Rosenberg ekzekutohen në Amerikë për spiunazh. Ata ishin kapur duke dhënë sekrete për prodhimin e bombës atomike Bashkimit Sovjetik, një vend që ata kishin një lidhje të madhe me të, pasi ishin takuar në një takim të Shoqatës Komuniste të Riut në Amerikë, dhe ishin gjithashtu hebrenj, natyrisht. N. M. Rothschild & Sons krijuan British Newfoundland Corporation Limited për të zhvilluar 60,000 kilometra katrorë tokë në Newfoundland, Kanada, e cila përfshin një stacion të energjisë për të shfrytëzuar energjinë e lumit Hamilton (më vonë i quajtur Churchill). Në atë kohë ky ishte projekti më i madh i ndërtimit që ndonjëherë është ndërmarrë nga një kompani private.

1954: "Afera e Lavonit." Izraelitët rekrutojnë qytetarë egjiptianë me prejardhje hebreje për të bërë bombë në objektiva perëndimore në Egjipt, dhe të mbjellin prova për të akuzuar Arafatin, në një përpjekje të dukshme për të prishur marrëdhëniet amerikane/egjiptiane. Ministri i Mbrojtjes i Izraelit, Ashkenazi hebre, Pinhas Lavon është shkarkuar në fund nga detyra, edhe pse shumë mendojnë se përgjegjësia reale është e David Ben-Gurion. Kjo është hera e parë e njohur e përdorimit të hebrejve që duken si arabë, duke u përdorur nga hebrejtë për të kryer sulme terroriste që ata pastaj i atribuojnë arabëve, dhe është një shembull se si motoja e tyre sekrete, "Përmes mashtrimit, do të bësh luftë", funksionon në praktikë. Një mikrofon i fshehur i vendosur nga Izraeli është zbuluar në Zyrën e Ambasadës së Shteteve të Bashkuara në Tel Aviv. Në Hollandë, grupi Bilderberg takohet për herë të parë në Hotelin Bilderberg në Arnhem. Grupi i Bilderbergut është një organizatë ndërkombëtare e themeluar nga Rothschild, e cila përbëhet nga afërsisht 100-200 njerëz me ndikim, kryesisht politikanë dhe biznesmenë, të cilët takohen çdo vit, dhe në mënyrë sekrete, për të zbatuar porosinë e Fuqisë Botërore të Izraelit. Në këto takime, rregullatorët paraqesin politikën globale të ardhshme, të cilën delegacionet e raportojnë qeverive të tyre të përbashkëta, të cilat pastaj zbatojnë këtë politikë.

Takimet e Bilderberg-ut përdoren gjithashtu që Rothschild, David Rockefeller dhe njerëzit e udhëhequr të hebrenjve si Henry Kissinger, të kontrollojnë udhëheqësit potencialë të vendeve, dhe të vendosin nëse ata i duan ata si udhëheqës të këtyre vendeve. Për shembull: Bill Clinton ishte atje në vitin 1991; Tony Blair ishte atje në vitin 1993; dhe Angela Merkel ishte atje në vitin 2005. 1955: Qeveria izraelite e mban përgjegjëse për bombat terroriste të dhunshme të disa objekteve amerikane në Kajro, me qëllim që amerikanët të besonin se egjiptianët janë përgjegjës për to, për të dëmtuar marrëdhëniet midis Shteteve të Bashkuara dhe Egjiptit. Edmond de Rothschild nderton Compagnie Financiere, Paris. 1956: Më 28 tetor, Menachem Begin, ai i masakrës së famshme të Deir Yassin dhe i cili do të bëhej më vonë kryeministri i ardhshëm i Izraelit, deklaroi në një konferencë në Tel Aviv, "Ju Izraelitë, nuk duhet kurrë të bëheni të butë

nëse vraponi kundërshtarët tuaj. Nuk do të kesh mëshirë për ta derisa të shkatërrojmë kulturën e tyre të ashtuquajtur arabe, mbi të cilën do të ndërtojmë civilizimin tonë." 1957: Gjatë një invazioni të përbashkët britanik, izraelit dhe francez të Kanalit të Suezit, Ariel Sharon komandon njësitë që vrasin burgosësit egjiptianë të luftës, si dhe punonjësit civilë sudanezë që i kishin kapur hebrenjtë. Totali i 273 të burgosurve pa armë ekzekutohen dhe dërgohen në gropa masive. Kjo histori është e shtypur për gati 40 vjet derisa shpërthen në edicionin e 16 gushtit 1995 të London Daily Telegraph. James de Rothschild vdes dhe raportohet (nga mediat e pronësisë së Rothschild) se ai i lë një shumë të madhe parash shtetit të Izraelit për të paguar për ndërtimin e ndërtesës së tyre parlamentare, Knesset. Ai thotë se Knesseti duhet të jetë, "një simbol, në sytë e të gjithëve, i qëndrueshmërisë së Shteteve të Bashkuara të Izraelit."

Në faqen 219 të librit të tij, "Tales of the British Aristocracy," L.G. Pine, redaktori i "Burke's Peerage," thotë se Çifutët, "...kanë bërë veten aq të lidhura me peerage britanike sa që dy klasat nuk janë të rrezikuara të përjetojnë humbje që nuk janë reciproke. Kështu të lidhura janë hebrenjtë dhe lordët, që një goditje kundër hebrenjve në këtë vend nuk do të ishte e mundur pa dëmtuar edhe aristokrasinë." Maurice de Rothschild vdes në Paris. 1959: Në shkurt, Crypto-Jew, Fidel Castro, deklarohet si Kryeministër i Kubës, pas udhëheqjes së një Revolucioni Komunist atje. 1960: Në librin e tij, "Impact - Essays on Ignorance and the Decline of American Civilization," i botuar këtë vit, Ezra Pound thotë, "Një komb që nuk do të bëhet borxhli i nxit borxhlinjtë të bëhen të ashpër." 1962: Më 25 qershor, lutja është e ndaluar nga sistemi i shkollave publike amerikane pas një vendimi të Gjykatës së

Lartë. Kjo vendim gjykatë bazohet në një rast të ngritur nga një hebre i New Yorkut i quajtur Engel në rastin Engel v. Vitale. "A mund të jetë që ne jemi të gatshëm të pranojmë konceptet e këqija të ateistëve? "Dikush po manipulon me shpirtin e Amerikës, e lë për ty se kush është ky dikush." de Rothschild Freres vendos Imetal si një kompani ombrellë për të gjitha interesat e tyre të minierës minerale. Frederic Morton publikon librin e tij, "The Rothschilds," në të cilin ai thotë, "Ndonëse ata kontrollojnë një numër të korporatave të industrisë, tregtisë, minierës dhe turizmit, asnjëra prej tyre nuk mban emrin Rothschild. Duke qenë partneritet privat, shtëpitë familjare kurrë nuk duhet, dhe kurrë nuk do të publikojnë një bilanc publik, ose ndonjë raport tjetër financiar të gjendjes së tyre financiare." Kennedy (Presidenti i 35-të i Shteteve të Bashkuara nga 1961-1963), nënshkroi Aktin Ekzekutiv 11110 i cili i dha Qeverisë së Shteteve të Bashkuara pushtetin për të lëshuar lejen e lëshimit

të parave. Më pak se gjashtë muaj më vonë më 22 nëntor Presidenti Kennedy është vrarë nga Rothschild për të njëjtën arsye si ata vranë Presidentin Abraham Lincoln në 1865, ai donte të printonte para amerikane për popullin amerikan, në vend që për të mirën e një elite të pasur që grabit paratë e luftës. Kjo Urdhër Ekzekutiv 11110, është në fakt anuluar nga President Lyndon Baines Johnson, një pretenduar Crypto-Jew (Presidenti i 36-të i Shteteve të Bashkuara 1963-1969), në një nga veprimet e tij të para si President i Shteteve të Bashkuara. Një arsye tjetër, dhe ndoshta arsyeja kryesore, për vrasjen e Kenedit është fakti se ai e bëri të qartë me zë të lartë kryeministrin izraelit, David Ben-Gurion, se nën asnjë rrethanë nuk do të pajtohej me Izraelin të bëhej një vend bërthamor. Në librin e Avner Kohenit, "Izraeli dhe bomba", gazeta izraelite Ha'aretz në shkurt të vitit 1999, në një rishikim të librit, thotë se: "Vrasja e Presidentit amerikan John F. Kennedy ishte një ngjarje e rëndë që u bë e njohur në të gjithë botën. Kennedy e ndali menjëherë presionin masiv që po ushtronte administrata amerikane ndaj qeverisë së Izraelit për të ndërprerë programin bërthamor... Nëse Kennedy do të kishte

mbijetuar, libri do të kishte marrë një rrjedhë tjetër. Një pikë interesante këtu, është se gruaja e Kennedy, Jackie Kennedy, ishte hebre. Kjo është zbuluar nga Gore Vidal, në autobiografinë e tij, "Palimpsest - Një kujtim." Në fakt, babai i Vidal, Hugh Auchincloss, më pas kur nëna e Xhejkinit, Xhanet Bouvier. Kjo histori u mbulua gjithashtu në New York Times më 9 nëntor 1995. Për ata që panë Oliver Stone's "JFK", i cili erdhi me një përfundim të ndryshëm në lidhje me arsyet për vrasjen e Kennedy, mund të donit të dinit se Oliver Stone është hebre. Në fund ka disa spekulime se familja Kennedy ishte në të vërtetë një familje hebreje që kishte vendosur në Irlandë disa breza më parë, megjithëse kjo nuk është konfirmuar. Edmond de Rothschild krijon La Compagnie Financiere Edmond de Rothschild (LCF), në Zvicër si një shtëpi investimi. Kjo më vonë bëhet një bankë investimi dhe një kompani menaxhimi i pasurive me shumë anëtarë. Ai gjithashtu martohet me gruan e tij Nadine dhe ata kanë një djalë, Benjamin de Rothschild.

Në 10 janar të këtij viti, qëllimi i 45 i Manifestit Komunist është vendosur në Kongresin e Shteteve të Bashkuara, nga A. S. Herlong Jr. nga Florida, dhe kështu formojnë Kongresin e asaj dite. Këtu është lista, e cila është e rëndësishme të studiohet sot për të ndihmuar të kuptojë nëse jetoni në një "demokraci", një "republikë", ose nën "komunizëm", i cili është natyrisht kontrolli i masave nga interesat e hebrenjve. 1) U.S. pranimi i bashkëjetesës si alternativa e vetme ndaj luftës atomike. 2) U.S. gatishmëria për të kapitulluar në vend të përfshirë në luftë atomike. 3) Krijoni iluzionin se zbrazja totale (nga) Shtetet e Bashkuara do të ishte një demonstrim i forcës morale. 4) Lejoni tregti të lirë midis të gjitha kombeve pavarësisht nga lidhja komuniste dhe pavarësisht nëse ato mund të përdoren për luftë. 5) Zgjatja e kredive të gjata afatgjata për Rusinë dhe satelitët sovjetikë. 6) Ofroni ndihmë amerikane për të gjitha vendet pavarësisht nga sundimi komunist. 7) Të njohësh Kinë të Kuqe. Zhvendosja e Kinës së Kuqe në OKB

8) Krijimi i Gjermanisë Lindore dhe Perëndimore si shtete të pavarura në kundërshtim me premtimin e Krushchev në vitin 1955 për të zgjidhur çështjen gjermane me zgjedhje të lira nën mbikëqyrjen e OKB-së. 9) Përsëritja e konferencave për të ndaluar testimet bërthamore sepse Shtetet e Bashkuara kanë marrë vesh të pezullojnë testimet për sa kohë që negociatat janë në vazhdim. 10) Lejoni të gjitha satelitët sovjetikë të kenë përfaqësim individual në OKB. 11) Promovimi i OKB-së si e vetmja shpresë për njerëzimin. Duke u bazuar në atë që është shkruar më lart, nëse është rishkruar, kërkoni që të jetë e vendosur si një qeveri botërore me forcat e saj të armatosura të pavarura. 12) Përballë çdo përpjekjeje për të ndaluar Partinë Komuniste. 13) Hiqni dorë nga të gjitha oathe të besnikërisë. 14) Vazhdoni t'i jepni Rusisë qasje në U.S. Arkivi i Patentave. 15) Kapni një ose të dy partitë politike në Shtetet e Bashkuara.

16) Përdorni vendime teknike të gjykatave për të dobësuar institucionet themelore amerikane duke pretenduar se aktivitetet e tyre shkelin të drejtat civile. 17) Merrni kontrollin e shkollave. Përdorni ato si rrathë për transmetim për socializmin dhe propagandën komuniste aktuale. Shkatërroni programin. Kontrolloni sindikatat e mësimdhënies. 8) Vendosni rrugën e partisë në tekste. 9) Përdorni studentët për të nxitur protestat publike kundër programeve ose organizatave që janë nën sulmin komunist. 10) Infiltroni median. Duke marrë kontrollin e dhënies së vlerësimit të librave, shkrimit editorial, pozicioneve të politikave. 21) Të marrë kontrollin e pozicioneve kryesore në radio, TV, dhe filma me lëvizje. 22) Të vazhdojë të diskreditojë kulturën amerikane duke degraduar të gjitha format e shprehjes artistike. Një qelizë komuniste amerikane u tha, "t'i eliminojë të gjitha skulpturat e mira nga parqet dhe ndërtesat, të zëvendësojë pa formë, të pakëndshme dhe pa kuptim forma." 23) Kontrolloni kritikët e artit dhe drejtuesit e muzeve të artit. "Plani ynë është të promovojmë shëmtinë, artin e shëmtuar, pa kuptim."

24) Eliminoni të gjitha ligjet që rregullojnë shëmtinë duke i quajtur ato, "censurim", dhe një shkelje të lirisë së fjalës dhe të lirisë së shtypit. 25) Shkatërroni standardet kulturore të moralit duke promovuar pornografinë dhe shëmtinë në libra, revista, filma, radio dhe TV. 26) Paraqitni homoseksualitetin, degjenerimin dhe marrëdhëniet seksuale si, "normal, natyrore dhe të shëndetshme". 27) Infiltroni kishën dhe zëvendësoni fenë e zbuluar me, "fe sociale". Diskreditoni Biblën dhe theksoni nevojën për maturi intelektuale e cila nuk ka nevojë për një, "krucë fetare." 28) Eliminoni lutjet ose çdo fazë të shprehjes fetare në shkolla në bazë të asaj që e shkel parimin e, "ndarjes së kishës dhe shtetit." 29) Diskreditoni Kushtetutën Amerikane duke e quajtur atë të papërshtatshme, të vjetëruar, jashtë rrugës me nevojat moderne, një pengesë për bashkëpunimin midis kombeve në nivel global.

30) Diskreditoni fëmijët e dhunshëm amerikanë. 31) Të minimizojë të gjitha format e kulturës amerikane dhe të ndalojë mësimin e historisë amerikane në bazë të faktit se ajo ishte vetëm një pjesë e vogël e "pamjes së madhe." 32) Mbështetni çdo lëvizje socialiste për të dhënë kontrollin qendror mbi çdo pjesë të kulturës, arsimit, agjencive shoqërore, programeve të mirëqenies, klinikave të shëndetit mendor, etj. 33) Hiqni të gjitha ligjet ose procedurat që pengojnë funksionimin e aparatit komunist. 34) Hiqni Komisionin e Dhomës për Veprimtaritë Anti-Amerikane. 35) Diskreditoni dhe në fund shpërbëni FBI-në. 36) Infiltroni dhe fitoni kontrollin mbi më shumë unione. 37) Infiltroni dhe fitoni kontrollin mbi biznesin e madh.

38) Transferoni disa nga urdhrat e arrestit nga policia tek agjencitë sociale. 39) Dominoni profesionin psikiatrik dhe përdorni ligjet e shëndetit mendor si një mjet për të fituar kontrollin e dhunshëm mbi ata që kundërshtojnë qëllimet komuniste. 40) Diskreditoni familjen si një institucion. 41) Përqendrohuni në nevojën për të rritur fëmijët larg ndikimit negativ të prindërve. 42) Krijoni përshtypjen se dhuna dhe rebelimi janë aspekte legjitime të traditës amerikane; se studentët dhe grupet e interesit të veçantë duhet të ngrihen dhe të përdorin, "fuqinë e bashkuar", për të zgjidhur probleme ekonomike, politike ose shoqërore. 43) Të rrëzosh të gjitha qeveritë koloniale para se popullsia vendase të jetë gati për vetëqeverisje. 44) Ndërkombëtarizoni Kanalin e Panamasë.

45) Të anulohet rezervimi Connally që Shtetet e Bashkuara të mos mund të pengojnë Gjykatën Ndërkombëtare nga marrja e kompetencave për çështje të brendshme. 1965: Izraeli paligjshëm merr uran të pasuruar nga NUMEC (Ndërmarrja e Materialeve dhe Pajisjeve Atomike). Për shkak të tensionit midis racave të ndryshme në Britani, Ligji i Marrëdhënieve Racore 1965 është i vendosur në parlament nga ish-Avokati i Përgjithshëm, hebre rus, Frank Soskice. Ky akt e bën diskriminimin e racës imoral në vendet publike. Përdorimi i racave të ndryshme në vendet është forma më efektive e luftës së Judenjtë ndaj botës perëndimore, e njohur si "Lufta e Hekurt", e cila ka ndodhur në disa kohë gjatë këtij shekulli, kryesisht në Shtetet e Bashkuara dhe Mbretërinë e Bashkuar. Kjo bëhet zakonisht nën pretekstin e nevojshëm të mbushet boshllëku në tregun e punës në atë vend (edhe pse natyrisht në Amerikë, hebrenjtë morën afrikanë në vend për t'i shitur si skllëvër), ndërsa elektorati i vendeve të përfshirë kurrë nuk pyetet nëse dëshiron që të hyjë në vendin e tyre.

1) Në përputhje me librin

e tyre më të shenjtë, Talmud, hebrenjtë e shohin popullsinë botërore si të përbërë nga hebrenjtë dhe jo hebrenjtë (të njohur edhe si goyim, goy, dhe gentiles). Një rezultat i vetëm i mundshëm i imigracionit është shkatërrimi i të gjitha racave pasi ato ndërmjetësohen me njëra-tjetrën dhe formojnë një racë të vetme.

2) Judejtë gjithmonë kanë dashur një Qeveri Botërore, të cilën ata do të kontrollojnë. Përmes përzierjes së të gjitha racave në vende të ndryshme, ata mund të argumentojnë se pasi çdo vend në botë tani përbëhet nga shumë raca të ndryshme, kufijtë kombëtarë janë të padobishëm dhe duhet të zëvendësohen me një Qeveri Botërore të vetme.

3) Judenjtë janë të vetëdijshtëm për rrezikun që një popullsi vendase e bashkuar i bën ëndrrave të tyre për një Qeveri Botërore të Judenjve, pasi kanë pasur përvojë të janë shkarkuar nga shumë vende në histori për shkak të reagimit natyror të një popullsie të bashkuar kundër veprimeve të tyre të këqija dhe të shfrytëzimit atje. Në rastin e njerëzve, të huaj për një vend, si qytetarë, rreziku i popullsisë vendase të veprojë si një popullsi e bashkuar zhduket. unit. Kjo është sepse kulturat dhe

zakonet e ndryshme të dy popujve janë të vështira për t'u pranuar nga asnjëra palë. Ndërsa këto dy grupe njerëzish janë të preokupuara për të zgjidhur këtë, hebrenjtë kanë përfitimin e padukshmërisë për të vazhduar si ata dëshirojnë pa u pyetur. Ata duket se vetëm kur flasin për përfitimet e mëdha të diversitetit, deklarojnë racën e tyre, dhe kushdo që nuk pajtohet duhet të jetë, "racist", ose "hater". Por plani që ata po promovojnë do të çojë në zhdukjen etnike të llojeve të caktuara të racës që kanë jetuar në planet për mijëra vjet, të cilat ata nuk i konsiderojnë si racë ose të urrejtur. Interesante, mediat e pronësisë së hebrenjve në të gjithë botën do të promovojnë diversitetin ose paqartësinë politike, ndërsa në të njëjtën kohë promovojnë shtetin e apartheidit të Izraelit, i vetmi shtet në botë ku duhet të jesh i një race të caktuar për të emigruar. Po, duhet të jesh biologjikeisht hebre për të mund të emigrosh atje, dhe është e ndaluar për një hebre të vrasë një johebre. 1967: Të trajtosh palestinezët nga hebrenjtë, përfundimisht i ndez mjaft zemërimin në botën arabe për Egjiptin, Jordaninë dhe Sirinë të mobilizojnë në kufijtë e Izraelit. Të gjitha këto tre vende janë të papritura të sulmuara nga Izraeli dhe si rezultat Sinai është i rrethuar nga Izraeli. Si rezultat i kësaj, më 8

qershor, Izraeli fillon një sulm kundër Shteteve të Bashkuara të Amerikës. Liberty me aeroplanë dhe anije torpedoje të Izraelit, në një përpjekje për ta akuzuar Egjiptin, për të tërhequr Amerikën në luftë me ta, dhe natyrisht për të ndjekur në tërësi moton e tyre të Mossad, "Përmes mashtrimit, do të bësh luftë." Në rezultat të sulmit të tyre, 34 ushtarë amerikanë vriten dhe 174 të tjerë plagosen. Izraeli gënjeu si zakonisht, duke pretenduar se e kishte ngatërruar këtë anije luftarake që po fluturonte një flamur të madh të Shteteve të Bashkuara, me një anije të lashtë egjiptiane të shërbimit të fundit El Quseir, e cila është rastësisht 180 këmbë më e shkurtër. Ata gjithashtu pretendojnë se anija ishte në zonën e luftës, ndërsa ajo ishte në fakt në ujërat ndërkombëtare, larg çdo lufte. Në këtë anije luftarake, sulmi i Izraelit zgjat për shtatëdhjetë e pesë minuta gjatë të cilës kohë ata e lëshojnë një flamur të Shteteve të Bashkuara, duke rezultuar në që marinsat të ngrenë një tjetër. Izraelitët gjithashtu i qëlluan me makinë anijet e shpëtimit që amerikanët i vendosën për të parandaluar që ato të arratiseshin, edhe një krim lufte. Në

pasojat e këtij sulmi, marinsat amerikanë që mbijetuan janë udhëzuar nga ushtria amerikane që të mos diskutojnë çështjen me askënd për shkak të, "sigurisë kombëtare", një term që kur përkthehet në gjuhën angleze të thjeshtë, do të thotë, "siguria e hebrenjve." Një gjykatë detare është krijuar për të hetuar incidentin por nuk ka asnjë informacion për atë që ndodhi. Në përgjithësi historia nuk merr asnjë vëmendje në mediat kryesore të kontrolluara nga Rothschild dhe si zakonisht Izraeli nuk është asnjëherë i akuzuar për krimet e tyre nga vendi i tyre nënshtrues, Amerika. Në ditën pas këtij sulmi, më 9 qershor, Izraeli i okupon paligjshëm Golanet që i merr nga Siria. Kjo zonë vazhdon të sigurojë një të tretën e ujit të freskët të Izraelit. 1968: Maurice de Rothschild vdes.

1970: Ndërsa punonte për Senatorin Henry "Scoop" Jackson, Ashkenazi hebre, Richard Perle kapet nga FBI-ja duke dhënë informacione të klasifikuara Izraelit. Asgjë nuk është bërë Edward Heath, Kryeministri i Britanisë së Madhe, e emëron Lord Victor Rothschild në krye të njësisë së tij politike. Ndërsa është në këtë rol, Britania hyn në Bashkimin Evropian, një hap kyç drejt Qeverisë Botërore. 1971: - Në librin e tyre, Askush nuk guxon ta quajë atë gënjeshtër, Gary Allen dhe Larry Abraham thonë, "Në realitetin e komunizmit ju keni një grup të vogël oligark në krye, zakonisht numërimi jo më shumë se tre për qind e popullsisë totale, duke kontrolluar pasurinë totale, prodhimin total dhe jetën e të tjerëve nëntëdhjetë e shtatë për qind. Sigurisht edhe më naivët vërejnë se zoti Brezhnev nuk jeton si një nga fshatarët e varfër të rritur në stepat e mëdha ruse. Por, sipas teorisë socialiste, ai duhet të bëjë pikërisht këtë! Nëse dikush kupton se socializmi nuk është një program i ndarjes së pasurisë, por në fakt është një mënyrë për të konsoliduar dhe kontrolluar pasurinë, atëherë paradoksi i duket i

super-pasurëve që promovojnë socializmin nuk është aspak paradoks. Në vend të kësaj, bëhet e logjikshme, madje edhe e përsosur e fuqi-kërkuesve megal Komunizmi, ose më saktë, socializmi, nuk është lëvizje e masave të varfra, por e elitës ekonomike. Plani i Insiders i komprimit është që të shoqërohet Shtetet e Bashkuara, jo të komunizohen." Ata vazhdojnë të thonë, "Një arsye kryesore për heshtjen historike mbi rolin e bankave ndërkombëtare në historinë politike është se Rothschild ishin hebrenj... Një organizatë e quajtur Liga Anti-Defamation (ADL) është përdorur nga anëtarët e konspiracionit hebre për të provuar dhe bindur të gjithë se çdo përmendje e Rothschilds dhe të lidhjeve të tyre është një sulm ndaj të gjithë hebrenjve. Në këtë mënyrë ata kanë shtypur pothuajse të gjitha bursat e singerta në bankat ndërkombëtare dhe kanë bërë temën tabu brenda universiteteve. Çdo individ apo libër që eksploron këtë temë është i sulmuar menjëherë nga qindra komunitete ADL në të gjithë vendin. ADL kurrë nuk ka lejuar të vërtetën apo logjikën të ndërhyjë në punët e saj të shëmtuara profesionale... Faktikisht, askush nuk ka të drejtë të jetë më i zemëruar me klikën Rothschild se sa me fqinjët e tyre. Çifutët... Impianti

Rothschild ndihmoi t'i financonte Adolf Hitlerit." Autori, Hank Messick, publikon librin e tij, "Lansky," një biografi e kreut të krimit të organizuar hebre, Meyer Lansky. Ajo u botua fillimisht me titullin e mëposhtëm në kopertinë, "Çifutët kontrollojnë krimet në Shtetet e Bashkuara." Por, menjëherë që ADL mori vesh për këtë, ata kontaktuan botuesit, siç ata zbuluan në bulletinin e tyre në tetor të këtij viti, dhe si rezultat i angazhimit të tyre, kapak u riprintua me titullin e mëposhtëm në kapak, i cili duket se është përkthyer në "Anglishten e krishterë", "Mafia qeveris Amerikën dhe Lansky qeveris Mafia". Në Kongresin e 6 dhjetorit, kongresmeni John R. Rarrick citon një fjalim të dhënë nga Senatori Jack B. Tenney nga Kalifornia në të cilën ai deklaroi më poshtë për Ligën Anti-Defamation (ADL), "CIA dhe FBI janë lodra të vogla krahasuar me ADL...

Ne po fillojmë të kuptojmë diçka nga madhësia e operacioneve të ADL. Ne po fillojmë të kuptojmë rrjetin e gjerë të spiunazhit që shtrihet në të gjithë botën. Imagjinata jongjere ishte e shtypur nga kontrolli i saj i dukshëm i rrugëve të komunikimit... Ata spiunojnë mbi qytetarët amerikanë. Për ata me të cilët ata nuk pajtohen, bëhen dosje të gjera. Përmes kontrollit të tyre të shumtë mbi mediat e komunikimit, ata janë në gjendje të shkatërrojnë reputacionin dhe të heshtnin çdo reagim." 1973: Në përpjekje për të marrë tokat e vjedhura nga Izraeli duke përfshirë Golan Heights, Gaza dhe Bankën Perëndimore, Egjipti, Jordania, Siria dhe Iraku sulmojnë Izraelin dhe detyrohen forcat izraelite të tërhiqen. Ata përpiqen të negociojnë me Izraelin, por ata përballen vazhdimisht me arrogancën. Me Izraelin që është në rrezik të humbjes, qeveria e kontrolluar nga hebrenjtë e Shteteve të Bashkuara dërgon sasi të mëdha të pajisjeve ushtarake dhe armëve të Shteteve të Bashkuara me shpenzimet e taksapaguesve për të mbështetur Izraelin. retreating Israeli forces, and

duke i larguar më tej viktimat e supremacisë së hebrenjve nga Amerika. Në pjesën tjetër të qeverisë amerikane, qeveria amerikane vendosi forcat amerikane të stacionuara në Gjermani dhe në Fort Brag, Karolina e Veriut, në alarm, se ato mund të dërgohen në Izrael për të ndihmuar forcat izraelite në këtë luftë. Kjo nuk është e nevojshme, pasi forcat izraelite dalin fitimtare pas një injeksioni të madh të ndihmës ushtarake që u është dhënë atyre nga qeveria amerikane, ose më saktë nga taksisti amerikan. Në datën 15 prill, Senatori demokrat nga Arkansas, J. William Fulbright, thotë në CBS televizion në lidhje me forcën e hebrenjve në Amerikë, "Senati i Shteteve të Bashkuara është nënshtruar ndaj Izraelit... Izraeli kontrollon Senatin... Kjo është demonstruar herë pas here, dhe kjo e ka bërë të vështirë për Qeverinë." Në 10 tetor, Zëvendëspresidenti i Shteteve të Bashkuara, Spiro Agnew do të japë Ai akuzohet për gënjeshtër në media, por arsyeja reale e largimit të tij, është njohuria dhe urrejtja e tij për Mafinë Komuniste të Izraelit që kontrollon Shtetet e Bashkuara. Kjo u zbulua në fjalimin e mëposhtëm që ai kishte mbajtur, "Personat që zotërojnë dhe menaxhojnë mediat e ndikimit kombëtar janë hebrenj dhe, me disa hebrenj të tjerë të ndikimit, ndihmuan të krijojnë një

katastrofë. U.S. Politika e Mesdheut Të gjitha që duhet të bëni është të kontrolloni politikat reale dhe pronarët dhe ju do të gjeni një koncentrim shumë më të lartë të njerëzve hebre sesa do të gjeni në popullsi. Përmes mediave me ndikim kombëtar unë referohem shërbimeve kryesore të lajmeve, sondazheve, revistës Time dhe Newsweek, New York Times, Washington Post, dhe International Herald Tribune. Për shembull, CBS' Mr (William) Paley's Jewish. Mr Julian Goodman, i cili drejton NBC, dhe ka një Leonard Goldenson në ABC. Zonja Katherine Graham zotëron Washington Post dhe zoti Sulzberger New York Times. Janë të gjithë hebre! Ju shkoni në këtë mënyrë.... jo vetëm me pronësi por shkoni në postet menaxhuese dhe diskrecionale.... dhe do të gjeni se ata tani dominojnë mediat e lajmeve. Jo vetëm në media, por në komunitetet akademike, në komunitetet financiare, në fondacionet, në të gjitha llojet e shërbimeve të dukshme dhe të ndikimit të lartë që përfshijnë publikun, ata tani kanë një zë të madh. Në gjykimin tim politika jonë në Lindjen e Mesme është katastrofike, sepse nuk është as e mbajtur. Nuk shoh

asnjë arsye pse pothuajse gjysma e ndihmës së huaj që kjo kombësi duhet të japë shkon në Izrael, përveç ndikimit të kësaj lobizioniste. Unë mendoj se fuqia e mediave të lajmeve është në duart e disa njerëzve.... Nuk është nën kontrollin e votuesve, është nën kontrollin vetëm të bordit të drejtorëve." George J. Laurer, një punonjës i IBM-së së kontrolluar nga Rothschild, shpik UPC (Kodi Universal i Produkteve) barcode që do të vendoset në virtualisht çdo produkt të tregtuar në mbarë botën dhe do të mbajë numrin, 666. " Dhe askush nuk mund të blejë as të shesë, përveç atij që ka shenjën, ose emrin e zogjve, ose numrin e emrit të tyre. Këtu është mençuri Ai që ka kuptim, le të llogarisë numrin e kafshës, sepse është numri i një njeriu, dhe numri i tij është gjashtëqind e tridhjetë e gjashtë. N. M. Rothschild & Sons British Newfoundland Corporation, projekti Churchill Falls në Newfoundland, Kanada, është përfunduar.

N. M. Rothschild & Sons gjithashtu krijoi një pjesë të re të menaxhimit të pasurive të kompanisë që u tregtua në mbarë botën. Kjo më pas u bë Rothschild Private Management Limited. Edmond de Rothschild, një gjysh i madh i Jakob (James) Mayer Rothschild, blen pasuritë e bujqësore të Chateau Clarke në Bordeaux. 1974: Më 8 gusht, Presidenti Nixon do të largohet nga detyra si rezultat i skandalit, "Watergate", i cili ishte akuzimi se një grup përgjegjës për promovimin e rizgjedhjes së Nixon, dy vjet më parë, kishte hyrë në zyrat e Këshillit Kombëtar Demokratik. Në vitin e mëparshëm, 1971, Nixon kishte urdhëruar zyrtarët të hetojnë aktivitetin e një numri të madh të agjentëve të IRS-së, pasi kishte shqetësime se ata ishin duke mbrojtur të varfërit e hebrenjëve në Amerikë nga pagesa e taksave që duhet të paguanin. Nuk është interesant që pas mundësisë së parave të mëdha të hebrenjëve të hetohen, fillon një skandal që rezulton në rastin e vetëm në historinë e SHBA-së që një president ka tërhequr dorë nga detyra. Një revistë e New Yorkut publikon një artikull duke pretenduar se familja Rockefeller manipulon

Reserva Federale për të shitur Fort Knox Gold në çmime të ulëta bazë për spekulantët evropianë anonimë. Të tre ditët pas botimit të kësaj historie, burimi anonim i saj, sekretarja e gjatë e Nelson Rockefeller, Louise Auchincloss Boyer, mistershëm bie në vdekje nga dritarja e apartamentit të saj të dhjetë dhomave në Nju Jork. Në datën 10 dhjetor, Këshilli Kombëtar i Sigurisë i Shteteve të Bashkuara nën Henry Kissinger përfundon një studim të klasifikuar 200-faqësh të titulluar, "Memorimi i Sigurisë Kombëtare - 200: Implikimet e Popullsisë Botërore për Shtetet e Bashkuara". "Siguria dhe interesat e huaja," (NSSM 200). Studimi i rremë pretendon se rritja e popullsisë në vendet e ashtuquajtura më pak të zhvilluara është një kërcënim serioz për sigurinë kombëtare të SHBA-së dhe përcakton një plan të fshehtë për të zvogëluar rritjen e popullsisë në këto vende përmes kontrollit të lindjes, luftës dhe urisë. Në rezolutë thuhet, "Çdo doktrinë e diferencimit racor ose superioritetit është shkencërisht e rreme, moralisht e dënueshme, shoqërisht e padrejtë dhe e rrezikshme." Kjo është një nga ato situata humoristike ku gënjeshttrat e hebrenjve përfundojnë si një zog që ha qafën e vet.

Kjo është sepse ata promovojnë diversitetin në të gjithë botën, duke thënë, "Ne jemi të barabartë." Por në të njëjtën kohë ata promovojnë atë që është e kundërta në kontrollin e tyre të shtetit më racist në histori, Izraeli, ku ata pretendojnë, "Ne jemi populli i zgjedhur i Zotit." Kjo lë Bashkimin Ndërkombëtar të kontrolluar nga hebrenjtë në një gjendje të vështirë, pasi çdo rrugë që ata do të ndjekin do të kundërshtojë pretendimet hebraike. Në librin e tij, "Tragedia & Shpresa: Historia e Botës në Kohën tonë," i botuar këtë vit, Carroll Quigley thotë, "Ka ekzistuar... një rrjet ndërkombëtar që synon të krijojë një sistem botëror të kontrollit financiar në duart private që mund të dominojnë sistemin politik të secilit vend dhe ekonominë e botës." 1976: - Hebrenjtë ashkenaz, Harold Rosenthal, ndihmësit e një hebrenj ashkenaz, Senator Jacob Javits, thotë, "Më shumë hebrenj nuk e pranojnë, por Zoti ynë është Lucifer."

1978: Në mars, si rezultat i një sulmi në Izrael në të cilin 30 autobusë u vranë, forcat izraelite hyjnë në jug të Lebanosit dhe e okupojnë një gjashtë milje rreth kufirit të tyre, nga ku ata fillojnë sulmet e papërshtatshme me bomba që rezultojnë në vdekjen e mbi 1,500 Lebanonëve dhe Palestinezëve, shumica e të cilëve janë civilë. Ata vetëm e ndërprejnë okupimin e tyre të paligjshëm kur u kërcënuan nga presidenti Carter se nëse nuk e bëjnë, Shtetet e Bashkuara do të ndalojnë të gjitha ndihmave për Izraelin. Carter i bëri të qartë kryeministrit të Izraelit, Menachem Begin, se armët që po përdornin Izraelit ishin nën një marrëveshje midis Shteteve të Bashkuara dhe Izraelit, e cila ishte se ato do të përdoreshin vetëm në rast të një sulmi ndaj Izraelit. Interesante është se vitet më vonë bëhet e ditur se kjo invazion ishte planifikuar nga Izraeli të paktën dy vjet më parë, duke pyetur nëse sulmi i ashtuquajtur terrorist në autobus që shkaktoi këtë invazion, nuk ishte në fakt një veprim i Izraelit, "flaga e rreme". Ideja pas kësaj invazioni është të marrë kontrollin e lumit Litani, i cili çuditërisht Izraelit iu dha qasje nga Forca e Sigurisë së Kombeve të Bashkuara pas largimit të Izraelit nga Libani Jugor. Në përmbledhje, Izraeli fillon një luftë të paligjshme për të vjedhur furnizimin me ujë

të Lebanonit. Ata largohen, por marrin atë që donin megjithatë falë Kombeve të Bashkuara. Në vitin e 16-të, Arqipeshkvi Wojtyla bëhet i pari papë jo-italian që nga Hadriani VI (455 vjet më parë), por zgjedh të mos tregojë se nëna e tij ishte hebreje, e cila do të ishte e mundur të ishte gjithashtu e pajisur për shtetësinë izraelite. Ai është Papa më i ri në 132 vjet, vetëm 58 vjeç dhe quhet Xhon Pali II. Ashkenazi hebre, Stephen Bryen, atëherë një anëtar i Komitetit të Marrëdhënieve me Jashtë të Senatit, është kapur në një hotel në Uashington D.C. duke dhënë dokumente të ndjeshme ushtarake për zyrtarët ushtarakë të lartë të Izraelit. Bryen merr një avokat, Nathan Lewin, dhe rasti shkon për gjykatën e madhe, por është zhdukur misterisht. Bryen më vonë punon për Richard Perle. Më shumë se një mijë, "homoseksualë të hapur", në Shtetet e Bashkuara, janë të synuar për një, "eksperiment", vaksinë kundër Hepatitit B të sponsorizuar nga Instituti Kombëtar i Shëndetit (NIH) dhe Qendrat për Kontrollin e Sëmundjeve (CDC), dhe e drejtuar nga kreu i Bankës së Gjakut të Qytetit të Nju Jorkut, Dr. Wolf Schmugner, një hebre polak i lindur në vitin 1919.

Kjo vaksinë është e mbushur me qëllim me bio-armikun e njohur zakonisht si virusi i AIDS, dhe në vitin 1981, CDC po përpiqet të pretendojë se vetëm 6 për qind e marrësve të vaksinës së Hepatitit B ishin infektuar me AIDS. Por në vitin 1984, shifra e vërtetë zbulohet si 64 për qind, një shifër që mund të rritet edhe më shumë pasi studimet e plota mbeten të klasifikuara. Në librin e tij, "Paradoksi i Judëve", botuar këtë vit, ish-Presidenti i Kongresit Botëror të Judëve nga viti 1948 deri në vitin 1977, Nahum Goldmann, deklaroi këto në lidhje me Judët në përgjithësi, "Unë e ekzagjeroj rëndë. Jemi të gjithë të njohur për atë që është e rëndësishme për të bërë, por kjo është e rëndësishme për të bërë. Ata kurrë nuk e lejuan atë të shfaqej në ekran!" Protokolli i paqes midis Egjiptit dhe Izraelit në vitin 1979 është nënshkruar nga ndihma amerikane e cila premtonte 3 miliardë dollarë në vit Izraelit nga taksapaguesi amerikan.

Shin Bet (agjensia izraelite e sigurisë së brendshme) përpaket të hyjë në Konsullatat e Përgjithshme të Shteteve të Bashkuara në Jeruzalem përmes një "Gropa e Mëlçisë", duke përdorur një punonjës klerikal që kishte një marrëdhënie me një vajzë hebreje nga Jeruzalemi. Baron dhe Baronesa Phillipi de Rothschild në një marrëveshje të përbashkët me Robert Mondavi, fillojnë ndërtimin e një piramide në Napa Valley, Kaliforni, ku është i vendosur udhëheqësi/themelues i Kishës së Satanit, hebrenjtë ashkenaz, Anton LaVey. Kjo quhet Opus 1 (që do të thotë, vepra e parë), dhe faqja e këtij tempulli është se është një pijetore. 1980: fenomeni global i privatizimit rritet dramatikisht. Rothschildët janë pas kësaj që nga fillimi për të marrë kontrollin e të gjitha pasurive shtetërore në mbarë botën. "Georgia Guidestones," janë ndërtuar në Elbert County, Georgia, USA. Këto janë të gdhendur me 10 pika, e para e të cilave është, "Mbani njerëzimin nën 500,000,000 në ekuilibër të përhershëm me natyrën."

Për shkak se popullsia botërore është 6,000,000,000, kjo do të thotë një reduktim i nëntë të popullsisë botërore. Interesantisht më 24 korrik, një dokument i quajtur "Raporti Global 2000", i shkruar nga ish-sekretari i Shtetit Cyrus R. Vance, është prezantuar presidentit Carter. Ky raport tregon se burimet e planetit nuk janë të mjaftueshme për të mbështetur rritjen e pritur dramatike të popullsisë botërore dhe kërkon që popullsia e Shteteve të Bashkuara të reduktohet me 100 milionë njerëz deri në vitin 2050. Emigrimi nga Qeveria e Bashkimit Sovjetik në Rusi tregon se në 10 vitet nga viti 1970, 246,000 Çifutët ishin lejuar të emigronin nga Rusia, krahasuar me vetëm 2,000 jo-Çifutët. Sa më i çuditshëm bëhen këto shifra është se në atë kohë në Rusi jetonin vetëm 3,000,000 hebrenj, krahasuar me 255,000,000 jo-hebrenj. Kjo qartë tregon se deri në vitin 1980, Qeveria e Bashkimit Sovjetik i kushtoi një nivel më të lartë konsiderate dëshirat e hebrenjve në krahasim me ato të jo-hebrenjve, dhe do të tregonte se ka ende një element të madh kontrolli të hebrenjve mbi Bashkimin Sovjetik. Interesant është se nga 246,000 hebrenjtë që u larguan nga Rusia gjatë kësaj dekade, më shumë se gjysma, në fakt 157,000, emigruan në Izrael. Kjo është një përqindje më e madhe se sa ata që u larguan nga Gjermania për në Palestinë para shpërthimit të Luftës së Dytë Botërore, gjatë bashkëpunimit zionist me nazistët.

1981: Më 10 korrik, sërish shpërthejnë dhunën në veri të Lebanonit dhe Izraeli sërish bombardon Bejrutin duke vrarë 450 njerëz. Sipas Kurt Waldheim, Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashk Sekretare e Përgjithshme, forcat ajrore izraelite bombarduan objektiva palestineze në jug të Lebanonit, dhe në përgjigje, më vonë atë ditë, elementët palestinezë lëshuan artilleri dhe raketa në veri të Izraelit. Banque Rothschild është nacionalizuar nga qeveria franceze. Banka e re quhet Compagnie Europeenne de Banque. 1982: Nga 16 deri më 18 shtator, ish-kryeministri i Izraelit dhe atëherë ministër i Mbrojtjes, Ashkenazi hebre, Ariel Sharon, udhëheq invazinë izraelite të Libanit, e cila siguron drita ajrore për të lehtësuar vrasjen e midis 1,000 dhe 2,000 burrave, grave dhe fëmijëve në masakrat e Sabrës dhe Shatilës. Ata e quajnë këtë operacion, në gjuhën hebraike angleze, "Operacioni Paqe për Galilenë." Sharon pastaj i drejtohet kryeqytetit, Bejrut, dhe në një seri sulmesh ajrore mbi objektiva civilë, të paktën 18,000 civilë lebanorë dhe palestinezë vriten. Ministri i Jashtëm i Izraelit, terroristi, Menachem Begin, arrogancisht deklaron për këtë masakër, "Ne nuk duhet të përgjigjemi botës, vetëm për vete." Publiku është i informuar se arsyeja për këtë invazion të paligjshëm të Lebanonit është të ndalojë sulmet e militantëve palestinezë në jug

të Lebanonit në vendosjet veriore të Izraelit. Interesant është se në kohën e invazionit të Izraelit, një tërheqje ishte në fuqi për më shumë se një vit dhe asnjë shtëpiak nuk ishte vrarë. Por, arsyeja e vërtetë e kësaj masakre të padrejtësisë del në dritë kur ajo ndalon vetëm kur udhëheqësi i Organizatës Palestineze të Lirisë (PLO), Yasser Arafat, i cili ishte duke jetuar në Bejrut, ikën në Tuniz. 1983: Në mënyrë që qeveria e Ekvadorit të lejohet të marrë një kredi prej një miliardë e gjysmë dollarësh nga Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMN) i kontrolluar nga Rothschild, ata janë detyruar të marrin borxhet private që elita e Ekvadorit i ka borxh bankave private. Në mënyrë që të sigurohet që Ekvadora mund të paguajë këtë kredi, IMF-ja dikton rritje të çmimeve të energjisë dhe të tjera shërbime. Kur kjo nuk i jep IMF-së mjaft para (ose më saktë, interes) ata urdhëruan Ekvadorin të shkarkojë 120,000 punëtorë. Ekvadori po ashtu duhet të bëjë një sërë gjërash nën një afat kohor të imponuar nga Fondi Monetar Ndërkombëtar. Këto përfshinin: rritjen e çmimit të gazit të rafinuar me 80% nga 1 deri në 2000; transferimin e pronësisë së sistemit të madh të naftës tek operatorët e huaj; heqjen e subvencioneve për fermerët dhe fermerët; dhënien e British Petroleum (BP) të drejtave për të ndërtuar dhe për të zotëruar një pipeline naftë mbi Andet; dhe eliminimin

e vendeve të punës të më shumë punëtorëve ndërsa ulen pagat e atyre që mbeten me 50%. Në tetor, Chairman Heilbrun nga Komiteti për rizgjedhjen e Gjeneralit Shlomo Lahat si kryetar i Tel Avivit thotë, "Duhet të vrasim të gjithë palestinezët nëse nuk pranojnë të jetojnë këtu si skllevër." Në 23 tetor, në Bejrut, baza e Marinës së Shteteve të Bashkuara është shpërthyer në copëza nga një kamion i mbushur me eksplozivë duke çuar në vdekjen e 241 shërbëtorëve. Në librin e tij, "Përmes Mashtrimit," ish-agjenti i Mossad, Viktor Ostrovsky, konfirmon se Izraeli kishte njohuri paraprake për sulmin, por nuk u shqetësua të paralajmëronte amerikanët. "Mossad-i i përgjithshëm për amerikanët ishte: "Sa i përket Yanks, ne nuk jemi këtu për t'i mbrojtur ata." Marc Lee Raphael, boton librin e tij, "Çifutët And Judaism in the United States: A Documentary

Historia," për të cilën ai thotë se është një libër i shkruar nga një hebrej i shquar Marc Lee Raphael, i cili është i njohur për librin e tij "Historia e hebrejve dhe hebrejve në Shtetet e Bashkuara: Historia dokumentare" i cili është i njohur për librin "Mercenarët hebrej luajtën një rol të rëndësishëm në tregtinë e skllëvërve. Në fakt... "Jewish merchants shpesh dominojnë." Ata po trajnojnë të dy forcat speciale të Sri Lankës dhe rebelët Tamil Tiger nga Sri Lanka në të njëjtën shkollë trajnimi të Mossad, Kfar Sirkin, në Izrael. Kjo ndodh pas shitjes së kurseve të trajnimit ushtarak të të dyja palëve. Kjo është një hap më tej nga familja Rothschild që financon të dyja palët në luftë, këtë herë hebrejtë po shesin kurse se si të dyja palët si të vrasin njeri-tjetrin më mirë. "

Nëse personi është një Gentile, ju thoni, "Ju jeni anti-Semit," që është asgjë më shumë se një mburrje për të fshehur veprimet tuaja. Por, nëse është një hebre që po e shpjegon, ju përdorni taktika të tjera. Në fillim, ju injoroni shkarkimet, shpresoni që informacioni nuk do të shpërndalet gjerësisht. Nëse informacioni fillon të arrijë shumë njerëz, ju e bëni informacionin dhe njerëzit që e japin informacionin të qesharak. Nëse nuk funksionon, hapi tjetër është vrasja e karakterit. Nëse autori ose folësi nuk është përfshirë në mjaft skandale, ju jeni të aftë për të fabrikuar skandale kundër personit ose personave. Nëse asnjë nga këto nuk është efektive, ju jeni të njohur për të përdorur sulme fizike. Por, kurrë nuk provoni të vërtetoni informacionin e gabuar." Jack Bernstein më pas ofron të debatojë Ligën AntiDefamation në televizion në transmetim të drejtpërdrejtë, ADL refuzon, dhe në vend të kësaj Bernstein përfundon duke u vrarë nga Mossadi.

The New York Times raporton se FBI është i vetëdijshtëm për të paktën një dozë rastesh në të cilat zyrtarë amerikanë të ashtuquajtur transmetuan informacione të klasifikuara në Izrael, duke cituar (ish-Drejtorin e Përgjithshëm të FBI-së), Raymond Wannal. Qeveria e Drejtësisë nuk heton. Në fund të nëntorit, Jonathan Pollard arrestohet në Shtetet e Bashkuara, për t'i dhënë informacione të klasifikuara LAKAM (Lishka le Kishrei Mada), e cila është zyrë shkencore e Ministrisë së Mbrojtjes së Izraelit, dhe udhëhiqet nga Rafael Eitan, i cili kishte marrë pjesë në rrëmbimin e Adolf Eichmann nga Argjentina në vitin 1960. Pollard punonte në kërkime në Shërbimin e Hetimit të Marinës i vendosur vetëm jashtë Uashingtonit, dhe këtë vit u transferua në Qendrën e Alarmit Anti-Terror, e cila natyrisht i dha atij qasje në materiale shumë delikate. Si rezultat i spiunazhit të tij, Pollard është dënuar me burgim të përjetshëm. Richard Smyth, pronari i MILCO, është akuzuar për dërgimin e pajisjeve të llogaritjes së kohës bërthamore në Izrael. Izraeli kryen një, "black-ops," operacion në anijen e lundrimit, "Achille Lauro," ndërsa ajo lundron nga Aleksandria në Port Said në Egjipt. Një anije është rrëmbyer, dhe Izraeli, "coup-de-grace," është kur një pasagjer i shtrirë në karrige, një amerikan hebre, Leon Klinghoffer,

ekzekutohet dhe është hedhur poshtë nga bordi, duke shkaktuar një tërmet në të gjithë botën, veçanërisht në Amerikë. Të gjitha këto, i sigurojnë hebrenjtë se kjo është ngjarja kryesore e ditës në mbarë botën, në print dhe në televizion. Kjo taktikë shpjegohet në librin, "Profits Of War," ku ish-këshilltari i posaçëm i inteligjencës së kryeministrit të Izraelit, Yitzhak Shamir, Ari Ben-Menashe, shpjegon se si inteligjenca izraelite ka financuar grupet terroriste palestineze për të kryer sulme ndaj objektivave izraelite, në mënyrë që të bëjë botën, veçanërisht Amerikën, të jetë simpatike për Izraelin dhe hebrenjtë, dhe të urrejë palestinezët. N. M. Rothschild & Sons, këshillojnë qeverinë britanike për privatizimin e British Gas. Në vijim ata këshillojnë qeverinë britanike për virtualisht të gjitha privatizimet e tyre të tjera të pasurive shtetërore të përfshirë: British Steel; British Coal; të gjitha bordet e energjisë elektrike lokale britanike; dhe të gjitha bordet e ujit lokale britanike. Ata do të vazhdojnë të bëjnë disa miliardë paund nga kjo, "këshill." Një MP britanik i përfshirë në privatizime është ish-banori Rothschild, Norman Lamont, i cili do të jetë Kryeministri i ardhshëm i Anglisë. Në këtë rast është e rëndësishme të ilustruhet se shuma më e madhe e parave nuk është as e shtypur sot. Për prova të kësaj, ju lutemi shihni fjalimin e mëposhtëm të ish-Lordit Beswick që u mbajt në HANSARD, 27 korrik 1773. Nëntor 1985, vol. 468, faqe 935-939, nën titullin "Përhapja e parave

dhe sistemi bankar privat," i cili thotë, "Lord Beswick u ngrit për të tërhequr vëmendjen ndaj deklaratës së bërë nga Chancellor i Dukërisë së Lancasterit më 23 korrik 1985 se rritja e 96.9 për qind e përhapjes së parave gjatë një periudhe pesëvjeçare është krijuar nga sistemi bankar privat dhe pa ndonjë autoritet qeveritar.... Në 10 qershor të këtij viti, i kërkova Qeverisë së Madhërisë së saj se sa ishte rritur furnizimi me para gjatë pesë viteve deri në mes të prillit 1985. Interessantisht, ata më dhanë përgjigjen në përqindje dhe jo në paund. Pasi i dhashë atij njoftim paraprak, ndoshta ministri do të ishte i mirësjellshëm të më jepte përgjigjen në terma monetarë më vonë. Në 10 qershor, përgjigjja e Qeverisë ishte se rritja kishte qenë me 101.9 për qind, dhe se nga ajo shumë e madhe vetëm 5 për qind ishte e mbuluar nga shteti që kishte bërë më shumë monedha dhe kishte shtypur më shumë nota. Ndryshimi prej 96.9 për qind nuk ishte vetëm një shumë e madhe parash por edhe një faktor kyç në ekonominë tonë. Unë doja të dija se kush e kishte krijuar atë, dhe më 23 korrik

e pyeta sërish. Në sa masë kjo rritje kishte miratimin e Qeverisë? Unë u thashë nga Chancellor i Dukërisë, duke folur në emër të Qeverisë, "96.9 për qind përfaqësojnë depozitat e reja bankare krijuar në rrjedhën normale të biznesit bankar dhe nuk është e nevojshme që Qeveria të japë ndonjë autorizim për këtë." Nëse ai kishte thënë se një falsifikues monedhash ose falsifikues notash ishte në punë, natyrisht do të kishte pasur një reagim të menjëhershëm dhe të ashpër, por këtu kemi një deklaratë të qeverisë se institucionet private kanë krijuar këtë shumë të madhe të pushtetit shtesë të ndjekjes dhe ne presim të pranojmë se kjo është një praktikë normale dhe se autoriteti qeveritar nuk hyn në punë. Kur e pyeta nëse nuk duhet të shqyrtojmë më thellë se kush përfiton nga kjo fuqi krijuese e parave, Ministri tha se implikimet, megjithëse interesante, ishin ndoshta shumë larg për Kohën e Pyetjes, dhe kështu e ngre këtë çështje sërish në debat dhe shpresoj të marr më shumë ndriçim. Temat janë të rëndësishme, ato janë të diskutuara pak, ndoshta jo aq mirë sa duhet, dhe shpresoj që nuk jam duke u bërë i padrejtë nëse them se ata që janë të interesuar nuk e kuptojnë mirë.

kuptimi i mekanizmave shpesh bëhet shumë mirë nga ato. Nuk bëj asnjë arsye për parti; është gjithçka shumë më e madhe dhe më e gjerë se kaq." Kujdes se si Kancelari i Dukatës i jep lojën kur thotë se, "nuk ishte e nevojshme një autoritet qeveritar për këtë sistem të krijimit të kredive të tanishme." 1986: Sephardic Jew, Mordechai Vanunu, një teknik në Dimona, instalimin bërthamor të Izraelit, nga 1976 deri në 1985, zbulon se fabrika ka prodhuar armë bërthamore sekretisht. Ai citon konvertimin e tij në krishterim si arsyen për të pasur guximin për të folur dhe këtë vit ai i siguron London Sunday Times me faktet dhe fotot që ata përdorën për të treguar botës për programin bërthamor të Izraelit. Ai dëshmon se Izraeli kishte stokpëluar deri në 200 krye të zjarrit bërthamor. Në 30 shtator, një agjent i Mossad-it izraelit, Cheryl Bentov, duke operuar nën emrin, "Cindy," dhe duke u maskuar si një turist amerikan, fillon një lidhje me Vanunu, duke e bindur atë të fluturojë me të në Romë për pushime. Në Romë, hebrenjtë, në vend që të përdorin kanalet e duhura dhe të kërkojnë ekstradimin e tij, dërgojnë agjentë të Mossad që e kapin, e drogojnë, e drejtojnë në një plazh të braktisur dhe e sjellin në Izrael në një anije. Pas një gjykimi sekret ai është dënuar me tetëmbëdhjetë vjet burgim për, "tradhëti" dhe "spiunllëk".

(Diçka që Izraeli është shumë i njohur me të) edhe pse ai nuk kishte spiunuar për asnjë forcë të huaj dhe nuk kishte marrë asnjë pagesë për ekspozimin e tij. Gjatë gjykimit, qeveria izraelite refuzon të pranojë ose të mohojë nëse kanë armë bërthamore. Çifutët, Ivan Boesky, Dennis Levine, Martin Siegel, dhe Michael Milken janë dënuar për tregti të jashtme që shkon në miliarda dollarë. Të gjithë ata më pas marrin dënime të lehta dhe gjopa që nuk reflektojnë dëmet e rënda që ata kanë grumbulluar si rezultat i pjesëmarrjes së tyre. Gordon Gekko karakteri në filmin e Oliver Stone, "Wall Street," bazohet në Ivan Boesky, dhe sërish hebreu, Oliver Stone, dështon të identifikojë Gekko si hebre. Në librin e tij të botuar këtë vit, "Terrorizmi: Si Perëndimi mund të fitojë," Benjamin Netanjahu, kryeministër i ardhshëm i Izraelit, i referohet palestinezëve si, "Një kancer malinje që duhet të hiqen." Në Britani, Akti i Rendit Publik 1986 hyn në fuqi. Ky akt është projektuar për të parandaluar njerëzit britanikë nga diskutimi në çfarëdo mënyre i problemeve të imigracionit dhe supremacisë së hebrejve. Ajo gjithashtu i jep policisë të drejtën për të hyrë në shtëpitë e kujtqdo që

ata mendojnë se është kundër Aktit të Marrëdhënieve Raciale. 1987: Edmond de Rothschild krijon Bankën Botërore të Konservimit e cila është projektuar për të transferuar borxhet nga vendet e treta në këtë bankë në këmbim të tokës që këto vende do të jepnin në këtë bankë. Kjo është projektuar që Rothschilds të mund të marrin kontrollin e botës së tretë që përfaqëson 30% të sipërfaqes së tokës së Tokës. Në 24 prill, Wall Street Journal rrëfen, "Roli i Izraelit në skandalin kundër Iranit nuk do të jetë i zbardhur në detaje nga panelet." 1988: Tre armët e Bankës Qendrore Botërore: Banka Botërore; Banka e Rezervave Ndërkombëtare (BIS); dhe Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMI), tani i referuar së bashku si Banka Qendrore Botërore, përmes armës së tyre BIS, kërkojnë nga bankat botërore të rrisin kapitalin dhe rezervat e tyre deri në 8% të detyrimeve të tyre deri në 1992. Kjo kërkesë e shtuar e kapitalit vendos një kufi të lartë për kredinë e rezervës së ndarë.

Për të mbledhur paratë, bankat botërore duhet të shesin stoke që depresionizojnë tregjet e tyre individuale të stokave dhe shkaktajnë depresion në vendet e tyre. Për shembull në Japoninë, një nga vendet me kapitalin më të ulët në rezervë, vlera e tregut të saj të aksioneve do të rrëzohej me 50%, dhe real estate e saj tregtare do të rrëzohej me 60%, brenda dy viteve. Ideja është që IMF të krijojë më shumë dhe më shumë të monedhës së tyre ndërkombëtare të quajtur, "Të drejta të veçanta të tërheqjes (SDR)", të mbështjellë nga asgjë, në mënyrë që vendet e varfra t'i huazojnë ato dhe kështu të rrisin rezervat e tyre të parave në nivelin e kërkuar të BIS. Këto vende pastaj gradualisht do të vijnë nën kontrollin e IMF-së pasi ata luftojnë të paguajnë interesin dhe duhet të marrin borxhe më shumë. Fondi Monetar Ndërkombëtar do të vendosë pastaj se cilat vende mund të marrin më shumë borxhe dhe cilat do të stërviten. Ata gjithashtu mund të përdorin këtë si leverage për të marrë asete shtetërore të tilla si shërbime si pagesë për borxhin derisa ata të bëhen pronarët e shteteve të vendit. Liga Anti-Defamation (ADL), fillon një garë kombëtare për studentët e së drejtës për të draftuar ligje anti-hate të projektuara për të mbrojtur grupet e pakicave. Të njëjtin konkurs e fiton një njeri i quajtur, Joseph Ribakoff, të cilit i është dhënë e drejta të propozojë se jo vetëm dhuna e motivuar nga urrejtje duhet të ndalohet, por edhe çdo fjalë që stimulon: dyshime; fërkime; urrejtje; dhe mundësinë e dhunës, duhet të kriminalizohet.

Kjo punë e çmuar e ADL sugjeron se jo vetëm agjencitë shtetërore duhet të monitorojnë dhe të kufizojnë lirinë e fjalës në përgjithësi, por ato gjithashtu duhet të censurojnë të gjitha filmat që kritikojnë grupe të identifikueshme. Të gjitha këto, edhe nëse personi që bën deklaratën mund ta justifikojë atë, për shembull krishterët që kritikojnë homoseksualitetin sepse Bibla e ndalon atë qartë, Ribakoff pretendon se e vërteta nuk duhet të jetë një mbrojtje në gjykatë. Në mënyrë që një gjykatë të sigurojë një dënim për fjalimin e urrejtjes, do të duhet vetëm prova që diçka është thënë dhe një grup i pakicave ose anëtar i këtij grupi ka ndjerë dëmtim emocional si rezultat i kësaj kritike. Të gjitha këto propozime që ADL do të kishte shtyrë në ligj në të gjithë botën më pak se 15 vjet më vonë, përmes politikanëve të blerë dhe të paguar dhe mediave, Jezusi Krishti do të ishte arrestuar si një kriminel urrejtje. Kjo ligj është projektuar për të mbrojtur konspiracionin Rothschild nga zbulimi, nëse ju kritikoni banditët e Rothschild, ju do të jeni të shënjestruar si anti-Semite dhe kështu rrezikoni burgimin. Interesante është gjithashtu të theksohet se, për shembull, nëse një rabin djeg synagogën e tij për të mbledhur para nga sigurimi sepse ajo ka nevojë për riparim, në krahasim me dikë tjetër që kryen krimin i cili u gjet i interesuar për mediat anti-establishment, i fundit do të merrte një dënim më të rëndë për të njëjtën vepër. Historiani, James Bacque's libri, "Të tjera humbje," që zbulon trajtimin tronditës të aleatëve

të burgosurve gjermanë të luftës, aleatë që ishin natyrisht nën udhëzimet e drejtpërdrejta të hebrenjve, Eisenhower atëherë komandanti suprem i forcave aleate, përfshin zbulimet tronditëse nga një ish-Lieutenant në 101-të Divizionin Ajror. Kjo e fundit, e cila do të ngrihej në postin e Historianit të Lartë, Ushtria e Shteteve të Bashkuara dhe do të pensionohej si Kolonel Ernest F. Fisher PhD, shkroi këto në parathënie të librit të Bacque, "Duke filluar në prill 1945, Ushtria e Shteteve të Bashkuara dhe Ushtria Franceze kanë dhunshëm zhdukur rreth një milion njerëz, shumica e tyre në kampet amerikane...Urrejtja e Eisenhower, e cila kaloi nëpër lentet e një administrate ushtarake të pajtimit, prodhoi tmerrin e kampeve të vdekjes që nuk ishin të barabartë me asgjë në historinë ushtarake amerikane...një krim lufte i madh." Pas kësaj do të zbulohet se më shumë se nëntë milionë gjermanë, ushtarë dhe civilë, kishin vdekur si rezultat i politikave të urisë dhe deportimit të ndjekura nga forcat aleate në vitet e para pas përfundimit të Luftës së Dytë Botërore. Këto do të përfshijnë vdekjet e të burgosurve në rrugë dhe ato në kampet e burgosjes aleate, ku ushqimet ishin ndaluar dhe fëmijët ishin skllavëruar. Një mund të supozojë vetëm se Eisenhower po ndiqte urdhërat e tij të dashur të Talmudit të krishterë, i cili është udhëzuesi më i lartë fetar dhe etik për të krishterët që praktikojnë. Në librin e katërt, i cili kalon shumicën e hebrenjve,

Bibla, dhe së bashku me Zohar dhe Kabbalah, është përsëritur se jo-hebrejtë janë të natyrshëm të këqij, dhe hebrenjtë të mirë, dhe më tej, se më të mirët midis jo-hebrejve meritojnë të vriten. Jo si Bibla dhe Kurani, të cilat janë të disponueshme gjerësisht për të gjithë, është shumë e vështirë të merret një kopje e librit më të shenjtë të hebrenjve, Talmudit, kudo. Mund të jetë sepse në Talmud, është e qartë se është e ndaluar të mësohesh Talmud një jo-hebre. Në Sanhedrin 58a - Hagigah thuhet: "Kushdo që e bën këtë, meriton vdekjen." Në 17 gusht, Presidenti i Pakistanit, Gjenerali Zia ul-Haq, është vrarë në një aksident ajror. Ambasada e Shteteve të Bashkuara në Indi në atë kohë, John Dean, raporton tek eprorët e tij se ai kishte prova se shërbimi sekret izraelit, Mossad, ishte pas vrasjes në përpjekje për të ndaluar Pakistanin nga zhvillimi i bombës bërthamore. Për shkak të problemeve të tij, Dean, akuzohet për mosbalancën mendore dhe shkarkohet nga detyrat e tij në Departamentin e Shtetit. Por ai refuzon të heq dorë nga ky mendim dhe del publikisht me të në vitin 2005 kur është 80 vjeç. Philippe de Rothschild dies.

1989: Shumica e shteteve satelitore në Evropën Lindore, nën ndikimin e Glasnost, bëhen më të hapura në kërkesën e tyre për liri nga sundimi komunist në Republikat e tyre. Në vitin 1989 ndodhin shumë revolucione, shumica e të cilave përfshijnë rrëzimin e qeverive komuniste të tyre dhe zëvendësimin e tyre me republika. Thus, kontrolli i Komunistëve mbi Evropën Lindore (Rripi i Hekurt) bëhet shumë i dobët. Në fund, si rezultat i Perestroika dhe Glasnost, komunizmi rrëzohet, jo vetëm në Bashkimin Sovjetik por edhe në Evropën Lindore. Në Rusi, Boris Yeltsin (i cili është gruaja e djalit të martesës së Xhorxh Stalinit me Rosa Kaganovich) dhe qeveria republikane ndërmarrin hapa për të ndaluar pushtetin e Partisë Komuniste duke e ndaluar dhe e ndaluar partinë dhe duke marrë të gjitha pasuritë e tyre. Kjo simbolizon rënjen e komunizmit në Rusi, dhe rezulton në fillimin e një eksodi masive prej 700,000 hebrenjve nga ish- Bashkimi Sovjetik në Izrael. Në revistën izraelite, Hotam (nëntor 24th, 1989), ka një raport për një fjalim që ish-ministri i jashtëm izraelit, Ashkenazi hebre, Benjamin Netanjahu, i dha studentëve në Universitetin Bar Ilan në të cilin ai thotë, "Izraeli duhet të

kishte shfrytëzuar shtypjen e demonstratave në Kinë, kur vëmendja botërore ishte e fokusuar në atë vend, për të kryer ekzpulsione masive midis Arabëve të territoreve." Në 20 dhjetor, Shtetet e Bashkuara invaduan Panamanë pasi dyshojnë se lideri i saj de facto, Gjenerali Manuel Noriega, trafikonte drogë. Raportet e hershme thonë se një, "Mike Harari," është kapur në Panama, një njeri i përshkruar në lajmet e rrjetit si, "një ish-oficer i shërbimit të inteligjencës së Izraelit të Mossad që u bë një nga këshilltarët më të rëndësishëm të Noriejës." Një zyrtar nga administrata e re amerikane e instaluar në Panama pretendon se përveç, natyrisht, Noriega, Harari ishte, "personi më i rëndësishëm në Panama." Sidoqoftë, ndërsa Noriega do të vazhdonte të ekstradohej në Amerikë dhe të burgosej, Harari më pas zhduket nën rrethana misterioze vetëm për të shfaqur në Izrael. Harari nuk është ekstraduar në Shtetet e Bashkuara për të përballur akuza, as nuk duket se Shtetet e Bashkuara kanë kërkuar ekstradimin e tij. Në kampin e mëparshëm të mbajtjes së burgosur të Auschwitz, u vendos një

pllakë që pretendonte se katër milionë njerëz ishin vrarë. Në të vërtetë, shifra e gjashtë milionë hebrenjve që vdiqën në Holokaust nuk është reduktuar në mënyrë të përshtatshme për të reflektuar këtë reduktim prej dy dhe gjysmë milionë të numrit të vdekjeve të regjistruara në Auschwitz. Në mënyrë të veçantë, nuk jepen asnjëherë arsye për këtë ulje të numrit të vdekjeve në Auschwitz, as fakti se shifra e gjashtë milionë nuk është ulur për të reflektuar këtë ulje. 1990: Në librin e tij, "By Way Of Deception," botuar këtë vit, ish-agjenti i Mossad, Viktor Ostrovsky, zbulon këto: 1) Mossadi rekruton agjentë arabë për të kryer misione. 2) Agjentët izraelitë janë të aftë në burgosjen e arabëve. 3) Mossadi ka një plan të detajuar për të njollosur Irakun dhe për të përfshirë SHBA-në në një luftë kundër tij. Ai bëri pretendime të papranueshme për gatishmërinë e komunitetit hebrej të gjithëpërfshirshëm për të ndihmuar Mossadin, si, "sayanim," (që vjen nga fjala hebraike lesayeah që do të thotë, "të

ndihmojë"). Në faqen 86, Ostrovsky thotë, "... sayanim, një pjesë unike dhe e rëndësishme e operacionit të Mossad. Sayanim - asistentët - duhet të jenë 100% hebrenj. Ata jetojnë jashtë vendit, dhe edhe pse nuk janë shtetas të Izraelit, shumë prej tyre janë të lidhur përmes të afërmeve të tyre në Izrael. Një hebre me një të afërm në Angli, për shembull, mund të kërkohet të shkruajë një letër duke thënë se personi që mban letrën përfaqëson një organizatë që qëllimi kryesor është të ndihmojë të shpëtojë njerëzit hebre në diasporë. Mund të ndihmonte ndonjë relative britanike? Ka mijëra shayan në mbarë botën. Në Londër vetëm, ka rreth 2,000 që janë aktivë, dhe edhe 5,000 të tjerë në listë (në librin e tij të vitit 1994, "Anën tjetër të mashtrimit", Ostrovsky zbulon se Mossadi mban mbi njëqind shtëpi të sigurta në Londër vetëm). Ata luajnë shumë role të ndryshme. Për shembull, një shofer që drejton një agjenci qiraje mund të ndihmojë Mossadin të marrë një makinë pa pasur nevojë të plotësojë dokumentacionin e zakonshëm. Një apartament do të ofronte strehim pa ngritur dyshime, një bankë do të mund të tërhiqte para nëse i duhej në mes të natës, një mjek i huaj do të trajtonte një plagë

me plumba pa raportuar atë tek policia, etj. Ideja është të kesh një grup njerëzish të disponueshëm kur është e nevojshme që mund të ofrojnë shërbime por do të mbajnë heshtje për to për shkak të besnikërisë ndaj çështjes... Një gjë që e di për të sigurt është se edhe nëse një person hebre e di se është Mossad, ai mund të mos pajtohet të punojë me ty - por ai nuk do të të japë. Ju keni në dispozicion një sistem rekrutimi pa rrezik që ju jep një rrjet me miliona njerëz hebrenj për të përdorur nga jashtë kufijve tuaj." Dhe në faqen 292, "Shumë nga yjet e trajnuar në kampet verore në Izrael më vonë bëhen xhayanim, dhe kjo sigurisht siguron një grup të fortë të vullnetarëve të gatshëm, të mirë trajnuar, të pa frikësuar nga lingoja, të cilët kanë treguar tashmë aftësinë për të marrë shanse." Kjo do të shpjegonte dëshirën e grupit, "Birthright Israel," për të ofruar pushime falas në Izrael për hebrenjtë që jetojnë në të gjithë botën midis viteve 18 dhe 26, për të forcuar, sipas faqes së tyre zyrtare, "ndjenjën e solidaritetit midis hebrenjve të botës."

Për shkak të një paniku të madh midis grupeve hebre, rreth pretendimeve të paqarta në versionin zyrtar të Holokaustit, ata përdorin ndikimin e tyre për të siguruar që Franca të futë dhe të kalojë ligjin Gayssot, duke bërë mohimin e Holokaustit një krim. Këto vende evropiane ndjekin: Gjermania (e cila tashmë kishte ligje të kufizuara për mohimin e Holokaustit); Zvicra; Austria; Belgjika; Rumania; Çekia; Lituania; Polonia; dhe Sllovakia. 1991: Pas invazionit të Irakut të Kuvajtit më 2 gusht 1990, më 16 janar të këtij viti Shtetet e Bashkuara dhe Britania filluan një fushatë bombardimi ajror ndaj objektivave brenda Irakut. Në 24 shkurt fillon fushata e tokës që zgjat 100 orë deri më 28 shkurt kur ndodh një krim lufte i tmerrshëm. Ky krim është vrasja e 150,000 ushtarëve iranianë me bomba gazi ajror. Këta iranianë po largohen në një autostradë të mbushur nga Kuvajti në Basra. President George Herbert Walker Bush urdheron avionët ushtarakë dhe njësitë tokësore të Shteteve të Bashkuara të vrasin këta ushtarë që dorëzohen, të cilët më pas i rrëmojnë në një grumbull të madh të gropave të pamarkuara në shkretëtirë, disa prej të cilëve janë ende gjallë.

President Bush më pas urdhëron një ndalim të luftimeve. Sa ishte rëndësia e kësaj masakre dhe e Presidentit Bush që deklaroi se lufta ishte e mbyllur në këtë ditë? Po ishte dita që, "Dita e Purimëve" ra këtë vit. Kjo është dita që hebrenjtë festojnë fitoren e tyre mbi Babiloninë e lashtë, tani e vendosur brenda kufijve të Irakut, dhe dita që hebrenjtë inkurajohen të marrin një hakmarrje të gjatë kundër armiqve, të cilët Purim deklaron se janë kryesisht të gjithë jo-hebrenjtë. Nga afërsisht 697,000 ushtarë amerikanë dhe gra të dërguar në Gulfin Persik gjatë Operacionit Desert Storm, rreth 40,000 vdesin dhe rreth 400,000 të tjerë vdesin nga sëmundjet e ndryshme të lidhura me atë që është bërë e njohur si Sindromi i Luftës Gulf. Pas kësaj është zbuluar se ushtria mori 800,000 veshje mbrojtëse kimike dhe biologjike nga kompania Isratex e Rainelle, W.V., të cilat ishin të dëmtuara dhe përmbanin vrimë dhe dhëmbë, të cilat mund të lejojnë në materialet biologjike ose kimike të mjaftueshme për të vrarë personin që i vishni ato. Isratex, e cila fitoi 44 milion dollarë kontrata mbrojtëse në fund të viteve 1980 dhe fillim të viteve 1990 për të prodhuar këto veshje mbrojtëse, deklaroi falimentin në vitin 1995. Për të kryer këtë gjenocid ndaj ushtarëve amerikanë, për asgjë tjetër veçse për përfitime financiare, kështu e trajtoi sistemi gjyqësor i Shteteve të Bashkuara princin e Isratex.

Abe Brin, ish-presidenti, merr katër muaj burgim, tre vjet lirim mbikëqyrës dhe një gjobë prej 4,000 dollarësh. Ai vëlla, Yehudah Yoav Brin (i cili kishte qenë i arratisur deri sa u kap në aeroportin JFK), merr gjashtë muaj e një ditë në burg, dy vjet lirim mbikëqyrës dhe një gjobë prej \$40,000. Zvi Rosenthal, ish-menaxheri i prodhimit të kompanisë, duhet të shërbejë gjashtë muaj në burgim në shtëpi, tre muaj provë dhe të paguajë një gjobë prej 20,000 dollarësh. Kjo arsye e vërtetë e kësaj lufte në Irak është zbuluar në librin e Victor Ostrovsky, "The Other Side Of Deception," në të cilin ai thotë në faqen 315, "Ajo që Mossadi e frikësohej më shumë ishte se ushtria gjigante e Irakut, e cila kishte mbijetuar luftën Iran-Irak dhe ishte furnizuar nga Perëndimi dhe financuar nga Arabia Saudite, do të bie në duart e një udhëheqësi që mund të jetë më i pranueshëm për Perëndimin dhe ende të jetë një kërcënim për Izraelin. Në nëntor 1988, Mossadi i tha zyrës së jashtme të Izraelit të ndalojë të gjitha bisedat me Irakun për një front paqeje. Në atë kohë, bisedime sekrete po zhvilloheshin midis Izraelit, Jordanisë dhe Irakut nën auspicat e Egjiptit dhe me bekimin e Francës dhe Amerikës. Mossadi e manipuloi atë që Iraku të dukej sikur ishte i vetmi vend që nuk donte të fliste,

duke bindur amerikanët se Iraku kishte një agenda të ndryshme. Në janar 1989, makina e Mossad LAP (Lufta psikologjike izraelite) ishte duke u angazhuar për të portretizuar Sadamin si një tiran dhe një kërcënim për botën. Mosadi aktivizoi çdo aset që kishte, në çdo vend të mundshëm, nga agentët vullnetarë në Amnesty International deri tek anëtarët e plotë të blertë të ushtrisë amerikane. Congress. Saddam kishte vrarë njerëzit e tij, u tha; çfarë mund të prisnin armiqtë e tij? Grumbullimi i fotove të tmerrshme të grave kurde që mbanin foshnjat e tyre të vdekura pas sulmit me gaz të ushtrisë së Sadamit ishin të vërteta, dhe veprimet ishin të tmerrshme. Por kurdët ishin të përfshirë në një luftë të gjithëpërfshirjes me regjimin në Bagdad dhe ishin mbështetur për vite me radhë nga Mossadi, i cili dërgoi armë dhe këshilla në kampet malore të familjes Barazani; sulmi i Irakut mund të quhej lehtësisht sulm ndaj të vetmit njerëz... Mediat u furnizuan me informacione të brendshme dhe këshilla nga burime të besueshme se si udhëheqësi i çmendur i Irakut vrau njerëzit me duart e tij të lira dhe përdori raketa për të sulmuar qytetet iraniane. Çfarë ata nuk i thanë mediave ishte se shumica e qëllimeve për raketat u bë nga Mossadi me ndihmën e satelitëve amerikanë. Mosadi e bëri Saddamin të rrëzohej, por ai nuk e bëri. not his own. Ata donin që amerikanët të

bënin punën e shkatërrimit të asaj ushtrie gjigande në shkretëtirë të Irakut që Izraeli të mos duhej të përballet me të një ditë në kufirin e vet. Ai në vetvete ishte një arsye e mirë për një Izraelit, por të rrezikosh botën me mundësinë e një lufte globale dhe të vrasësh mijëra amerikanë ishte e pamundur." Në mars të vitit 1991, nën presion nga lëvizja Rabinike Chabad Lubavitch, Kongresi i 102-të i Shteteve të Bashkuara kalon Ligjin Publik 102-14 për të designuar 26 marsin 1991, si "Ditën e Arsimit, U.S.A." në lidhje me edukimin e publikut për shtatë ligje të Noahit nga Talmudi, të cilat janë me të vërtetë ato që farizejtë, nxorën nga pasazhe specifike në Torën. Të gjitha këto janë ligje që vetëm jo-hebrejtë duhet t'i ndjekin. The focus of Public Law 102-14 being an, "Education Day," is merely a smokescreen to fool the public into believing that the seven Noahide Laws were not actually passed into law within this act. Në vend të kësaj, hebrejtë duan që publiku të besojë se ky ligj publik vetëm ka sjellë një ditë të vetme, jo një ditë vjetore, të 26 marsit të këtij viti për të edukuar njerëzit për këtë temë. Sidoqoftë, është e qartë se një ditë e vetme e arsimit të sponsorizuar nga qeveria nuk kërkon një ligj të miratuar për të siguruar zbatimin e tij! Prandaj, këto ligje u miratuan. March 20th, në gatishmëri

për atë që Gjykatat e Shteteve të Bashkuara dëshirojnë të përdorin ato, dhe këto shtatë ligje janë: 1) Avodah zarah - Mos adhuronit perëndi të rreme. 2) Shefichat damim - Mos vrasë. 3) Gezel - Mos vjedh (ose grabit). 4) Gilui arayot - Mos bëj marrëdhënie seksuale të pamoralshme (marrëdhëniet seksuale të pamoralshme tradicionalisht interpretohen si incest, bestiality, marrëdhënie seksuale të homoseksualëve meshkuj dhe marrëdhënie seksuale të homoseksualëve meshkuj.)5) Birkat Hashem - Mos, "bless God," euphemistically refering to blasphemia. 6) Ever min ha-chai - Mos hani asnjë mish që u shkëput nga trupi i një kafshe të gjallë (i dhënë Noah dhe tradicionalisht interpretuar si një prohibition e dhunës ndaj kafshëve). 7) Dinim - Mos lejoni që skllavëria ose anarkia të sundojë. Vendosni një sistem të drejtësisë së sinqertë, efektive, policisë dhe ligjit për të mbrojtur gjashtë ligjet e fundit. Këto ligje janë baza e supremacisë së hebrenjve, pasi ato ndalojnë adhurimin e asnjë mbreti tjetër përveç Zotit të tyre, Satanit. Kjo është zbuluar në ligjin e parë, "Mos adhuronit perënditë tuaja të rreme", i cili, duke ardhur nga Zoti, është një urdhër i Talmudit të hebrenjve, që do të thotë çdo perëndi që hebrenjtë nuk e njohin, si

Jezu Krishti dhe Profeti Muhammed. Talmudi thotë se dënimi për mosbindje ndaj këtyre ligjeve është si më poshtë, "Një element shtesë i rëndësisë më të madhe është se shkelja e ndonjërit nga shtatë ligjet e nënshton Noahide-në ndaj dënimit me vdekje përmes dekapitimit - Sanhedrin 57A." Strangely enough këto ligje ose dita e arsimit e lidhur me to nuk marrin asnjë kritikë nga Unioni Amerikan i Lirive Civile (ACLU), e cila do të kishte pritur, pasi jo vetëm që ato përfaqësojnë zbatimin e urdhërave të një feje të veçantë mbi të gjithë njerëzit jo-hebre, por ato gjithashtu shkelin besimin e gjatë të ACLU në ndarjen e Kishës dhe Shteteve. Në Konferencën e Bilderbergut në vitin e kaluar në qershor nga 6 deri në 9 në Baden-Baden, Gjermani, David Rockefeller (një Rothschild) bën deklaratën e mëposhtme, "Ne jemi të falënderuar për Washington Post, New York Times, Time Magazine dhe të tjera publikime të mëdha të cilat drejtuesit e tyre kanë marrë pjesë në takimet tona dhe kanë respektuar premtimet e tyre të fshehtësive për gati 40 vjet. Nuk do të ishte e mundur për ne të zhvillonim planin

tonë për botën, nëse nuk do të kishim kaluar një marrëdhënie të mirë me ty. Por bota tani është më e sofistikuar dhe e gatshme të ecë drejt një qeverie botërore. The super-national sovereignty of an intellectual elite and world bankers is surely preferable to the national autodetermination practised in past centuries." 1992: In March, former Reserva Federale Board Chairman, Paul A. Volker bëhet shef i bankës evropiane, J. Rothschild, Wolfensohn dhe Co. Stephen Bryen, i kapur duke dhënë dokumente sekrete Izraelit në vitin 1978, është zbuluar se ai po shërben në bordin e Institutit Hebraik për Çështjet Kombëtare të Sigurisë ndërsa vazhdon të jetë një këshilltar i paguar, me certifikatë sigurie, për eksportet e teknologjisë së ndjeshme të SHBA. "Opsioni Samson", nga Seymour M. Hersh raporton, "Inteligjenca e marrë paligjshëm fluturonte aq shumë nga LAKAM (një njësi e fshehtë izraelite e inteligjencës, një akronim hebraik për zyrën shkencore të lidhjeve) në inteligjencën izraelite sa u shtua një emër kodi special, JUMBO, në markimet e sigurisë. already on

the documents. "Kishte urdhra të ashpra, Ari Ben-Menashe kujtoi, 'Asgjë që ishte e shënuar JUMBO nuk duhej të diskutohej me kolegët tuaj amerikanë.'" Wall Street Journal raporton se agjentët izraelitë u përpoqën të vjedhin sistemin e kamerës së lartë sekrete të fluturimit të Recon Optical Inc. Privatizimi fillon në mënyrë të heshtur në Rusi. Si rezultat i kësaj, përmes korrupsionit, pasuria e madhe e Rusisë përfundon në duart e të ashtuquajturave, "Shtetë Oligarkët", të gjithë të cilët janë miliarderë të rinj që shkarkuan Boris Yeltsin me para dhe mbështetje mediatike. Të shtatë janë Boris Berezovsky, Vladimir Gusinsky, Mikhail Khodorkovsky, Mikhail Friedman, Alexander Smolensky, dhe Pyotr Aven, të gjithë hebrenj, dhe një rus, Vladimir Potanin. Potanin do të përdorej si lidhje publike e të tjerëve me qeverinë. Çfarë ndihmë merr Rusia nga Perëndimi, shkon drejtpërdrejt në kabalën bankare hebre. Kjo bëhet e ditur kur Washington Times raporton se Presidenti i Rusisë, Boris Yeltsin, i cili ishte i zemëruar se shumicën e ndihmës së huaj që po hynte e kishin marrë, deklaroi se ishte duke shkuar, "drejt në xhepat e bankave perëndimore në shërbim borxhi."

Vendet e treta të borxhliut të botës që kishin borxhe nga Banka Botërore, paguajnë 198 milionë dollarë më shumë në bankat qendrore të vendeve të zhvilluara për qëllime të financuara nga Banka Botërore se sa marrin nga Banka Botërore. Kjo vetëm rrit borxhin e tyre të përjetshëm në shkëmbim të ndihmës së përkohshme nga varfëria e shkaktuar nga pagesat e kredive të mëparshme, të cilat tashmë e kalojnë shumën e kredive të reja. Afrika këtë vit ka pasur borxhe të jashtme prej 290 miliardë dollarësh, që është dy herë më shumë se niveli i saj në vitin 1980, dhe ka rezultuar në degradimin e shkollave, degradimin e banesave, rritjen e numrit të vdekjeve të foshnjave, një rënie drastike në shëndetin e përgjithshëm të popullsisë, dhe papunësinë e madhe. Në 16 shtator, pound i Britanisë së Madhe rrëzohet kur spekulluesit e monedhave, të udhëhequr nga agjenti i Rothschild, hebre ashkenaz, George Soros, marrin borxh pound dhe i shesin ato për markë gjermane, me shpresën se do të mund të kthejnë borxhin në monedhat e devaluara dhe të marrin diferencën. Kjo rezulton në Kryeministrin e Britanisë, Norman Lamont, i cili njofton një rritje të normave të interesit me 5% në një ditë dhe si rezultat i çon Britaninë në një recesion që

zgjat për shumë vite ndërsa shumë biznese dështojnë dhe tregu i banesave rrëzohet. Kjo është e saktë për Rothschilds, pasi ata kishin privatizuar pasuritë shtetërore të Britanisë gjatë viteve 1980, dhe kishin çuar çmimin e aksioneve të tyre në rritje, tani ata përfituan nga rënia e tregut që t'i blinin ato për pennies në pound, një kopje karboni e asaj që Nathan Mayer Rothschild bëri me ekonominë britanike 180 vjet më parë, në vitin 1812. Në atë kohë, Norman Lamont, para se të bëhej MP, ishte një bankar tregtar me N. M. Rothschild dhe Sons, të cilëve u bashkua pasi studioi Ekonominë në Kembrixh. 1993: Norman Lamont lë qeverinë britanike për të kthyer në N. M. Rothschild dhe Sons si një drejtor, pas misionit të tij për të shkatërruar ekonominë britanike për të fituar Rothschild është arritur. Pas ardhjes në pushtet të Partisë së Punës nën Tony Blair në vitin 1997, Norman Lamont i jepet edhe një vlerësim tjetër për punën e tij të shkëlqyer në shkatërrimin e ekonomisë britanike kur bëhet Lord Lamont i Lerwick. Ish-Kandidat për Kongres, Paul Findley boton librin e tij të famshëm, "Depozitat e çliruara: Të përballësh me të vërtetën për SHBA- S. Izraelitë. Në këtë libër renditen 65 rezoluta të Këshillit të Sigurimit të Kombeve të Bashkuara kundër Izraelit

nga viti 1955 deri në vitin 1967. Nuk ka rëndësi, madje edhe me pjellin e Izraelit, Shtetet e Bashkuara, duke i ndihmuar ata të terrorizojnë të tjerët, Rezolutat 65 të miratuara kundër Izraelit janë më shumë se të gjitha Rezolutat e miratuara kundër të gjitha vendeve të tjera të bashkuara. Nuk që Izraeli nuk i intereson shumë mendimet e Kombeve të Bashkuara kur merr parasysh që më pak se dy javë pas sulmit të Izraelit në USS Liberty (një sulm i planifikuar për të zhytur Liberty dhe për të akuzuar Egjiptin për të shtyrë Shtetet e Bashkuara në një luftë me Egjiptin në emër të gënjeshtreve të Izraelit, kujtoni moton e Mossad, "Përmes mashtrimit, do të bësh luftë"), Ministri i Jashtëm i Izraelit, Aba Eban, deklaroi për Kombet e Bashkuara, siç raportohet në New York Times, 19 qershor 1967, "Nëse Këshilli i Përgjithshëm do të votojë me 121 vota për 1 në favor të Izraelit për të rikthyer në linjat armike (pre kufijtë e qershorit 1967), Izraeli do të refuzojë të pajtohet me vendimin." Liga Anti-Defamation (ADL) u kap duke operuar një operacion të madh spiunazhi mbi kritikët e Izraelit, Arab-Amerikanëve, Këshillit të Punës së San Franciskos, Unionit Ndërkombëtar të Longshore dhe Warehouse (ILWU) , Lokal 10, Oakland ,

Asociacioni Edukativ, Asociacioni Kombëtar për Avancimin e Popullsisë së Kuqe (NAACP), Ndihma Veriore Irlandeze, Këshilli Ndërkombëtar i Marrëveshjes Indiane, Këshilli i Ligjit të Azisë dhe Policia e San Franciskos. Data e grumbulluar (e cila përfshinte më shumë se 10,000 emra dhe informacione të ndjeshme për krishterët e majtë, konservatorët dhe myslimanët në Amerikë) dërgohet në Izrael dhe në disa raste në Afrikën e Jugut. Presioni nga organizatat e krishtere detyron qytetin të heqë çështjen penale, por ADL vendos një padi civile për një shumë të papërcaktuar. Në korrik, forcat izraelite filluan, "Operacionin përgjegjësi", kundër veriut të Libanit si përgjigje për një sulm nga forcat Hezbollah që vrau shtatë ushtarë izraelitë në veri të Izraelit. Kjo merr formën e një serie të gjatë të sulmeve ajrore gjatë të cilave 130 civilë lebanesë vriten dhe 300,000 të tjerë detyrohen të largohen nga shtëpitë e tyre. Judeu regjisor, Steven Spielberg lëshoi propagandën e tij hebre, "tour de force," "Lista e Schindlerit," e cila do të vazhdojë të marrë lavdërime të mëdha nga mediat e kontrolluara hebre, dhe do t'i japë atij Oskarën më të mirë të regjisorit nga Hollywoodi i kontrolluar hebre. Këtu është e rëndësishme të theksohet një linjë shumë interesante që nuk u

përdor në mënyrë të duhur në film. Ai e përshkruan Schindlerin si një njeri që i shpëtoi shumë hebrenj. Wrong! Në fakt, çfarë thotë fjala e saktë në Talmud, është se nëse shpëton vetëm një "hebre", është sikur të shpëtosh gjithë botën. 1994: Në Izrael, më 25 shkurt, Dita e Purim, Dr. Baruch Kappel Goldstein, i cili shërbeu si mjek në Forcën e Mbrojtjes Izraelite (IDF), dhe është një pasardhës i drejtpërdrejtë i Rabbi Shneur Zalman nga Liadi, themeluesi i lëvizjes Chabad Lubavitch, futet në kishën e Cave of the Patriarchs gjatë lutjeve dhe vret 29 myslimanë dhe plagos 125 të tjerë. Ai e bën këtë duke i qëlluar me një armë automatike. Ai përfundimisht u tejkaloi nga mbijetuesit dhe u mbyt në vdekje. Në hetim dy ushtarë izraelitë dëshmojnë se Goldstein nuk vepronte vetëm, dhe madje edhe arma e gjetur në trupin e tij nuk ishte e njëjta me atë që ai mori në mesxhid. Në të njëjtën kohë hetimi vendos se Goldstein vepronte vetëm. Më shumë se menjëherë varri i Goldsteinit bëhet një vend i shenjtë për shumë hebrenj. Në fakt, Këshilli i Kishës Lokale i Kiryat Arba deklaron varrin një varr dhe një varr të mirëmbajtur. Sidewalks, spotlights, streetlights, a cupboard with prayer books

dhe një rafte me libra lutjeje pedestal me kandelat është instaluar nga mbështetësit. Kjo është shënimi në varrin e tij, "Këtu varroset i shenjtë, Dr. Baruch Kappel Goldstein, i urtë dhe i shenjtë, Zoti i falë gjakun e tij, i cili e dha shpirtin e tij për hebrenjtë, fenë hebreje dhe tokën hebreje. Ai ka duar të pafajshme dhe zemra e tij është e pastër. Ai u vra si martir i Perëndisë më 14 adar, Purim, në vitin 5754. Të dy ditë pas masakrës së Goldsteinit, Rabbi Yaacov Perrin, thotë, "Një milion arabë nuk vlejnë një gishtin e vogël të një hebreje." Një udhëheqës tjetër fetar hebre, Rabin Yitzhak Ginsburg, i cili është gjithashtu kryetari i shkollës Talmudike Kever Yossev në Nablus, gjithashtu këndon lavdet e masakrës së Goldstein, e cila ai e quan, "përmbushje e disa urdhrave të ligjit fetar hebre....Ndër veprat e mira të Goldstein, siç është përmendur, janë...marrja e hakmarrjes ndaj johebrejve, shkatërrimi i johebrejve që janë nga fara e Amalekit....dhe shenjtërimi i Emrit të Shenjtë."

Poloni kërkon ekstradimin e hebrenjve, Solomon Morel nga Izraeli, për, "Krime kundër njerëzimit." Morel ishte komandant i një kampi stërvitjeje në Swietochlowice, në Poloni, pas Luftës së Dytë Botërore. Kjo qendër e mbajtjes së burgosur polake strehoi meshkuj, gra dhe fëmijë polakë të lindur gjermanisht, të cilët më pas kishin pasur pasuritë e tyre të konfiskuara nga autoritetet komuniste hebre. Nga akuzat që Moril akuzohet për janë: 1) Ai vrau foshnjat duke i goditur kokën e tyre kundër mureve të gurta. 2) Ai i bërtiti të burgosurit deri në vdekje me karrige dhe klube. 3) Ai i torturoi të burgosurit. Metoda e tij e preferuar ishte që të shtypte objekte në anus të një të burgosuri. 4) Ai detyronte gratë dhe fëmijët të parakalonin të zhveshur në temperatura nën zero. 5) Ai i detyronte të burgosurit të hanin fekale njerëzore. 6) Ai i uriste të burgosurit deri në vdekje. Pas këtyre akuzave, qeveria izraelite ndihmoi Morielin të ikte në Tel Aviv, dhe i quajti ato akuza si një, "plan anti-semitistë." Eva Kok, prokurorja polake përgjegjëse për

hetimin e Solomon Morel, i thotë autoriteteve izraelite, "Izraelit u duhet të pranojnë se vendet e tjera duan të bëjnë të njëjtën gjë." Sidoqoftë, Izraeli refuzon ekstradimin e Morilit, jo sepse nuk do të mund ta bënin, pasi Izraeli nuk ekstradon qytetarët e tij. Në fakt Izraeli nuk mund të ekstradojë qytetarët e tij, pasi gjithë baza e këtij shteti racist është se hebrenjtë janë mbi të gjitha racat e tjera, që është arsyeja pse nuk dhe nuk mund të formojë marrëveshje ekstradimi me asnjë vend jo-hebre. Si rezultat i kësaj, shumë kriminelë hebrenj kanë fluturuar në shtëpinë e tyre të sigurt në Izrael gjatë viteve, për të shmangur gjykimin për çdo krim që kanë kryer në të gjithë botën. Përsëri në zgjedhjen e Solomon Morel, si komandant i kampit të mbajtjes, interesante, në librin e tij, "Një sy për një sy," autori, John Sack, thotë, duke pasur parasysh udhëheqësin hebre të Rusisë, Stalin, "Stalin vendosmërisht zgjedhi hebrenjtë si komandant të kampeve në dijeni se ata do të tregonin pak mëshirë për të burgosurit." Ish-agjenti i Mossad, Viktor Ostrovsky, publikon një libër tjetër të titulluar, 'Anën tjetër të mashtrimit', në të cilin ai zbulon këtë, në faqen 241: "Uri ishte në një periudhë qëllimi nga Shtetet e

Bashkuara. 'Çfarë po bën Mossadi duke dhënë ndihmë humanitare për blackët në Soweto?' Unë e mbaj mend që e py Nuk kishte asnjë logjikë në të; asnjë përfitim politik i shkurtër (që ishte mënyra se si operonte Mossadi) ose asnjë përfitim monetar i dukshëm. Ai pyetje më bëri të ndjej nxehtësi në shpinë. Unë e bëra një shenjë. "Kjo është shumë e njëjta. Për disa nga prodhuesit e ilaçeve izraelite, ne po testojmë sëmundje të reja infektive dhe ilaçe të reja që nuk mund të testohen në njerëz në Izrael. Kjo do t'u tregojë a janë në rrugën e duhur, duke u kursyer miliona dollarë në kërkime.' 'Çfarë mendoni për të gjitha këto?' "Duhej të pyesja. "Nuk është puna ime të mendoj për këtë." Nelson Mandela, i cili shërbeu 26 vjet në burg për, ndër të tjera, 193 akuza të terrorizmit të kryera nga 1961 deri në 1963 dhe kishte deklaruar në gjykimin e tij në vitin 1964, "Nuk e mohoj që kam planifikuar sabotimin."

Është zgjedhur President i Afrikës së Jugut në një festë mediatike të shikofanisë globale, ndërsa mediat e pronësisë së hebrenjve e lavdërojnë ditën historike kur një njeri i zi është zgjedhur për të drejtuar Afrikën e Jugut. Çfarë ata nuk e përmendin është se Mandela i cili rastësisht para se të ishte i burgosur shkroi pamfletin, "Si të jesh një komunist i mirë", është thjesht vendosur atje për të siguruar që nuk ka ndërprerje në drejtimin e Afrikës së Jugut nga familja Rothschild Oppenheimer dhe veçanërisht interesat e tyre të minierës së arit dhe diamantit. Në fakt, kryetari aktual i familjes Oppenheimer, Harry Oppenheimer, zotëron 95% të minierave të diamantit në botë. Nuk është e habitshme që mediat e hebrenjve nuk i informojnë lexuesit e tyre se pse, nëse blacks në Afrikën e Jugut po marrin Afrikën për Afrikën, të gjitha minierat e arit dhe diamantit, ose pasuria e Afrikës së Jugut, ende kontrollohen nga hebrenjtë. Komunizmi u shpik për Rothschilds nga Moses Mordechai Levy, më i njohur zakonisht me pseudonimin e tij krypto-hebre Karl Marx, i cili nuk është çudi që Kongresi Kombëtar Afrikan (ANC) në Afrikën e Jugut u drejtua nga dy hebrenjtë komunistë, Albie Sachs, dhe Yossel Mashel Slovo (Joe Slovo). Në fakt, kur ANC e Nelson Mandelës mori pushtetin në Afrikën e Jugut, Slovo u emërua Ministër i Banimi.

Komunizmi është projektuar për të mbledhur pasurinë në duart e disa hebrenjve në krye (plus në këtë rast, një njeri i vogël i zi), ndërsa popullsia e vendit që ata kanë uzurpuar është lënë në varfëri. Kështu që nuk duhet të jetë e habitshme që asnjë nga pasuritë minerale të kontrolluara nga njerëzit e Rothschild, familja Oppenheimer, nuk i kthehet popullit të zi dhe në vend të kësaj, Afrika e Jugut, larg çlirimit, përjeton një rënie dramatike të standardeve të jetesës për popullsinë e zezë dhe rrëshqit në statusin e vendit më të dhunshëm dhe të krimit në botë. Infeksioni i AIDS-it rritet në të paktën 25% të popullsisë së zezë dhe pasardhësi i Mandelës, Thabo Mbeki, djali i njërit nga terroristët e burgosur së bashku me Mandelën, Govan Mbeki, pas marrjes së presidencës, thotë se varfëria, jo HIV është shkaku i AIDS-it. Kjo rezulton në konfuzion për një popullsi që nën të quajtur lirinë kanë parë nivelet e krimit dhe varfërisë të rriten, dhe në dëshpërimin e tyre në kuptimin se qeveria nuk do t'i ndihmojë ata, kanë rënë në kontakt me magjistarët që u rekomandojnë atyre që të bëjnë seks me një virgjëreshë do t'i shërojë nga AIDS. Kjo, në një vend që tashmë mburret me statistikën e një rrëmbimi çdo 26 sekonda, tani sheh rritje të rasteve të marrëdhënieve seksuale me foshnje nën 6 muaj. 1995: Në 21 tetor, ish-agjenti i Mossad

Victor Ostrovsky, i cili botoi dy libra që ekspozojnë aktivitetet e Mossad, shfaqet në një program televiziv kanadez të mëngjesit, "Canada AM", me gazetarin izraelit Yosef Lapid, ish-kryetar i televizionit izraelit, gjithashtu në program përmes një lidhjeje satelitore. Lapid kishte thirrur tashmë Mossadin që të kërkonte Ostrovsky në Kanada dhe ta vriste për librat e tij të zbulimit. Por këtë herë, Lapid thotë në emision se pasi Mossadi i Izraelit nuk mund të vrasë Ostrovsky në Kanada pa shkaktuar një incident diplomatik, "Uroj që do të ishte një hebre i mirë në Kanada që do të bënte punën për ne." Ostrovsky vendos të padisë në një gjykatë kanadeze Yosef Lapid për nxitjen e vrasjes së tij dhe, "Canada AM," për t'i bërë publike nxitjen e tij. Por Ostrovsky nuk arrin të gjejë asnjë avokat në Kanada që do të merrte çështjen. Ostrovsky pastaj ka pjesën e fundit të parapagimit të tij, \$46,000, të mbajtur nga botuesi Harper Collins (i zotëruar nga një hebre, Rupert Murdoch), kundër reklamave. Ostrovsky i informon Harper Collins se kjo nuk ishte në

kontratën e tyre, të cilët i përgjigjen, "Gjykoni ne!" Kolektive e urrejtjes së hebrenjve vazhdon. Zonja Ostrovsky, një prodhues televiziv, i refuzohet e drejta e punës që i është ofruar në një televizion në Vancouver pasi zyrat qendrore në Toronto mësojnë për lidhjen e saj me Ostrovsky. Ostrovsky's kanadez botuesi anulon botimin e librit të tij të ri dhe pak kohë pas kësaj, shtëpia e tij është djegur në një sulm me zjarr. Ish-shkencëtari i energjisë atomike, Dr. Kitty Little pretendon se Rothschilds tani kontrollojnë 80% të furnizimit me uran në botë duke i dhënë atyre një monopol mbi energjinë bërthamore. The Defense Investigative Service rrotullon një memo duke paralajmëruar kundërshtarët ushtarakë të SHBA-së se, "Izraeli mbledh agresivisht teknologjinë ushtarake dhe industriale të SHBA-së." Raporti thotë se Izraeli merr informacion duke përdorur,

"targetimin etnik, agrandimin financiar, dhe identifikimin dhe shfrytëzimin e dobësitë individuale," të qytetarëve amerikanë. The Jerusalem Post (August 30th 1996) quotes the report, "Classified military information and sensitive military technologies are high-priority targets for the intelligence agencies of this country." Rrjeti i raportit përshkruan, "Një operacion spiunazhi i udhëhequr nga organizata e inteligjencës përgjegjëse për mbledhjen e informacionit shkencor dhe teknologjik për (Izraelin) pagoi një punonjës të qeverisë amerikane për të marrë dokumente të klasifikuara ushtarake të inteligjencës amerikane." The Washington Report on Middle East Affairs (Shawn L. Twing, Prill 1996) shënoi se kjo ishte, "referencë për arrestimin e Jonathan Pollard, një analist civil amerikan i inteligjencës detare që i dha agjencisë së spiunazhit të Izraelit LAKAM një vlerë të vlerësuar prej 800,000 dollarësh. pages of classified U.S.

Informacion inteligjent." GAO gjithashtu vëren se, "Shumë qytetarë të (Izraelit) u kapën në Shtetet e Bashkuara duke vjedhur teknologjinë delikate që përdoret në prodhimin e tubave të armëve të artilerisë." Një dokument i Zyrës së Inteligjencës Detare, "Kërcënimet Botërore të Luftës Detare të Sulmit", raporton se, "Teknologjia amerikane është marrë (nga Kina) përmes Izraelit në formën e avionit luftarak Lavi dhe ndoshta edhe të teknologjisë së raketave SAM (tokë-ajër)." Jane's Defense Weekly (February 28th 1996) noton se, "Deri tani, komuniteti i inteligjencës nuk ka konfirmuar hapur transferimin e teknologjisë amerikane (përmes Izraelit) në Kinë." Raporti shënoi se kjo, "përfaqësoi një hap të madh përpara për aviacionin ushtarak kinez." (Flight International, 13 mars 1996)

Në datën 13 prill, gjatë sulmit ushtarak të Izraelit kundër forcave Hezbollah në jug të Libanit të quajtur "Operacioni Grapes Of Wrath", forcat izraelite lëshuan një sulm raketor në një ambulancë në Bejrut, duke vrarë gjashtë civilë, dy gra dhe katër fëmijë. Forcat izraelite kërkojnë falje, një zëdhënës izraelit Glyn Davies, e quan atë një, "tragjedi të tmerr Më pak se një javë më vonë, më 18 prill, Izraeli kryen një tjetër, "tragjedi të tmerrshme", kur ata dhunshëm sulmuan një kompleks të sigurt të Kombeve të Bashkuara në fshatin Qana, në jug të Libanit, duke vrarë 106 civilë Libanezë që kishin marrë strehë atje vetëm në kuptimin se ishte një zonë e pa luftë, midis forcave të luftës së Hezbollahut dhe Izraelit. Izraeli i bën lëshime si zakonisht, duke pretenduar se ishte një "gabim", por fatkeqësisht historia ka treguar se ata kurrë nuk mund të hyjnë në asnjë lloj lufte pa kryer një krim lufte, ose më saktë një seri krimesh lufte, për të cilat ata gjithmonë duken të kenë lëshime. Major-General Stanislaw Wozniak i Forcës së Përkohshme të Kombeve të Bashkuara në Liban (UNIFIL) e shikon qartë kështu, siç u zbulua në përgjigjen e arsytimit të Izraelit në të cilin ai vendosshëm deklaroi për masakrën e Qanës, "Simpli, ju nuk sulmoni civilët. Nuk sulmoni pozicionet e Kombeve të Bashkuara." Amschel Rothschild, 41 vjeç, është i mbytur me kordonin e rëndë të rrobave të tij të tualetit në dhomën e tij të hotelit në Paris.

Për një arsye, Kryeministri francez, Jacques Chirac urdhëron Policinë franceze të mbyllë hetimin e tyre, dhe, Rupert Murdoch, i lindur nga një nënë hebre dhe kështu një hebre sipas ligjit të imigracionit izraelit, urdhëron redaktorët dhe menaxherët e lajmeve të tij në të gjithë botën të raportojnë si një sulm në zemër, nëse duhet të raportojnë ndonjëherë. Në 12 maj, Ambasadorja e Kombeve të Bashkuara dhe hebrenja Ashkenazi, Madeleine Albright, kur shfaqet në 60 Minutes, është pyetur nga korrespondenti Lesley Stahl, në lidhje me vitet e sanksioneve ekonomike të udhëhequra nga SHBA kundër Irakut, "Ne kemi dëgjuar se gjysma e milionë fëmijëve kanë vdekur. Unë jam, kjo është më shumë fëmijë që vdiqën në Hiroshimin. Dhe, e di, a është e vlefshme?" Kjo e cila ambasadori Albrit i përgjigjet, "Unë mendoj se është një zgjedhje shumë e vështirë, por ne mendojmë se çmimi është i vlefshëm." Komentet e saj nuk shkaktojnë reagime publike. Në fakt, genocidi i gjysmë milioni fëmijëve iranianë është i pranuar pozitivisht nga

qeveria amerikane kur ju merrni parasysh se më pak se tetë muaj më vonë, presidenti Clinton emëroi Albrit si sekretar shteti. Kur u shfaq para Komisionit të Senatit, që po e konsideronin emërimin e saj, Albrit është duke u bërë literalisht i ashpër për gjakun e më shumë fëmijëve irakianë kur thotë, "Ne do të insistojmë në mbajtjen e sanksioneve të ashpra të OKB-së kundër Irakut nëse dhe derisa ky regjim të përmbahet nga rezolutat relevante të Këshillit të Sigurimit." " Kjo përpjekje mund të përqendrohet në heqjen e Sadamit Huseinit nga pushteti në Irak - një objektiv strategjik i rëndësishëm i Izraelit në vetvete." Njerëzit pas këtij raporti janë: Richard Perle; James Colbert; Charles Fairbanks Jr.; Douglas Feith; Robert Loewenberg; David Wurmser; dhe Meyrav Wurmser. Në Larry King Live në prill, aktori, Marlon

Brando, bëri deklaratën e mëposhtme: "Hollywood është i drejtuar nga Xhejt. Ajo është në pronësi të hebrenjve, dhe ata duhet të kenë një ndjenjë më të madhe të ndjeshmërisë për çështjen e njerëzve që po vdesin sepse ata i kanë shfrytëzuar ata." Si rezultat i kësaj deklarate, Liga e Mbrojtjes së Izraelit kërkon menjëherë që ylli i Brandos të hiqet nga Hollywood Walk of Fame, por, pas një proteste publike, Shoqata e Tregtisë e Hollywood refuzon të bëjë këtë. Tenenbaum, "pa dashje", i dha zyrtarëve të Izraelit informacione të klasifikuara ushtarake për sistemet e raketave dhe automjetet e armatosura. The Washington Post gjithashtu raporton se inteligjenca amerikane ka ndërprerë një bisedë në të cilën dy zyrtarë izraelitë diskutuan mundësinë e marrjes së një letre të ndjeshme që ish-sekretari i shtetit, Warren Christopher i kishte shkruar udhëheqësit palestinez Yasser Arafat. Një nga Izraelitët, i identifikuar vetëm si, "Dov," kishte komentuar se ata mund të marrin letrën nga, "Mega," emri i koduar i agentit më të lartë të Izraelit brenda SHBA. Ambasadori i Shteteve të Bashkuara në Izrael, Martin Indyk, i është falënderuar qeverisë izraelite privatisht për ndihmën e saj heavy-handed surveillance by Israeli intelligence agents. Izraelitët vendosin një

regjistrim në telefonin e Ashkenaziut të krishterë dhe vajzës së një rabini, Monica Lewinsky, në Watergate dhe regjistrojnë bisedat e telefonisë së seksit midis saj dhe Presidentit Bill Clinton. Raporti i Ken Starr konfirmon se Clinton i ka paralajmëruar Lewinsky se bisedat e tyre ishin duke u regjistruar dhe ka mbyllur marrëdhënien. Interesant është se në të njëjtën kohë, FBI-ja e ka anuluar kërkimin për, "Mega". Edgar Bronfman, kryetar i Kongresit Botëror të Judëve, efektivisht i nxjerr një miliardë e gjysmë dollarë Zvicrës për të dyshuarit viktimat të Holokaustit që ai pretendoi se kishin depozituar paratë e tyre atje. Ai nuk ka asnjë provë, por qeveria zvicerane e pranon sepse Bronfman është një nga mbështetësit më të mëdhenj financiarë të Presidentit Clinton dhe ata frikësohen nga pasojat diplomatike të dështimit të tyre për të bërë këtë. Interesant është se këtë vit një gjykatë e bazuar në Zurich është krijuar për të hetuar identitetin e 5,500 kontejnerëve të huaj dhe 10,000 kontejnerëve zviceranë që kanë qenë të fjetur që nga fundi i Luftës së Dytë Botërore, e cila pastaj zbulon se vetëm 200 kontejnerë, duke përfshirë një total prej afërsisht dhjetë milionë dollarësh, më pak se një për qind e një miliardë e gjysmë dollarëve të vjedhura nga Bronfman, mund të rrjedhin në viktimat e pretenduara të Holokaustit.

Bronfman i kthen Zvicrës pjesën tjetër prej 99% të një miliardë e gjysmë dollarëve? Sigurisht jo, dhe për fat të keq, pas rreth gjashtë viteve ai ka dhënë pothuajse asgjë për viktimat e pretenduara të Holokaustit për të cilat ai pretendoi se paratë ishin për. Bronfman . . . thjesht i keqpërdori të ardhurat e tij të humbura që ai kishte fituar padrejtësisht në kërkesën e drejtësisë për viktimat e pretenduara të Holokaustit. Më pak se dy muaj para se Tony Blair të vijë në pushtet në Angli, një tjetër hyrje interesante mund të gjendet në HANSARD, 5 mars 1997, vëll. 578, Nr. 68, kolona 1869-1871, ku Earl i Caithness është regjistruar si duke thënë, "Qeveria tjetër duhet të kapë të varfërit, të pranojë përgjegjësinë e tyre për kontrollin e furnizimit me para dhe të ndryshojë nga sistemi monetar i bazuar në borxh. Zotëri, do të? Nëse nuk e bëjnë, sistemi ynë monetar do të na ndajë dhe trashëgimia e hidhur që po i lëmë fëmijëve tanë do të jetë një katastrofë." Në 2 maj, Tony Blair zgjedhet si Kryeministër i Britanisë së Madhe. Para zgjedhjes së tij, personi i ngarkuar me donacione në "zyrën private" të Blair, donacione që arritën shumën e princely të shtatë milionë paundëve, nuk ishte tjetër veç partneri i tenisit të Blair, një hebre, Michael Levy. Në mënyrë

të veçantë, Levy u pajtua të mbledhë shuma të mëdha parash për Partinë e Punës, me kusht që ata kurrë nuk do të bëhen, "anti-Izrael", ndërsa Blair është udhëheqës. Interesantisht, Blair u prezantua fillimisht me Levin në një darkë në 1994, nga Gideon Meir, një diplomat i lartë izraelit. Levy ka vepruar gjithashtu si një mbledhës i fondeve për Kryeministrin izraelit Ehud Barak, dhe të dy fëmijët e tij jetojnë në Izrael. Një tjetër hebre, David Sainsbury, bëhet donatori më i madh i Partisë së Punës këtë vit kur dhuroi një milion paund në parti. Coincidentally, both Levy and Sainsbury are given life peerages and become Lords, following Blair's election victory. Në 6 maj, vetëm katër ditë pas zgjedhjes së Tony Blairit si Kryeministër, Kryeministri i tij, Gordon Brown, njofton se ai do të japë pavarësinë e plotë nga kontrolli politik Bankës së Anglisë. Nuk ka ndryshim atje. 29 tetor Edmond de Rothschild vdes në Gjenevë. Interesant është se në të njëjtën ditë Anton Szandor LaVey (emri i vërtetë Levy - një krypto-hebre), themeluesi i Kishës së Satanit, vdes edhe ai, i cili në librin e tij, "Satani flet", thotë në lidhje me hartën e hebrenjve për sundimin botëror, "Protokolot e Priftërinjve të Sionit", "Kur lexova Protokollet e Priftërinjve të Sionit, reagimi im instintiv ishte, 'Unë nuk e kuptoj këtë.' so what's wrong with

ËSHT Nuk është kështu që duhet të funksionojë çdo plan master? Nuk e meriton populli - më saktë, kërkon - këtë despotizëm?" Koffi Annan bëhet Sekretar i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara. Ai është martuar me Nane Lagergren, një Rothschild, të cilën ai e martoi në vitin 1984. Në Los Anxhelos, një zyrë kryesore lokale, shtetërore dhe federale e hetimit të drogës. Në këtë hetim? Izraelitë të organizuar kriminal me veprimtari në New York, Miami, Las Vegas, Kanada, Izrael dhe Egjipt. Kjo rrjet i organizuar kriminal izraelit ishte i përfshirë në trafikimin e kokainës dhe ekstazës, së bashku me vjedhjen e sofistikuar të kartave të kreditit dhe kompjuterëve. Për t'u habitur të zyrtarëve hetues, izraelitët që po hetohen kishin nën vëzhgim telefonat e hetuesve, celularët, madje edhe telefonat e shtëpisë. Disa nga rrjetet e arrestuara madje u pranuan se kishin qindra numra telefoni dhe i përdornin ato për të shmangur arrestimin. Kërkohet nga hetuesit se ku mund të ketë ardhur kjo informacion dhe ata shpejt e gjejnë kompaninë izraelite AMDOCS e cila ka një monopol virtual në Shtetet e Bashkuara për shërbimet e faturimit të telefonit, dhe pas kontrollit të sistemit të tyre të telefonit për mënyrën se si mund të jenë vjedhur, ata

Zbulohet se ata janë kryesisht të kapur. Historia zbulon se si mafia e hebregje rusë dominojnë tregtinë e skllavërisë së bardhë në prostitucion me shumë gra të pafajshme që i mashtruan në këtë biznes përfunduan në Izrael. Në fakt Specter thotë në artikull, "The Tropicana, në zonën e biznesit të zhurmshëm të Tel Avivit, është një nga bordeljot më të zhurmshme. Femrat që punojnë atje, si shumica e prostitutave në Izrael sot, janë ruse. Por shefi i tyre nuk ishte i kënaqur." President Bill Clinton merr një letër të datës 26 janar, nga një grup që e quan veten "Projekti për një shekull të ri amerikan (PNAC)", e nënshkruar nga këto persona: Elliott Abrams; Richard L. Armitage; William J. Bennett; Jeffrey Bergner; John Bolton; Paula Dobriansky; Francis Fukuyama; Robert Kagan; Zalmay Khalilzad; William Kristol; Richard Perle; Peter W. Rodman; Donald Rumsfeld; William Schneider, Jr.; Vin Weber; Paul Wolfowitz; R. James Woolsey; Robert B. Zoellick, shumica prej të cilëve janë hebrenj. Kjo letër thotë, "Ne shkruajmë për ju sepse jemi të bindur se politika aktuale amerikane ndaj Irakut nuk po funksionon, dhe se ne mund të përballemi shpejt me një kërcënim në Lindjen e Mesme më serioz

se çdo kërcënim që kemi njohur që nga fundi i Luftës së Ftohtë. Në fjalimin tuaj të ardhshëm të Shteteve të Bashkuara, ju keni mundësinë të shënoni një rrugë të qartë dhe të detyruar për të përballuar këtë kërcënim. Ne ju ftojmë të përdorni këtë mundësi, dhe të shpallni një strategji të re që do të siguronte interesat e SHBA dhe miqve tanë dhe aleatëve në mbarë botën. Kjo strategji duhet të synojë, mbi të gjitha, heqjen e regjimit të Saddam Huseinit nga pushteti. Ne jemi të gatshëm të ofrojmë mbështetjen tonë të plotë në këtë përpjekje të vështirë por të nevojshme.... Për shkak të madhësisë së kërcënimit, politika aktuale, e cila për suksesin e saj varet nga qëndrueshmëria e partnerëve tanë koalicioni dhe nga bashkëpunimi i Saddam Hussein, është e papranueshme rrezikshëm. Një strategji e vetme e pranueshme është ajo që eliminon mundësinë që Iraku të mund të përdorë ose të përdorë armë të shkatërrimit në masë. Në afat të shkurtër, kjo do të thotë gatishmërinë për të ndërmarrë veprime ushtarake ndërsa diplomacia është e dështuar qartë. Në afat të gjatë, kjo do të thotë të heqim Saddam Hussein dhe regjimin e

tij nga pushteti. Tani duhet të bëhet qëllimi i politikës së jashtme amerikane." Në shtator, me letrën e mësipërme në mendje ndoshta, Bill Clinton ndërsa viziton Irlandën, bën këtë deklaratë tronditëse për atë se kush i bën vërtetë vendimet në botë, "Ti e di, kur të bëhesh udhëheqës i një vendi, dikush tjetër bën të gjitha vendimet. Mund të gjesh se mund të kesh edhe presidentë virtualë, edhe kryeministri virtualë, edhe gjithçka virtuale." Në fakt më shumë se e keqe më 31 tetor, sipas udhëzimeve të grupit PNAC, presidenti Clinton nënshkruan në ligj H.R. 4655, "Aktin e Lirimit të Irakut", i cili mbështeti kërkimin e ndryshimit të regjimit në Irak. Por historia na tregon se grupi PNAC nuk është në fakt shumë krijues. Në fakt, që nga shkurti 1990 një sayan i Mossad në New York i dha ABC Television një histori të rreme se Saddam Hussein kishte një fabrikë për prodhimin e uranit në Irak për të tërhequr vëmendjen ndaj Saddam Hussein të ashtuquajtur, "Armëve të shkatërrimit në masë", një vit para luftës së parë të Amerikës me Irakun. Në 19 shkurt, një ekip 5-personësh i Mossad-it arrestohet në Bernë, Zvicër, pasi u kap duke tentuar të godasë një shtëpi private.

Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMN) eliminon subvencionet e ushqimit dhe karburantit për të varfrit në Indonezi. Në të njëjtën kohë, IMF i mbushi dhjetëra miliardë dollarë për të shpëtuar financuesit e Indonezisë ose më saktë bankat ndërkombëtare nga të cilat ata kishin borxh. Një dokument rrjedh nga Banka Botërore, i quajtur, "Plani i Madh për Brazilin." Në të, ajo i vendos pesë kërkesa për të siguruar një punëtor të fleksibël në sektorin publik. Këto janë si më poshtë: 1) Rritja e pagës/benefitëve. 2) Rritja e pensionit. 3) Rritja e orëve të punës. 4) Rritja e qëndrueshmërisë së punës. Banka Qendrore Evropiane është vendosur në Frankfurt, qyteti nga i cili origjinojnë Rothschildët. 1999: Në Brazil, kompania e privatizuar e energjisë së Rios e quajtur "Rio Light" është përgjegjëse për rrymat e shpeshta të errëta në lagje. Kompania e akuzon motin në Oqeanin Paqësor për shkarkimet, ndërsa Rio është në Oqeanin Atlantik. The blackouts wouldn't have anything to do with the fact that after privatization Rio Light axed

40% e punëtorëve të kompanisë do të ishte? Nuk ka problem për Rio Light, si rezultat i rënies së punonjësve që natyrshëm reflekton rënien e standardit të shërbimit, çmimi i aksioneve të tyre rritet me 33%. The National Security Agency (NSA), headquartered in northern Maryland, issues what's called a Top Secret sensitive compartmentalized information report (TS/SCI), warning that records of calls in the United States were getting into foreign hands - in Israel, in particular. Interesant është se një kompani izraelite e quajtur AMDOCS ka një monopol virtual në të gjitha regjistrimet e faturimit të të gjitha kompanive të telefonit në Shtetet e Bashkuara, pasi të gjitha kompanitë kryesore si AT&T e lëshojnë këtë proces jashtë. Bush është zgjedhur President i Shteteve të Bashkuara. Bush dhe familja e tij pretendojnë se janë pasardhës të Shtëpisë së Plantagenet e cila rrjedh nga Shtëpia Kombëtare e Judës. Ai është në fakt një krypto-hebre. Por, Bushi e paraqet veten si krishterë për të bërë të duket se është një krishterë i bardhë që do të vazhdonte të kryente luftëra të paligjshme në Afganistan dhe Irak, në vend të hebrenjve që ishin pas skenës. Presidenti i Venezuelës, Hugo Chavez, para se të bënte një vizitë zyrtare shtetërore në Irak, u takua me presidentin e Irakut "Imagjini se

çfarë do të thonë farizejt kur të më shohin mua me Saddam Hussein!" Phariseët ishin udhëheqësit e hebrenjve përgjegjës për kryqëzimin e Jezu Krishtit i cili vazhdon të nderohet sot nga hebrenjtë. Në prill, Jacob "Cookie" Orgad, një ish-agjent i Mossadit që u vetëdeklarua, arrestohet për të drejtuar një nga operacionet më të mëdha të kontrabandimit të ekstazisë në Amerikë në regjistrim. Operacioni i liroi qindra milionë dollarë të lëndëve të para të paligjshme, të prodhuar në Holandë, në qytete në të gjithë Shtetet e Bashkuara. Një nga karakteristikat unike të kësaj operacioni ishte se hebrenjtë ortodoksë Hasidikë vepruan si dërgues droge, shpresuar se kapelet e tyre tradicionale të zeza, mantelet e zeza dhe copëzat e flokëve që rrinin rreth veshëve të tyre, do të bënin që ata të dukej se nuk ishin të dyshuar. Në fakt, Komisioneri i Shërbimit Doganor të Shteteve të Bashkuara, Raymond W. Kelly, thotë, "Ilaçi na vjen nga bazat e ndryshme të kontrabandës, kryesisht Evropa, Republika Dominikane dhe Kanadaja...Grupet e organizuara kriminale izraelite dominojnë tregun..." Oligarch rus hebre, Boris Berezovsky, fluturon në Londër për të shmangur arrestimin në Rusi dhe transferon interesat e tij biznesore tek një tjetër rus hebre. Jude, Roman Abramovich, i cili më pas blen Chelsea Football Club. Në

1 tetor, "The Rome Observer," shkruan një histori se si policia italiane ka rrëzuar një bandë pedofilësh që kishin rrëmbyer fëmijë jo-hebrej të moshës dy deri në pesë vjeç nga orphanages, dhe më pas i kishin rrahur dhe vrarë ata. The paedophile ring had filmed these rapes and murders for the benefit of the global, "snuff film," industry and had already sold copies to over 1,700 customers who had paid as much as \$20,000 a time to see these two to five year old children being brutally raped and killed. Por kjo nuk është problemi. Problemi është se kjo bandë pedofile përbëhej nga njëmbëdhjetë gangsterë hebrej, dhe mediat italiane të transmetimit kishin qenë aq të guximshme sa të informonin më shumë se njëmbëdhjetë milionë shikuesit e tyre për këtë, dhe madje të transmetonin foto të arrestimeve të këtyre gangsterëve hebrej! Në vend që të mbajë një profil të ulët ose të kërkojë falje për krimet e vëllezërve të tyre, komuniteti hebre në Itali u bë i çmendur duke thënë, "gjuha e urrejtjes", dhe kërkoi që elita hebreë që u ul në bordin e rrjetit televiziv përgjegjës, pa çudi, të shkarkonte ekzekutivët e lajmeve që lejuan këtë histori të transmetohej. Kjo u bë natyrisht, dhe rastësisht, asnjë nga rrjetet e lajmeve të Amerikës nuk transmetoi asnjë raport për këtë histori të rrjetit të pedofilëve të hebrejëve.

Një duhet të pyes veten nëse, libri më i shenjtë i hebrenjve, "Talmudi", kishte ndonjë ndikim në këto hebrenj pedofilë. Talmudi qartë thotë se seksi midis një burri të pjekur dhe një vajze nën tre vjeç është, "e lejueshme," dhe gjithashtu, se më të mirët midis jo-hebrenjve, "duhet të vriten." Duket se veprimet e këtyre hebrenjve paedofilianë plotësojnë të dy këto edikte. Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMN) kërkon që Argjentina të zvogëlojë deficitin e buxhetit të saj nga aktualisht 5.3 miliardë dollarë në 4.1 miliardë dollarë deri në vitin e ardhshëm 2001. Në atë pikë, papunësia është duke u rritur në 20% të popullsisë së punësuar. Ata pastaj rrisin tonin dhe kërkojnë eliminimin e deficitit. IMF i ofroi Argjentinës disa ide se si mund të arrihet kjo. Shtypni programin e punësimit emergjent të qeverisë nga 200 dollarë në muaj në 160 dollarë në muaj. Ata gjithashtu kërkojnë një ulje të përgjithshme prej 12% - 15% të pagave për civilët dhe një ulje të pensionit për të moshuarit me 13%. Në dhjetor të vitit 2001, argjentinastë e mesme, të mërzitur nga gjuetia e rrugëve për plehra për të ngrënë, fillojnë të bëjnë revolt dhe të djegin Buenos Aires. Në janar, Argjentina kishte devaluat Peson duke hequr vlerën e shumë kontejnerëve të kursimit të njerëzve të zakonshëm. Disipërfaqësuar se nuk mund të dhunojnë më tej atë vend, James Wolfensohn, presidenti i Bankës Botërore, shprehet me dhimbje, "Asnjë shërbim kryesor

nuk është privatizuar." Si e kontrollojnë ata mosmarrëveshjen brenda popullsisë shkaktuar nga bankat e hebrejve? Një shembull i çuditshëm i një shoferi autobusi argjentinas, një baba i pesëdhjetë vjetëve, i cili humbi punën e tij si shoferi autobusi nga një kompani që i kishte borxh nëntë muaj pagë. Në një demonstratë kundër kësaj dhe të tjera padrejtësive që i bëheshin atij dhe popullatës, policia ushtarake e vrau atë me një plumb në kokë. Në Tanzani me afërsisht 1.3 milion njerëz që vdesin nga AIDS, Banka Botërore dhe IMF vendosën se tani është e nevojshme që Tanzani të kërkojë tarifa për ato që ishin më parë shërbime spitalore falas. Ata gjithashtu urdhërojnë Tanzaninë të marrë tarifa shkollore për sistemin e tyre të mësimi të lirë, pastaj shprehin surprizën kur regjistrimi në shkollë bie nga 80% në 66%. Në kohën kur IMF dhe Banka Botërore kanë qenë në krye të ekonomisë së Tanzanisë, që është që nga viti 1985, GDP e Tanzanisë ka rënë nga \$309 në \$210 për person, standardet e alfabetizimit janë ulur dhe shkalla e varfërisë së egër ka rritur për të mbuluar 51% të popullsisë. Kur u morën në dorë Fondi Monetar Ndërkombëtar dhe Banka Botërore në vitin

1985, Tanzania ishte një vend socialist. Në qershor 2000 Banka Botërore raportoi me krenari, "Një trashëgimi e komunizmit është se shumica e njerëzve vazhdojnë të besojnë se shteti ka një rol thelbësor në promovimin e zhvillimit dhe ofrimin e shërbimeve sociale." Ka protesta në Bolivi pas rritjes drastike të çmimit të ujit nga Banka Botërore. Banka Botërore pretendon se kjo është e nevojshme për të siguruar riparime dhe zgjerime të domosdoshme. Kjo është e pamundur, por me siguri jo origjinale. Një furnizues i ujit britanik, Wessex Water, një kompani e privatizuar e ujit që ishte në fakt e Enronit pretendoi të njëjtën gjë pas privatizimit (Anglia ishte vendi i parë që privatizoi furnizimin publik të ujit), dhe si në Bolivi cilësia ra dhe çmimet eksploduan. Në mënyrë të ngjashme, pothuajse të gjitha kompanitë private të ujit në Mbretërinë e Bashkuar kanë dështuar vazhdimisht të plotësojnë objektivat qeveritare për rrjedhjen, kështu që rritja e tarifave nuk është e qartë se po shkon për mirëmbajtje. Në vitin 1983, Marc Rich u akuzua nga avokati i Shteteve të Bashkuara dhe ish-kryetari i qytetit të Nju Jorkut, Rudolph Giuliani, për evazion tatimor dhe tregti të paligjshme me Iranin. Ai fluturoi në Zvicër para një shfaqjeje gjyqësore, dhe mbeti në listën e FBI-së, "Lista më e kërkuar", për shumë vite.

Interesant është se Drejtori Kombëtar i Ligës Anti-Defamacion (ADL) Abraham Foxman pranon se organizata e tij kishte marrë \$250,000 nga Marc Rich gjatë një periudhe 16-vjeçare, duke përfshirë një grant prej \$100,000 pak pas Foxman kishte agjendë të ndihmonte Rich për të marrë një falje presidenciale nga Bill Clinton. Foxman gjithashtu pranon se ishte ideja e tij për të përdorur gruan e divorcuar të Rich, Denise, një kontribues i madh financiar i Partisë Demokratike, si një mjet për të ndikuar në Clinton. Në shtator 10, Washington Times shkruan një artikull nga Rowan Scarborough me titull "U.S. e vendosur për të mbrojtur veten". Trupat do të zbatonin paqe nën studimin ushtarak." Kjo artikull fokusohet në një dokument 68-faqësh nga Shkolla e Avancuar e Studimeve Ushtarake (SAMS), i cili sheh një sërë problemesh duke përfshirë agjencitë ushtarake të ndryshme dhe mënyrën e tyre të veprimit. Nga Mossadi, shërbimi i inteligjencës izraelite, zyrtarët e SAMS thonë, "Wildcard. i padrejt dhe i zgjuar Ka aftësinë për të qëlluar forcat amerikane dhe ta bëjë të duket si një veprim palestinez/arab." Në shtator 11, sulmi ndaj Qendrës Botërore të Tregtisë dhe Pentagonos është orkestruar nga Izraeli me ndihmën e Britanisë dhe Amerikës, nën urdhrat e Rothschilds, të cilët e akuzojnë atë për të ashtuquajturin terrorist mysliman. Kjo është faza e parë e marrjes

së botës perëndimore për të shkuar në luftë me botën arabe, në emër të hebrenjve. Një tjetër operacion i librit të mësimit të Mossad, kujtoni moton e tyre, "Përmes mashtrimit, do të bësh luftë." Ata gjithashtu do të përdorin sulmet për të kontrolluar disa vende në botë që nuk lejojnë bankat qendrore Rothschild dhe kështu më pak se një muaj pas këtyre sulmeve, forcat amerikane sulmojnë Afganistanin, një nga shtatë vendet në botë që nuk kanë një bankë qendrore të kontrolluar nga Rothschild. Këto vende janë të banuara kryesisht nga myslimanë, të cilët, ndryshe nga shumicën e krishterëve të bardhë (shih Nehemia 5:7), i binden shkrimit të tyre dhe refuzojnë të marrin pjesë në dhënien ose huazimin e parave, "usury", gjë që ka shqetësuar hebrenjtë për shekuj me radhë. Judejtë janë gjithashtu më pak të kënaqur me myslimanët në mbarë botën. Kjo është sepse plani për të shkatërruar fenë myslimane që u bë aq mirë për hebrenjtë me fenë krishtere ka dështuar rëndë. Judasit punuan fort për të bërë që myslimanët të migronin në shumë vende perëndimore, plani ishte që ata do të harronin besimin fetar dhe do të bëheshin vetëm konsumatorë të produkteve, shërbimeve dhe qeverive të pronës së tyre hebre. Fatkeqsisht, shumica e myslimanëve mbajtën besimin e tyre fetar dhe

formuan veten. Judejtë vendosin se kjo do të thotë se myslimanët duhet të shkatërrohen, dhe vendosin se do të marrin krishterët që të bëjnë punën për ta. Interesant është se ditën pas sulmeve, në Jerusalem Post, ish-kryeministri izraelit, Benjamin Netanjahu, thotë, "Sa i përket asaj që ndodhi më 11 shtator, mirë, është shumë mirë... do të gjenerojë simpati të menjëhershme për Izraelin." Interesant është se aeroporti i Bostonit Logan nga ku u nis fluturimi i UAL 175 dhe AA Flight 11, që goditi kullat e dyfishtë, dhe aeroporti i Newark nga ku u nis fluturimi i UAL 93 dhe i cili thuhet se u përplas në Pensilvani, të dyja kishin marrë shërbimin e sigurisë nga një kompani private e quajtur Huntleigh USA. Kjo firmë është një nënkompani e një kompanie izraelite të quajtur International Consultants on Targeted Security (ICTS) International N.V., një kompani e bazuar në Hollandë e sigurisë ajrore dhe transportit e themeluar nga ish-oficerët e komandës ushtarake izraelite dhe veteranët e agjencive të inteligjencës dhe sigurisë qeveritare. Ministri i Jashtëm i Izraelit) dhe Menachem Atzmon (i akuzuar në Izrael në vitin 1996 kur ai ishte treasuri i fushatës zgjedhore të Ehud Olmert, për evazion fiskal në kundërshtim me kolegun e tij të mbrojtur Ehud Olmert i cili u lirua dhe u bë Ministri i

Izraeli). Ministri i Jashtëm i Izraelit në 2006), dhe Ezra Harel, i cili do të vdiste nga një atak kardiak dy vjet më vonë në moshën 53-vjeçare në jahtin e tij larg bregdetit të Palestinës. Këta dy shtetas izraelitë, morën kontrollin e sigurisë në aeroportet e Bostonit dhe Newark kur ICTS bleu Huntleigh USA në 1999. Më pak se një javë para sulmit të 9-11 në shtator 5, i ashtuquajtur kryehajdut Mohamed Atta dhe disa hajdutë të tjerë vizituan një nga anijet e lobimit pro-izraelit, Ashkenazi hebre, Jack Abramoff. Nuk bëhet asnjë hetim se çfarë po bënin atje. Interesant është se nga nëntëmbëdhjetë të ashtuquajturit hijackerë që akuzohen për kryerjen e sulmit më 11 shtator, shtatë do të shfaqen ende gjallë, disa duke sulmuar ambasadat amerikane në vendet arabe dhe duke pyetur pse ata janë të quajtur hijackerë. A e pyesin Shtetet e Bashkuara apo mediat hebre këtë? No. Në 9-11, pesë izraelitë të veshur me veshje arabe arrestohen për të vallëzuar dhe për të bërë shaka ndërsa video-tape-nin rrëzimin e Kullës Botërore të Tregtisë. Supozuar të punonin për Urban Moving Systems, izraelitët kapën me pasaportë të shumta, një furgon që rezultoi pozitiv për eksplozivë dhe shumë para. Në përfundim të këtij arrestimi, Kryetari i Jerusalemit (dhe i ardhshmi Kryeministër i Izraelit), Ehud Olmert, personalisht telefonon Kryetarin e Qytetit të New Yorkut, Rudy Giuliani, me urdhër që të ndërhyjë në këtë çështje.

Olmert siguron këto sigurime se këta njerëz nuk kishin asgjë të bënin me sulmin terrorist, dhe ishin thjesht duke bërë pak shaka, që unë mendoj, është diçka që hebrenjtë bëjnë kur shohin dy ndërtesa të mëdha të mbushura me jo hebrenj të shembnin, kur ai thotë, "Kjo është arsyeja pse pesë njerëz qeshën kur ndërtesat e World Trade Center u shembën, ata ishin thjesht të papërgatitur dhe të papërgjegjshëm." Dy nga këta pesë izraelitë më pas zbulohen se janë Mossad, duke mohuar pretendimet e Olmert. Të tjerët tre janë të dyshuar edhe si Mossad. Sipas raporteve të dëshmitarëve, aktiviteti i Izraelit është ndjekur, duke u shfaqur që ata ishin parë në Parkun Liberty në kohën e parë të goditjes, duke sugjeruar një parashikim të asaj që do të vinte. Por, izraelitët pyeten, dhe pastaj përfundimisht dërgohen në Izrael dhe më tej oficerët e arrestimit nga Drejtoritë e Policisë së New Jersey-s u thuhet të mos diskutojnë arrestimin e tyre, kështu që supozohet që nëse do të donit të bëni diçka në New York, do të ishte më mirë të bisedonit me Kryetarin e Jerusalemit në fillim. Interesante është se këta pesë izraelitë që po vallëzonin dhe këndonin për shkatërrimin e Qendrës Botërore të Tregtisë, më vonë shfaqen në radio dhe televizion në Izrael ku thonë se ishin në Nju Jork më 11 shtator për të, "dokumentuar ngjarjen", pasi Amerika nuk kishte ndonjëherë një sulm të tillë në bregdetin e saj. Si e dinin ata se do të ndodhte një sulm?

Një pronar i një kompanie zhvendosjeje që përdoret si një maskë nga këta agjentë të Mossad braktis biznesin e tij dhe ikën në Izrael. Qeveria e Shteteve të Bashkuara pastaj klasifikon të gjitha provat e lidhura me agjentët izraelitë dhe lidhjet e tyre me 9-11. Një pjesë e madhe e kësaj raportohet në publik përmes një ngjarjeje të ndarë në katër pjesë në Fox News nga Carl Cameron. Presioni nga grupet e krishtere, kryesisht AIPAC, detyron Fox News të heqë rrëfimin nga faqja e tyre e internetit. Dy orë para sulmeve të 9-11, Odigo, një kompani izraelite me zyrë vetëm disa bllokë larg Kullave të Tregtisë Botërore, merr një paralajmërim të parakohshëm të sulmit përmes një mesazhi të shpejtë në internet. Ndërsa menaxheri i Zyrës së New Yorkut i jep FBI-së adresën IP të dërguesit të mesazhit, FBI-ja nuk e ndihmon këtë. FBI po heton pesë kompani izraelite të zhvendosjes si mundësi për spiunazh izraelit. Përafërsisht dyqind izraelitë me lidhje me këto kompani zhvendosjeje që ishin shumë aktive në Qendrën Botërore të Tregtisë në muajt para sulmit, janë arrestuar më pas për dyshime të përfshirjes kur mbetjet e bombave u zbuluan në disa nga furgonat e zhvendosjes që ata përdornin. Por, nën urdhrat e drejtpërdrejta të Michael Chertoff, ata u deportuan në Izrael si rezultat i, "shkeljeve të vizave." Chertoff, një qytetar i dyfishtë amerikan/izraelit i cili është babai i një rabini

dhe nëna e tij ishte një nga operacionet e para të Mossad, preferon të urdhërojë arrestimin e afërsisht nëntëqind myslimanëve pa lidhje me asnjë nga World Trade Center ose mbeturinat shpërthyes. Në shtator 12, Jerusalem Post, i çmendur për mundësinë e ekspozimit të Izraelit si i përpjekur për të kryer sulmet e 911, shkruan një histori duke pretenduar se dy Izraelitë vdiqën në aeroplanët e rrëmbyer dhe se 4,000 ishin të humbur në WTC. Një javë më vonë, një televizion i Bejrutit raporton se 4,000 punonjës të Izraelit të WTC-së ishin të zhdukur ditën e sulmit, gjë që do të dukej të sqaronte historinë në Jerusalem Post. Në fund të fundit më 22 shtator, New York Times thotë se, "Në fakt, ishin vetëm tre izraelitë që ishin konfirmuar si të vdekur: dy në avionë dhe një tjetër që kishte vizituar kullat për biznes dhe u identifikua dhe u varros." Midis 26 gushtit dhe 11 shtatorit, një grup spekulantësh, të identifikuar nga Komisioni Amerikan i Sigurisë dhe Tregut të Tregut si qytetarë izraelitë, shitën, "shkurt", një listë prej 38 stokash që mund të pritej të ulej në vlerë si rezultat i sulmeve të planifikuara. Këta spekulues operuan nga tregjet e aksioneve në Toronto, Kanada, dhe Frankfurt, Gjermani, dhe fitimet e tyre ishin specifikisht të llogaritura në "milion dollarë." FBI-ja kurrë nuk e

ndjek këtë pasi ata e dinë se nuk do të çojë në rrugën zyrtare të Bin Laden, por në vend të kësaj, në rrugën e vërtetë të perpetratorëve, Izraelit. Also, earlier this year, Lewis Eisenberg who was responsible for the privatisation of the World Trade Center, finds the ideal owner in, former strip club owner, Larry Silverstein. Të dy këta burra kanë mbajtur pozita udhëheqëse me United Jewish Appeal (UJA), një organizatë e miliardave të dollarëve të hebrenjve, "bamirësi". Also tre muaj para shkatërrimit të tij, Silverstein shton sigurimin e World Trade Center. Interesant është se Silverstein është shumë i afërt me ish-kryeministrin izraelit, Benjamin Netanjahu, duke pretenduar se ata kanë folur në telefon çdo të dielë, në fillimin e javës hebraike, për vite me radhë. Pas sulmit të World Trade Center, letra anonime që përmbajnë antraks u dërguan disa politikanëve dhe ekzekutivëve të mediave. Në këto letra, si rezultat i ekspozimit ndaj antraksit, pesë njerëz vriten. Sikur sulmi i 9-11, kjo është e akuzuar menjëherë Al-Qaeda, derisa të zbulohet se antraksi i përmbajtur në letrat e mësipërme është një lloj i veçantë i antraksit të armatosur i bërë nga një laborator ushtarak i Shteteve të Bashkuara. FBI-ja pastaj zbuloi se i dyshuari kryesor për këto letra anthragjike është një hebrej Ashkenazi, Dr. Philip Zack, i cili ishte ndëshkuar disa herë nga punëdhënësit për shkak të komenteve të tij të urrejtjes ndaj Arabëve. Dr. Philip Zack, u kap duke përdorur një kamerë. duke hyrë në zonën e ruajtjes ku ai punoi

në Fort Detrick ku ishte ruajtur antraksi. Në këtë pikë, FBI dhe mediat kryesore u ndalën të bënin komente publike për rastin. Në vitin 1985, hebreu Ashkenazi Irv Rubin, i cili është i burgosur për akuzën se ka planifikuar të godasë një xhami dhe zyrat e një kongresmeni amerikan Arab. Ai vdes pak më vonë, duke i prerë qafën e tij në një përpjekje vetëvrasjeje, para se të dërgohet në gjykim. Një javë para sulmit të WTC, Zim Shipping Company zhvendoset nga zyrat e saj në WTC, duke prishur marrëveshjen e saj dhe duke i kushtuar kompanisë \$50,000. Nuk është dhënë asnjëherë një arsye, por Zim Shipping Company është e ndarë në gjysmë nga shteti i Izraelit. Si rezultat i sulmit të 11 shtatorit që u akuzua për Osama Bin Laden, Shtetet e Bashkuara invaduan Afganistanin dhe rrëzuan udhëheqësit talibanë atje. Kjo ka ndodhur, por jo për arsyen që të kam thënë më parë. Të vërtetën e ka se lideri i talibanëve, Mulla Omar kishte ndaluar prodhimin e opiumit në korrik të vitit 2000, dhe kështu që rrushi i vitit të kaluar u shkatërrua. Ju kujtohet çfarë ndodhi në 1839 kur Mbreti Manchu në Kinë urdhëroi shkatërrimin e opiumit, për të ndaluar përdorimin endemic të drogës nga njerëzit kinezë?

Në vitin 1842 familja Rothschild urdhëroi ushtrinë britanike të shkonte atje për të luftuar Kinezët për të mbrojtur interesat e saj të drogës. Po kjo ishte e saktë me ushtrinë amerikane këtë vit. Afganistani është burim i 75% të heroinës botërore, dhe për shkak të shkatërrimit të profiteve të 2001, nuk kishte kohë të humbet për të siguruar që ai nuk mund të lejohet të ndërhyjë në profitet e kësaj, "Synagogue e Satanit," për 2002, dhe kështu invazia ndodh në tetor 2001, dhe menjëherë pas, mediat raportojnë një rritje të madhe të opiatit në mars 2002. Në 3 tetor, kryeministri izraelit, Ariel Sharon, bën deklaratën e mëposhtme për hebrenjtë ashkenaz, Shimon Peres, siç raportohet në radion Kol Yisrael. "Sa herë që ne bëjmë diçka, ju më thoni se Amerika do të bëjë këtë dhe do të bëjë atë....Unë do të të them diçka shumë të qartë, mos u shqetëso për presionin amerikan mbi Izraelin. Ne, populli hebre, kontrollojmë Amerikën, dhe amerikanët e dinë këtë." Në darkën e miqve amerikanë të Lubavitch, në tetor, Ari Fleischer, Sekretar i Shtetit i Presidentit Bush, i jepet çmimi i udhëheqjes së re të grupit dhe Senatori Joe Lieberman është shpallur nderi i natës. Të dy Ari Fleischer dhe Senator Lieberman lavdërojnë veprimin aktiv të Chabad Lubavitch për të krijuar një ushtrinë e rinjve staffers në punët qeveritare dhe politike. Kjo darkë është e pranishme nga qindra politikanë të lartë të Uashingtonit,

stafetë e Kapitolit dhe njerëzit e parave të Uashingtonit. Incidentally pas Ari Fleischer's stint si Sekretar i Përgjithshëm i Shërbimit të shtypit të Presidentit Bush, ai vazhdon të bëhet një rabin i ordinuar Lubavitch. Në shkrimin e tij të tetorit për Qendrën për Studime të Imigrimit, titulluar, "Pjesa e Izraelit në Demografinë e Amerikës që po ndryshon - Rikonsiderimi i një politike të gabuar të imigracionit," nën titullin, "Përballja me rënien graduale të fuqisë politike të Izraelit," Dr. Stephen Steinlight shpjegon se si Izraelitët kontrollojnë Amerikën, "Nuk është rasti që fuqia jonë politike e papërshtatshme (pound për pound e greatest nga çdo grup etnik/kulturor në Amerikë) do të zhduket të gjitha njëherësh, ose madje shpejt. Në shkrimin e tij të tetorit për Qendrën për Studime të Imigrimit, titulluar, "Pjesa e Izraelit në Demografinë e Amerikës që po ndryshon - Rikonsiderimi i një politike të gabuar të imigracionit," Dr. Stephen Steinlight shpjegon se si Izraelitët kontrollojnë Amerikën, "Nuk është rasti Ne do të mund të mbajmë atë për ndoshta një dekadë ose dy më shumë. Jo më dhe derisa të përfundojë reforma e financimit të fushatës, një skenar i pamundur, pasuria e madhe materiale e komunitetit hebre do të vazhdojë t'i japë atij avantazhe të konsiderueshme. Ne do të vazhdojmë të gjykojmë dhe të

gjykoheми nga figurat kryesore në Kongres. Të tre ushtrojnë pushtet ekzekutiv brenda sistemit politik nga qeveria. Ai pastaj lëviz në fuqinë e mediave që ai pranon se është një makinë propagande e hebrenjve, "Është gjithashtu e vërtetë se ndikimi ekonomik dhe fuqia e hebrenjve janë të koncentruar në mënyrë të paproporcionale në Hollywood, televizion dhe në industrinë e lajmeve, në teori një dhuratë për formimin e imazheve publike të favorshme të hebrenjve dhe sensibilizimin e amerikanëve." Ai vazhdon të citojë nevojën absolute të propagandës së përsëritur rreth pretenduar holokaustit të hebrenjve në Luftën e Dytë Botërore, kur flet për shtetasit e dyfishtë Izraeli/Amerikan, kur thotë, "Amerika ka toleruar këtë ndërgjegje të dyfishtë - ne marrim një lehtësim të lirë, unë dyshoj, shumë më shumë se çdo gjë tjetër rreth Holokaustit..." Dhe ai vazhdon të deklarojë se si ai beson se mediat hebree do të ndihmojnë emigrantët myslimanë, "Unë e pranoj se dyshoj se MTV, për mirë apo për keq, do të rezultojë më e fortë me emigrantët myslimanë. young Muslim immigrants...over traditional sources of religious and political authority."

Adam Goldman është emëruar Liaison i Zyrës së Bardhë me Komunitetin Judë. Interesante është se asnjë etni tjetër nuk ka një liaison race specifike në Shtëpinë e Bardhë. Oligarch rus hebre, Vladimir Gusinsky, i cili është duke u përballur me akuza për mos-faljen e parave, është duke u arratisur nga Rusia për në Izrael, ai është një qytetar i dyfishtë rus dhe Zbulohet se komunikimet e agjentëve të drogës amerikane janë rrjedhur. Suspicion i bie dy kompanive, AMDOCS dhe Comverse Infosys, të dyja të pronësisë së Izraelit. AMDOCS gjeneron të dhëna të faturimit për shumicën e kompanive telefonike të Shteteve të Bashkuara dhe mund të sigurojë logje të hollësishme të asaj se kush flet me kë, ndërsa në Izrael, Converse Infosys merr një kompensim deri në 50% të shpenzimeve të saj të kërkimit dhe zhvillimit nga Ministria e Industrisë dhe Tregtisë së Izraelit. Comverse Infosys ndërton pajisjet e përgjimit që përdoren nga autoritetet ligjore për të eavesdropuar në të gjitha thirrjet telefonike amerikane, por dyshimi formohet se Comverse Infosys, e cila merr gjysmën e buxhetit të saj të kërkimit dhe zhvillimit nga qeveria izraelite, ka ndërtuar një derë të pasme në sistemin që përdoret nga inteligjenca izraelite dhe se qeveria izraelite është duke

Informacioni i grumbulluar mbi përpjekjet e Shtetet e Bashkuara për të ndaluar drogën po i kalon ata që e sjellin drogën. Kërkimi i FBI-së çon në zbulimin e rrjetit më të madh të spiunazhit të huaj që është zbuluar ndonjëherë brenda SHBA-së, i operuar nga Izraeli. Në 9-11 gjysma e spiunëve të dyshuar janë arrestuar. Professor Joseph Stiglitz, ish-ekonomist i Bankës Botërore, dhe ish-kryetar i Këshillit të Ekonomistëve të Presidentit Clinton, del publikisht për strategjinë e Bankës Botërore, "Katër hapat", e cila është projektuar për të skllavëruar vendet nga bankat. 1) Privatizimi. Kjo është pikërisht ku u ofrohen 10% komisione liderëve kombëtarë në llogaritë e tyre sekrete bankare zvicerane në shkëmbim të heqjes së disa miliardë dollarëve nga çmimi i shitjes së pasurive kombëtare. Shitje dhe korrupsion, i pastër dhe i thjeshtë. Kjo është heqja e çdo ligji që takson paratë që shkojnë përtej kufijve të saj. Stiglitz e quan këtë ciklin, "para të nxehta". Fillimisht paratë vijnë nga jashtë për të spekuluar në pasuri të patundshme dhe valutë, pastaj kur ekonomia në atë vend fillon të duket premtuese, kjo para jashtë vendit tërhiqet. wealth

është tërhequr drejtpërdrejt jashtë sërish, duke shkaktuar që ekonomia të rrëzohet. Në këtë rast, vendi kërkon ndihmë nga Fondi Monetar Ndërkombëtar (FMN) dhe FMN e siguron atë nën pretekstin se ata rrisin normat e interesit nga 30% deri në 80%. Kjo ndodhi në Indonezi dhe Brazil, si dhe në vende të tjera aziatike dhe latine amerikane. Këto norma më të larta interesi përfundimisht e varfërojnë një vend, shkatërrojnë vlerat e pasurive të paluajtshme, shkatërrojnë prodhimin industrial dhe rrjedhin pasuritë kombëtare. 3) Çmimi bazuar në treg. Këtu çmimet e ushqimit, ujit dhe gazit të shtëpisë rriten që parashikohet të çojë në mosmarrëveshje sociale në vendin e caktuar, tani më shumë i referohen si "Rreziku i IMF-së." Këto rrufe shkaktojnë largimin e kapitalit dhe falimentimin e qeverisë. Kjo u jep avantazh korporatave të huaja pasi pasuritë e mbetura të vendit mund të blihen me çmime të ulëta. Këtu janë ku korporatat ndërkombëtare shpërthejnë në Azi, Amerikën Latine dhe Afrikë, ndërsa në të njëjtën kohë Evropa dhe Amerika mbrojnë tregjet e tyre kundër bujqësisë së tretë botërore. Ata gjithashtu imponojnë tarifa të rrepta që këto vende duhet të paguajnë për barna të markuara, duke shkaktuar rritje të vdekshmërisë dhe sëmundjeve.

Në këtë sistem ka shumë humbës, por një fitues - sistemi bankar i mbajtur dhe operuar nga hebrenjtë. Në fakt, IMF dhe Banka Botërore kanë bërë shitjen e sistemeve të energjisë elektrike, ujit, telefonit dhe gazit një kusht për kredi për çdo vend zhvillues. Kjo vlerësohet në 4 trilionë dollarë të pasurive publike. Në shtator të këtij viti, profesor Joseph Stiglitz i jepet çmimi Nobel në ekonomi. 2002: Webster's Third New International Dictionary (Unabridged), ri-printed in 2002, provides a new definition of anti-Semitism, a definition which has not been updated since 1956. Në përkthimin e fundit të bërë nga Albanian, e cila është e shkruar në mënyrë të shkurtër, e cila është e shkruar në mënyrë të shkurtër, e cila është e shkruar në mënyrë të shkurtër, e cila është e shkruar në mënyrë të shkurtër, e cila Definicionet (2) dhe (3) janë shtuar në edicionin e vitit 2002, vetëm para se SHBA të vendosin të invadojnë Irakun nën urdhrat e Izraelit. Në këtë vit, kryeministri i Izraelit, kriminel i luftës, Ariel Sharon, urdhëron një tjetër gjenocid hebre me masakrën në kampin e refugjatëve të Xheninit

në Bregun Perëndimor. Interesant është se në përgjigje të kësaj, presidenti Bush kërkon një tërheqje të menjëhershme të trupave izraelite nga qytetet palestineze, gjë që Ariel Sharon refuzon publikisht ta bëjë. Bushi i përgjigjet kësaj duke thënë më 18 prill, "Ariel Sharon është një njeri i paqes." DEA publikon një raport se spiunë izraelitë, duke u paraqitur si studentë arti, kanë tentuar të hyjnë në zyrat e qeverisë së Shteteve të Bashkuara. Policia pranë Stacionit të Aeroplanit të Marinës në Ishullin Whidbey në jug të Shteteve të Bashkuara ndalon një kamion të dyshimtë dhe arreston dy Izraelitë, njëri prej të cilëve është i paligjshëm në Shtetet e Bashkuara. Dy burrat po drejtonin me shpejtësi të lartë një kamion të qiraje Ryder, të cilin ata pretenduan se e kishin përdorur për të, "dërguar mobilje." Në ditën tjetër, policia zbulon rrënjë të plastikës TNT dhe RDX të llojit ushtarak brenda kabinës së pasagjerëve dhe në drejtuesin e automjetit. FBI-ja më pas njofton se testet që zbuluan eksplozivët ishin, "falsifikuar pozitive," nga tymi i cigareve, një pretendim që ekspertët e testimit thonë se është absurd. Në bazë të një alibi të dhënë nga një grua, rasti mbyllet dhe Izraelitët dorëzohen në Shërbimin e Imigracionit dhe Ndryshimit të Statusit (INS) për të marrë statusin e tyre. sent back

Për në Izrael. Një javë më vonë, gruaja që dha alibinë zhduket. Në vitin 29 të muajit tetor, anëtarët e Shoqatës së Izraelit "Projekti për një shekull të ri amerikan (PNAC)", Robert Kagan dhe William Kristol, deklarojnë këto në një artikull të titulluar "Tërmeti i bashkimit", "...çfarë është në horizont...një luftë e gjerë në vende nga Azia Qendrore deri në Lindjen e Mesme dhe, fatkeqësisht, përsëri në Shtetet e Bashkuara...Afghanistan do të jetë vetëm një betejë e fillimit...kjo luftë nuk do të përfundojë në Afganistan. Ajo do të përhapet dhe do të përfshijë një numër vendesh në konflikte të ndryshme të dhunës. Mund të kërkojë përdorimin e forcës ushtarake amerikane në disa vende të njëkohshme. "Do të ngjajë me përplasjen e civilizimit që të gjithë kanë shpresuar të shmangin." Thomas Stauffer, një ekonomist i konsulentit në Uashington, vlerëson se që nga viti 1973, Izraeli ka kushtuar SHBA-së rreth 1.6 trilionë dollarë, që nëse ndahet me popullsinë e vitit 2002 është më shumë se \$5,700 për person. Në autobiografinë e tij, "Memoirs," e botuar këtë vit, Rothschild, David Rockefeller pranon rolin e tij në konspirimin e Qeverisjes Botërore kur thotë, "Për më shumë se një shekull, ekstremistët ideologjikë

në të dy anët e spektrit politik kanë përdorur incidentet e mirëpublikuara për të sulmuar familjen Rockefeller për ndikimin e tepruar që ata pretendojnë se kemi mbi institucionet politike dhe ekonomike amerikane. Disa madje besojnë se ne jemi pjesë e një skuadre sekrete që punon kundër interesave më të mira të Shteteve të Bashkuara, duke e karakterizuar familjen time dhe mua si "internacionalë", dhe duke bashkëpunuar me të tjerët në mbarë botën për të ndërtuar një strukturë më të integruar globale politike dhe ekonomike - një botë, nëse dëshironi. Nëse kjo është akuza, unë e pranoj fajësinë dhe jam krenar për të." Në datën 12 prill, çdo gazetë kryesore në Shtetet e Bashkuara shkruan një histori se Presidenti i Venezuelës, Hugo Chavez, kishte dorëzuar detyrën, pasi ai ishte, "i papopulluar dhe diktatorial." Në fakt ai ishte rrëmbyer nën një copëtim, ku u mbajt në një bazë ushtarake. Pas simpatisë nga gardianët, puçi shpërbëhet dhe Presidenti Chavez kthehet në detyrë një ditë më vonë. Interesant është se ai ka prova video se ndërsa ishte i burgosur në atë bazë një ushtar amerikan hyri në bazë. President Chavez, demonizuar nga mediat e sionizmit, kryen krimin e dhënë qumësht dhe banesë të varfër, dhe dhënë tokë që nuk është përdorur për prodhimin nga pronarët e mëdhenj të plantacioneve për më shumë se dy vjet, atyre që e kanë marrë. without land. Por krimi i tij më i madh ishte miratimi

i një ligji të naftës që dyfishoi taksat e qirasë nga 16% në 30% për zbulimin e ri të naftës, që preki Exxon Mobil, një veprim i Rothschild, si dhe shumë operatorë të tjerë ndërkombëtarë të naftës. Ai gjithashtu mori kontrollin e plotë të kompanisë shtetërore të naftës, PDVSA, e cila më parë ishte nominally në pronësi të qeverisë, por në fakt ishte në thrall të këtyre operatorëve ndërkombëtarë të naftës. Jo vetëm kaq, por presidenti Chavez është edhe presidenti i Organizatës së Vendeve Eksportuese të Naftës (OPEC) dhe i refuzon ashpër strategjinë e Bankës Botërore të katër hapave dhe planin e tyre për të zvogëluar pagat e njerëzve të zakonshëm për të mirën e bankave. Në fakt, presidenti Chavez ka rritur pagën minimale me 20%, e cila ka rritur fuqinë e shtypjes së punëtorëve të paguar më pak dhe ka forcuar ekonominë. Ministri i tij, Miguel Bustamante Madriz, i vetëdijshtë plotësisht për rrezikun që Venezuela po i paraqet bankave kur njerëzit krahasojnë faktin se ajo nuk do t'i lejonte ata të hynin, për shembull, me Argjentinën që e bëri, thotë, "Amerika nuk mund të na lejojë të qëndrojmë në pushtet. Ne jemi një përjashtim nga rendi i ri global. Nëse ne arrijmë, ne jemi një shembull për të gjithë Amerikën." Veterani i

filmit, James Longley, e lëshoi dokumentarin e tij, "Gaza Strip," për vlerësim kritik. Ky dokumentar tregon se si forcat izraelite qëlluan fëmijët palestinezë në kokë duke hedhur gurë, dhe duke lënë lodra të mbështjellë me bubui në tokë për të shpërthyer fëmijët kuriozë. Ajo gjithashtu tregon helikopterët izraelitë që derdhin shishe me gaz nervoz debilizues në zonat e banuara të Gazës. Kur ajo qëndron para kësaj shtëpie për të protestuar para një buldozeri Caterpillar D9 të Forcave të Mbrojtjes së Izraelit (IDF), ajo është e shtyrë dhunshëm nga drejtuesi. Në fund, shoferi i kthehet asaj për të mirën e saj. Rachel vdes pasi u thotë palestinezëve të tronditur, të cilët vijnë në ndihmë, "Unë mendoj se mbrapa ime është e thyer." Shteti i Bashkuar nuk bën asgjë për të kritikuar Izraelin për këtë, duke pranuar arsyetimin e tyre se ishte një, "aksident", edhe pse ka disa dëshmitarë të ngjarjes që kategorikisht thonë se akti ishte i qëllimshëm dhe madje ka prova fotografike që tregojnë se Rachel po vishte një xhaketë fluoreshente të kuqe të ndritshme në momentin e ngjarjes dhe menjëherë pas saj, që ishte në ditë të hapur. Por komuniteti hebre i New Yorkut ka shumë për të thënë për këtë. Kur, në fillim të vitit 2006, një shfaqje me titull "Emri im është Rachel Corrie" është shkruar. e parashikuar për premierë në New York, pas dy shfaqjeve të suksesshme në

Londër, ajo është tërhequr papritur pas presionit nga komuniteti hebre. Shteti i Bashkuar, nën presidencën e CryptoJew, George W. Bush, invadoi Irakun më 19 mars, që këtë vit është kur festa e shenjtë, "Dita e Purim" bie në kalendarin hebre. Kjo, "Ditë e Purim," është një ditë që hebrenjtë festojnë fitoren e tyre mbi të gjithë goyim (jo hebrenjtë) në Babiloninë e lashtë, e cila tani është e bazuar brenda kufijve të Irakut, sa interesant. Një gjë interesante është se fushata e mëparshme e udhëhequr nga Shtetet e Bashkuara për t'u bërë në Irak përfundoi në Ditën e Purim dhjetë vjet më parë me gjenocidin e 150,000 irakianëve që iknin nën udhëheqjen e babait të Presidentit aktual, George Herbert Walker Bush. Purim është gjithashtu koha kur hebrenjtë inkurajohen të marrin një hakmarrje të gjatë kundër jo-hebrenjve. Iraku, tani është një nga gjashtë vendet e mbetura në botë që nuk kanë një bankë qendrore të kontrolluar nga Rothschild. Sidoqoftë, kjo luftë është kryesisht për të vjedhur furnizimin me ujë të Irakut për Izraelin, pasi Izraeli ka luftuar gjithmonë për ujë të pastër. Në fakt, iu desh të grabiste Golan Heights nga Siria e cila i siguron Izraelit një të tretën e ujit të tij të freskët 36 vjet më parë, por ende në Izrael nxjerrja e ujit ka kaluar kthimin me 2.5 miliardë metra kub në 25 vitet e fundit. Kjo do të thotë që uji është shumë më i shtrenjtë për ta se sa rezervat e naftës që janë rezervat e dyta më të mëdha

tre naftë. në planet. Në fakt, më pak se katër vjet më parë në vitin 1999, Ministri i Mjedisit i Izraelit, Dalia Itzik, shpall një emergjencë në lidhje me furnizimin me ujë të vendit. Në një shfaqje të rrallë të sinqeritetit, në qershor, Presidenti Bush vendos një hebre, Paul Bremer, në kontroll të Irakut kur e emëron atë, Administratorin e Shteteve të Bashkuara të Irakut. Paul Bremer kishte qenë nga viti 1989, menaxher i zyrës në Kissinger dhe Associates, një firmë konsulente globale e themeluar nga hebrejtë, Henry Kissinger. Në një fjalim, kryeministri malazez, Mahathir Mohamed thotë, "Çifutët sundojnë botën përmes një proxy. Ata i bëjnë të tjerët të luftojnë dhe të vdesin për ta." Kryetari i Policisë së Cloudcroft ndalon një kamion që po ecën nëpër një zonë shkollë. Udhëtarët rezultojnë të jenë izraelitë me pasaportë të skaduar. Të pretendojnë se janë shoferë, kamioni përmban mobilje të papërdorura dhe disa kuti. Izraelitët janë lënë në emigracion. Të dhënat e kutive nuk i jepen publikut. Izraeli dërgon skuadra vrasjeje në vende të tjera, duke përfshirë Shtetet e Bashkuara. Qeveria e Shteteve të Bashkuara nuk proteston.

2004: Dy vjet në një hetim të FBI-së të "Komitetit Amerikan të Punëve Publike të Izraelit (AIPAC)," (grupi më i madh i lobimit politik në Shtetet e Bashkuara me mbi 65,000 anëtarë të cilët punojnë për të drejtuar Qeverinë e Shteteve të Bashkuara në emër të Izraelit), i cili FBI-ja dyshon se është një front spiunazhi për Izraelin, Ashkenazi hebre, Larry Franklin, një analist i nivelit të mesëm në Pentagon në shërbimin e Douglas Feith, është kapur nga FBI-ja duke dhënë informacione të klasifikuara dy zyrtarëve të AIPAC të dyshuar si spiunë të Izraelit. Ai është i dënuar me 12 vjet burgim në vitin 2006. Interesant është se Douglas Feith u largua nga Këshilli Kombëtar i Sigurisë së Shteteve të Bashkuara (NSC) në mars 1982 dhe humbi certifikatën e tij të sigurisë pasi u dyshua nga FBI për të dhënë materiale të klasifikuara për zyrtarët e ambasadës izraelite. AIPAC punëson avokatin, Nathan Lewin, për të menaxhuar mbrojtjen ligjore të tyre, të njëjtin avokat që mbrojtë ish-spiun izraelit Stephen Bryen në vitin 1978. Larry Franklin gjithashtu punoi në Zyrën e Planeve Speciale të Pentagonos, e udhëhequr nga Richard Perle, në kohën kur Perle (i cili u kap duke dhënë informacione të klasifikuara Izraelit në vitin 1970) insistonte se Iraku ishte

i mbushur me armë të shkatërrimit në masë (WMD), dhe se Shtetet e Bashkuara duhet të invadojnë dhe të pushtojnë Irakun, sa më shpejt të jetë e mundur. Në fakt nuk kishte WMD, dhe Perle e bëri fajtor drejtorin e CIA-s, George Tenet (emri i vërtetë, Cohen, një tjetër Crypto-Jew). Por ajo që del në dritë është se Departamenti i Planeve Speciale të Pentagonos bashkëpunonte me një grup të ngjashëm në Izrael, bazuar në zyrën e Ariel Sharon. Me dy spiunë të dyshuar të Izraelit (të paktën) brenda zyrës nga e cila rrjedhin gënjeshttrat që e nisën luftën në Irak, shpejt bëhet e qartë se populli i Shteteve të Bashkuara janë viktima të një mashtrimi të vdekshëm, një mashtrimi që filloi një luftë duke përdorur gjakun dhe paratë e qytetarëve amerikanë për qëllimet e shtypjes së Izraelit. Në gusht të këtij viti, rrjedhja e hetimit të AIPAC nga mediat hebreë, i jep një paralajmërim të hershëm të gjitha spiunave të tjerë që kishin punuar me Franklin. Sikur nuk mund të ishte më keq, dëmi i FBI-së për hetimin është i plotë kur Gjyqtari i Përgjithshëm i Shteteve të Bashkuara John Ashcroft urdhëron FBI-në të ndalojë të gjitha arrestimet në rastin. Si rasti i Stephen Bryen dhe zbulimi i, "Mega," ky skandal i fundit i spiunazhit duket se do të fshihet nga zyrtarët që

kanë informacione të fshehta, duke shkaktuar një mosmarrëveshje të madhe publike. Në fillim të marsit, qytetari i dyfishtë izraelito-amerikan dhe rabini hebre, Dov Zakheim, do të largohet si Kontabilisti dhe Sekretari Financiar i Pentagonos kur bëhet e ditur në një audit të buxhetit të Pentagonos, se ai nuk është në gjendje të llogarisë për humbjen e 2.6 trilionë dollarëve, duke përfshirë inventarin e mbrojtjes: 56 aeroplanë; 32 tanke; dhe 36 stacione komandimi të raketave Javelin. Interesante është se qeveria amerikane pretendon se kjo nuk mund të hetohet më tej, sepse, sipas tyre, regjistrimet që do të duhej të studioheshin për të hetuar këtë çështje u shkatërruan në sulmin e 11 shtatorit 2001. Në 20 maj, Senatori Ernst Hollings, i cili nuk është duke garuar për një mandat tjetër, vendos të flasë për kontrollin e Izraelit të Amerikës, që ai e bën në sallën e Senatit, duke deklaruar se Presidenti Bush shkoi në luftë në Irak, "për të siguruar miqtë tanë, Izraelin", dhe, "të gjithë e dinë", dhe pastaj ai bën deklaratën e mëposhtme për kontrollin e AIPAC të Amerikës, "Nuk mund të kesh një politikë Izraeli tjetër veç asaj që AIPAC të jep këtu. Unë i kam ndjekur ato kryesisht, por unë gjithashtu

kam regjistruar disa letra nga koha në kohë. Unë mund t'ju them se asnjë president nuk merr detyrën, nuk më intereson nëse është republikan apo demokrat....që ai do të thotë menjëherë AIPAC atij se çfarë politike është...." Në qershor, kandidati i pavarur për president Ralph Nader e përsërit komentin e senatorit Hollings kur thotë, "Ajo që ka ndodhur gjatë viteve është një rutinë e parashikueshme e vizitave të jashtme nga kreu i qeverisë izraelite. Izraeli i kostumeve ushtarake ndaj Uashingtonit. Një puppeteer izraelit takohet me puppeteerin në Shtëpinë e Bardhë, pastaj lëviz në Pennsylvania Avenue, dhe takohet me puppeteerin në Kongres. Dhe pastaj merr miliarda dollarë taksapagues." Policia pranë një fabrike të shërbimeve të karburantit bërthamor në Tennessee ndalon një kamion pas një ndjekjeje tre milje, gjatë së cilës shoferi hedh një shishe me një lëng të çuditshëm nga kabina. Udhëtarët rezultojnë të jenë izraelitë duke përdorur identifikime të rreme. FBI refuzon të hetojë dhe Izraelitët lirohen. Dy izraelitë përpiqen të hyjnë në bazën e nëndetësës së Marinës së Kings Bay, shtëpia e tetë nëndetëseve Trident. Kamioni rezulton pozitiv për eksplozivë.

Ndërsa udhëheqësi kombëtar i ADL-së, Abraham H. Foxman, boton një libër me titull, "Kurrë më? The Treaty of the New Anti-Semitism," në të cilën ai thotë se Testamenti i Ri, "gënjeshtër," se farizejtë e lashtë ishin përgjegjës për vdekjen e Krishtit, ka qenë përgjegjës për anti-Semitizmin gjatë shekujve dhe kështu Testamenti i Ri i Biblës është, "gjuha e urrejtjes," dhe duhet të censurohet ose, preferohet, të ndalohet. Në 21 prill, ish-zbuluesi i armëve bërthamore izraelite, Mordechai Vanunu është liruar nga burgu pas shërbimit të tetë viteve, më shumë se njëmbëdhjetë prej të cilave ishin kaluar në një qeli dy metra në tre metra në burgim të vetëm gjatë të cilës ai ishte i lejuar vetëm për vizitat e rastit nga familja, avokati dhe një prift. Edhe pse është liruar nga burgu pasi ka kryer gjykimin e tij të plotë, ai nuk lejohet të largohet nga Izraeli dhe nuk lejohet të flasë me mediat e huaja. Në Nigeria veriore, udhëheqësit islamë pretendojnë se një fushatë e imunizimit të poliosë e Fondit të Kombeve të Bashkuara (UNICEF) është pjesë e një plani të Shteteve të Bashkuara për të depopulluar rajonin duke përhapur AIDS-in ose agjentë sterilistë, ndërsa shtetet veriore thonë se testimet e tyre laboratorike tregojnë kontaminime në vaksinë. Për të provuar se vaksina është e sigurt, qeveria amerikane dërgon një ekip shkencëtarësh, udhëheqës fetarë

dhe të tjerë jashtë vendit për të vëzhguar testet e vaksinës në laboratorë të huaj, por pasi testet janë përfunduar ata refuzojnë të publikojnë rezultatet. Mel Gibson e drejtoi filmin e tij, "The Passion of the Christ." Për të ruajtur autentikitetin e tij, dialogu i filmit është i plotë në gjuhën arame dhe latinisht me nëntitulla. Sidoqoftë, ka një titull që nuk shfaqet. Ai është folur por për një arsye të panjohur titulli është zhvendosur. Kjo është natyrisht për shkak të presionit të mediave hebre. Scene nga e cila u zhvendos titulli ishte kur Pilati po tentonte të bindte hebrenjtë të ndalnin thirrjen për kryqëzimin e Jezu Krishtit. Dhe çfarë thanë hebrenjtë në përgjigje të Pilatit, që lobi i fuqishëm hebre ishte aq i dëshpëruar për ta censuruar, "Le të jetë gjaku i tij mbi ne dhe mbi fëmijët tanë." Në 20 qershor, sipas një raporti në Jerusalem Post, Kneseti izraelit tani ka fuqizuar Shtetin e Izraelit që të kriminalizojë çdo person në botë që guxon të pyes nëse gjashtë milionë hebrenj vdiqën në Holocaustin e pretenduar, dhe të kërkojë ekstradimin e tyre në Izrael. Në mënyrë të ngjashme, qeveria izraelite gjithashtu mund të marrë, të gjykojë dhe të burgosë njerëzit që mbajnë këto besime, nëse ata kurrë futen në Izrael.

Në 30 shtator, gjatë debatit të tij të parë presidencial me John Kerry, Presidenti Bush deklaroi, në lidhje me amerikanët që vdesin në luftën në Irak, "Një Irak i lirë do të ndihmojë të sigurojë Izraelin." Në dhjetor 16, presidenti Bush nënshkruan Aktin Global Anti-Semitizmi, i cili synon të detyroj të gjithë botën të mos kritikojë kurrë hebrenjtë, pavarësisht nga veprimet e tyre. Kjo ligje krijon një departament të veçantë brenda Departamentit të Shtetit të Shteteve të Bashkuara për të monitoruar anti-Semitemin global, i cili do të raportojë çdo vit në Kongres. Ky ligj definon një person si anti-Semit nëse ata pretendojnë ndonjë nga besimi i mëposhtëm: 1) Çdo pretendim, "që komuniteti hebre kontrollon qeverinë, median, biznesin ndërkombëtar dhe botën financiare." 2) Shprehja e, "Sentimentit të fortë anti-izraelit." 3) Shprehja e, "Kritikëve të ashpër," të udhëheqësve të Izraelit, të kaluarën ose të tashmen. Qendra e Shtetit jep një shembull të kësaj kur një swastika është paraqitur në një karikaturë që përshkruan sjelljen e një lideri të kaluar apo aktual të Izraelit.

4) Çdo kritikë ndaj fesë së krishterë ose udhëheqësve të saj fetarë ose letërsisë me theks në Talmud dhe Kabbalah. 5) Çdo kritikë ndaj Qeverisë së Shteteve të Bashkuara dhe Kongresit për të qenë nën ndikimin e paligjshëm të komunitetit hebre-zionist, i cili do të përfshinte organizata hebre si Komiteti Amerikan-Israeli i Punëve Publike (AIPAC). 6) Çdo kritikë ndaj komunitetit hebre-zionist për promovimin e globalizmit ose asaj që disa e quajnë, "Rregulla e Re Botërore." 7) Të vendosësh çdo faj në liderët e krishterë dhe ndjekësit e tyre për inkurajimin e kryqëzimit romak të Krishtit. 8) Të citojë çdo fakt që mund të minimizojë numrin e viktimave të Holokaustit, "gjashtë milionë". 9) Të pretendojë se Izraeli është një shtet racist. 10) Të bëjë çdo pretendim se ekziston një, "Zionist Conspiracy." 11) Të ofrojë prova se Çifutët dhe udhëheqësit e tyre krijuan Komunizmin dhe Revolucionin Bolshevik në Rusi.

12) Të bësh, "deklarata të shëmtuara për personat e krishterë."
13) Të thuash se ata që janë shpirtërisht të shpërndarë nuk kanë të drejtë biblike për të rimarrë Palestinën. 14) Të bësh çdo akuzë të Mossadit në lidhje me sulmin e 11 shtatorit. 2005: Më 20 janar, Presidenti Bush bën deklaratën e mëposhtme si pjesë e fjalimit të tij të dytë inaugurues, "Kur themeluesit tanë deklaruan një, 'Rregull të ri të shekujve'." Kjo nuk është e vërtetë. The founders nuk deklaruan një, "New Order of the Ages," si hebre, President Roosevelt bëri kur në 1933, ai vendosi përkthimin latin, "Novus Ordo Seclorum," në një dollar. Në 15 shkurt, Michael Chertoff është betuar si kreu i Departamentit të Sigurisë Kombëtare të Shteteve të Bashkuara. Siç u tha më parë, Çertop është një qytetar i dyfishtë amerikan/izraelit, babai i tij ishte një rabin dhe nëna e tij ishte një nga agjentët e parë të Mossad.

Në shkurt të vitit 27, udhëheqësi i Nation of Islam, Louis Farrakhan, bën deklaratën e mëposhtme me rastin e dominimit të hebrenjve në tregtinë e skllavërve afrikanë në Amerikë, "Dëgjo, hebrenjtë nuk kanë asnjë dorë që nuk është e lirë nga gjaku ynë. Ata posedonin anije skllavërie, na blenë dhe na shitën. Ata na rrahën dhe na grabitën." 7 korrik, tre stacione në rrjetin e metrosë së Londrës dhe një autobus dy-katësh në Londër janë shpërthyer duke çuar në vdekjen e 52 njerëzve. Kjo i atribuohet të ashtuquajturit bombave vetëvrasëse të Al-Kaidës Sidoqoftë, kjo nuk është e vetmja ngjashmëri me sulmin e 11 shtatorit 2001 në Amerikë. Këtu janë disa nga paralelet e tjera interesante: 1) Në kohën dhe vendet e shpërthimeve të ndara në metronë e Londrës, një kompani e quajtur Visor Consultants po kryen terrorizmin e një ngjarjeje të ngjashme. Kjo konfirmohet në biseda të ndara në Radio 5 dhe në televizionin më të popullarizuar britanik, ITV, me drejtorin menaxhues të kësaj konsulentie, Peter Power. Në një intervistë me Radio 5, ai thotë, "Në orën e gjysmë pas nëntë të mëngjesit ne jemi duke bërë një ushtrim për një kompani prej mbi një mijë njerëzve në Londër bazuar në shpërthimin e bombave të njëkohshme në stacionet

e trenit ku ndodhi mëngjesin e sotëm, kështu që flokët e qafës sime ende po ngrihen tani." Readers mund të kujtojnë se arsyeja pse aeroplanët nuk u rrëzuan menjëherë më 11 shtator 2001, ditën e sulmit të Qendrës Botërore të Tregtisë dhe Pentagonos, ishte, sipas qeverisë amerikane, sepse një stërvitje e një ngjarjeje të ngjashme po zhvillohej në të njëjtën kohë në atë ditë, gjë që shkaktoi konfuzion për shërbimet e sigurisë, të cilët nuk mund të kuptonin nëse një sulm ndaj Amerikës po zhvillohej në të vërtetë apo nëse ishte një stërvitje. Pse njerëzit nuk e gjejnë të çuditshme kur një simulim i terrorit që është zhvilluar në të njëjtën kohë në tre stacione të Londrës së Poshtëme (është e rëndësishme të theksohet se rrjeti i Londrës së Poshtëme përbëhet nga 274 stacione, kështu që duke shënuar 3 stacione përfaqësojnë vetëm mbi 1% të stacioneve që ata mund të kenë shënuar), bëhet realitet si një sulm i vërtetë në të njëjtën tre stacione të Londrës së Poshtëme? Fatkeqësisht, publiku i gjerë nuk përdor dhëmbët e tyre dhe në vend të kësaj i lejon të mendojnë për ta nga një media e pronësisë së hebrenjve. Pse një gazetar i trajnuar nuk do të ndiqte një deklaratë të tillë të hapur, "pistoletë që po ndezet"?

Për më tepër, kur njeriu që bëri këto pretendime, Peter Power, tani refuzon të diskutojë çështjen më tej. Përgjigja është e qartë, një gazetar nuk do të merrte vendimin e tillë, dhe mund të supozohet se gazetarët kanë qenë të udhëzuar kolektivisht që të mos hetojnë më tej çështjen nga pronarët e mediave, pronarët e hebrenjve. Për sa i përket arsyes për të mbajtur një stërvitje terrori ndërsa sulmet po ndodhnin, arsyeja më e shëmtuar është të sigurohet një alibi për autorët e vërtetë të sulmit, të cilët e dinin për këtë stërvitje. Si do të funksiononte kjo, është se nëse ndonjë nga bombatorët e vërtetë do të kapej duke vepruar me dyshim, ata mund të pretendonin se ishin vetëm pjesë e stërvitjes dhe ata do të kishin një alibi për ta mbështetur këtë. Kjo do të thotë se të dyshuari përpyekësit, katër burra myslimanë, nuk ishin të përfshirë në sulm. Kjo është një tjetër rastësi e çuditshme midis sulmit në Qendrën Botërore të Tregtisë, kur autoritetet atje pretenduan se edhe pse nuk mundën të gjenin gjurmë të trupave, një pasaportë e shkëlqyer prej letre që i përkiste një nga grabitësit ishte gjetur.

3) Ministri i Financave i Izraelit, Benjamin Netanyahu është në Londër në mëngjesin e sulmeve për të marrë pjesë në një konferencë ekonomike në një hotel mbi stacionin nëntokësor ku një nga shpërthimet ndodhi, por mbetet në dhomën e tij të hotelit në vend pasi u njoftua nga autoritetet izraelite të inteligjencës se sulmet ishin të pritshme. Kjo është një tjetër ngjashmëri me sulmet ndaj Amerikës, kur 4,000 hebrenj u udhëzuan të mos shkonin në punë në Qendrën Botërore të Tregtisë atë ditë. Si ndodh që vetëm hebrenjtë marrin paralajmërime paraprake për terrorizmin e supozuar të Al-Kaidës? Pas invazionit të Afganistanit dhe Irakut, tani mbeten vetëm pesë vende në botë pa një bankë qendrore të pronësisë së Rothschild: Irani; Koreja Veriore; Sudani; Kuba; dhe Libia. Interesante është se shteti satelitor i Izraelit, më i njohur zakonisht si qeveria amerikane, zgjedh të referohet këtyre vendeve si, "shtete të rrezikshme." Profesori i Fizikës, Stephen E. Jones nga Universiteti Brigham Young publikon një letër ku ai provon se ndërtesat e World Trade Center mund të ishin rrëzuar vetëm në mënyrën se si ishin nga shpërthimet. Ai nuk merr asnjë mbulim në mediat kryesore për pretendimet e tij shkencore të provuara.

Në 30 shtator, gazeta daneze, JyllandsPosten, publikon dymbëdhjetë të ashtuquajtura karikatura, shumica e të cilave paraqesin profetin mysliman Muhammed, gjë që është kundër fesë islame, pavarësisht se çfarë ai mund të bëjë. Këto karikatura janë shtypur në më shumë se pesëdhjetë vende duke rezultuar në protesta të mëdha nga komuniteti mysliman në mbarë botën. Kjo është pikërisht arsyeja pse u botuan. Për të nxitur tensionet midis botës perëndimore dhe komunitetit mysliman dhe për të inkurajuar botën perëndimore dhe komunitetin mysliman të jenë më të distancuar që të mund të luftojnë midis tyre derisa të mbeten vetëm hebrejtë. Redaktori kulturor i Jyllands-Posten përgjegjës për botimin origjinal të këtyre kartolinave? Flemming Rose, një hebre. Në dhjetor 30, kreu i Qendrës Kabbale në Izrael, Shaul Youdkevitch, arrestohet për marrjen e parave nga një pacient me kancer. Në një periudhë disa muajsh, viktimë dhuroi \$36,000 në Qendrën Kabbale pasi u tha nga Youdkevitch se dhurimi do të përmirësonte gjendjen e saj. Kur gjendja e saj nuk përmirësohej, Rabinët e tjerë në Qendrën Kabbale në Tel Aviv sugjeruan që ajo të bënte një, "dhurim të madh dhe të dhimbshëm." Si rezultat ajo dhuroi edhe \$25,000 të tjera dhe gjithashtu bleu ujë të shenjtë nga Qendra Kabbale, me një çmim të çmëndur. Ajo në fund u bë pa para, kështu që Rabbitët i

sugjeruan atij që të hiqte dorë nga puna dhe të punonte falas në Qendrën Kabbale. Viktima më pas vdiq dhe burri i saj shkoi në polici për të raportuar këtë kërcënim. Interesante, Shaul Youdkevitch, është një nga mësuesit kryesorë të Kabbalah, në mbarë botën dhe ishte drejtpërdrejt përgjegjës për vizitën e Madonës në Izrael në vitin 2004. Në 15 nëntor, Robert Stein Jr., një amerikan i cili ishte i punësuar si një kontrollor për Autoritetin Provisional Kontinental në Irak, akuzohet për korrupsion dhe marrje të ryshfetit dhe pranon fajësinë për akuzat. Stein, Lieutenant Colonel Michael Wheeler dhe Lieutenant Colonel Debra Harrison u akuzuan për marrjen e rrymës së \$200,000 në muaj, nga Philip Bloom, në shkëmbim të dhënies së kontratave të dyshimta. Një artikull i New York Times, komenton mbi menaxhimin e Steinit të fondeve të rindërtimit nga të ardhurat e naftës së Irakut, thotë, "Për arsye që Pentagoni ka refuzuar ende të shpjegojë, Stein u punësua si një kontabilist nga Autoriteti Provisional i Konfederatës dhe u dha përgjegjësi për 82 milionë dollarë për rindërtim, pavarësisht dënimit të tij për rëndë për vjedhje në vitet 1990."

Në nëntor, një grup demokratësh konservatorë deri në moderim të quajtur, "Aleanca e qenit blu", që përqendrohen në përgjegjësinë fiskale të qeverisë, raportojnë se presidenti hebre George W. Bush është duke u përpjekur të bëjë një marrëveshje të re me Iran Bush ka borxh më shumë para nga bankat dhe qeveritë e huaja se të gjithë presidentët e mëparshëm 42 të Shteteve të Bashkuara të bashkuar. Të dhënat e Departamentit të Thesarit tregojnë se nga 1776 deri në 2000, të gjithë presidentët amerikanë të mëparshëm kanë borxh total prej \$1.01 trilion dollarësh, ndërsa në 4 vitet e fundit, administrata e Bushit ka borxh \$1.05 trilion. On December 5th, following accusations from holocaust revisionists, that World War 2 leaders never mentioned the alleged holocaust of the Çifutët in gas chambers, Richard Lynn, Professor Emeritus at the University of Ulster, reports his research into this matter, as follows, "I've checked out Churchill's Second World War and the statement is quite correct - not a single mention of Nazi, 'gas chambers,' a, 'genocide of the Çifutët,' or of, 'six million,' Jewish victims of the war. Kjo është e pabes Si mund të shpjegohet? Eisenhower's, 'Crusade in Europe,' është një libër me 559 faqe; gjashtë vëllime të Churchill's, 'Second World War,' total 4,448 faqe; dhe de Gaulle's tre-volume, 'Mémoires de guerre,' është 2,054 faqe.

Në këtë masë të shkrimit që së bashku arrin 7,061 faqe (pa përfshirë pjesët e hyrjes), botuar nga 1948 deri në 1959, nuk do të gjeni asnjë fjalë për 'dhomat e gazit' të nazizmit, një 'gjenocid' të hebrenjve, ose për 'gjashtë milionë' viktima hebreje të luftës." 6 dhjetor, David Cameron zgjedhet kryetar i Partisë Konservatore Britanike. Cameron është një mik i vjetër i Rothschild, pasi ishte këshilltar special i Norman Lamont, kur ai shkatërroi ekonominë britanike për ta në vitin 1993. Cameron është gjithashtu i lidhur me familjen mbretërore britanike. Interesante, organizata, "Miqte Konservatorë të Izraelit", mburret me krenari në faqen e saj të internetit se mbi dyzet për qind e anëtarëve Konservatorë të Parlamentit të Britanisë, janë anëtarë. Në fakt ata madje e detyruan David Cameron të plotësojë një pyetje për ta para se të bëhej kryeministër, në të cilën ai deklaroi se "Izraeli është në frontin e parë të luftës ndërkombëtare kundër terrorizmit." Një organizatë tjetër, supozohet se në kundërshtim të plotë me, "Miqte Konservativë të Izraelit", quhet, "Miqte e Punës të Izraelit". Ata zgjedhin të mos tregojnë se sa anëtarë të Parlamentit të Punës janë anëtarë. Por ata thonë se kanë dërguar të paktën pesëdhjetë udhëtime të paguara në Izrael që nga viti

1997. Ndonëse këto lobime politike janë të ashpra, shifrat zyrtare të qeverisë tregojnë se hebrenjtë përfaqësojnë më pak se gjysmën e një për qind të popullsisë britanike. Duke u bashkuar me Rabbi Binyomin Taub, Rabbi Hillel Baron dhe Rabbi Mendy Minkowitz, gruaja e Presidentit Bush, Laura Bush, u bashkua me Rabbi Binyomin Taub, Rabbi Hillel Baron dhe Rabbi Mendy Minkowitz për të bërë kosheren e kuzhinës së Shtëpisë së Bardhë. Një foto e kësaj që po ndodh ndërsa ata qëndrojnë me stafin është marrë nga Shealah Craighead dhe më pas është vendosur në faqen zyrtare të Shtëpisë së Bardhë. 2006: Hamasi fiton pushtetin në zgjedhjet palestineze në janar. Kjo është pikërisht ajo që Izraeli dëshiron, pasi u jep atyre një arsye për të bërë më shumë presion (nëse është e mundur) mbi palestinezët. Pas zgjedhjes së Hamasit, Izraeli kërkon që ndihma të pezullohet nga Palestina, dhe kjo bëhet me përpikmëri nga Shtetet e Bashkuara, Bashkimi Evropian dhe Kanadaja. Kjo është padyshim ajo që hebrenjtë gjithmonë kanë dashur, dhimbje të gjerë në Palestinë, duke mbështetur qëllimin afatgjatë të Izraelit për gjenocidin e të gjithë popullsisë palestineze që refuzojnë të largohen nga Palestina. Kjo gjithashtu i shërben qëllimeve të gjata të Izraelit në Lindjen e Mesme, siç profetikisht e përmendi ish-agjenti i Mossad-it Viktor Ostrovski në faqen 252 të librit të tij të vitit 1994, 'Anën tjetër të mashtrimit'.

"Përkrahja e elementeve radikale të fundamentalizmit mysliman ishte në përputhje me planin e përgjithshëm të Mossad për rajonin. Një botë arabe e udhëhequr nga fundamentalistët nuk do të ishte pjesë e asnjë negocimi me Perëndimin, kështu që Izraeli do të mbetej sërish si vendi i vetëm demokratik, racional në rajon. Dhe nëse Mossadi mund të bëjë që Hamasi (fondamentalistët palestinezë) të marrë rrugët palestineze nga PLO, atëherë kjo do të ishte e plotë." Edmond De Rothschild Banque, një nën-kompani e grupit të bankës familjare europiane Edmond De Rothschild në Francë, bëhet banka e parë familjare e huaj që merr miratimin e Këshillit të Mbikëqyrjes së Bankave të Kinës dhe futet në tregun financiar të Kinës. Në ditët e 5 deri më 7 mars, Komiteti Amerikan i Punëve Publike për Izraelin (AIPAC) mban konventën e tyre vjetore në Uashington D.C. C. Më shumë se gjysma e të gjithë senatorëve të Shteteve të Bashkuara dhe një tretë e të gjithë kongresmenëve të Shteteve të Bashkuara marrin pjesë. Liga Anti-Defamation (ADL) është e vendosur që të mbështesë qeveritë në të gjithë botën për të kaluar ligje për krimet e urrejtjes, pasi ata janë të shqetësuar se banda kriminale e hebrenjve po ekspozohet më shumë e më shumë në çdo ditë, kryesisht në internet.

Të punës së tyre është të mbrojnë këtë rrjet kriminal dhe si më mirë të bëjnë këtë se sa të kalojnë të ashtuquajturat ligje të urrejtjes, në të cilat kushdo që e akuzon një kriminel hebre, në të kundërt bëhet një kriminel. Kjo legjislacione e krimeve të urrejtjes promovohet në mbrojtjen e gjërave të tjera, duke përfshirë pakicat etnike. Interesante është se këto organizata hebre janë aq të zellshme për të imponuar ligje në vendet e botës që mund të duken pak kundër pozicionit të tyre kur merren parasysh këto: 1) Izraeli lejon vetëm hebrejtë të emigrojnë në Izrael dhe u ofron atyre çmime financiare për të bërë këtë; 2) Ligji izraelit ndalon martesën midis një hebre dhe një jo-hebre; 3) Izraeli nuk lejon jo-hebrejtë të blejnë pronë brenda vendit; dhe më e rëndësishmja 4) Izraeli nuk lejon jo-hebrejtë të zotërojnë media, ndërsa hebrejtë nuk kanë asnjë problem të zotërojnë shumicën e mediave të botës. Historiani britanik, David Irving është dënuar me tre vjet burgim në Austri, për mohimin e pretenduar të Holokaustit të Judeve në Luftën e Dytë Botërore.

Në këtë rast, është e rëndësishme të theksohet se ngjarja historike e vetme që mund të arrestoheni për të pyetur është kjo pretenduar genocid. The Çifutët fillojnë të panikohen se do të ekspozohen dhe kështu rritin sulmin e tyre për të ndarë Amerikën, duke inkurajuar emigrantët e paligjshëm miliona Mexhicans në Amerikë, dhe pastaj duke përdorur grupet e tyre lobuese për të marrë qeverinë që t'u japë të gjithëve amnisti. Ideja ka shumë vija, por përfshin: përdorimin e politikës së tyre të vjetër të ndarjes dhe pushtimit; marrjen e punëtorëve të lirë për kompanitë multinacionale që ata zotërojnë; dhe përdorimin e problemit social dhe ekonomik të emigracionit të madh meksikan për të tërhequr vëmendjen e amerikanëve nga supremacionizmi hebre. Pse e duan hebrenjtë emigracionin masive në të gjitha vendet, përveç vendit të tyre, Izraelit? Në 12 korrik, dy ushtarë izraelitë hyjnë në territorin e Lebanës dhe kështu arrestohen si burgosësit e luftës nga forcat lebane. Mediat e hebrenjve në të gjithë botën bëjnë thirrje se ata janë rrëmbyer, por nuk bëjnë asnjë referencë për faktin se Izraeli ka marrë dhe burgosur mbi 9,000 palestinezë pa gjykim, dhe Izraeli fillon të bombardojë padrejtësisht Lebannon, një vend ku rastësisht 40 - 45% e popullsisë janë krishterë. Në rast se, në lidhje me 9,000 palestinezët e burgosur pa gjykim, neni 111 i ligjit të Izraelit, i jep qeverisë të drejtën për të mbajtur

çdo person për një periudhë të pafundme kohore, pa gjykim dhe pa vendosur një akuzë. Kjo u bë me krijimin e Izraelit, dhe është marrë me gëzim nga udhëheqësit e tjerë të krishterë si presidenti George W. Bush, dhe një përpjekje u bë nga Tony Blair për të futur një ndryshim të vogël në ligjin britanik. Kur mediat hebreë raportojnë këtë konflikt midis Izraelit dhe Libanit, ata nuk mund të bëjnë asnjë referencë për tolerancën e lartë të krishterë në Liban dhe Libanin si një grup i terroristëve myslimanë Al-Qaeda dhe brenda një muaji më shumë se 1,000 Libanezë meshkuj, gra dhe fëmijë janë vrarë dhe një katërshi i popullsisë së vendit janë zhvendosur. Lufta përfundon me largimin e Izraelit nga Libani. Shume hebrenj nuk jane te kenaqur me kete rezultat dhe e akuzonin kryeministrin Ehud Olmert se humbi kete lufte. Por kur paraqitet para Këshillit të Punëve të Jashtme dhe Mbrojtjes së Knessetit më 5 shtator, ai thotë, "Klienti që ne humbëm është i pafalshëm. Një e treta e Lebanonit është shkatërruar; a është kjo humbje Për aspiratat e hebrenjve, a është e vër

Epilog Kjo është për ty.